

106E JAARGANG NUMMER 5 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MEI 2006

Liahona

**Toespraken
algemene
conferentie**

KOPIEREN NIET TOEGESTAAN

City Creek, Al Rounds

Dit gezicht op de Salt Laketempel stamt uit 1893. Eveneens zichtbaar is een van de vier molens aan de stadsbeek, ten noordoosten van de tempel. In deze molen werd de zijde verwerkt die afkomstig was van de heiligen in St. George (Utah). President Brigham Young was voorstander van de kweek van zijderupsen, een huisindustrie om aan stof voor kleding te komen.

Liahona

2 Beknopt overzicht van de 176ste algemene aprilconferentie

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

- 4 Naar eigen inzicht handelen: de gave en zegeningen van keuzevrijheid
Ouderling Robert D. Hales
- 8 Een meevoelend hart en behulpzame handen
Bisschop H. David Burton
- 11 Een uitstorting van zegeningen
Julie B. Beck
- 14 Als een kind
Ouderling Henry B. Eyring
- 18 Trouw aan het geloof
President Thomas S. Monson

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 22 Steunverlening aan kerkfunctionarissen
President Thomas S. Monson
- 23 Verslag van de afdeling verificatie van de kerk over 2005
Robert W. Cantwell
- 24 Statistisch rapport 2005
Voorgelezen door F. Michael Watson
- 25 Ik zal niet meer aan uw zonden denken
President Boyd K. Packer
- 28 Opdat wij zijn Geest altijd bij ons mogen hebben
Ouderling David A. Bednar
- 32 Je zending zal alles veranderen
Ouderling David F. Evans
- 34 De gave van keuzevrijheid
Ouderling Wolfgang H. Paul
- 36 Uw huwelijk koesteren
Ouderling Russell M. Nelson
- 39 Nu wij aan het avondmaal deelnemen
Ouderling L. Tom Perry

PRIESTERSCHAPSBIJEEKOMST

- 42 Het einde vanaf het begin kennen
Ouderling Dieter F. Uchtdorf
- 46 Onze opkomende generatie
Ouderling Ronald A. Rasband
- 48 Bekering, een zegen van ons lidmaatschap
Ouderling Richard G. Hinckley

- 50 Een koninklijk priesterschap
President James E. Faust
- 54 Onze heilige priesterschapsplicht
President Thomas S. Monson
- 58 De noodzaak van meer vriendelijkheid
President Gordon B. Hinckley

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

- 61 De herstelling van alle dingen
President James E. Faust
- 69 Het beschadigde goed maken
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 72 Het grote plan van geluk
Ouderling Earl C. Tingey
- 74 Opgroeien in de vreze des Heren
Anne C. Pingree
- 77 Alle mensen overall
Ouderling Dallin H. Oaks
- 81 Zoek het koninkrijk Gods
President Gordon B. Hinckley

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 84 Een huis van evangelieverkondiging
Ouderling M. Russell Ballard
- 87 Nu is de tijd om een zending te vervullen!
Ouderling Richard G. Scott
- 90 Zion te midden van Babylon
Ouderling David R. Stone
- 93 De vrede van de Heer verspreiden
Ouderling Robert S. Wood

- 96 Gebed, geloof en gezin: stapstenen naar eeuwig geluk
Ouderling H. Bruce Stucki
- 99 Leven in overvloed
Ouderling Joseph B. Wirthlin
- 102 Totdat we weer samenkomen
President Gordon B. Hinckley

ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST

- 103 'Ik ben het licht dat gij omhoog zult houden'
Susan W. Tanner
- 106 Jullie zijn van edele afkomst
Julie B. Beck
- 109 Het is aan je gezicht te zien
Elaine S. Dalton
- 111 Jouw licht — een standaard voor alle naties
President James E. Faust
- 64 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
- 115 Leringen voor onze tijd
- 116 Zij hebben ook tot ons gesproken: de conferentie deel van ons leven maken
- 118 Bronnenlijsten voor Aäronische priesterschap en jongevrouwen
- 121 Algemene presidiums van de hulporganisaties
- 122 Kerknieuws

Res
Book Area
M205.5
5858 DUT
2006
May

Beknopt overzicht van de 176ste algemene aprilconferentie

ZATERDAGMORGEN, 1 APRIL 2006, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: President Gordon B. Hinckley.
Leiding: President James E. Faust.
Openingsgebed: ouderling Claudio R. M. Costa. Slotgebed: ouderling Neil L. Enersen.
Muziek van het Tabernacle Choir; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; John Longhurst en Richard Elliott, organisten: 'The Morning Breaks', *Hymns*, nr. 1; 'Dearest Children, God Is Near You', *Hymns*, nr. 96; 'Did You Think to Pray?' *Hymns*, nr. 140, arr. Wilberg, pub. Jackman; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns*, nr. 3; 'For the Beauty of the Earth', *Hymns*, nr. 92, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'Consider the Lilies of the Field', Hoffman, arr. Lyon, pub. Jackman;

'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

ZATERDAGMIDDAG, 1 APRIL 2006, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: President Gordon B. Hinckley.
Leiding: President Thomas S. Monson.
Openingsgebed: ouderling Cecil O. Samuelson Jr. Slotgebed: ouderling Glenn L. Pace. Muziek van een gecombineerd koor van Brigham Young University; Rosalind Hall, dirigent; Bonnie Goodliffe, organist: 'I Saw a Mighty Angel Fly', *Hymns*, nr. 15, arr. Lewis, niet gepubliceerd; 'Have I Done Any Good?' *Hymns*, nr. 223, arr. Zabriskie, pub. Plum; 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns*, nr. 58; 'Come, Follow Me', *Hymns*, nr. 116, arr. Manookin, pub. Sonos.

ZATERDAGAVOND, 1 APRIL 2006, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

Presidium: President Gordon B. Hinckley.
Leiding: President Thomas S. Monson.
Openingsgebed: ouderling Ronald T. Halverson. Slotgebed: ouderling Robert J. Whetten. Muziek van een priesterschapskoor uit instituten in Orem en Salt Lake; Douglas Branchley, Ryan Eggett, en Rick Decker, dirigenten; Richard Elliott, organist: 'Awake, Ye Saints of God, Awake!' *Hymns*, nr. 17, arr. Staheli, pub. Plum; 'The Lord Is My Shepherd', *Hymns*, nr. 108, arr. Loose, niet gepubliceerd; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19; 'Come, O Thou King of Kings', *Hymns*, nr. 59.

ZONDAGMORGEN, 2 APRIL 2006, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: President Gordon B. Hinckley.
Leiding: President Thomas S. Monson.
Openingsgebed: ouderling H. Bryan Richards. Slotgebed: ouderling Marlin K. Jensen. Muziek van het Tabernacle Choir; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Clay Christiansen, organist: 'Rejoice, the Lord Is King!', *Hymns*, nr. 66; 'He Sent His Son', *Children's Songbook*, 34-35, arr. Bradford, pub. Nature Sings; 'I Stand All Amazed', *Hymns*, nr. 193; 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6; 'O Lord Most Holy', Franck, arr. Robertson en Schreiner, niet gepubliceerd; 'My Redeemer Lives', *Hymns*, nr. 135, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

ZONDAGMIDDAG, 2 APRIL 2006, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: President Gordon B. Hinckley.
Leiding: President James E. Faust.

Openingsgebed: ouderling Lance B. Wickman. Slotgebed: ouderling Dennis B. Neuenschwener. Muziek van het Tabernacle Choir; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Sing Praise to Him', *Hymns*, nr. 70, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'Jesus, Lover of My Soul', *Hymns*, nr. 102, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'How Firm a Foundation', *Hymns*, nr. 85; 'Abide with Me; 'Tis Eventide', *Hymns*, nr. 165, arr. Gates, pub. Jackman.

ZATERDAGAVOND, 25 MAART 2006, ALGEMENE JONGEVROUWENBIJEENKOMST

Presidium: President Gordon B. Hinckley.
Leiding: Susan W. Tanner. Openingsgebed: Annette C. Burgess. Slotgebed: Jessica Barth. Muziek van een JV-koor uit ringen in Ogden (Utah); Merrilee Webb, dirigent; Bonnie Goodliffe, organist: 'The Lord Is My Light', *Hymns*, nr. 89; 'Shine the Light', medley, arr. Huff, niet gepubliceerd ('Shine On', *Children's Songbook*, 144; 'Teach Me to Walk in the Light', *Children's Songbook*, 177; 'The Light Divine', *Hymns*, nr. 305); 'I Know That My Redeemer Lives', *Hymns*, nr. 136, arr. Huff, niet gepubliceerd (solo: Hillary Dodd); 'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5, arr. Webb, niet gepubliceerd.

OPNAMEN CONFERENTIE VERKRIJGBAAR

Bij de distributiecentra zijn in verschillende talen opnamen van de conferentiebijeenkomsten verkrijgbaar, in het algemeen binnen twee maanden na de conferentie.

CONFERENTIETOESPRAKEN OP INTERNET

De conferentietoespraken vindt u op de officiële website van de kerk: www.lds.org. Klik op 'Gospel Library' en 'General Conference'. Kies vervolgens een taal.

HUISONDERWIJS EN HUISBEZOEK

Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak die het best aansluit op de behoeften van het gezin dat u bezoekt.

OP DE OMSLAG

Voor: foto Welden C. Andersen. Achter: foto Craig Dimond.

FOTO'S CONFERENTIE

De foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Matthew Reier, Christina Smith, Scott Davis, Les Nilsson, Rod Boam, Amber Clawson, Joel Remke en Candelaria Atalaya; in Korea door Lee Hyun Kyu en Lee Min Hee; in Mexico door Cristian Barragan; in de Filipijnen door Athley Barba Glori; in Uruguay door Abel Gómez; en in Missouri (VS) door Brent Jones.

Mei 2006 106e jaargang Nummer 5

LIAHONA 26985-120

Officiële Nederlandse uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Monte J. Brough, Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteurs: Larry Hiller, Richard M. Romney

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: Victor D. Cave

Assistent-hoofdredactrice: Jenifer L. Greenwood

Mederedacteurs: Ryan Carr, Adam C. Olson

Assistent-redactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: Shanna Butler, Linda Stahle Cooper, LaRene Porter Gaunt, R. Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J. Odekerk, Judith M. Paller, Vivian Paulsen, Jennifer Rose, Christy Rusch, Don L. Searle, Rebecca M. Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb

Directiesecretaresse: Monica L. Dickinson

Marketing manager: Larry Hiller

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Brittany Jones Beahm, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R. Peterson, Randall J. Paxton

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Kris T. Christensen

Vertaling:

CPB Vertaalbureau

Heschepad 1, NL-5341 GS Oss

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Gravesins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar

nieuws@liahona.nl

Abonnementenadministratie:

Klantenservice distributiecentrum Frankfurt

Tel. 00800 32324357

Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:

EUR 16,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment

ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks

bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, Indoneesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalliëlands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2006 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-

houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office,

50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;

e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:

May 2006 Vol. 106 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Church

(ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,

Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$14.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

SPREKERS IN ALFABETISCHE VOLGORDE

Ballard, M. Russell, 84
Beck, Julie B., 11, 106
Bednar, David A., 28
Burton, H. David, 8
Dalton, Elaine S., 109
Evans, David F., 32
Eyring, Henry B., 14
Faust, James E., 50, 61, 111
Hales, Robert D., 4
Hinckley, Gordon B., 58, 81, 102
Hinckley, Richard G., 48
Holland, Jeffrey R., 69
Monson, Thomas S., 18, 22, 54
Nelson, Russell M., 36
Oaks, Dallin H., 77
Packer, Boyd K., 25
Paul, Wolfgang H., 34
Perry, L. Tom, 39
Pingree, Anne C., 74
Rasband, Ronald A., 46
Scott, Richard G., 87
Stone, David R., 90
Stucki, H. Bruce, 96
Tanner, Susan W., 103
Tingey, Earl C., 72
Uchtdorf, Dieter F., 42
Wirthlin, Joseph B., 99
Wood, Robert S., 93

REGISTER OP ONDERWERP

Aäronisch priesterschap, 39, 50
Afvall, 61
Avondmaal, 39
Bekering tot het evangelie, 77
Bekering van zonden, 25, 48, 69
Boek van Mormon, 77
Communicatie, 36
Dankbaarheid, 81
Dienstverlening, 8, 32, 74, 103
Doop, 28
Eenheid, 93
Gaven van de Geest, 11
Gebed, 96
Gehoorzaamheid, 34
Geloof, 14, 74, 96, 102
Geluk, 32
Getuigenis, 13, 14, 50, 102
Gezin, 36, 46, 96, 103
Goddelijke aard, 111
Heilige Geest, 4, 14, 28
Heilsplan, 34, 72
Herstelling, 54, 61
Humanitaire hulp, 8
Huwelijk, 36
Jezus Christus, 48, 69, 77, 102
Jongeren, 46
Keuzevrijheid, 4, 34, 81
Kinderen, 14
Licht van Christus, 111
Licht, 103, 106, 109
Liefde, 99, 103

Menslievendheid, 99, 103
Mogelijkheden, 99
Naastenliefde, 8
Naleving van de gedragsnormen, 42
Normen, 42, 90
Opstanding, 72
Patriarchale zegeningen, 106
Perspectief, 42
Pornografie, 18
Priesterschap, 11, 54
Racisme, 58
Rechtschapenheid, 109
Schulden, 18
Spiritualiteit, 74
Veiligheid, 14
Verantwoordelijkheid, 50
Verbond van Abraham, 106
Verbonden, 28, 39, 61
Verdraagzaamheid, 58, 93
Vergeving, 25
Verleiding, 4, 18
Verzoening, 25, 48, 72
Voorbeeld, 46, 54, 84, 106, 109
Vorbereiding, 87, 111
Vrede, 69, 93
Vreugde, 99
Vriendschap, 84
Werk, 58
Woord van wijsheid, 18
Zedelijkheid, 18, 58
Zegeningen, 11
Zendingswerk, 32, 84, 87
Zion, 90

Naar eigen inzicht handelen: de gave en zegeningen van keuzevrijheid

OUDERLING ROBERT D. HALES

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als we onze keuzevrijheid op rechtschapen wijze gebruiken, kan het licht de duisternis verdrijven en kunnen wij vreugdevol en gelukkig leven.

Ik ben dankbaar voor het getuigenis van onze profeet, president Gordon B. Hinckley. Namens alle leden over de hele wereld spreek ik mijn dankbaarheid uit omdat hij naar de inspiratie van de Heer heeft geluisterd en ons heeft gevraagd om het Boek van Mormon te lezen. Als gevolg van zijn geïnspireerde raad zijn we overvloedig gezegend.

Lehi, de eerste profeet die in het Boek van Mormon wordt genoemd, koos ook voor gehoorzaamheid aan de Heer. Hij kreeg de opdracht om 'zijn gezin mee te nemen en de wildernis in te trekken.¹¹ Ondanks de barre reisomstandigheden en het gemopper van zijn zoons Laman en Lemuël, leidde Lehi zijn gezin naar het beloofde land. Maar het was geen vreedzame verblijfplaats. Toen Laman en Lemuël hun keuzevrijheid gebruikten om niet naar de Heer te luisteren, was Lehi's hart 'door smart terneergedrukt [om hen].¹² Vóór zijn dood verzamelde Lehi zijn kinderen om zich heen, zegende hen en gaf hun raad.³ Hij moedigde zijn opstandige zoons aan om zich te bekeren en getrouw te zijn: 'Ontwaakt, mijn zonen. (...) Schudt de ketenen af waarmee gij gebonden zijt.'⁴ En hij gaf zijn rechtschapen zoon Jakob nog een laatste, zeer belangrijke les.

Als wij *onze* kinderen en kleinkinderen één belangrijke les konden leren, wat zou dat dan zijn? Van alle geweldige beginselen van het evangelie koos

Lehi ervoor om zijn zoon over het heilsplan te vertellen — en over de gave van keuzevrijheid.

Hij vertelde hem: 'De mensen worden voldoende onderricht om goed van kwaad te onderscheiden.'¹⁵ Deze heilige instructie begon al in de hemel. In de grote raadsvergadering besloot onze hemelse Vader om de gave van keuzevrijheid voort te zetten om ons op aarde te kunnen beproeven, 'om te zien of [wij] alles zullen doen wat de Heer, [onze] God, [ons] ook zal gebieden.'¹⁶

Maar Satan kwam in opstand tegen God en zijn plan. Hij zei: 'Ik zal het gehele mensdom verlossen, (...) daarom, geef mij uw eer.'¹⁷ 'Welnu, omdat Satan tegen Mij opstond en trachtte de keuzevrijheid van de mens te vernietigen, die Ik, de Here God, hem had gegeven, (...) liet Ik hem door de macht van mijn Eniggeborene neerwerpen.'¹⁸ 'En te dien dage volgden velen hem na.'¹⁹ En 'een derde deel van de heerscharen des hemels,¹⁰ maakten van hun keuzevrijheid gebruik en verwierpen Gods plan.

U en ik bevonden ons onder de mensen die hun keuzevrijheid gebruikten om het plan van onze hemelse Vader te aanvaarden en naar de aarde te gaan om een sterfelijk leven door te maken. 'Wij jubelden van vreugde (...) omdat wij de kans zouden krijgen om naar de aarde te gaan en een lichaam te ontvangen, [want wij wisten] dat wij door onze getrouwheid steeds meer op God, [onze] Vader, konden gaan lijken.'¹¹

Nu zijn we hier op aarde, waar we veel kansen hebben om onze keuzevrijheid te gebruiken; want hier is 'een tegenstelling in alle dingen.'¹² Die tegenstelling is essentieel voor het doel van ons leven. Lehi heeft uitgelegd: 'En om zijn eeuwige doeleinden ten behoeve van de mens te bereiken, (...) stond de Here God de mens toe zelfstandig te handelen. Welnu, de mens kon niet zelfstandig

handelen, tenzij hij door het een of het ander werd verlost.¹³

Adam en Eva waren de eerste kinderen van God die deze verleidingen moesten ervaren. Omdat hij de ellende van het gehele mensdom zocht, verleidde Satan, 'die de vader is van alle leugen',¹⁴ Adam en Eva. Omdat zij ervoor kozen om van de verboden vrucht te eten, 'werden zij uit de hof van Eden verdreven om de aardbodem te bebouwen.'¹⁵ Vanwege die keuze hebben zij 'kinderen voortgebracht; ja, het geslacht der gehele aarde.'¹⁶ En dit aardse bestaan werd 'een proeftijd'¹⁷ voor hen en hun nakomelingen. Want 'zie, alle dingen zijn gedaan in de wijsheid van Hem die alle dingen weet', zei Lehi tegen

Jakob. 'Adam viel, opdat de mensen zouden zijn; en de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben.'¹⁸

Soms vergeten we dat onze hemelse Vader van ons verlangt dat wij vreugde hebben. Alleen door aan verleidingen en zonden toe te geven kunnen we van die vreugde worden weerhouden. En dat is precies wat Satan wil dat wij doen.

Ik ben een keer met president Spencer W. Kimball naar een ver land geweest. We kregen een rondleiding en bezochten de verschillende bezienswaardigheden, zoals ondergrondse catacomben en begraafplaatsen van mensen die door christelijke fanatici waren vervolgd. Toen we daar de donkere, smalle trap opliepen, leerde

president Kimball mij een onvergetelijke les. Hij trok aan mijn jasband en zei: 'Het verontrust me altijd als ik zie wat de tegenstander in de naam van onze Heiland doet.' Toen zei hij: 'Robert, de tegenstander kan nooit vreugde hebben tenzij jij en ik zondigen.'

Toen ik over zijn opmerking nadacht en de Schriften bestudeerde, begon ik te begrijpen wat president Kimball bedoeld kon hebben. Ik moest denken aan de woorden van de Heer aan alle mensen, opgetekend in het Boek van Mormon: 'Wee, wee, wee dit volk; wee de bewoners van de gehele aarde, tenzij zij zich bekeren; want de duivel lacht en zijn engelen juichen wegens de gedoden onder de mooie

zonen en dochters van mijn volk.¹⁹ Door onze zonden laten we de duivel lachen, door ons verdriet geven we hem valse vreugde.

Hoewel de duivel kan lachen, is zijn macht beperkt. Sommige mensen herinneren zich het oude gezegde: 'De duivel heeft me ertoe aangezet.' Vandaag wil ik heel duidelijk stellen dat de tegenstander ons nergens toe kan dwingen. Hij ligt aan de deur, zoals in de Schriften staat, en hij achtervolgt ons elke dag.²⁰ Iedere keer dat we de deur uitgaan, iedere keer dat we een beslissing nemen, kiezen we ervoor om dichter bij de Heiland te komen of verder bij Hem vandaan te gaan. Maar de tegenstander moet ons met rust laten als we dat tegen hem zeggen. Hij kan ons niet beïnvloeden tenzij we hem dat toestaan, en dat weet hij! Het enige moment dat hij ons verstand en ons lichaam — en onze geest — kan beïnvloeden, is als we hem daartoe in staat stellen. Met andere woorden, *we moeten niet* aan zijn verleidingen toe te geven!

Dat we onze keuzevrijheid en de zegeningen van het priesterschap hebben ontvangen, en dat we het licht van Christus en de Heilige Geest hebben

gekregen, *heeft een bepaalde reden.*

Die reden is onze groei en vreugde in deze wereld en het eeuwige leven in de wereld hierna. Vandaag vraag ik of we die Geest hebben ontvangen? Geven we er gehoor aan op het rechte en smalle pad dat naar God en het eeuwige leven leidt? Houden we ons aan de ijzeren roede vast of slaan we een andere weg in? Ik getuig dat onze dagelijkse keuze om te voelen, te denken en te handelen, *de manier is* om op het pad te komen en erop te blijven totdat we onze eeuwige bestemming bereiken.

Maar niemand van ons bevindt zich voortdurend op het smalle pad. Wij maken allemaal fouten. Daarom zei Lehi, die de rol van de Heiland wat betreft het behouden en terugwinnen van onze keuzevrijheid goed begreep, tegen Jakob — en tegen ons: 'De Messias komt in de volheid des tijds om de menskinderen te verlossen van de val. En doordat zij verlost zijn van de val, zijn zij voor eeuwig vrij geworden, het onderscheid kennende tussen goed en kwaad; om zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen.'²¹ Dat is de sleutel: 'om zelfstandig te handelen en niet

om met zich te laten handelen.'

Net als vroeger moeten wij er ook in deze laatste dagen voor zorgen dat wij zelfstandig handelen om de duivel te vermijden. De Heilige Geest zal ons inspireren. Jozef kreeg te horen dat hij de vrouw van Potifar moest ontvluchten. Abraham gehoorzaamde het gebod om uit het land Ur te vluchten. Lehi moest Jeruzalem verlaten voordat de stad verwoest zou worden. En om het leven van de Heiland te redden, moesten Maria en Jozef naar Egypte vluchten.

De influisteringen die wij krijgen om het kwaad te ontvluchten, zijn een weerspiegeling van het begrip dat onze hemelse Vader heeft voor onze specifieke sterke en zwakke punten, en zijn besef van de onvoorziene omstandigheden in ons leven. Als we dergelijke influisteringen ontvangen, zullen ze ons niet onmiddellijk tegenhouden, want de Geest van God spreekt niet met een stem des donders. De stem zal een zachte fluistering zijn — als een gedachte in ons verstand of een gevoel in ons hart. Als wij aan zachte influisteringen gehoor geven, zullen we beschermd worden tegen de vernietigende gevolgen van zonde.

Maar als we de influisteringen negeren, zal het licht van de Geest verzwakken. Dan zal onze keuzevrijheid beperkt worden of verloren gaan, en zullen we het vertrouwen en de vaardigheid om te handelen kwijtraken. Dan zullen we 'in [geestelijke] duisternis wandelen midden op de dag.'²² En dan is het zo gemakkelijk om vreemde paden te bewandelen en verloren te gaan! Dan zullen we snel gebonden worden met de ketenen van zonde waar Lehi met zijn opstandige zoons over sprak.²³ Als wij er bijvoorbeeld voor kiezen om ons diep in de schulden te steken, raken we onze keuzevrijheid kwijt om in onze behoeften te voorzien of om een appeltje voor de dorst te sparen. Als we ervoor kiezen om de wet te overtreden, kunnen we in de gevangenis terecht komen, waar onze keuzevrijheid zo beperkt wordt dat we niet kunnen kiezen waar we heengaan, met wie we praten of wat we doen. De geestengevangenis lijkt daar veel op. Om onze keuzevrijheid te behouden, moeten we daarom dagelijks in het licht van onze Heer en Heiland wandelen en het pad van gehoorzaamheid volgen. Dat is de enige weg die naar onze Vader in de hemel leidt.

Als we door onze slechte keuzes onze houvast op dat pad kwijtraken, moeten we bedenken dat we keuzevrijheid hebben ontvangen — de vrijheid om opnieuw te kiezen. Ik spreek nu vooral tegen de mensen die aan een verslaving leiden. Als u verslaafd bent geraakt aan vernietigend gedrag kunt u het gevoel krijgen dat u zich geestelijk in een zwart gat bevindt. Net als met echte zwarte gaten kan het bijna onmogelijk lijken om licht te laten doordringen. Hoe kunt u ont-snappen? Ik getuig tot u dat de enige manier uw keuzevrijheid is, waarmee u in het voorsterfelijk leven zo heldhaftig hebt gekozen, de keuzevrijheid die de tegenstander niet zonder uw toestemming kan wegnemen.

Hoe kunt u uw keuzevrijheid

terugkrijgen? Hoe kunt u die weer op de juiste manier gaan gebruiken? U kiest ervoor om gelovig en gehoorzaam te handelen. Ik wil graag enkele fundamentele keuzes noemen waar u mee kunt beginnen — vandaag nog.

Kies ervoor om te aanvaarden — werkelijk aanvaarden — dat u een kind van God bent, dat Hij u liefheeft, en dat Hij de macht heeft om u te helpen.

Kies ervoor om alles — letterlijk alles — voor Hem op het altaar te leggen. Geloof dat u zijn kind bent, besluit dat uw leven Hem toebehoort en dat u uw keuzevrijheid zult gebruiken om zijn wil te doen. Dat mag u keer op keer in uw leven doen; maar geef absoluut nooit op.

Kies ervoor om uzelf in een positie te plaatsen waar u de influisteringen van de Geest van God kunt ontvangen — door middel van gebed, schriftstudie, kerkbezoek, thuis, en gezonde omgang met anderen. Als u de invloed van de Geest voelt, zult u gereinigd en versterkt worden. Dan gaat het licht aan, en waar dat licht schijnt, kan de duisternis niet verblijven.

Kies ervoor om gehoorzaam te zijn en uw verbonden na te leven, te beginnen met het doopverbond. Hernieuw deze verbonden wekelijks door waardig aan het avondmaal deel te nemen.

Kies ervoor om u op de tempel voor te bereiden, heilige verbonden te sluiten en te hernieuwen, en alle verlossende verordeningen en zegeningen van het evangelie te ontvangen.

En wat het allerbelangrijkst is, *kies ervoor om de verzoening van Jezus Christus te aanvaarden*. Accepteer de vergeving van de Heiland, en vergeef dan uzelf. Door het offer dat Hij voor u gebracht heeft, heeft Hij de macht om 'niet meer aan'²⁴ uw zonden te denken. U moet hetzelfde doen.

Als u zich weer op het pad bevindt, en weer 'vrij bent om te kiezen', kies er dan voor om de schaamte voor de zonden waarvan u zich bekeerd hebt, te verwerpen. Weiger om u door het

verleden te laten ontmoedigen, en verheug u op de hoopvolle toekomst. Vergeet niet dat Satan ons 'ongelukkig' wil maken, 'net als hijzelf.'²⁵ Laat uw wil sterker zijn dan de zijne. Wees gelukkig en vol vertrouwen wat betreft uw leven en de kansen en zegeningen die hier en in de eeuwigheid op u wachten.

Bedenk ten slotte dat onze keuzevrijheid niet alleen voor ons is. Wij hebben de verantwoordelijkheid om die ten behoeve van anderen te gebruiken — om hen in hun beproevingen op te bouwen en te versterken. Sommigen van onze broeders en zusters zijn hun keuzevrijheid kwijtgeraakt omdat ze onrechtschapen beslissingen hebben genomen. Zonder onszelf aan verleiding te onderwerpen, kunnen en moeten we anderen uitnodigen om het licht van het evangelie van Jezus Christus te ontvangen. Door middel van vriendschap en liefde kunnen we hen op het pad van gehoorzaamheid leiden en hen aanmoedigen om hun keuzevrijheid te gebruiken om weer rechtschapen beslissingen te nemen.

Geliefde broeders en zusters over de hele wereld, net als Lehi tot zijn gezin van de zegeningen van keuzevrijheid getuigde, heb ik het verlangen om tot u en tot mijn gezin te getuigen. De keuzevrijheid was in de raadsvergadering in de hemel geopenbaard, en wij kozen ervoor om het plan van onze hemelse Vader te volgen en naar deze aarde te komen om beproefd te worden. Door onze keuzevrijheid kunnen we beproefd worden om te zien of we tot het einde toe zullen volharden en eervol bij onze hemelse Vader terugkeren. Keuzevrijheid is de katalysator waardoor wij onze innerlijke, geestelijke verlangens in uiterlijk, christelijk gedrag kunnen omzetten. Met onze keuzevrijheid kunnen we goede, gehoorzame beslissingen nemen waardoor we opgebouwd worden en anderen kunnen versterken. Als we onze keuzevrijheid op rechtschapen wijze gebruiken, kan het licht de duisternis verdrijven en

kunnen wij vreugdevol en gelukkig leven, vol vertrouwen naar de toekomst kijken, zelfs in de eeuwigheid, en blijven we niet bij het verleden stilstaan. Door het gebruik van onze keuzevrijheid bepalen we wie we zijn en wat we zullen worden.

Tot iedereen die het verlangen heeft om de hemelse zegeningen van de keuzevrijheid te ontvangen, getuig ik dat de keuzevrijheid door ons geloof en onze gehoorzaamheid versterkt wordt. Keuzevrijheid leidt tot daden: te zoeken, dat we zullen vinden; te bidden, dat ons door de Geest gegeven zal worden; te kloppen op de deur die naar het geestelijk licht en ons uiteindelijke heil leidt. Ik getuig dat onze Heiland, Jezus Christus, de bron van dat licht is, het licht en het leven der wereld. Als wij onze keuzevrijheid gebruiken om Hem te volgen, zal zijn licht in ons steeds helderder worden tot die 'volle dag'²⁶ dat we voor eeuwig in de tegenwoordigheid van onze Vader in de hemel worden verwelkomd. Ik bid dat wij onze keuzevrijheid zullen gebruiken om dat heilige en prachtige doel te bereiken, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Nephi 2:2.
2. 2 Nephi 1:17.
3. Zie 2 Nephi 1:14.
4. 2 Nephi 1:23.
5. 2 Nephi 2:5.
6. Zie Abraham 3:24-25.
7. Mozes 4:1.
8. Mozes 4:3.
9. Abraham 3:28.
10. IV 29:36.
11. Joseph Fielding Smith, *Man, His Origin and Destiny* (1965), p. 277.
12. 2 Nephi 2:11.
13. 2 Nephi 2:15-16.
14. 2 Nephi 2:18.
15. 2 Nephi 2:19.
16. 2 Nephi 2:20.
17. 2 Nephi 2:21.
18. 2 Nephi 2:24-25.
19. 3 Nephi 9:2.
20. Zie Genesis 4:7; Mozes 5:23.
21. 2 Nephi 2:26.
22. IV 95:6.
23. Zie 2 Nephi 1:13.
24. IV 58:42.
25. 2 Nephi 2:27.
26. Zie IV 50:24.

Een meevoelend hart en behulpzame handen

BISSCHOP H. DAVID BURTON

Presiderende bisschop

Voor ieder onder u die met een meevoelend hart en behulpzame handen de lasten van zovelen heeft verlicht, spreek ik mijn welgemeende dank uit.

Gisteravond genoten mijn vrouw en ik van een Chinese maaltijd. In mijn gelukskoekje zat de boodschap: 'De stress die u nu ervaart zal spoedig voorbij zijn.' Klopt helemaal.

Op een dag stond een groep mannen met de profeet Joseph Smith te praten toen er nieuws kwam dat de woning van een arme broeder die een eindje buiten de stad woonde was afgebrand. Iedereen sprak zijn medelijden uit wegens het gebeurde.

De profeet luisterde er even naar, stak toen 'zijn hand in zijn zak, haalde er vijf dollar uit en zei: "Ik heb medelijden met deze broeder ten bedrage van vijf dollar; hoeveel medelijden hebt u?"'¹¹ De onmiddellijke reactie van de profeet is opmerkelijk. Afgelopen jaar hebben miljoenen onder u gereageerd op het verdriet van anderen door te geven van uw geld en tijd, met een meevoelend hart en behulpzame handen. Dankuwel voor die geweldige uiting van ruimhartigheid.

Medeleven met andere mensen is altijd een fundamenteel kenmerk geweest van de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De profeet Alma heeft gezegd:

'[Gij zijt] verlangend (...) tot de kudde Gods toe te treden en zijn volk te worden genoemd en gewillig (...) elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn; ja, en gewillig (...) te treuren met hen die treuren; ja, en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben.'¹²

De Heiland zegt ons: 'Kom de zwakken te hulp, verhef de handen

die slap neerhangen en sterk de knikkende knieën.¹³

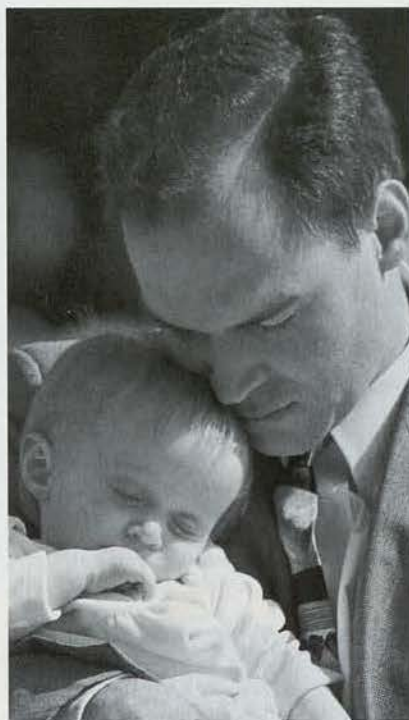
Ik heb in eigen persoon de toewijding van heiligen der laatste dagen en mensen die niet van ons geloof zijn, gezien — mensen die 'elkaars lasten dragen'.¹⁴ Het heeft mij veel verdriet gedaan om grote verwoestingen te zien en slachtoffers zonder hoop te bezoeken.

In de afgelopen jaren heeft moeder Natuur op ongebruikelijke, krachtige wijze haar venijn en almacht laten zien. Eind december 2004 was er voor de kust van Indonesië een verschrikkelijke zeebeving, met als gevolg een dodelijke tsunami die duizenden slachtoffers maakte en veel nabestaanden totaal ontredde. Onder leiding van plaatselijke priesterschapsleiders en zendingsrechtparen werd er onmiddellijk hulp geregeld: er werd noodhulp verschaft aan ziekenhuizen, hulpdiensten en gemeenschappen in Indonesië, Sri Lanka, India en Thailand.

Binnen korte tijd reisden enkele kerkleden naar een van de gebieden die het hardst getroffen waren — de provincie Atjeh, in het noorden van Sumatra. Zuster Bertha Suranto, jongevrouwenpresidente van het district Jakarta, en haar metgezellen reden vrachtwagens vol goederen die levens zouden redden en hen die zo veel waren kwijtgeraakt weer van enkele gemakken zouden voorzien.

'Telkens als we een dorpje in reden dromden de mensen om ons heen en boden ons voedsel aan dat we konden uitdelen, zelfs al hadden ze maar een beetje rijst en wat vis die ze in de oceaan gevangen hadden', aldus Bertha. De leiders van de gemeenschappen verkondigden vanaf de moskee dat 'er weer een vracht van de Jezuskerk was gearriveerd'.

Toen er in de eerste behoeften was voorzien, werden er projecten voor de langere termijn op touw gezet. Er werden momenteel plannen uitgevoerd om meer dan duizend woningen te

bouwen en ziekenhuizen en scholen te herbouwen. Dorpelingen hebben hulp ontvangen in de vorm van nieuwe vissersboten en netten. En veel gezinnen hebben weefgetouwen en naaimachines gekregen om weer zelfredzaam te worden.

In het noorden van Pakistan en India kwam de sterkste aardbeving in honderd jaar voor, waarbij duizenden levens verloren gingen en veel mensen dakloos werden. Vanwege de strenge winters in het gebied maakte men zich niet alleen zorgen om de gewonden, maar ook om de daklozen.

Vier dagen na de aardbeving bood de hulporganisatie Islamic Relief het gebruik van een 747-vrachtvliegtuig aan, wat tot de nok toe gevuld werd met dekens, tenten, hygiënesets, medische goederen, slaapzakken, jassen en waterdichte zeildoeken uit het voorraadhuis voor de bisschoppen. En er werden grote containers vol voorraden en wintertenten per vliegtuig, schip en vrachtwagen verstuurd.

Toen Midden-Amerika getroffen werd door overstromingen, stelde de kerk haar gebouwen open als tijdelijke opvang voor evacuees. In gebieden waar geen voertuigen konden

komen, bonden kerkleden hulpgoederen op de rug en doorwaadden ze stromen en staken ze gevaarlijke terreinen over om hulp te bieden aan mensen in nood.

Na een periode van onrust in Sudan ontvluchtten meer dan een miljoen mensen hun woning en dorp, op zoek naar veiligheid. Veel van die vluchtelingen liepen honderden kilometers over onherbergzaam terrein om vervolgens na aankomst in vluchtelingenkampen pogingen te ondernemen om familieleden terug te vinden en weer op krachten te komen.

Er werd Atmit gestuurd, een met vitamines verrijkte pap waarvan is gebleken dat die verhongerende kinderen en ouderen het leven kan redden. Bovendien werden er medische goederen en duizenden hygiënesets en sets voor pasgeborenen naartoe gestuurd.

De kerk heeft de handen ineengeslagen met andere vooraanstaande liefdadigheidsorganisaties om miljoenen Afrikaanse kinderen in te enten in het kader van een campagne om mazen uit te roeien. Tweeduizend prima Afrikaanse kerkleden staken er vrijwillig vele manuren in: ze zorgden voor het bekendmaken van de actie, brachten kinderen bijeen en hielpen bij het inenten.

Het orkaanseizoen van 2005 in het zuidoosten van de Verenigde Staten en het westen van het Caribisch gebied was het meest verwoestende en kostbaarste ooit. De ene na de andere storm trof woningen en bedrijfsgebouwen van Honduras tot Florida. Telkens als er een orkaan had toegeslagen, waren er op aanwijzing van de priesterschap ineens duizenden vrijwilligers om levensbenodigheden te verschaffen. Hygiënesets, schoonmaakmiddelen, voedsel, water, keukensets, beddengoed en andere goederen maakten het mogelijk om woningen schoon te maken en tijdelijke onderkomens in te richten.

Broeder Michael Kagle ging met

Twee zendelingen helpen een zuster die arriveert voor de uitzending van een conferentiebijeenkomst in Uruguay.

een karavaan vrachtwagens vol apparatuur van zijn eigen bedrijf naar Mississippi. Veel werknemers, die geen lid van onze kerk zijn, gingen elk weekend vrijwillig met hem mee om hulp te bieden in de door stormen getroffen gebieden. Onderweg communiceerden ze met walkie-talkies. Mike's hogepriestersgroepsleider, die in zijn pick-up met hen mee reed, zei dat de knokkels van zijn handen wit zagen van het harde rijden. In een poging om de karavaan wat langzamer te laten rijden, zei hij via de walkie-talkie: 'Heren, beseft u dat we meer dan 130 kilometer per uur rijden?' Een van de vrachtwagenchauffeurs antwoordde: 'Weet u, dat is alles wat deze grote vrachtwagens kunnen. Harder gaan ze niet.'

Er zijn honderden bedankbrieven binnengekomen. Een vrouw uit Mississippi die als verpleegster werkzaam is, schrijft: 'Ik was sprakeloos. Had God mijn gebeden zo snel verhoord? Toen mannen met helmen en laarzen en allerlei kettingzagen tussen de wrakstukken verschenen, rolden er meteen tranen over mijn wangen. Het was beslist een van de grootste offers die anderen ooit voor mij hebben gebracht.'

Ik wil mijn dank uitspreken voor de behendige vingers die duizenden prachtige dekens hebben vervaardigd,

en mijn bijzondere dank voor de niet meer zo behendige vingers van onze oudere zusters die ook de quilts hebben gemaakt die zo hard nodig waren. Een overgrootmoeder van 92 heeft enkele honderden dekens gemaakt. In haar geval is het zowel de maakster als de ontvangers tot zegen geweest. Toen haar zoon haar handwerk bewonderde, vroeg ze: 'Denk je dat iemand ooit mijn dekens zal gebruiken?' Een brief van een jonge moeder in Louisiana geeft het antwoord op die vraag:

'Ik woon in Louisiana en ga met mijn kinderen naar een plaatselijk gezondheidscentrum. Toen ik daar was, kreeg ik kinderkleertjes, luiers, doekjes en twee prachtige babydekentjes. Eén heeft een gele achterkant met voetafdrukken en handafdrukken op de voorkant, en de andere deken is geelbruin met zebra's. Ze zijn mooi. Mijn kleine van vier jaar is gek op de deken met de zebra's, en mijn baby van zeven maanden kan uiteraard niet veel zeggen. Ik wil u en uw kerkleden alleen maar even bedanken voor uw gulheid. God zegene u en uw familie.'

In reactie op de recente modderstromen in de Filipijnen hebben de heiligen in dat gebied hygiënesets, dozen voedsel en dekens bijeengebracht en die uitgedeeld aan hen die ze nodig hadden.

Met deze hulpverlening over de hele wereld leren we anderen de welzijnsbeginselen van werken en zelfredzaamheid en houden we die beginselen in stand. In 2005 hebben vele dorpen schoon water gekregen door de aanleg van nieuwe putten. De dorpelingen is geleerd hoe ze putten moeten slaan, pompen installeren en zo nodig reparaties verrichten.

Plaatselijke vrijwilligers en altijd toegewijde zendingsechtparen stellen gezinnen in staat om hun voeding aan te vullen met zelf gekweekte, gezonde voedingsmiddelen.

Er zijn veel rolstoelen gegeven aan gehandicapten, die daarmee de kans kregen om zelfredzaam te worden. Duizenden medewerkers uit de gezondheidszorg zijn geïnstrueerd hoe ze het leven van pasgeborenen kunnen redden. Artsen hebben staaroperaties verricht en het gezichtsvermogen van velen hersteld. En over de hele wereld heeft LDS Family Services counseling verzorgd voor mensen in emotionele of geestelijke nood.

De kerk heeft bruggen van begrip en respect geslagen in vele landen waar wij samenwerken met andere gevestigde, vertrouwde instellingen.

Dr. Simbi Mubako, voormalig Afrikaans ambassadeur in de Verenigde Staten, zei: 'Het werk van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is des te indrukwekkender omdat zij zich niet beperkt tot leden van de kerk, maar zich uitstrekt tot alle mensen van verschillende culturen en godsdiensten, want [zij] zien in iedereen het gelaat van Jezus Christus.'

Onze geliefde president Gordon B. Hinckley is de drijvende kracht achter dit grote werk van de humanitaire hulp. 'Wij moeten alle mensen de helpende hand reiken', zei hij. 'Zij zijn allemaal zonen en dochters van God, onze eeuwige Vader, en Hij zal ons rekenschap vragen van wat wij voor hen doen. (...) Mogen wij de hele mensheid tot zegen zijn en allen de

helpende hand toesteken, de verdrukten opbeuren, de hongerigen en behoeftigen voeden en kleden, en liefde en hulp geven aan mensen om ons heen die niet tot deze kerk behoren.¹⁵

Dit hedendaagse werk van de humanitaire hulp is een geweldige uiting van naastenliefde die brandt in hart en ziel van hen die een meevoelend hart en behulpzame handen hebben. Dit onzelfzuchtige dienstbetoon is een ware uiting van de reine liefde van Christus.

De Heiland belooft grote zegeningen aan hen die van zichzelf geven: 'Geeft en u zal gegeven worden (...) met de maat, waarmee gij meet, zal u wedergemeten worden.'¹⁶

Wat ik vandaag heb verteld, is nog niet een honderdste van wat er in dorpen en landen over de hele wereld gebeurt. Overal waar ik heen reis, krijg ik uitingen van grote dank. Namens het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf en het leidinggevend welzijnscomité van de kerk, die dit werk leiden, wil ik mijn hartelijke dank en mijn bewondering betuigen.

Ik kan onmogelijk woorden vinden om voldoende uiting te geven aan de gewijde gevoelens in mijn ziel. Het eenvoudige woord *bedankt* lijkt bijna een cliché. Voor ieder onder u die met een meevoelend hart en behulpzame handen de lasten van zovelen heeft verlicht, spreek ik mijn welgemeende dank uit. Ik smeed de meest uitverkoren zegeningen van de Heer af over u en uw familie, u die de bedrukten van hart en de slap neerhangende handen gedenkt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Andrew Workman, 'Recollections of the Prophet Joseph Smith', *Juvenile Instructor*, 15 oktober 1892, p. 641.
2. Mosiah 18:8-9.
3. IV 81:5.
4. Galaten 6:2.
5. 'Leven in de volheid der tijden', *Liabona*, Jan. 2002, p. 6.
6. Lucas 6:38.

Een uitstorting van zegeningen

JULIE B. BECK

Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Door de verordeningen van het priesterschap ontvangen alle getrouwe leden dezelfde zegeningen.

Toen de resterende sleutels van het priesterschap in Kirtland werden hersteld, zei de Heer: 'Dit is het begin van de zegening die op het hoofd van mijn volk zal worden uitgestort.'¹ Ik ben dankbaar voor de uitstorting van zegeningen die wij allen door middel van het priesterschap van God ontvangen. Krachtens het priesterschap is deze wereld geschapen, met alles erop en eraan, waaronder wij. Het priesterschap is verweven met wie wij zijn en ooit zijn geweest.² Als zoons en dochters van God hebben wij unieke taken en rollen, en door de zegeningen van het priesterschap hebben wij allemaal gelijkwaardige

deelgenootschappen, gaven en zegeningen.

In het najaar is onze oudste kleindochter gedoopt en bevestigd als lid van de kerk. Nadat ze de Heilige Geest had ontvangen, kreeg haar jongste zusje een naam en een zegen. De volgende maand kreeg een andere kleindochter een naam en een zegen. Sindsdien heb ik vaak nagedacht over het voorrecht dat deze meisjes hebben omdat het priesterschap van God is hersteld.

Ik hoop dat onze kleinkinderen opgroeien met de kennis dat zij wat het priesterschap betreft geen buitenstaanders zijn of zijn geweest. De zegeningen van het priesterschap, 'beschikbaar voor zowel de man als de vrouw'³, zijn in en door ons hele leven verweven. Eenieder van hen is gezegend met heilige verordeningen, en zij kunnen de zegeningen van de gaven van de Geest door middel van het priesterschap ontvangen.

Alle getrouwe leden van de kerk van de Heer zijn overeenkomstig gezegend door priesterschapsverordeningen. De eerste verordening⁴ in het leven van kinderen vindt meestal plaats als ze nog een baby zijn en ze een naam en een zegen krijgen. Wanneer kinderen de jaren van verantwoordelijkheid bereiken, worden ze gedoopt. De doop is hetzelfde

Het Eerste Presidium (rechtsonder), drie leden van het Quorum der Twaalf Apostelen (linksonder), de Presiderende Bisschop (midden), en leden van de Zeventig zingen staand een lofzang tijdens een bijeenkomst in het Conferentiecentrum.

voor jongens en meisjes. Voor jongens en meisjes wordt dezelfde doopverordening in dezelfde doopvont verricht. Wanneer die kinderen bevestigd worden en de Heilige Geest ontvangen, krijgen ze dezelfde gave. Alleen door hun getrouwheid komen ze in aanmerking voor de hulp van de heilige Geest.

Wanneer we aan het avondmaal deelnemen, staan we als leden van de kerk gelijkwaardig voor God. Door ons geloof in Jezus Christus en de macht van zijn verzoening, die door die verordening van kracht wordt, kunnen we ons allemaal bekeren en betere mensen worden.

Eenieder van ons heeft evenveel recht op de zegeningen van het priesterschap als we ziek zijn of andere hulp van de Heer nodig hebben. Een jongevrouw die een patriarchale zegen wil ontvangen, heeft evenveel recht om haar afstamming te weten als een jongeman van dezelfde leeftijd. De zegeningen die zij beiden door middel van Abraham ontvangen zijn krachtig en belangrijk.

Wij moedigen alle jongemannen en jongevrouwen aan om naar de tempel te gaan zodat ze de 'zegeningen van [de] voorvaders kunnen ontvangen, en dat [ze] recht op de hoogste zegeningen van het priesterschap mogen

verkrijgen.⁵ Toen een van mijn nichtjes enkele maanden geleden haar begiftiging ontving, riep ze verblijd uit: 'Ik heb het gehaald! Mijn hele leven heb ik me op de tempel voorbereid, en nu heb ik dat doel bereikt!'

Iedere man of vrouw die bereid is de Heer te dienen en voor een tempelaanbeveling in aanmerking komt, sluit verbonden die gehoorzaamheid en offervaardigheid inhouden. Beiden worden begiftigd 'met macht uit den hoge.'⁶

Iedere broeder of zuster die op zending wordt geroepen, wordt aangesteld om het werk van de Heer te doen, en allebei krijgen ze de bevoegdheid om het evangelie van Christus te prediken.

Een man en een vrouw die het verbond van het tempelhuwelijk sluiten, hebben bij getrouwheid evenveel recht op de zegeningen die bij dat verbond horen.⁷ De Heer heeft gezegd dat hun verbond ook na dit leven van kracht zal zijn, en samen krijgen zij de belofte van macht en verhoging.⁸

President Ezra Taft Benson heeft gezegd: 'Als onze kinderen de Heer gehoorzamen en naar de tempel gaan om hun tempelzegens te ontvangen en het eeuwig huwelijksverbond te sluiten, treden zij toe tot dezelfde

orde van het priesterschap dat God in de tijd van Adam op aarde vestigde.'⁹

Ik heb de macht van het priesterschap gezien toen ik een gezin bezocht waarvan de jonge vader op sterven lag. Hij was omringd door zijn vrouw en prachtige dochters. Op iedere muur van de kamer hing minstens één foto van het gezin of een afbeelding van de tempel. De moeder getuigde van hun zegeningen toen ze zei: 'Onze verbonden geven ons kracht en bescherming. Ons gezin is eeuwig. De Heer waakt over ons. We zijn niet alleen.' Door de verordeningen van het priesterschap ontvangen alle getrouwe leden dezelfde zegeningen.

Omdat het priesterschap is hersteld, worden alle kinderen van God met gaven van de Geest gezegend. De Heer geeft ons gaven van de Geest voor ons eigen welzijn¹⁰ en om elkaar te helpen¹¹.

Moroni zegt: 'Er zijn verschillende wijzen waarop die gaven worden verleend; doch het is dezelfde God die alles in allen werkt; en zij worden door de openbaringen van de Geest Gods aan de mensen gegeven om hun van nut te zijn.

'Want zie, aan de een wordt het door de Geest Gods gegeven om in het woord van wijsheid te onderwijzen;

'en aan een ander om in het woord van kennis te onderwijzen door dezelfde Geest;

'en aan een ander buitengewoon groot geloof; en aan een ander de gaven van genezing door dezelfde Geest.¹²

In mijn pogingen om Spaans te leren en mijn Portugees te herinneren (wat ik als kind heb geleerd), heb ik tijdens het oefenen van die talen om hulp gebeden en de hulp van de Heer ervaren. Ik heb andere leiders van de kerk en zendelingen een krachtig getuigenis horen geven in talen die ze nauwelijks geleerd hebben. Ik ken mensen die de gave van geloof hebben. Toen zij het evangelie hoorden, klonk het als waarheid in hun hart. Ik ken andere mensen die de gave van wijsheid hebben — het vermogen om kennis voor rechtschapen doeleinden aan te wenden. Sommige mensen hebben de gave om wonderen te verrichten, anderen zijn begaafde genezers, en weer anderen hebben een groot onderscheidingsvermogen.¹³

Als meisje was ik vaak erg ziek. Mijn vader was altijd gewillig en in staat om zijn priesterschap te gebruiken en mij te zalven. Maar ik heb ook gemerkt dat mijn moeders bijzondere gaven aan mijn genezing bijdroeg. Ze was bijzonder goed in staat om mij te verzorgen en mij te helpen beter te worden. Haar grote geloof dat de Heer haar het antwoord zou geven welke behandeling voor mij het beste was, was een grote troost. Ik was gezegend met ouders die liefdevol hun gaven van de Geest gebruikten.

President Wilford Woodruff heeft gezegd: 'Iedere man en vrouw in het koninkrijk heeft recht op de geest van profetie, namelijk de Geest van God, die aan de getrouwen openbaart wat noodzakelijk is voor hun welzijn en troost, en om ze in hun dagelijkse werkzaamheden te leiden.'¹⁴

Door de zegeningen van het priesterschap is het mogelijk dat alle mensen die zijn aangesteld om een

functie in de kerk van de Heer te bekleden, 'gezag, verantwoordelijkheid en zegeningen op het gebied van [die] functie'¹⁵ ontvangen.

De gaven van de Geest zijn talrijk en verscheiden, en we kunnen ze ontvangen door ernaar te streven en ze op gepaste wijze te gebruiken. We gebruiken ze door de macht van de Heilige Geest, die in en door ons leven is verweven.¹⁶

Door middel van de zegeningen van het priesterschap laat de Heer ons zien dat Hij geen 'aannemer des persoons'¹⁷ is. Op mijn reizen heb ik vaak de kans om enkele leden thuis te bezoeken. Sommige van die woningen zijn erg eenvoudig. Aanvankelijk vroeg ik me af: 'Waarom ben ik gezegend met een woning met elektriciteit en water, terwijl deze mensen niet eens water in de buurt van hun huis hebben? Heeft de Heer hen minder lief dan mij?'

Toen zat ik op een dag in de tempel naast een zuster die in een eenvoudig huis woont. Ik zat twee uur lang naast haar. Ik keek geregeld in haar prachtige ogen en zag er de liefde van de Heer in. Toen de tempeldienst was afgelopen, kwam ik tot een krachtig besef. Wat eeuwige zegeningen betreft, wat betreft alle belangrijke voorrechten en kansen, waren we gelijk. Ik had me 'tot bekering laten

dopen'¹⁸, en zij ook. Ik had gaven van de Geest ontvangen, en zij ook. Ik had de mogelijkheid om me te bekeren, en zij ook. Ik had de Heilige Geest ontvangen, en zij ook. Ik had de tempelverordeningen ontvangen, en zij ook. Als wij allebei op dat moment de wereld verlaten hadden, hadden we wat zegeningen en mogelijkheden betreft gelijk voor de Heer gestaan.

De zegeningen van het priesterschap zijn de grote vereffenaar. Die zegeningen zijn hetzelfde voor mannen en vrouwen, jongens en meisjes. Ze zijn hetzelfde voor gehuwden en ongehuwden, voor intellectuelen en analfabeten, voor bekende en onbekende mensen.

Ik ben dankbaar dat alle mannen en vrouwen door de oneindige rechtvaardigheid en liefde van God, en door de verordeningen van het priesterschap en de gaven van de Geest, hetzelfde deelgenootschap, en dezelfde gaven, zegeningen en mogelijkheden kunnen ontvangen. Door het priesterschap, dat in en door ons hele leven is verweven, kunnen wij iedere macht en ieder verbond ontvangen dat we nodig hebben om ons levenswerk te voltooien en naar ons hemels thuis terug te keren. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 110:10.
2. Zie IV 88:36-45; Abraham 3.
3. Dallin H. Oaks, 'Priesterschapsgezag thuis en in de kerk', *Liabona*, november 2005, p. 25.
4. Zie *Leidraad voor het gezin* (2001), p. 18.
5. Ezra Taft Benson, 'What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple', *Ensign*, augustus 1985, p. 10.
6. Zie IV 95:8.
7. Zie IV 131:1-2.
8. Zie IV 132:19-20.
9. *Tambuli*, April-mei 1986, p. 6.
10. Zie IV 46:26.
11. Zie IV 46:12.
12. Moroni 10:8-11.
13. Zie IV 46:10-26.
14. *Deseret News*, 30 juli 1862, p. 33.
15. Boyd K. Packer, 'Wat iedere ouderling — en ook iedere zuster — dient te weten', *De Ster*, november 1994, p. 21.
16. Zie Moroni 10:7-17.
17. IV 38:16.
18. Alma 9:27.

Als een kind

OUDERLING HENRY B. EYRING

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onze aard moet veranderd worden als we als een kind willen worden zodat we de kracht kunnen krijgen om in tijden van zedelijk gevaar veilig te blijven.

De profeten van God hebben de tijd waarin wij leven voorzien. De apostel Paulus schreef aan Timoteüs: 'Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen.¹ Iedereen die ogen heeft om de tekenen des tijds te zien en oren om de woorden van de profeten te horen, weet dat het gevaar groot is. Het gevaar komt van de krachten van het kwaad. Die krachten nemen toe. Daarom wordt het alleen maar moeilijker en niet makkelijker om ons te houden aan de verbonden die wij moeten sluiten om het evangelie van Jezus Christus na te leven.

Voor diegenen onder ons die zich zorgen maken over zo'n toekomst voor onszelf en hen die wij liefhebben, in ons gezin, in ons quorum en in onze klas, schuilt er hoop in de

belofte die de Heer ons heeft gegeven dat er in de stormen die voor ons liggen een toevluchtsoord is. Ik zal dat oord beschrijven. U hebt erover gelezen in de Schriften. Het is herhaaldelijk door hedendaagse profeten beschreven. Een liefhebbende vader heeft het volgende tegen zijn zoons gezegd in een poging om hen te sterken tegen de stormen van verzoeking:

'En nu, mijn zonen, bedenkt, bedenkt, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm u zullen striemen, die geen macht over u zullen hebben om u neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wee, wegens de rots waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen.'²

Het is nog nooit belangrijker geweest dan nu om te begrijpen hoe we op dat vaste fundament kunnen bouwen. Wat mij betreft is er geen betere plek om naar dat begrip te zoeken dan in de laatste toespraak van koning Benjamin in het Boek van Mormon. De meesten onder ons hebben die recent nog gelezen en hebben er meer dan eens over nagedacht. Koning Benjamin kon ons en onze nakomelingen zien. Door de kracht van profetie wist hij waarmee wij

geconfronteerd worden. Hij wist uit eigen ervaring hoe verschrikkelijk oorlog is. Hij had zijn volk op het slagveld verdedigd, vertrouwend op de kracht Gods. Hij had een duidelijk beeld van de verschrikkelijke krachten die Lucifer op ons zou loslaten om ons te verleiden en te overwinnen.

Hij was een groot, heilig man. En hij wist hoe hij mensen moest uitnodigen om net zo goed op die veilige rots te bouwen als de profeten van de Heer.

In zijn leerrede begon hij waar wij allemaal moeten beginnen als we mensen willen helpen om te ontkomen aan geestelijk gevaar. Mensen moeten geloven dat het gevaar reëel is om het verlangen te krijgen naar veiligheid te streven. Ze moeten de consequenties vrezen die verbonden zijn aan het negeren van het gevaar. Hij maakte duidelijk met welke gevaren wij geconfronteerd worden omdat het ons vrij staat te kiezen tussen goed en kwaad en omdat wij de gevolgen van die keuzen niet kunnen vermijden. Hij sprak openhartig en scherp omdat hij wist wat een verdriet mensen krijgen als ze zijn waarschuwingen niet horen en er niet naar luisteren.

Hij beschrijft met de volgende woorden de consequenties van onze keuze om de ingevingen van de Geest van Christus te volgen of de kwade boodschappen van Satan, die als enige doel heeft ons te verleiden en ons in de valstrik van de zonde te laten trappen:

'Want zie, er is een wee uitgesproken over hem wie het belooft die geest te gehoorzamen; want indien het hem belooft die te gehoorzamen, en hij in zijn zonden blijft en erin sterft, drinkt hij tot verdoemenis van zijn eigen ziel; want hij ontvangt als loon een eeuwigdurende straf, daar hij tegen zijn eigen weten in de wet Gods heeft overtreden. (...)

'Daarom, indien die mens zich niet bekeert, maar een vijand van God blijft en als zodanig sterft, schudden de eisen der goddelijke gerechtigheid zijn

onsterfelijke ziel wakker tot een levendig besef van zijn eigen schuld, hetgeen hem doet terugdeinzen voor de tegenwoordigheid des Heren en zijn boezem vervult van schuld en pijn en smart, hetgeen als een onuitblusbaar vuur is, waarvan de vlam voor eeuwig en altijd opstijgt.'

Koning Benjamin vervolgde: 'O, al gij oude mannen, en ook gij, jonge mannen, en gij, kleine kinderen die mijn woorden kunnen begrijpen — want ik heb duidelijk tot u gesproken, opdat gij zoudt kunnen begrijpen — ik bid dat gij u bewust zult worden van de vreselijke toestand van hen die tot overtreding zijn vervallen.'¹³

Wat die waarschuwing voor mij zo krachtig maakt, is dat ik me indenk hoe het is om na dit leven voor de Heiland te staan en geoordeeld te worden. Als koning Benjamin het heeft over terugdeinzen voor de tegenwoordigheid van de Heer, boezemt dat mij angst in. Ik zie mezelf dan al op de dag des oordeels voor de verheerlijkte, herren Heiland staan. Met heel mijn hart wens ik dat ik dan niet terugdeins, maar naar Hem opkijk en Hem zie glimlachen en zeggen: 'Wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf. (...) ga in.'¹⁴

Koning Benjamin maakt duidelijk dat wij die hoop kunnen koesteren als wij in dit leven leren hoe wij ons karakter kunnen veranderen door de verzoening van Jezus Christus. Dat is de enige manier om te bouwen op het vaste fundament en in stormen van verleiding standvastig te blijven in rechtschapenheid.

Koning Benjamin beschrijft die verandering met een prachtige vergelijking die al duizenden jaren door profeten en door de Heer zelf is gebruikt. Namelijk: wij kunnen en moeten worden als een kind — een klein kind.

Sommigen vinden dat niet zo makkelijk om te begrijpen of te aanvaarden. De meesten onder ons willen sterk zijn. We kunnen heel goed denken dat het een zwaktebod is om als

een kind te worden. De meeste ouders hebben wel eens gewenst dat hun kinderen minder kinderlijk waren. Zelfs de apostel Paulus gebruikte deze woorden toen hij ons wilde aansporen om naastenliefde, de reine liefde van Christus, in ons leven toe te passen: 'Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, voelde ik als een kind, overlegde ik als een kind. Nu ik een man ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was.'¹⁵

Maar koning Benjamin, die net zo goed als ieder ander op aarde begreep wat het inhield om sterk en moedig te zijn, maakt duidelijk dat het niet kinderlijk is om als een kind te zijn. Het betekent dat we lijken op de Heiland, die zijn Vader om kracht bad zodat Hij in staat zou zijn om zijn wil te doen, en dat vervolgens deed. Onze aard moet veranderd worden als we als een kind willen worden zodat we de kracht kunnen krijgen om in tijden van zedelijk gevaar veilig te blijven.

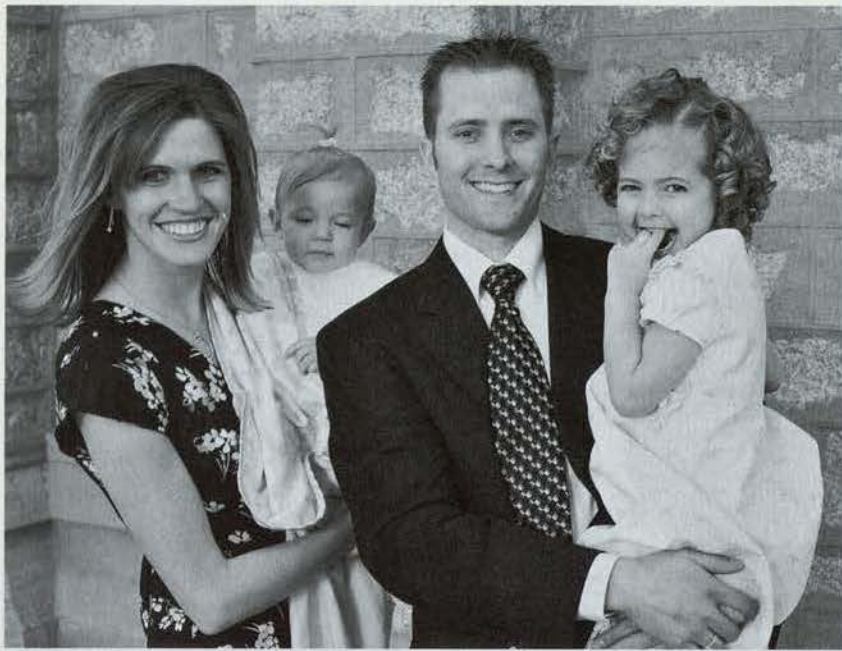
Hier volgt koning Benjamins ontroerende beschrijving van de verandering die nodig is om als een kind te

worden en hoe we die ondergaan:

'Want de natuurlijke mens is een vijand van God, en is dat vanaf de val van Adam geweest, en zal dat voor eeuwig en altijd zijn, tenzij hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens aflegt en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer, en wordt als een kind: onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig zich te onderwerpen aan alles wat de Heer goedgevindt hem op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt.'¹⁶

Wij zijn veilig op de rots die de Heiland is, als we ons in geloof aan Hem hebben overgegeven, gehoor hebben gegeven aan de aanwijzing van de Heilige Geest om de geboden lang en getrouw genoeg te onderhouden dat ons hart door de kracht van de verzoening is veranderd. Als we door die ervaring geleerd hebben om lief te hebben en te gehoorzamen als een kind, hebben we gebouwd op het vaste fundament.

Van koning Benjamin leren we wat

we kunnen doen om die veilige plek te bereiken. Maar bedenk wel dat wat we doen de middelen zijn en niet het doel dat we nastreven. Wat we doen, stelt ons in staat om door de verzoening van Jezus Christus veranderd te worden in wat wij moeten worden. Ons geloof in Jezus Christus brengt ons tot bekering en het onderhouden van zijn geboden. Wij gehoorzamen en weerstaan verleiding door gehoor te geven aan de ingevingen van de Heilige Geest. Mettertijd zal onze aard veranderen. Wij worden dan als een klein kind, gehoorzaam aan God, en liefdevoller. Als wij alles doen om de gevolgen van die verandering in stand te houden, komen wij in aanmerking voor de gaven van de Heilige Geest. Dan zullen wij veilig zijn op de vaste rots.

Net als u heb ik ook aangevoeld wat koning Benjamin bedoelde toen hij zei dat we als een klein kind voor God kunnen worden. Net als u heb ik gebeden om te weten te komen wat ik moet doen als keuzen waarvoor ik sta eeuwige consequenties kunnen hebben. In de loop van vele jaren heb ik een terugkerend patroon gezien in de tijden waarop de antwoorden op dergelijke gebeden het duidelijkst zijn geweest.

Ik bad bijvoorbeeld eens de hele

nacht om te weten te komen wat ik de volgende ochtend moest doen. Ik wist dat geen enkele andere keuze een sterkere uitwerking kon hebben op het leven van anderen en mijzelf. Ik wist welke keuze het makkelijkst leek. Ik wist welke uitkomst ik wilde. Maar ik kon de toekomst niet zien. Ik kon niet zien welke keus tot welke uitkomst zou leiden. Dus leek het risico om verkeerd te kiezen mij te groot.

Ik bad, maar urenlang leek er geen antwoord te komen. Kort voor de dageraad kreeg ik een gevoel. Ik had me sinds mijn kinderjaren nog nooit zo sterk als een kind gevoeld. Mijn hart en mijn verstand leken zich erg stil te houden. In die innerlijke stilte schuilde gemoedsrust.

Tot mijn eigen verbazing begon ik te bidden: 'Hemelse Vader, het maakt niet uit wat ik wil. Het maakt me niet meer uit wat ik wil. Ik wil alleen nog maar dat uw wil geschiede. Dat is al wat ik wil. Vertel me alstublieft wat ik moet doen.'

Op dat moment voelde ik me innerlijk zo stil als ik me nog nooit had gevoeld. En de boodschap kwam en ik was zeker van wie die kwam. Het was duidelijk wat ik moest doen. Ik kreeg geen belofte aangaande de uitkomst. Ik kreeg alleen de verzekering dat ik

een kind was dat was meegedeeld welk pad leidde naar de uitkomst die Hij voor mij wilde.

Ik leerde van die ervaring en van talloze herhalingen dat de beschrijving stille, zachte stem van de Heilige Geest klopt. Het klinkt dichtertlijk, maar het is geen poëzie. Alleen wanneer mijn hart zich stil en rustig hield en ik me als een klein kind onderwierp, is de Geest duidelijk in mijn hart en gedachten te horen geweest.

Koning Benjamin heeft ons geleerd dat zulke ervaringen vaker kunnen voorkomen. En dat moet ook wel met die gevaren waarvoor wij staan. Hij zei ons dat er dingen zijn die we kunnen en moeten doen om de zegening van die verandering van een kinderlijk hart te krijgen.

Het heeft allemaal te maken met meer geloof in Jezus Christus ontwikkelen en zo in aanmerking komen voor de hulp van de Heilige Geest. Koning Benjamin heeft daarvoor de volgende reden gegeven:

'En voorts zeg ik u dat er geen andere naam, noch enige andere weg of middel, zal worden gegeven waardoor redding tot de mensenkinderen kan komen, dan alleen in en door de naam van Christus, de almachtige Heer.'¹⁷

Wat wij nodig hebben, is geloof in Hem en liefde voor Hem. Wij moeten weten dat Hij leeft en wie Hij is. Dan zullen wij Hem liefhebben. Koning Benjamin suggereerde met de volgende veel gehoorde woorden hoe wij Hem kunnen kennen:

'Want hoe kent iemand de meester, die hij niet heeft gediend, en die voor hem een vreemdeling is, en verre is van de gedachten en voornemens van zijn hart?'¹⁸

We leren hen die wij dienen lief te hebben. Als we zelfs maar met een glimp van geloof besluiten om de Meester te dienen, beginnen we Hem te leren kennen. Wij leren zijn doeleinden kennen voor de mensen die wij namens Hem dienen. Zelfs als zij

ons aanbod om hen te dienen niet aanvaarden, zullen wij, als wij volhouden, zijn waardering voelen.

Als we volhouden, zullen we aanvoelen hoe hard we de invloed van de Heilige Geest nodig hebben, want het zal ons lijken of de taak ons vermogen te boven gaat. Ons nederige gebed aan onze hemelse Vader zal verhoord worden. Een van de voornaamste doelen van de Heilige Geest is om te getuigen dat Jezus de Christus is. Smeken wij om zijn hulp in zijn dienst, dan komt de Heilige Geest en bevestigt ons geloof in Hem. Ons geloof in de Heiland zal toenemen. En blijven wij Hem dienen, dan gaan wij Hem liefhebben. Een oproep om te dienen is een oproep om de Meester die wij dienen lief te gaan hebben. Het is een oproep om onze aard te laten veranderen.

Om de zegen van die verandering in ons hart in stand te houden, zijn vastberadenheid, moeite en geloof nodig. Koning Benjamin heeft ons in elk geval ten dele geleerd wat daarvoor nodig is. Hij zei dat wij, om van dag tot dag vergeving van zonden te behouden, de hongerigen moeten voeden, de naakten kleden, de zieken bezoeken en mensen in geestelijk en materieel opzicht helpen.⁹ Hij waarschuwde dat we moeten oppassen voor gevoelens van twist die in ons hart opwellen.¹⁰ Hij maakte duidelijk dat de grote verandering die tot stand wordt gebracht door de verzoening die in ons actief is, kan verminderen als we niet op onze hoede zijn voor zonde. De Heer heeft deze waarschuwing gegeven: 'Daarom, laten de kerkleden altijd opletten en bidden, opdat zij niet in verzoeking vallen; ja, en laten zelfs zij die geheiligd zijn, ook opletten.'¹¹

Door zonde kunnen we de gave kwijtraken. Koning Benjamin zei dat we zelf vastberaden de moeite moeten doen om verleiding te weerstaan. Hij waarschuwde zijn volk voor concrete verleidingen. Maar na die waarschuwingen maakte hij duidelijk dat de verantwoording bij henzelf lag.

Hoe vaak we ook bidden om niet door verleiding overwonnen te worden, en om van kwaad verlost te worden, wij zijn zelf verantwoordelijk. Dit zijn de woorden die hij sprak, die niet van hem komen, maar van God:

'En ten slotte, ik kan u niet alle manieren vertellen waarop gij zonde kunt begaan, want er zijn allerlei wegen en wijzen, ja, zovele dat ik ze niet tellen kan.

'Maar dit kan ik u wél zeggen, dat indien gij niet op uzelf let, en op uw gedachten en op uw woorden en op uw daden, en de geboden Gods niet onderhoudt, en niet volhardt in het geloof in hetgeen gij hebt gehoord over de komst van onze Heer, ja, tot het einde van uw leven, dan moet gij verloren gaan. En nu, o mens, denk hieraan en ga niet verloren.'¹²

Met de hulp van de Heilige Geest kunnen we over onszelf waken. We kunnen bidden om de eerste zondige gedachten te herkennen en te verwerpen. We kunnen bidden om een waarschuwing te herkennen dat we bepaalde woorden die iemand anders zouden kwetsen of verleiden niet moeten uitspreken. En we kunnen zo nodig bidden om de ootmoed en het geloof om ons te bekeren.

Er zijn onder mijn gehoor beslist mensen die denken: 'Maar de verleidingen zijn mij te groot. Ik heb ze weerstaan zo lang als ik kon. De

geboden zijn mij te moeilijk. De norm is te hoog.'

Dat is niet waar. De Heiland is onze Voorspraak bij de Vader. Hij kent onze zwakheden. Hij weet hoe hij hen die verleid worden moet steunen.¹³

Ik getuig dat de Heiland leeft en dat Hij het vaste fundament is. Ik weet dat wij door te handelen uit ons geloof in Hem gereinigd en veranderd kunnen worden om rein en sterk te worden als een klein kind. Ik getuig tot u dat de Heilige Geest ons naar de waarheid en weg van zonde kan leiden.

Joseph Smith zag onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon. Het Boek van Mormon is het woord Gods en een getuige van Jezus Christus als onze Heiland. Dit is de ware kerk. Ik weet dat wij de beloofde vreugde van het eeuwige leven kunnen kiezen, hoe gevaarlijk en zwaar de tijden ook zijn.

In de naam van Jezus Christus.
Amen. ■

NOTEN

1. 2 Timoteüs 3:1.
2. Helaman 5:12.
3. Mosiah 2:33, 38, 40.
4. Zie Matteüs 25:21.
5. 1 Korintiërs 13:11.
6. Mosiah 3:19.
7. Mosiah 3:17.
8. Mosiah 5:13.
9. Zie Mosiah 4:26.
10. Zie Mosiah 2:32.
11. LV 20:33-34.
12. Mosiah 4:29-30.
13. Zie LV 62:1.

Trouw aan het geloof

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Laten wij ons hier en nu voornemen om dat nauwe pad te volgen dat naar de woning van de Vader van ons allen leidt.

Vele jaren geleden had ik een opdracht uit te voeren op de prachtige eilanden van Tonga. Ik kreeg het voorrecht om een bezoek te brengen aan de school van onze kerk, de Liahona High School, waar onze jongeren les krijgen van leerkrachten die hetzelfde geloof hebben en die niet alleen hun intellect trainen, maar hen ook voorbereiden op het leven. Toen ik een klas bezocht, merkte ik hoe goed de kinderen opletten tijdens de les van hun plaatselijke leerkracht. Zijn lesboek en hun leerboeken waren dicht. In zijn hand hield hij een vreemd uitzienend vis, gemaakt van een ronde steen en grote zeeschelpen. Ik vernam dat het een

make-feke was, ofwel een inktvisval. In Tonga is inktvis een delicatessen.

De leraar legde uit dat Tongaanse vissers over een rif varen en met de ene hand hun vierkprauw peddelen terwijl ze met de andere de *maka-feke* overboord houden. Een inktvis verlaat haastig zijn rotsachtige schuilplaats en grijpt het aas omdat hij het aanziet voor een aantrekkelijke maaltijd. De grip van de inktvis is zo stevig, en zijn instinct om de aantrekkelijke prooi niet te laten gaan zo sterk, dat vissers hem zo in de prauw kunnen gooien.

Het was niet moeilijk voor de leraar om de oplettende jongeren er vervolgens op te wijzen dat het kwaad — Satan — zogenaamde *maka-fekes* heeft gemaakt om nietsvermoedende mensen in de val te lokken en hun bestemming te wijzigen.

Tegenwoordig zijn wij omringd door de *maka-fekes* die de tegenstander ons voorhoudt en waarmee hij probeert ons te verleiden en in de val te lokken. Als we ze eenmaal vastgrijpen, is het erg moeilijk — en soms bijna onmogelijk — om die *maka-fekes* los te laten. Om veilig te zijn, moeten we ze herkennen en standvastig zijn in ons besluit om ze te vermijden.

De *maka-feke* van onkuisheid wordt ons voortdurend voorgehouden. Waar we ook heengaan, bijna overal vinden we mensen die ons willen laten

gelooven dat wat eens als onzedelijk werd beschouwd, nu aanvaardbaar is. Ik denk aan de schrifttekst: 'Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis.'¹ Zo werkt de *maka-feke* van onkuisheid. In het Boek van Mormon worden wij eraan herinnerd dat kuisheid en deugd het waardevolste zijn.

Als u met verleiding wordt geconfronteerd, denk dan aan deze wijze raad van de apostel Paulus: 'Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.'²

Ook houdt de tegenstander ons de *maka-feke* van pornografie voor. Hij wil ons laten geloven dat porno kijken niemand kwaad doet. Hoe toepasselijk is Alexander Pope's klassieke gedicht *An Essay on Man*:

*Onzedelijkheid is een monster zo
angstaanjagend,
Zien we het, we worden op slag
baatdragend;
Maar zien we het te vaak, en raken
we gewend aan wat het bebelst,
Dan wordt het eerst verdragen,
daarna betreurd, en vervolgens
ombelds.³*

Sommige uitgevers en drukkers besmeuren hun persen met het drukken van miljoenen pornografische uitgaven per dag. Kosten noch moeite worden gespaard om een product te maken dat steeds weer bekeken zal worden. Een van de toegankelijkste bronnen van pornografie is tegenwoordig het internet, want men kan een computer aanzetten en onmiddellijk talloze sites met porno onder handbereik hebben. President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Ik vrees dat dit bij sommige leden thuis gebeurt. Het is een venijnig kwaad. Het is obscene en smerig,

Het is verleidelijk en verslavend. Het zal [u] net zo zeker naar uw vernietiging leiden als wat ook ter wereld. Het is walgelijke smerigheid die zijn exploitanten rijker maakt en zijn slachtoffers armer.⁴

Bezoedeld is ook de filmproducent, de televisieprogrammamaker of de entertainer die pornografie bevordert. De betugeling van vroeger is verdwenen. Men jaagt nu het zogenaamde realisme na, zodat wij tegenwoordig met dit soort vuiligheid omringd zijn.

Vermijd alles wat maar enigszins op porno lijkt. Het verdooft de geest en holt het geweten uit. In de Leer en Verbonden staat: 'Hetgeen niet opbouwt, is niet van God, en is duisternis.'⁵ Dat geldt voor pornografie.

Vervolgens wil ik het hebben over de maka-feke van drugs en alcohol. Als we die maka-feke eenmaal vastgrijpen, is hij bijzonder moeilijk los te laten. Drugs en alcohol benevelen het verstand, nemen remmingen weg, ontwrichten gezinnen, laten dromen in duigen vallen en bekorten het

leven. Ze zijn overal te vinden en worden expres op het pad van onze kwetsbare jeugd gebracht.

Ieder van ons heeft een lichaam dat onze liefhebbende hemelse Vader hem heeft toevertrouwd. Ons is geboden er goed voor te zorgen. Kunnen we ons lichaam bewust misbruiken of beschadigen zonder daar rekenschap voor af te leggen? Absoluut niet! De apostel Paulus heeft gezegd: 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont? (...)

'Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig.'⁶ Mogen wij ons lichaam, onze tempel, fit en rein houden en vrij van schadelijke middelen die ons lichamelijke, mentale en geestelijke welzijn vernietigen.

De laatste maka-feke die ik vandaag wil noemen, is er een die ons gevoel van eigenwaarde kan verbrijzelen, relaties kan ontwrichten en ons in wanhopige omstandigheden kan achterlaten. Het is de maka-feke van buitensporige schulden. Mensen hebben de neiging om dingen te willen

hebben die hun aanzien en prestige geven. Wij leven in een tijd waarin lenen makkelijk is. Wij kunnen bijna alles kopen met een creditcard of een lening. Heel populair zijn hypothecaire leningen die iemand in staat stellen om geldbedragen te lenen ter hoogte van de overwaarde van zijn huis. Wat wij misschien niet beseffen, is dat elke hypothecaire lening in feite gewoon een hypotheek is. De dag van afrekening *zal* komen als we voortdurend boven onze stand leven.

Broeders en zusters, maak uzelf niet wijs dat de luxe artikelen van gisteren nu een noodzakelijkheid zijn. Ze zijn alleen noodzakelijk als wij ze als noodzakelijkheden gaan beschouwen. Veel mensen sluiten leningen met een lange looptijd af om er vervolgens achter te komen dat hun situatie verandert: ze worden ziek of raken gehandicapt, hun werkgever gaat failliet of gaat inkrimpen, ze raken hun baan kwijt of worden getroffen door een natuurramp. Om allerlei redenen kunnen de betalingen

van grote schulden niet meer worden gedaan. Dan hangt onze schuld als een zwaard van Damocles boven ons hoofd en dreigt ons te vernietigen.

Ik spoor u aan om niet meer uit te geven dan u verdient. Niemand kan meer blijven uitgeven dan hij verdient en financieel zijn hoofd boven water houden. Ik beloof u dat u dan gelukkiger bent dan als u zich voortdurend zorgen maakt over hoe u de volgende betaling moet doen aan een schuld die nergens voor nodig was. In de Leer en Verbonden staat: 'Betaal de schuld die gij zijt aangegaan. (...) Bevrijd u van knechtschap.'⁷

Er zijn uiteraard talloze andere maka-fekes die de tegenstander ons voorhoudt om ons van het pad van rechtschapenheid weg te leiden. Maar onze hemelse Vader heeft ons het leven gegeven en het vermogen om zelf na te denken, te beredeneren en lief te hebben. Wij kunnen verleiding weerstaan en bepalen welk pad wij nemen, welke richting wij kiezen. Ons doel is het celestiale koninkrijk van God. Ons doel is een vaste koers in die richting aan te houden.

De Heer waarschuwt allen die het

levenspad bewandelen: pas op voor omleidingen, valkuilen en valstrikken. De listig gecamoufleerde en sluw geplaatste maka-fekes nodigen ons uit om ze vast te pakken en te verliezen waar wij het meest naar verlangen. Laat u niet misleiden. Neem de tijd om te bidden. Luister naar die stille, zachte stem die ons tot in het diepst van onze ziel raakt, die vriendelijke uitnodiging van de Meester: 'Kom hier, volg Mij'.⁸ Als wij dat doen, keren wij ons af van de vernietiging en de dood en vinden wij geluk en het eeuwige leven.

Toch zijn er mensen die niet horen, niet gehoorzamen, maar wél luisteren naar de verlokkingen van het kwaad, die de maka-fekes vastgrijpen tot ze die niet meer los kunnen laten, tot alles verloren is. Ik denk bijvoorbeeld aan die machtige persoon, een geestelijke, namelijk kardinaal Wolsey. De uiterst productieve auteur William Shakespeare heeft met zijn pen de majestueuze hoogten, de uiterste macht, beschreven die kardinaal Wolsey bereikte. Maar met diezelfde pen heeft hij beschreven hoe zijn principes werden uitgehold door ijdele ambitie,

opportunisme, streven naar een voor-aanstaande status en prestige. En toen kwam de tragische val, de pijnlijke klaagzang van iemand die alles had gekregen en alles had verloren.

Kardinaal Wolsey zei tegen Cromwell, zijn getrouwe dienaar:

*O, Cromwell, Cromwell!
Had ik maar mijn God gediend met
slechts half de ijver
Waarmee ik mijn koning diende,
dan had Hij mij niet
Blootgesteld aan mijn vijanden.⁹*

Dat geïnspireerde mandaat wat kardinaal Wolsey veiligheid zou hebben geboden, werd tenietgedaan door zijn streven naar macht en aanzien, rijkdom en rang. Net als anderen vóór hem en velen na hem, viel kardinaal Wolsey.

In een eerder tijdperk werd een dienaar van God door een slechte koning op de proef gesteld. Geholpen door hemelse inspiratie legde Daniël het schrift op de wand uit aan koning Belsassar. Over de beloning die hem werd geboden — een purperen mantel en een gouden keten — zei Daniël: 'Behoud uw geschenken, en schenk uw gaven aan een ander.'¹⁰

Darius, die later koning werd, eerde Daniël en gaf hem de hoogste positie van aanzien. Als gevolg daarvan werd het volk afgunstig, werden de prinsen jaloers en zwerden ambitieuze mensen samen.

Koning Darius ondertekende na misleiding en vleierij een proclamatie waarin het besluit werd afgekondigd dat ieder die een verzoek richtte aan enige god of mens buiten de koning in een leeuwenkuil geworpen zou worden. Bidden werd verboden. Maar in dergelijke zaken nam Daniël geen instructies aan van aardse koningen, maar van de koning van hemel en aarde, namelijk zijn God. Omdat hij werd betrapt bij zijn dagelijkse geboden, werd Daniël voor de koning gebracht. Met tegenzin werd de straf

uitgesproken. Daniël zou in de leeuwenkuil worden geworpen.

Ik vind wat er vervolgens in de Bijbel staat erg mooi:

'Bij het ochtendkrieken, toen het licht werd, stond de koning op en ging inderhaast naar de leeuwenkuil,

'en toen hij nabij de kuil kwam, riep hij Daniël toe met droeve stem (...); Daniël, (...) heeft uw God, die gij zo volhardend dient, u van de leeuwen kunnen bevrijden?

'Toen sprak Daniël tot de koning: (...)

'Mijn God heeft zijn engel gezonden en de muil der dieren toegesloten, en zij hebben mij geen kwaad gedaan. (...)

'Toen werd de koning ten zeerste verheugd. (...) Daniël werd uit de kuil opgetrokken, en generlei letsel werd aan hem gevonden, omdat hij op zijn God had vertrouwd.¹¹

Op een kritiek moment van grote nood bood Daniëls vastbeslotenheid om getrouw te blijven goddelijke bescherming en veiligheid.

De klok van de geschiedenis markeert net als zand in een zandloper het verstrijken van de tijd. Er staat een nieuwe bezetting in het toneelstuk van onze tijd. De problemen van onze tijd doemen onheilspellend voor ons op. Omringd door de problemen van het leven in deze tijd zien wij op naar de hemel voor die zekere leiding waarmee wij een verstandige, goede koers kunnen uitzetten en volgen. Onze hemelse Vader laat onze oprechte verzoeken niet onverhoord.

Als ik aan rechtschapen mensen denk, dan schieten mij de namen Gustav en Margarete Wacker in gedachten. Ik zal ze beschrijven. Ik maakte kennis met de Wackers toen ik in 1959 het Canadese zendingsgebied presideerde. Zij waren uit hun geboorteland, Duitsland, geëmigreerd naar Kingston, in Ontario (Canada).

Broeder Wacker verdiende de kost als kapper. Hij had weinig geld, maar

zijn vrouw en hij gaven altijd meer dan tien procent van hun inkomen als tiende. Toen hij gemeentepresident werd, riep broeder Wacker een zendingsfonds in het leven, maar hij was maandenlang de enige die eraan bijdroeg. Als er zendingen in de stad waren, gaf het echtpaar Wacker ze te eten en zorgde het voor hen. En de zendingen verlieten het huis van de Wackers nooit zonder een of andere tastbare bijdrage aan hun werk en welzijn.

De woning van Gustav en Margarete Wacker was een hemel op aarde. Zij waren niet gezegend met kinderen, maar ze bemoederden en bevaderden hun vele kerkelijke bezoekers. Geleerde, wereldwijze mensen zochten deze nederige, ongeletterde dienstknecht en dienstmaagd van God op en beschouwden het een eer om een uur in hun gezelschap te kunnen doorbrengen. De Wackers zagen er heel gewoontjes uit, hun Engels was gebrekkig en ietwat moeilijk te verstaan, en hun woning was eenvoudig. Ze hadden geen auto of tv en ze gaven ook niet om de dingen die de wereld over het algemeen belangrijk vindt. Maar de getrouwen waren niet bij hen weg te slaan omdat ze van hun geest wilden genieten.

In maart 1982 werden broeder en

zuster Wacker op voltijdzending geroepen als verordeningswerkers in de Washington D.C.-tempel. Broeder en zuster Wacker waren nog werkzaam in die functie toen broeder Wacker op 29 juni 1983, met zijn vrouw aan zijn zij, vredig heenging om zijn eeuwige beloning in ontvangst te nemen. De woorden 'wie God gedenkt, wordt door God bedacht', zijn in dit opzicht gepast.¹²

Broeders en zusters, laten wij ons hier en nu voornemen om dat nauwe pad te volgen dat naar de woning van de Vader van ons allen leidt, zodat de gave van het eeuwige leven — leven in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader — de onze wordt. Moet u iets veranderen of verbeteren om daarvoor in aanmerking te komen, dan moedig ik u aan om dat nu te doen.

Mogen wij, om maar de woorden uit een bekende lofzang aan te halen, altijd.

Trouw [zijn] aan 't geloof dat onz' ouders beleden!

Trouw aan 't geloof waar de mart'laars voor streden!

Wat God beval of spreken zal, daarvoor staan w'immer onwrikbaar pal!¹³

Dat we dat allen zullen doen, is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Nephi 15:20; zie ook Jesaja 5:20.
2. 1 Korintiërs 10:13.
3. Brief 2, regels 217–220; John Bartlett, *Familiar Quotations* 14e editie (1968), p. 409.
4. 'Groot zal de vrede van uw kinderen zijn', *Liabona*, Jan. 2001, p. 62.
5. IV 50:23.
6. 1 Korintiërs 3:16–17.
7. IV 19:35.
8. Lucas 18:22.
9. *Henry VIII*, derde bedrijf, tweede toneel, regels 454–457.
10. Daniël 5:17.
11. Daniël 6:19–23.
12. Zie 1 Samuel 2:30.
13. 'Trouw aan 't geloof', lofzang 170, tekst en muziek van Evan Stephens.

Steunverlening aan kerkfunctionarissen

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Broeders en zusters, president Hinckley heeft mij verzocht de algemene autoriteiten, de gebiedszeventigers en de leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties van de kerk ter steunverlening aan u voor te stellen.

Wij stellen u voor Gordon Bitner Hinckley steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Thomas Spencer Monson als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en James Esdras Faust als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar door de rechterhand op te steken.

Wie er niet mee instemt, maakt dit kenbaar.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als president

van het Quorum der Twaalf Apostelen; Boyd Kenneth Packer als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin,

Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf en David A. Bednar.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

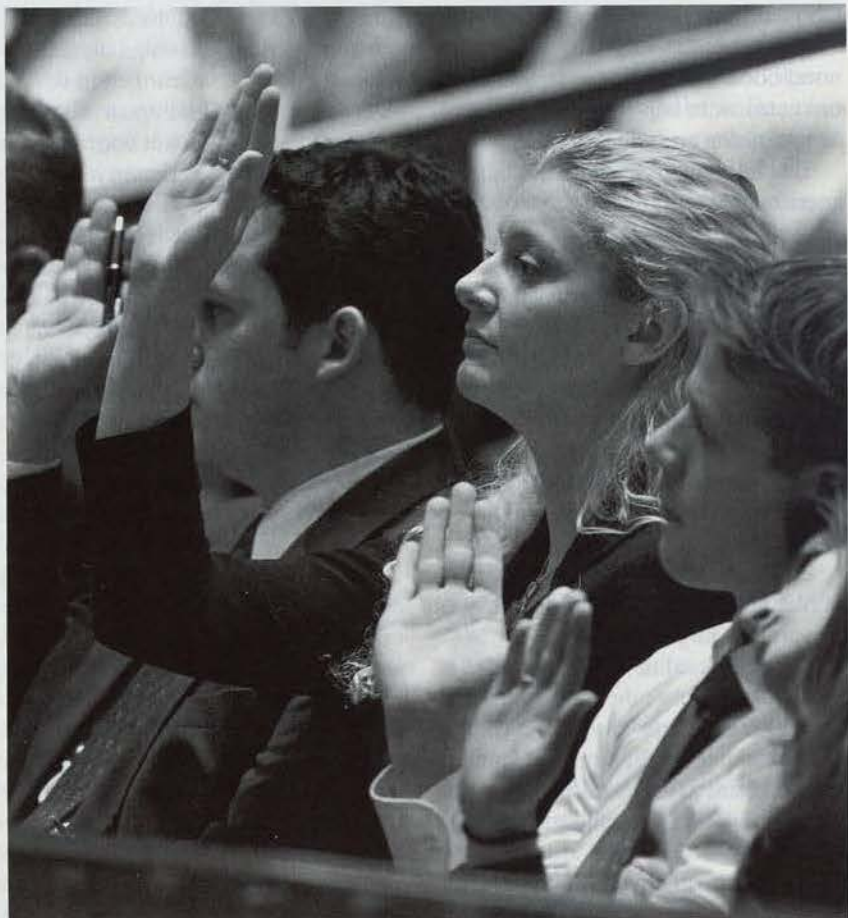
Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor de volgende gebiedszeventigers met ingang van 1 mei 2006 te ontheffen:

Salvador Aguirre, Jose C. Aleson, Daniel P. Alvarez, David S. Baxter, Shayne M. Bowen, Yatyr M. Cesar, Robert M. Cowan, Keith R. Edwards,

Stanley G. Ellis, Franz R. Gaag, Daniel L. Johnson, Joel H. McKinnon, Marcus B. Nash, Armando A. Sierra, Jeffrey C. Swinton, Remus G. Villarete.

Allen die met ons hun waardering willen uiten, maken dit kenbaar. Dank u.

Wij stellen voor de volgende broeders steun te verlenen als nieuw lid van het Eerste Quorum der Zeventig: Keith K. Hilbig, David S. Baxter, Shayne M. Bowen, Daniel L. Johnson, Marcus B. Nash en Anthony D. Perkins, en als lid van het Tweede Quorum der Zeventig: Craig A. Cardon, Don R. Clarke, Keith R. Edwards, Stanley G. Ellis, and Larry W. Gibbons.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen de volgende nieuwe gebiedszeventigers ter steunverlening aan u voor:

Jose L. Alonso, Vladimiro J. Campero, Juan A. Etchegaray, Hernan I. Herrera, David J. Hoare, Cesar H. Hooker, Javier Ibañez, Daniel M. Jones, Stephen C. Kerr, Joni L. Koch, Daniel A. Moreno, Kent H. Murdock, J. Michel Paya, Stephen D. Posey, Carlos F. Rivas, Juan M. Rodriguez, Carlos Villanova.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, maakt het ook kenbaar.

Naar het zich laat aanzien, president Hinckley, is de steunverlening unaniem bevestigend geweest.

Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en gebeden.

We verzoeken de nieuwgeroepen algemene autoriteiten hun plaats op het podium in te nemen. ■

Verslag van de afdeling verificatie van de kerk over 2005

VOORGELEZEN DOOR ROBERT W. CANTWELL

Directeur afdeling verificatie van de kerk

Aan het Eerste Presidium van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Geachte broeders, zoals voorgescreven in de openbaring in afdeling 120 van de Leer en Verbonden autoriseert de raad van tiendebesteding de uitgaven van de kerk. Deze raad bestaat uit het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de Presiderende Bisschop. Deze raad keurt de begroting goed van alle afdelingen en ondernemingen van de kerk. Na toestemming van de raad beheren de afdelingen van de kerk de goedgekeurde begrotingen en geven het geld uit in overeenstemming met

het beleid en de procedures van de kerk.

De afdeling verificatie heeft daarvoor de beschikking over de nodige systemen en documenten om de bijdragen, uitgaven en middelen van de kerk te kunnen verifiëren. De afdeling verificatie van de kerk is onafhankelijk van alle andere afdelingen en ondernemingen van de kerk en bestaat uit bevoegde accountants, interne verificateurs, verificateurs van informatiesystemen en andere bekwame en gekwalificeerde vakmensen.

Gebaseerd op onze verificaties is de afdeling verificatie van de kerk van mening dat in alle materiële opzichten de ontvangen bijdragen, uitgegeven gelden en gebruikte middelen van de kerk in het jaar 2005 zijn beheerd en geadmistreerd in overeenstemming met de geldende boekhoudkundige procedures, goedgekeurde begrotingen en de beleidslijnen en werkwijzen van de kerk.

Hoogachtend,
Afdeling verificatie van de kerk
Robert W. Cantwell
Directeur ■

Statistisch rapport 2005

VOORGELEZEN DOOR F. MICHAEL WATSON

Secretaris van het Eerste Presidium

Broeders en zusters, het Eerste Presidium heeft het volgende rapport uitgegeven over de groei en de status van de kerk per 31 december 2005:

Aantal kerkunits

Aantal ringen:2.701
Zendingsgebieden:341
Districten:643

Wijken en gemeenten:27.087

Ledental van de kerk

Totaal aantal leden.....12.560.869
Ingeschreven kinderen.....93.150
Bekeerlingen gedoopt243.108

Zendingen

Aantal voltijdzendingen:52.060

Tempels

Tempels in 2005 ingewijd3
(San Antonio [Texas], Aba [Nigeria],
Newport Beach [Californië])
Tempels in 2005 opnieuw ingewijd ...1
(Apia [Samoa])
Aantal tempels in gebruik:122

Vooraanstaande leden die sinds vorig jaar april zijn overleden

Ouderling Rex C. Reeve, emeritus
algemeen autoriteit; *ouderling F.
Arthur Kay*, voormalig lid van de
Zeventig; *ouderling Helvécio
Martins*, voormalig lid van de
Zeventig; *zuster Amelia Smith
McConkie*, weduwe van ouderling
Bruce R. McConkie, voormalig lid
van het Quorum der Twaalf
Apostelen; *zuster Geniel Johnson
Christensen*, echtgenote van ouder-
ling Shirley D. Christensen van de
Zeventig. ■

Ik zal niet meer aan uw zonden denken

PRESIDENT BOYD K. PACKER

Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Door het verlossingsplan van de Vader worden zij die eventueel struikelen en vallen 'niet voor eeuwig (...) verworpen'.

Mijn boodschap gaat over een vader en een zoon. Alma, de vader, was profeet. Zijn zoon, Corianton, was zendeling.

Twee van Alma's zoons — Shiblon en Corianton, de jongste — waren op zending onder de Zoramieten. Alma was erg teleurgesteld omdat zijn zoon Corianton niet naar de zedingsnormen leefde. Corianton gaf zijn zending op en ging naar het land Siron, achter de hoer Isabel aan (zie Alma 39:3).

'Dat was geen excuus voor u, mijn zoon; gij hadt u moeten wijden aan

de bediening die u was toevertrouwd' (Alma 39:4).

Alma zei tegen zijn zoon dat de duivel hem had weggevoerd (zie Alma 39:11). Onkuisheid is 'gruwelijker dan alle zonden behalve het vergieten van onschuldig bloed of het verloochen van de Heilige Geest' (Alma 39:5).

'Was het maar zo dat gij niet aan zulk een grote misdaad schuldig waart geweest.' Vervolgens zei hij: 'Ik zou niet bij uw misdaden stilstaan om uw ziel te verscheuren indien het niet voor uw bestwil was.

'Maar zie, gij kunt uw misdaden niet voor God verbergen' (Alma 39:7-8).

Hij gebod zijn zoon streng om naar de raad van zijn oudere broers te luisteren (zie Alma 39:10).

Alma zei hem dat zijn ongerechtigheid groot was omdat het onderzoekers afschrok: 'Toen zij uw gedrag zagen, wilden zij niet geloven in mijn woorden.

'En nu zegt de Geest des Heren mij: Gebied uw kinderen goed te doen, opdat zij niet het hart van vele mensen tot vernietiging wegvoeren; daarom gebied ik u, mijn zoon, in de vreze Gods, u te onthouden van uw ongerechtigheden' (Alma 39:11-12).

Na deze ernstige vermaning werd

de liefhebbende vader Alma de leraar Alma. Hij wist dat 'de prediking van het woord het volk er dikwijls toe bewoog te doen wat rechtvaardig was — ja, het had een krachtiger uitwerking op het gemoed van het volk gehad dan het zwaard of iets anders' (Alma 31:5). En dus onderrichtte Alma Corianton.

Eerst sprak hij over Christus: 'Mijn zoon, ik wil u wat zeggen over de komst van Christus. Zie, ik zeg u dat Hij het is die stellig zal komen om de zonden der wereld weg te nemen; ja, Hij komt om zijn volk de blijde boodschap van het heil te verkondigen' (Alma 39:15).

Corianton vroeg hoe zij van de komst van Christus af konden weten, die nog zo ver in het verschiep lag.

Alma antwoordde: 'Is een ziel in deze tijd niet even kostbaar voor God als een ziel dat zal zijn ten tijde van zijn komst?' (Alma 39:17.)

Corianton was 'verontrust over de opstanding der doden' (Alma 40:1).

Alma had God gevraagd naar de opstanding en vertelde Corianton over de eerste opstanding en over andere opstandingen. 'Er is een tijd gesteld waarin allen tevoorschijn zullen komen uit de doden' (Alma 40:4).

Hij had gevraagd 'wat [er] gebeurt (...) met de ziel der mensen tussen dit tijdstip van de dood en het tijdstip dat is gesteld voor de opstanding' (Alma 40:7).

Vervolgens zei hij tegen Corianton: 'Ieder mens, hetzij die goed of kwaad is, [wordt] huiswaarts (...) gevoerd naar die God die hem het leven heeft geschonken' (Alma 40:11). Zij 'die rechtvaardig zijn, [worden] ontvangen in een staat van geluk' (Alma 40:12) en de slechten worden 'door de wil van de duivel als gevangenen weggevoerd' (Alma 40:13). De rechtschapenen blijven 'in het paradijs, tot het tijdstip van hun opstanding' (Alma 40:14).

'Wanneer gij tot dat vreselijke punt zijt gebracht, kunt gij niet zeggen: ik zal mij bekeren, ik zal tot mijn God

terugkeren. Neen, dat kunt gij niet zeggen, want diezelfde geest die uw lichaam in bezit heeft ten tijde dat gij uit dit leven vertrekt, diezelfde geest zal macht hebben om uw lichaam in die eeuwige wereld te bezitten' (Alma 34:34).

Alma zei tegen zijn zoon 'dat er een ruimte is tussen de dood en de opstanding van het lichaam, en een staat van de ziel in geluk of in ellende tot het tijdstip, dat door God is gesteld, waarop de doden tevoorschijn zullen komen en worden herenigd, zowel ziel als lichaam, en voor God worden gebracht en naar hun werken geoordeeld' (Alma 40:21).

'De ziel' — dat is de geest — 'zal tot het lichaam worden hersteld, en het lichaam tot de ziel' (Alma 40:23). 'Dat', zei hij, 'is de herstelling waarover gesproken is bij monde van de profeten' (Alma 40:24). Alma zei: 'Sommigen hebben de Schriften verdraaid en zijn wegens deze zaak verafgedwaald' (Alma 41:1).

Toen zei Alma: 'En nu mijn zoon, bemerk ik dat er nog iets is wat uw gemoed verontrust, iets wat gij niet kunt begrijpen — iets wat te maken heeft met de gerechtigheid Gods bij de bestraffing van de zondaar; want gij tracht te veronderstellen dat het onrechtvaardig is dat de zondaar naar een staat van ellende wordt verwezen.

'Zie nu, mijn zoon, ik zal u deze zaak uitleggen' (Alma 42:1-2).

Hij vertelde Corianton over de hof van Eden en de val van Adam en Eva: 'En nu, daaruit ziet gij dat onze eerste ouders zowel stoffelijk als geestelijk van de tegenwoordigheid des Heren werden afgesneden; en zo zien wij dat zij mensen werden die volgens hun eigen wil konden handelen' (Alma 42:7).

'Het was de mens beschikt om te sterven' (Alma 42:6).

Daarna legde hij uit waarom de dood absoluut noodzakelijk is: 'Als er geen verlossingsplan was — als het terzijde werd gelegd — [zou] hun ziel, zodra zij dood waren, ellendig

(...) zijn, daar zij van de tegenwoordigheid des Heren zouden zijn afgesneden' (Alma 42:11).

Alma leerde Corianton ook het verband tussen gerechtigheid en barmhartigheid: 'Het verlossingsplan [kon] volgens de gerechtigheid alleen worden verwezenlijkt op voorwaarde van de bekering van de mens' (Alma 42:13).

Hij legde uit: 'Het plan van barmhartigheid kon niet worden verwezenlijkt, tenzij er een verzoening werd gedaan; daarom verzoent God zelf de zonden der wereld om het plan van barmhartigheid te verwezenlijken, om de eisen der gerechtigheid te bevredigen, opdat God een volmaakt, rechtvaardig God zou zijn, en tevens een barmhartig God' (Alma 42:15).

Hij leerde Corianton ook de vaste norm van de eeuwige wet (zie Alma 42:17-25).

Zonder er doekjes om te winden, legde hij uit waarom straffen nodig zijn: 'Welnu, bekering kon de mens niet ten deel vallen, tenzij er een straf — die ook eeuwig was, zoals het leven van de ziel dat zou zijn — was vastgesteld tegenover het plan van geluk, dat ook even eeuwig was als het leven van de ziel' (Alma 42:16).

Alma kende uit eigen ervaring de pijn van de straf en de vreugde van bekering. Hij had zelf ooit zijn eigen vader, Coriantons grootvader, zwaar teleurgesteld. In zijn opstanding ging hij rond en 'trachtte de kerk van God te vernietigen' (Alma 36:6). Hij

werd door een engel geslagen — niet omdat hij dat verdiende, maar omdat zijn vader en anderen daarom hadden gebeden (zie Mosiah 27:14).

Alma voelde de pijn van zijn schuldgevoel en zei: 'Terwijl ik aldus met kwelling werd gepijnigd, en door de herinnering aan mijn vele zonden verscheurd, dat ik mij ook herinnerde hoe ik mijn vader tot het volk had horen profeteren over de komst van een zekere Jezus Christus, een Zoon van God, om voor de zonden der wereld verzoening te doen.

'Welnu, zodra deze gedachte bij mij opkwam, riep ik in mijn hart: O Jezus, Zoon van God, wees barmhartig jegens mij, die in de gal van bitterheid verkeer en door de eeuwigdurende ketenen des doods ben omsloten.

'En nu, zie, toen ik dit dacht, kon ik mij mijn pijnen niet meer herinneren; ja, ik werd niet meer verscheurd door de gedachte aan mijn zonden.

'En o, wat een vreugde, en wat een wonderbaar licht zag ik; ja, mijn ziel werd vervuld met een vreugde die even buitengewoon was als voordien mijn pijn.

'Ja, ik zeg u, mijn zoon, dat niets zo uitzonderlijk en zo bitter kon zijn als mijn pijnen. Ja, en voorts zeg ik u, mijn zoon, dat er aan de andere zijde niets zo uitzonderlijk en zoet kon zijn als mijn vreugde. (...)

'Ja, en vanaf die tijd tot zelfs nu toe heb ik onophoudelijk gearbeid om zielen tot bekering te brengen; om hen ertoe te brengen de buitengewone vreugde te smaken die ik heb gesmaakt, opdat ook zij uit God zouden worden geboren en met de Heilige Geest worden vervuld' (Alma 36:17-21, 24).

Alma vroeg Corianton: 'Denkt gij dat de barmhartigheid de gerechtigheid kan beroven?' (Alma 42:25.) Hij legde uit dat vanwege de verzoening van Christus door de eeuwige wet aan beide voldaan kan worden.

'Daartoe gedreven door de Heilige Geest' (IV 121:43; zie ook Alma 39:12)

Jezus Christus' rol van Redder van de wereld wordt weergegeven in de Christus-expositie op Temple Square.

had hij Corianton scherp berispt. En toen, nadat hij hem duidelijk en geduldig de fundamentele beginselen van het evangelie had geleerd, kwam er een overvloed aan liefde.

De profeet Joseph Smith vernam door openbaring: 'Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door mildheid en zachtmoedigheid, en door ongeveer liefde;

'door vriendelijkheid en zuivere kennis, hetgeen de ziel zonder huichelarij en zonder bedrog in grote mate zal verruimen —

'intijds met strengheid berispend, wanneer daartoe gedreven door de Heilige Geest, en dan daarna een toename van liefde tonend jegens hem die gij hebt berispt, opdat hij u niet als zijn vijand zal beschouwen;

'opdat hij zal weten dat uw getrouwheid sterker is dan de banden des doods' (IV 121:41-44).

Alma zei: 'O, mijn zoon, ik wens dat gij de gerechtigheid Gods niet meer loochent. 'Tracht niet uzelf in het minste wegens uw zonden te verontschuldigen door de gerechtigheid Gods te loochenen; maar laat de gerechtigheid Gods, en zijn barmhartigheid en zijn

lankmoedigheid de vrije teugel in uw hart; en laat u daardoor tot in het stof verootmoedigen' (Alma 42:30).

Coriantons grootvader, die ook Alma heette, was een van de priesters die de slechte koning Noach dienden. Hij hoorde de profeet Abinadi van Christus getuigen en kwam tot bekeering. Hij werd ter dood veroordeeld maar ontvluchtte het goddeloze hof om over Christus te prediken. (Zie Mosiah 17:1-4.)

Nu was Alma op zijn beurt de vader die zijn zoon Corianton smeekte om zich te bekeren.

Nadat hij zijn zoon streng had berispt en hem geduldig de evangelieleer uiteen had gezet, zei de liefhebende vader Alma: 'En nu, mijn zoon, wens ik dat gij u niet meer door deze dingen laat verontrusten, en u alleen door uw zonden laat verontrusten met die onrust die u tot bekeering zal verootmoedigen' (Alma 42:29).

Beklemd en beschaamd werd Corianton 'tot in het stof verootmoedigd' (Alma 42:30).

Alma, die zowel Coriantons vader als zijn priesterschapsleider was, was nu gerustgesteld wat Coriantons bekeering betreft. Hij verlichtte de verschrikkelijke last van schuldgevoel die zijn zoon droeg en stuurde hem weer het

zendingsveld in: 'En nu, o mijn zoon, gij zijt door God geroepen om het woord tot dit volk te prediken. (...) Ga heen en verkondig het woord met waarheid en ernst (...). En moge God u geven volgens mijn woorden' (Alma 42:31).

Corianton voegde zich bij zijn broers, Helaman en Shiblon, en bij de priesterschapsleiders. Twintig jaar later was hij in het noordelijke land nog steeds getrouw werkzaam in het evangelie. (Zie Alma 49:30; 63:10.)

Het is een slechte, slechte wereld waarin wij leven en waarin onze kinderen hun weg moeten vinden. De problemen van pornografie, verwarring rond het eigen geslacht, onzedelijkheid, kindermisbruik, drugsverslaving en dergelijke zijn overal. Aan de invloed ervan valt niet te ontkomen.

Sommigen worden door nieuwsgierigheid tot verzoeking gedreven, vervolgens tot experimenteren en sommigen raken verstrikt in verslaving. Zij geven de hoop op. De tegenstander haalt de oogst binnen en bindt hen vast.

Satan is de misleider, de vernietiger, maar zijn overwinning is van korte duur.

De engelen van de duivel overtuigen sommigen dat zij geboren zijn in

een leven waaruit niet te ontsnappen is, en dat zij gedwongen zijn in zonde te leven. De kwaadaardigste leugen is dat zij niet kunnen veranderen en zich niet kunnen bekeren en geen vergeving zullen ontvangen. Dat kan niet waar zijn. Zij zijn de verzoening van Christus vergeten.

'Want zie, de Heer, uw Verlosser, heeft de dood in het vlees ondergaan; aldus heeft Hij de pijn van alle mensen geleden, opdat alle mensen zich zouden kunnen bekeren en tot Hem komen' (LV 18:11).

Christus is de Schepper, de Geneesheer. Wat Hij kan scheppen, kan Hij repareren. Het evangelie van Jezus Christus is het evangelie van bekering en vergeving (zie 2 Nephi 1:13; 2 Nephi 9:45; Jakob 3:11; Alma 26:13-14; Moroni 7:17-19).

'Bedenk dat de waarde van zielen groot is in de ogen van God' (LV 18:10).

Dit relaas van een liefhebbende vader en een afgedwaalde zoon uit Het Boek van Mormon — eveneens een testament aangaande Jezus Christus — is een patroon, een voorbeeld.

We hebben allemaal een liefhebbende Vader in de hemel. Door het verlossingsplan van de Vader worden zij die eventueel struikelen en vallen 'niet voor eeuwig (...) verworpen' (Boek van Mormon, voorwoord).

'En hoe groot is zijn vreugde over de ziel die zich bekeert!' (LV 18:13.)

'De Heer kan de zonde niet met de geringste mate van toelating aanschouwen; niettemin' (LV 1:31-32), heeft de Heer gezegd: 'Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan' (LV 58:42).

Kunnen er woorden zijn die aangamer en troostrijker en hoopvoller zijn dan die woorden uit de Schriften? 'Ik, de Heer, denk er [hun zonden] niet meer aan' (LV 58:42). Dat is het getuigenis van het Boek van Mormon, en dat is het getuigenis van mij aan u, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Opdat wij zijn Geest altijd bij ons mogen hebben

OUDERLING DAVID A. BEDNAR

van het Quorum der Twaalf Apostelen

We zullen ook moeten leren herkennen wanneer 'de Geest des Heren [Zich aan ons] onttrekt' (...) en aandacht moeten schenken aan en leren uit de keuzes en invloeden die ons afzonderen van de Heilige Geest.

Vandaag wil ik iedereen die lid is van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het geheugen oprispen en een stimulans geven. Ik bid dat de Heilige Geest u en mij te hulp wil komen, zodat we samen iets kunnen leren.

De doop door onderdompeling tot vergeving van zonden is 'de inleidende verordening van het evangelie' van Jezus Christus, die voorafgegaan moet worden door geloof in de

Heiland en oprechte, volledige bekering. De doop in water moet gevolgd worden door de doop met de Geest om volledig te zijn (zie Gids bij de Schriften: doop, dopen, p. 36). De Heiland heeft tegen Nicodemus gezegd: 'Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan' (Johannes 3:5). Mijn boodschap concentreert zich vanmiddag op de doop met de Geest en de zegeningen die het gezelschap van de Heilige Geest met zich meebrengt.

De doop: verordening en verbond

Toen wij ons lieten dopen, gingen we een plechtig verbond met onze hemelse Vader aan. Een verbond is een overeenkomst tussen God en zijn kinderen op aarde, en het is van belang te begrijpen dat God de voorwaarden van alle evangelieverbonden stelt. U en ik hebben geen zeggenschap over de aard of de onderdelen van een verbond. Integendeel, met gebruik van onze morele keuzevrijheid, accepteren we de voorwaarden en vereisten van een verbond zoals onze eeuwige Vader

die heeft vastgesteld (zie Gids bij de Schriften: verbond, pp. 201–202).

De heilsverordening van de doop moet worden verricht door iemand die het juiste gezag van God heeft. De fundamentele voorwaarden van het verbond dat wij aangingen in de wateren van de doop zijn deze: wij getuigden dat we bereid waren de naam van Jezus Christus op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. De beloofde zegen voor naleving van dit verbond is *dat wij zijn Geest altijd bij ons mogen hebben* (zie IV 20:77). Met andere woorden, door de doop in water zijn we gemachtigd om voortdurend het gezelschap van het derde lid van de Godheid te hebben.

Bevestiging en de doop van de Geest

Na onze doop hebben mannen met het gezag van het priesterschap hun handen op ons hoofd gelegd en ons bevestigd tot lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen en ons de Heilige Geest verleend (zie IV 49:14). De vermelding 'ontvang de Heilige Geest' in onze bevestiging was een opdracht om de doop met de Geest na te streven.

De profeet Joseph Smith heeft verklaard: 'Je kunt net zo goed een zak zand dopen als op de doop niet de vergeving van zonden volgt en de Heilige Geest niet wordt ontvangen. De doop in water is slechts een halve doop, en stelt niets voor zonder de andere helft — namelijk de doop met de Heilige Geest.' (*History of the Church*, deel 5, p. 499.) We zijn gedoopt door onderdompeling in water tot vergeving van zonden. We moeten ons ook laten dopen met, en worden ondergedompeld in, de Geest des Heren 'en dan komt de vergeving van uw zonden door vuur en door de Heilige Geest' (2 Nephi 31:17).

Door ervaring op te doen met de Heilige Geest leren wij dat we de invloed van de Geest niet altijd even intens voelen. We hebben niet al te vaak indringende, aangrijpende

geestelijke impressies. Zelfs als we zoveel mogelijk getrouw en gehoorzaam zijn, zijn er gewoon tijden dat de invloed, rust en vrede van de Geest niet op slag herkenbaar zijn in ons leven. In het Boek van Mormon wordt er zelfs gesproken over getrouwe Lamaniëten die 'ten tijde van hun bekering werden gedoopt met vuur en met de Heilige Geest; en zij wisten het niet' (3 Nephi 9:20).

De invloed van de Heilige Geest wordt in de Schriften omschreven als het gefluister van 'een zachte koelte' (1 Koningen 19:12; zie ook 3 Nephi 11:3) en een 'zachte stem van een volmaakte mildheid' (Helaman 5:30). De Geest des Heren communiceert dus doorgaans op stille, zachte en nauwelijks merkbare manieren met ons.

Ons aan de Geest des Heren onttrekken

In onze evangeliestudie en -lessen stellen we vaak dat het uitermate belangrijk is om de ingevingen waarmee de Geest des Heren ons inspireert,

te herkennen. En dat is een correcte en nuttige benadering. Herkenning en opvolging van de ingevingen die we krijgen verdienen onze volle aandacht. Er is echter een belangrijk aspect in de doop met de Geest dat we niet bij onze geestelijke ontwikkeling betrekken.

We zullen ook moeten leren herkennen wanneer 'de Geest des Heren [Zich aan ons] onttrekt, waardoor deze in [ons] geen plaats kan vinden om [ons] op de paden der wijsheid te leiden, opdat [wij zullen] worden gezegend, voorspoedig gemaakt en bewaard' (Mosiah 2:36). Juist omdat de beloofde zegen is *dat wij zijn Geest altijd bij ons mogen hebben*, dienen we aandacht te schenken aan en te leren uit de keuzes en invloeden die ons afzonderen van de Heilige Geest.

De maatstaf is duidelijk. Als iets wat wij denken, zien, horen of doen ons vervreemdt van de Heilige Geest dan moeten we ophouden met dat te denken, zien, horen of doen. Als er bijvoorbeeld iets is dat voor amusement wil doorgaan, maar dat ons vervreemdt van de Heilige Geest, dan is die vorm van amusement stellig niets voor ons. Daar de Geest zich niet inlaat met vulgaire, grove of onfatsoenlijke zaken kunnen wij ons daar absoluut niet mee inlaten. Daar we de Geest des Heren van ons vervreemden als we meedoen aan activiteiten waarvan we weten dat we ze links moeten laten liggen, hebben we er beslist niets te zoeken.

Ik erken dat we gevallen mannen en vrouwen in een vergankelijke wereld zijn en dat we wellicht niet elke seconde of elke minuut of elk uur of elke dag het gezelschap van de Heilige Geest voelen. De Heilige Geest kan echter wel vaak, of de meeste tijd, bij ons vertoeven — en de Geest kan stellig meer wél dan niet bij ons zijn. Hoe meer wij ons onderdompelen in de Geest des Heren des te meer wij ons zullen willen openstellen voor de ingevingen en ons bewust worden van de

invloeden en gebeurtenissen die ons afhouden van het gezelschap van de Heilige Geest.

Het is mogelijk en noodzakelijk dat we, willen we overleven in een wereld die steeds slechter wordt, 'de Heilige Geest tot [onze] gids' (LV 45:57) nemen. Soms doen de heiligen der laatste dagen het voorkomen alsof de invloed van de Heilige Geest voelen meer uitzondering dan regel is. We dienen echter te bedenken dat de verbondsbelofte is *dat we zijn Geest altijd bij ons mogen hebben*. Deze hemelse zegen geldt voor elk lid van de kerk dat zich heeft laten dopen en bevestigen en de aanwijzing 'ontvang de Heilige Geest' heeft gekregen.

De Liahona een zinnebeeld en afschaduwing voor onze tijd

In onze tijd is het Boek van Mormon de belangrijkste bron waaruit wij kunnen putten en kunnen leren hoe wij voortdurend het gezelschap van de Heilige Geest kunnen hebben. In het Boek van Mormon wordt de Liahona, de wegwijzer of het kompas dat Lehi en zijn gezin gebruikten toen zij door de wildernis trokken, specifiek genoemd als een zinnebeeld en afschaduwing voor onze tijd en als een essentiële les in wat we moeten doen om de zegeningen van de Heilige Geest te ontvangen.

Door onze opvattingen en daden in overeenstemming te brengen met rechtschapenheid wordt de Heilige Geest voor ons wat de Liahona voor Lehi en zijn gezin was. De factoren die de Liahona voor Lehi in werking stelden, zullen de Heilige Geest in ons leven nodigen. En de factoren die de Liahona in die tijd buiten werking stelden, zullen ons nu evenzeer vervreemden van de Heilige Geest.

De Liahona: doel en beginselen

Ik getuig tot u dat wij, door het doel van de Liahona en de beginselen waarop die werkte te bestuderen en te overdenken, inspiratie zullen

ontvangen die is afgestemd op onze individuele situatie en behoeften en die van ons gezin. We kunnen en zullen constant gezegend worden met de leiding van de Heilige Geest.

De Liahona was door de Heer vervaardigd en aan Lehi en zijn gezin gegeven, nadat zij Jeruzalem hadden verlaten en door de wildernis trokken (zie Alma 37:38; LV 17:1). Dit kompas, deze wegwijzer wees in de richting die Lehi en zijn karavaan moesten gaan (zie 1 Nephi 16:10) namelijk 'een rechte koers (...) naar het beloofde land' (Alma 37:44). De wijzers in de Liahona werkten 'volgens het geloof en de ijver en de aandacht' (1 Nephi 16:28) van de reizigers, maar weigerde dienst als de gezinsleden ruzieachtig, grof, traag of nalatig waren (zie 1 Nephi 18:12, 21; Alma 37:41, 43).

Op het kompas lazen Lehi en zijn gezin ook aanwijzingen die hen 'inzicht [gaven] in de wegen des Heren' (1 Nephi 16:29). Het hoofddoel van de Liahona was dus leiding en aanwijzingen te verschaffen gedurende een lange en zware reis. De wegwijzer was een apparaat waarop kon worden afgelezen hoe zij er innerlijk en geestelijk bij God voor stonden. Hij werkte volgens de beginselen van geloof en ijver.

Net zoals Lehi in tijden van weleer werd gezegend, heeft ieder van ons een geestelijk kompas ontvangen dat ons leiding en aanwijzingen kan geven op onze aardse reis. U en ik kregen de Heilige Geest op ons bevestigd toen wij de wereld achter ons lieten en, na doop en bevestiging, aankwamen in de kerk van de Heiland. Met het gezag van het heilige priesterschap zijn wij bevestigd tot lid van de kerk en aangespoord om op zoek te gaan naar het permanente gezelschap van 'de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn' (Johannes 14:17).

Nu we ons allemaal op de levensweg

bevinden, ontvangen we leiding van de Heilige Geest net zoals Lehi aanwijzingen via de Liahona kreeg. 'Want zie, ik zeg u nogmaals, dat indien gij langs de weg binnengaat en de Heilige Geest ontvangt, Hij u alle dingen zal tonen die gij behoort te doen' (2 Nephi 32:5).

De Heilige Geest werkt in ons leven precies zoals de Liahona dat voor Lehi en zijn gezin deed, naar hun geloof, ijver en aandacht.

'Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden (...)

'De Heilige Geest zal uw constante metgezel zijn en uw scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid' (1V 121:45-46).

En de Heilige Geest voorziet ons nu van de middelen waarmee we, 'door kleine en eenvoudige dingen' (Alma 37:6), meer begrip in de wegen des Heren krijgen: 'De Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb' (Johannes 14:26).

De Geest des Heren kan ons tot gids zijn en ons op onze aardse reis zegenen met leiding, aanwijzingen en spirituele bescherming. We stellen ons leven open voor de Heilige Geest door afzonderlijk en in gezinsverband te bidden, ons te vergasten aan het woord van Christus, ijverig en stipt gehoorzaam te zijn, onze verbonden na te komen en te eren, en door deugdzaam, ootmoedig en zorgzaam te zijn. En we schuwen alles wat onfatsoenlijk, grof, vulgair, zondig of slecht is en ons vervreemdt van de Heilige Geest.

We stellen ons ook open voor het permanente gezelschap van de Heilige Geest wanneer we elke sabbat waardig aan het avondmaal deelnemen: 'En opdat gij uzelf beter onbesmet van de wereld zult kunnen bewaren, zult gij naar het huis des gebeds gaan en uw offeranden

offeren op mijn heilige dag' (1V 59:9).

Door de verordening van het avondmaal hernieuwen wij ons doopverbond en kunnen wij vergeving van onze zonden ontvangen en behouden (zie Mosiah 4:12, 26). Bovendien worden wij wekelijks herinnerd aan de belofte *dat we zijn Geest altijd bij ons mogen hebben*. En door onszelf rein en onbesmet van de wereld te bewaren, worden wij een uitverkoren vat, waarin de Geest des Heren altijd kan vertoeven.

In februari 1847 is de profeet Joseph Smith in een droom of een visioen aan Brigham Young verschenen. President Young vroeg of de profeet een boodschap voor de algemene autoriteiten had. De profeet Joseph antwoordde: 'Zeg tegen de broeders dat ze nederig en trouw moeten zijn, en dat ze de Geest bij zich *moeten hebben*, want die zal hun leiden. Wees behoedzaam en negeer de stille,

zachte stem niet; zij zal u zeggen wat u moet doen en waar u heen moet; dat zal de vruchten van het koninkrijk voortbrengen' (zie *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], p. 41; cursivering toegevoegd). Van alle waarheden waar de profeet Joseph Smith Brigham Young bij die heilige gelegenheid in had kunnen onderwijzen, koos hij ervoor om te onderstrepen hoe belangrijk het is om de Geest des Heren te ontvangen en vast te houden.

Geliefde broeders en zusters, ik getuig dat God, de eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, en de Heilige Geest werkelijk bestaan. Moge ieder van ons zo leven *dat we zijn Geest altijd bij ons mogen hebben*, zodat we in aanmerking komen voor de zegeningen van goddelijke leiding, instructie en bescherming, die zo essentieel zijn in deze laatste dagen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Je zending zal alles veranderen

OUDERLING DAVID F. EVANS

van de Zeventig

Kom en maak deel uit van de beste generatie zendingen die de kerk ooit heeft gehad.

Het is een jaar geleden dat ik tijdens de algemene conferentie ben voorgesteld. Ik ben dankbaar voor het afgelopen jaar en voor alles wat ik heb meegemaakt. Ik heb de Heer lief en ik ben zo dankbaar voor zijn offer en zijn evangelie. Ik heb president Gordon B. Hinckley lief, en steun hem als de profeet van de Heer op aarde. Samen met getrouwe heiligen over de hele wereld getuig ik van de hedendaagse profeten en apostelen en verpand ik mijn leven aan zijn werk.

Enkele jaren geleden had ik gesprekken met zendingen. Er stak een winterstorm op terwijl de zendingen de hele dag kwamen en gingen. De storm veranderde van hagel

in sneeuw en terug. Sommige zendingen kwamen met de trein uit nabijgelegen steden en liepen door de storm naar het kerkgebouw. Andere zendingen kwamen op de fiets. Bijna zonder uitzondering waren ze blij en gelukkig. Ze waren zendingen van de Heer. Ze hadden zijn Geest bij zich en vonden ondanks hun omstandigheden vreugde in zijn werk.

Na ieder gesprek keek ik naar ze terwijl ze de storm ingingen om het evangelie te prediken en te doen wat de Heer van hen verwachtte. Ik kon zien dat ze toegewijd waren. Ik kon de liefde voelen die ze voor de mensen en voor de Heer hadden. Wanneer ik ze zag weggaan, kreeg ik een overwelkend gevoel van liefde voor hen en voor het werk dat ze deden.

Later op de avond bezocht ik een priesterschapsbijeenkomst in dezelfde stad. Het bleef stormen en er viel nu voornamelijk sneeuw. Tijdens de openingslofzang kwam de gemeente-president van de kleinste en meest verafgelegen gemeente binnen, met zijn raadgevers, de zendingen Warner en Karpowitz. Voordat ze gingen zitten, deden deze twee geweldige zendingen hun muts af en trokken ze hun handschoenen uit. Ze deden hun overjas uit. Vervolgens trokken ze nog een winterjas uit en gingen toen zitten. Net als de zendingen

die ik eerder die dag had gesproken, waren deze zendingen gelukkig, ondanks het weer. Ze voelden de Geest van de Heer. Door het werk van de Heer te doen, voelden ze de liefde, de warmte en de vreugde die zo moeilijk te beschrijven zijn.

Toen ik die avond naar die jonge zendingen keek, had ik een opmerkelijke ervaring. In mijn gedachten zag ik de zendingen in het hele zendingsgebied in dat weer naar buiten gaan. Sommigen van hen gingen langs de deuren om het evangelie van Jezus Christus te verkondigen. Sommigen gaven les in het huis of de flat van personen en gezinnen. Ondanks de omstandigheden deden ze hun uiterste best om het evangelie van Jezus Christus te verkondigen aan mensen die wilden luisteren, en ze waren gelukkig. Ik kreeg een gevoel dat ik niet goed onder woorden kan brengen.

Door een geweldige gave van de Geest voelde ik zijn liefde, de reine liefde van Christus, die Hij voor al zijn getrouwe zendingen heeft, en daar ben ik blijvend door veranderd. Toen begreep ik beter hoe waardevol iedere zending in zijn ogen is. Ik ving een glimp op van wat profeten de beste generatie zendingen in de geschiedenis van de kerk noemen. (Zie Ballard, M. Russell, 'De beste generatie zendingen', *Liabona*, november 2002, p. 47.) Ik begon te begrijpen waarom het nodig was om de lat hoger te leggen zodat de zendingen overal recht zouden hebben op de bescherming, leiding en het geluk die de Geest van de Heer vergezellen. Ik begon ook te begrijpen waarom wij, als ouders, bisschoppen, ringpresidenten en andere leidinggevendenden, ons uiterste best moeten doen om de jongeren van de kerk voor te bereiden op de zegeningen van het zendingswerk.

President Hinckley heeft uit eigen zendingservaring beschreven wat er in het hart van iedere zending gebeurt als hij of zij zijn of haar leven en zijn

of haar werk aan de Heer toewijdt. Gedurende het begin van zijn zending was hij ontmoedigd. Het werk was moeilijk en de mensen wilden niet luisteren. Maar er kwam een moment waarop de ontmoediging in toewijding veranderde. Het begon met een brief van zijn vader waarin stond: 'Beste Gordon, ik heb je brief ontvangen. (...) Ik heb maar één advies: denk niet aan jezelf, maar ga aan het werk.' In zijn beschrijving van wat er toen gebeurde staat: 'Ik ging in die kleine slaapkamer op mijn knieën (...) en beloofde plechtig dat ik mijzelf aan de Heer zou toewijden.'

'De hele wereld veranderde. De mist trok op. De zon begon in mijn leven te schijnen. Ik had een nieuwe motivatie. Ik zag de schoonheid van het land. Ik zag hoe aardig de mensen waren. Al het goede dat er sindsdien is gebeurd, kan ik toeschrijven aan die beslissing in dat kleine huis. (...)'

(In: Mike Cannon, 'Missionary Theme

was Pervasive During Visit of President Hinckley', *Church News*, 9 september 1995, p. 4.)

President Hinckley zegt verder: 'Wilt u gelukkig zijn? Denk dan niet aan uzelf, maar verdiep u in dit grote werk en ga aan de slag om andere mensen te helpen' (*Church News*, 9 september 1995, p. 4).

Ik wil iedere jongeman vragen: wil je gelukkig zijn? Sluit je dan bij ons aan, 52 duizend man sterk en groeiend, en dien je medemens als zending van de Heer. Zeg toe om twee jaar van je leven aan de Heer te geven. Dan zal alles veranderen. Dan zul je gelukkig worden. De mist zal optrekken. Je zult de cultuur en de mensen gaan liefhebben. Het werk zal moeilijk zijn, maar er is ook veel voldoening en vreugde. Als je tijdens je zending en daarna trouw blijft, zul je op je leven terugkijken en net als president Hinckley zeggen: 'Al het goede dat er sindsdien is gebeurd, kan ik toeschrijven aan die beslissing om op

zending te gaan en mijn leven aan de Heer te geven.'

President Hinckley heeft ons eraan herinnerd dat niet alleen jonge zendingen recht op die zegeningen hebben. Echtparen doen veel goed werk en zijn hard nodig. Hoewel er van jonge zusters niet verwacht wordt dat zij op zending gaan, heeft de president gezegd: 'Wij hebben een aantal jonge zusters nodig. Zij doen fantastisch werk. (...) (Aan de bisschoppen van de kerk', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden*, 19 juni 2004, p. 27.) We beseffen ook dat er mensen zijn die om gezondheids- of andere redenen eervol vrijstelling hebben gekregen. We hebben hen lief en weten dat onze hemelse Vader hun compenserende zegeningen zal geven als zij op andere manieren dienstbaar zijn en oprecht leven.

Een jaar geleden heeft ouderling Ballard de ouders, bisschoppen en gemeentepresidenten gevraagd om samen te werken en uit iedere wijk en

gemeente minimaal één extra jongeman op een zending voor te bereiden. (Zie 'Nog één', *Liabona* mei 2005, p. 71.) Velen hebben er gehoor aan gegeven. Als leiders moeten we opnieuw een toezegging doen om aan dat geïnspireerde verzoek te voldoen.

Broeders en zusters, veel goede bisschoppen doen al lang wat ouderling Ballard heeft gevraagd. Bisschop Matheson belde me 36 jaar geleden op en vroeg of ik bij hem op kantoor kon komen. Vanwege de omstandigheden in de wereld was het aantal zendelingen dat iedere wijk kon uitsuren beperkt, maar er was nog een enkele plaats vrij, en hij had de taak om nog één zending aan te beveelen. Hij zei dat hij en zijn raadgevers hadden gebeden. Hij zei dat hij het gevoel had dat de Heer vond dat mijn tijd was aangebroken om op zending te gaan. Ik was geschokt. Nog nooit eerder had iemand tegen me gezegd dat de Heer iets van mij verwachtte. Ik voelde de Geest van de Heer tot me getuigen dat ik moest gaan, en dat ik meteen moest gaan. Ik zei tegen de bisschop: 'Als de Heer wil dat ik op zending ga, dan zal ik gaan.'

En toen veranderde alles. De mist trok letterlijk op, en ik kreeg geluk en vreugde in mijn leven. Op de een of andere manier is alles wat er sinds die dag met mij is gebeurd, toe te schrijven aan mijn toezegging om de Heer en zijn kinderen te dienen en twee jaar van mijn leven op te offeren.

Ik zeg opnieuw: sluit je bij ons aan. Kom en wees rein. Kom en wees gelukkig. Kom en ervaar wat volgens de Heer in jouw leven nu de "meeste waarde" heeft (LV 15:6). Kom en maak deel uit van de beste generatie zendelingen die de kerk ooit heeft gehad.

Dit is het werk van de Heer. Onze Vader in de hemel leeft en zijn Zoon, Jezus Christus, geeft leiding aan dit werk. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De gave van keuzevrijheid

OUDERLING WOLFGANG H. PAUL

van de Zeventig

Doordat we de geboden van onze hemelse Vader onderhouden, neemt ons geloof toe, alsmede onze wijsheid en geestelijke kracht, waardoor het steeds gemakkelijker wordt om de juiste beslissingen te nemen.

Enige tijd geleden moest ik een keer voor een rood licht wachten. De auto vóór mij trok mijn aandacht. Er zat een sticker op met de woorden: 'Ik doe wat ik wil.'

Ik vroeg me af waarom iemand zo'n uitspraak op zijn auto zou plakken. Wat voor boodschap probeerde hij over te brengen? Misschien wilde de bestuurder iedereen duidelijk maken dat hij volledig vrij is omdat hij alleen maar doet wat hij leuk vindt. Toen ik daarover nadacht, besepte ik dat onze wereld behoorlijk chaotisch zou zijn als iedereen alleen maar deed wat hij wilde.

Het is duidelijk dat er in onze samenleving wat verwarring bestaat over dit onderwerp. In de media, advertenties, amusement en elders vinden we het wijdverbreide idee dat als iemand kan doen wat hij wil, hij vrij is en gelukkig zal zijn. Het lijkt erop dat het enige criterium voor onze beslissingen gebaseerd is op wat ons pleziert, wat leuk is en wat met onze persoonlijke verlangens overeenkomt.

Onze hemelse Vader heeft ons een beter begrip gegeven. Door zijn grote plan van geluk zullen we ware vrijheid en geluk vinden. We lezen in het Boek van Mormon:

'En de Messias komt in de volheid des tijds om de mensenkinderen te verlossen van de val. En doordat zij verlost zijn van de val, zijn zij voor eeuwig vrij geworden, het onderscheid kennende tussen goed en kwaad; om zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen, behalve door de straf der wet op de grote en laatste dag, naar de geboden die God heeft gegeven.

'Daarom zijn de mensen vrij naar het vlees; en worden hun alle dingen gegeven die voor de mens noodzakelijk zijn. En zij zijn vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om

gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel; want hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf.¹

Toen we op deze wereld kwamen, namen we uit onze hemelse woning de gave en het voorrecht van God mee dat we onze keuzevrijheid noemen. Die geeft ons het recht en de macht om beslissingen te nemen en te kiezen. Keuzevrijheid is een eeuwige wet. President Brigham Young heeft het volgende over onze keuzevrijheid gezegd: 'Dit is een wet die altijd al, in alle eeuwigheid, heeft bestaan, en hij zal blijven bestaan in alle komende eeuwigheden. Ieder intelligent wezen moet de macht hebben om te kiezen.'²

President Wilford Woodruff heeft over hetzelfde onderwerp gezegd: 'Deze wilsvrijheid is in het bestel en bestuur van God altijd het erfgoed van de mens geweest. De mens had die keuzevrijheid al in de hemel der hemelen voordat de wereld bestond, en de Heer heeft die daar gehandhaafd en verdedigd tegen de agressie van Lucifer en degenen die zijn kant kozen. (...) Krachtens deze wilsvrijheid zijn u en ik en alle mensen zelfstandige wezens geworden, verantwoordelijk voor de richting die wij volgen, het leven dat we leiden en de daden die we in het lichaam verrichten.'³

Toen de Heer Abraham over de eeuwige aard van onze geest vertelde en dat hij al voor zijn geboorte was uitverkoren, legde hij een van de belangrijke doelen van het aardse leven uit: 'En wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden.'⁴

Daarom is ons leven door onze keuzevrijheid een proeftijd. Als we deze prachtige gave van keuzevrijheid niet hadden, zouden we niet in staat zijn om aan onze Vader in de hemel te laten zien of we alles

doen wat Hij ons heeft geboden.

Om onze keuzevrijheid te kunnen gebruiken, moeten we kennis van goed en kwaad hebben, en moeten we de vrijheid hebben om te kiezen. En als we onze keuzevrijheid gebruiken, moeten er gevolgen aan onze keuzen verbonden zijn.

Ik heb ondervonden dat als we de geboden van onze hemelse Vader onderhouden, ons geloof toeneemt, onze wijsheid en geestelijke kracht toenemen, en dat het steeds gemakkelijker wordt om de juiste beslissingen te nemen.

Ons grote voorbeeld, de Heer Jezus Christus, heeft ons allen het volmaakte voorbeeld gegeven van de manier waarop we onze keuzevrijheid moeten gebruiken. In de raadsvergadering in de hemel, toen het plan van onze Vader aan ons werd voorgelegd, en we de kans kregen om naar deze aarde te gaan en een lichaam te ontvangen, zei de geliefde Zoon, die vanaf het begin de geliefde en uitverkorene van de Vader was: 'Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig!'⁵

Evenzo moeten wij onze keuzen op dezelfde criteria baseren. In plaats van te zeggen: ik doe wat ik wil; moet ons motto zijn: ik doe wat de Vader wil dat ik doe.

Als we dat doen, weten we zeker dat we de zegeningen van de Heer zullen ontvangen. Het kan best voorkomen dat we enkele van die beslissingen moeten nemen als het ons helemaal niet goed uitkomt. Maar ik heb ondervonden dat hoewel het soms niet goed uitkomt, de Heer op zijn eigen manier voor ons zal zorgen als wij toch de juiste beslissing nemen. Maar dat is ons op dat moment nog niet duidelijk.

Toen wij in 1989 van het zendingsgebied Hamburg naar Oost-Duitsland werden overgeplaatst om het zendingsgebied Dresden te presideren, was dat geen goed moment voor ons gezin. Onze kinderen waren net aan hun nieuwe school in Hamburg gewend, en nu moesten ze zich aan het socialistische schoolsysteem in Oost-Duitsland aanpassen. Een van onze kinderen kon zelfs niet met ons mee, omdat ze haar school in het westen wilde maken. Maar we hebben door deze ervaring geleerd dat wat aanvankelijk moeilijk leek, uiteindelijk een grote zegen voor ons allen is geworden. De Heer zorgt op zijn eigen manier voor onze problemen.

Geliefde broeders en zusters, ik ben zo dankbaar voor de geweldige gave van keuzevrijheid, die onze Vader in de hemel ons heeft gegeven. Ik ben dankbaar dat ik weet dat wij zijn kinderen zijn. Ik weet uit eigen ervaring dat Hij ons liefheeft en voor ons zorgt. Ik weet dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, onze Heiland en Verlosser. Ik weet dat de profeet Joseph Smith de Vader en de Zoon heeft gezien en dat hij de profeet van de herstelling is. Ik weet dat president Gordon B. Hinckley nu de profeet van God is.

Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

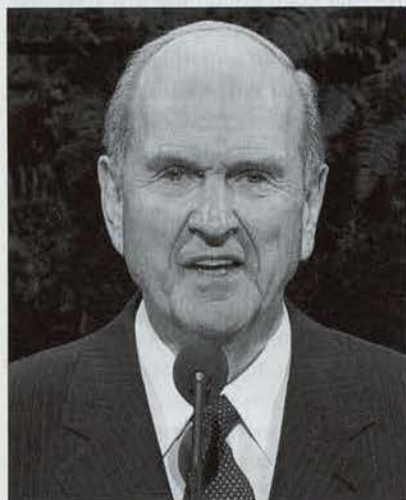
1. 2 Nephi 2:26-27.
2. *Deseret News*, 10 oktober 1866, p. 355.
3. *Millennial Star*, oktober 1889, p. 642.
4. Abraham 3:25.
5. Mozes 4:2.

Uw huwelijk koesteren

OUDERLING RUSSELL M. NELSON

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Huwelijken zouden gelukkiger zijn als er meer zorg aan besteed werd.

Geliefde broeders en zusters, ik wil u bedanken voor de liefde die u voor de Heer en zijn evangelie hebt. Waar u ook woont, uw rechtschappen leven is een goed voorbeeld in deze tijd waar normen in verval zijn en huwelijken uiteenvallen.

Wanneer wij als algemene autoriteiten over de wereld reizen, zien we soms zorgwekkende taferelen. Onlangs zat ik in het vliegtuig achter een echtpaar. Zij hield klaarblijkelijk van haar man. Terwijl ze de achterkant van zijn nek streelde, kon ik haar trouwring zien. Ze zat dicht tegen hem aan, had haar hoofd op zijn schouder gelegd en verlangde naar zijn gezelschap.

Daarentegen leek hij haar volledig te negeren. Hij had zich volledig op een computerspelletje geconcentreerd. Tijdens de hele vlucht had hij zijn aandacht op dat spel gericht. Hij keek niet naar haar, sprak niet met haar en reageerde niet op haar verlangingen naar genegenheid.

Ik wilde wel roepen: 'Doe je ogen open, man! Zie je dat dan niet? Let toch op! Je vrouw houdt van je! Ze heeft je nodig!'

Ik ken ze verder niet. Ik heb ze ook niet meer gezien. Misschien heb ik me om niets zorgen gemaakt. En als die man van mijn bezorgdheid op de hoogte was, zou hij mogelijk anderszins medelijden met mij hebben, omdat ik niet weet hoe je zo'n computerspelletje moet spelen.

Maar ik weet wel dat 'het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.'¹ Ik weet dat de aarde is geschapen en dat de kerk van de Heer is hersteld zodat gezinnen verzegeld en als eeuwige eenheid verhoogd kunnen worden.² Ik weet ook dat Satan listig het werk van de Heer probeert te ondermijnen door het heilige huwelijk en gezin aan te vallen.

Het huwelijk brengt meer geluk teweeg dan enige andere relatie. Toch

zijn sommige echtparen niet in staat om hun volledige potentieel te verwezenlijken. Ze laten de romantiek verroesten, nemen elkaar voor lief, of laten andere interesses of wolken van onachtzaamheid het doel van het huwelijk overschaduwen. Huwelijken zouden gelukkiger zijn als er meer zorg aan besteed werd.

Ik besef dat veel volwassen leden van de kerk niet gehuwd zijn. Buiten hun schuld om moeten ze de beproevingen van het leven alleen het hoofd bieden. Laten we allemaal beseffen dat de getrouwe heiligen op de tijd en de manier van de Heer alle zegeningen zullen ontvangen.³ De mensen die getrouwd zijn of nog zullen trouwen wil ik graag twee stappen bieden om een gelukkiger huwelijk te hebben.

I. Leerstellig fundament

De eerste stap is het leerstellige fundament van het huwelijk begrijpen. De Heer heeft gezegd dat het huwelijk het wettelijke samengaan van één man en één vrouw is: 'Het huwelijk is de mens door God verordonneerd.'

'Daarom is het wettig dat hij één vrouw heeft, en die twee zullen één vlees zijn, en wel opdat de aarde aan het doel van haar schepping zal beantwoorden.'⁴

Wereldse trends om het huwelijk op een andere manier te definiëren zullen uiteindelijk het huwelijk verwoesten. Dergelijke ideeën staan lijnrecht tegenover het plan van God.

Hij heeft gezegd: 'Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn.'⁵

In de Schriften staat ook: 'In de Here is evenmin de vrouw zonder man iets, als de man zonder vrouw.'⁶

Het huwelijk is de gieterij van maatschappelijke orde, de fontein van deugdzaamheid en het fundament van eeuwige verhoging. Het huwelijk wordt door God als een eeuwig en oneindig verbond gegeven.⁷ Het huwelijk wordt geheiligd

als het in heiligheid wordt gekoesterd en gerespecteerd. Die vereniging is niet alleen tussen man en vrouw; het is ook een verbintenis met God.⁸ Man en vrouw 'hebben de plechtige taak om van elkaar te houden en voor elkaar te zorgen.'⁹ Kinderen die uit dat huwelijk worden geboren, zijn 'een erfdeel des Heren.'¹⁰ Het huwelijk is slechts de knop van het gezinsleven; het ouderschap is de bloem. En dat boeket wordt zelfs nog mooier als er kleinkinderen geboren worden. Het gezin kan net zo eeuwig als het koninkrijk van God worden.¹¹

Het huwelijk is zowel een gebod als een eeuwig beginsel van het evangelie.¹² Omdat het van Godswege is geboden, zijn de intieme lichamelijke uitdrukkingen van de huwelijksliefde heilig. Toch worden deze heilige gaven maar al te vaak ontheiligd. Als een echtpaar de intimiteit door schunnige taal of pornografie ontheiligt, ontstemmen ze hun Schepper terwijl ze hun eigen goddelijke gaven onteren en verzwakken. Waar geluk is op persoonlijke reinheid gebaseerd.¹³ In de Schriften staat het gebod: 'Weest rein.'¹⁴ Het huwelijk moet altijd een verbond zijn om man en vrouw te verhogen tot celestiale heerlijkheid.

Het huwelijk is door de Heer ingesteld om de lichamelijke dood te overleven. Zijn plan biedt vereeuwiging van het gezin in het koninkrijk van God. Zijn plan biedt tempels en mogelijkheden om daarin voor de levenden en de doden te werken. Als het huwelijk daar is verzegeld, treden man en vrouw toe tot die orde van volmaakte eenheid die zo noodzakelijk is voor de vervolmaking van Gods werk.¹⁵

Leerstellingen over het huwelijk omvatten individuele keuzevrijheid en verantwoording. We zijn allemaal verantwoordelijk voor onze keuzen. Echtparen die met kinderen gezegd worden, moeten aan God verantwoording afleggen voor de zorg

die zij hun kinderen geven.

Als ik met priesterschapsleiders spreek, vraag ik ze vaak over de prioriteit van hun verschillende taken. Over het algemeen noemen ze hun belangrijke taken in de kerk. Helaas vergeten velen hun taken thuis. Toch zijn de ambten, sleutels, roeping en quorums van het priesterschap bedoeld om het gezin te verhogen.¹⁶ Het gezag van het priesterschap is hersteld zodat gezinnen voor eeuwig verzegeld kunnen worden. Dus broeders, uw belangrijkste priesterschapstaak is uw huwelijk koesteren — uw vrouw onderhouden, respecteren, eren en liefhebben. Wees een zegen voor haar en uw kinderen.

II. Het huwelijk versterken

Laten we met dit leerstellige fundament in gedachten de tweede stap overwegen — specifieke handelingen om ons huwelijk te versterken. Ik zal enkele ideeën geven en ieder echtpaar uitnodigen daarover na te denken en zo nodig aan hun eigen omstandigheden aan te passen.

Mijn ideeën bevatten drie werkwoorden: *waarderen*, *communiceren* en *bezinnen*.

Op zich is *waarderen* niet moeilijk — iedereen kan 'ik houd van je' en 'dankjewel' zeggen. Maar deze uitdrukkingen van liefde en waardering zijn meer dan de erkenning van een vriendelijke gedachte of daad. Zij geven blijk van liefdevolle hoffelijkheid. Als dankbare partners naar het goede in elkaar kijken en elkaar oprechte complimentjes geven, zullen vrouw en man ernaar streven om aan die complimentjes te voldoen.

Het tweede idee — goed met elkaar *communiceren* — is ook belangrijk. Goede communicatie omvat tijd nemen om met elkaar plannen te maken. Echtparen hebben tijd nodig om elkaar te observeren, met elkaar te praten en naar elkaar te luisteren. Ze moeten samenwerken — elkaar als gelijkwaardige partners helpen. Ze moeten in elkaars geestelijke en lichamelijke behoeften voorzien. Zij moeten ernaar streven om elkaar op te bouwen en te motiveren. De eenheid in het huwelijk wordt versterkt als man en vrouw de doelen begrijpen. Goede communicatie wordt ook door gebed versterkt. Het huwelijk wordt gekoesterd als we tijdens het

gebed een goede daad (of een behoefte) van de partner noemen.

Mijn derde idee is *bezinnen*. Bij bezinnen denk ik in dit verband aan contemplatie, religieuze bezinning. Het woord contemplatie is uit het Latijns afkomstig: *con-* betekent 'met', en *templum* betekent een plaats of ruimte om te mediteren. Het woord *tempel* heeft dezelfde oorsprong. Als echtparen — met elkaar in de tempel — geregeld tot bezinning komen, kunnen zij de heilige verbonden beter onthouden en naleven. Het huwelijk en het geloof worden het gezin kunnen versterkt worden door geregeld naar de tempel te gaan en als gezin de Schriften te bestuderen. Door bezinning kunnen we goed op elkaar en op de Heer afgestemd raken (resoneren) en de toekomst anticiperen. Door bezinning kunnen het huwelijk en het koninkrijk van God worden versterkt. De Meester heeft gezegd: 'Daarom, zoekt niet de dingen van deze wereld, maar streeft er eerst naar het koninkrijk Gods op te bouwen en zijn gerechtigheid te vestigen, en al deze dingen zullen u toegevoegd worden.'¹⁷

Ik moedig alle huwelijkspartners aan om deze ideeën te overwegen en dan specifieke doelen te stellen om hun eigen relatie hechter te maken. Begin met een oprecht verlangen. Stel vast wat nodig is om de geestelijke eenheid en doelen te verbeteren. En boven alles: wees niet zelfzuchtig! Zorg voor een onzelfzuchtige en ruimhartige sfeer. Vier iedere dag dat u samen bent als een waardevol geschenk uit de hemel.

President Harold B. Lee heeft gezegd: 'Het belangrijkste werk van de Heer dat u ooit zult doen, ligt binnen de muren van uw eigen huis.'¹⁸ En president David O. McKay: 'Geen enkel succes weegt op tegen falen in het gezin.'¹⁹

Wanneer u als man en vrouw het goddelijke plan van uw samenzijn erkent — als u het diepe gevoel hebt dat God u bij elkaar heeft gebracht — zal uw visie verruimen en uw begrip toenemen. Dergelijke gevoelens komen tot uitdrukking in een van mijn lievelingsliederen:

*Omdat jij in mij slechts liefde sticht,
mijn band vasthoudt, mijn oog
verlicht,*

*zie ik de wereld hoopvol en blij,
ben jij pure weelde aan mijn zij.*

*Omdat je op lieve toon tegen mij
spreekt,
en ik de rozen vind, door jou voor
mij gekweekt,
word ik in vreugd' en tranen geleid
naar jou,
omdat jij met me praat, zo trouw!*

*Ik koester je want God heeft jou aan
mij gegeven,
door licht en duisternis, voor alle
leven,
en bid dat wij naar godd'lijke liefde
streven,
God heeft je aan mij gegeven.²⁰*

Ik bid dat ieder huwelijk zo versterkt zal worden, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, januari 2004, p. 49, eerste alinea.
2. Als er in de Schriften staat dat de aarde 'volslagen verwoest' zal worden, heeft die waarschuwing altijd te maken met de behoefte aan het gezag van het priesterschap om gezinnen in de heilige tempel te verzegelen. (Zie IV 2:3; 138:48; Geschiedenis van Joseph Smith 1:39.)
3. Zie Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, verzameld door Bruce R. McConkie, 3 delen, (1954–1956), deel 2, p. 76.
4. IV 49:15–16.
5. Matteüs 19:5; zie ook Marcus 10:7–8.
6. 1 Korintiërs 11:11.
7. Zie IV 132:19.
8. Zie Matteüs 19:6.
9. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', alinea 6.
10. Psalmen 127:3.
11. Zie IV 132:19–20.
12. Zie Joseph Fielding Smith, *The Way to Perfection*, 10e uitgave (1953), pp. 232–233.
13. Zie Alma 41:10.
14. IV 38:42; zie ook Jesaja 52:11; 3 Nephi 20:41; IV 133:5.
15. Zie IV 128:15–18.
16. Zie IV 23:3.
17. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 6:38.
18. *Stand Ye in Holy Places* (1974), p. 255.
19. Geciteerd uit J.E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* (1924), p. 42; Conference Report, april 1935, p. 116.
20. 'Because', tekst van Edward Tschemacher (1902).

Nu wij aan het avondmaal deelnemen

OUDERLING L. TOM PERRY

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het is een heilig moment op een heilige plek als we aan het avondmaal deelnemen.

Een jaar of twee geleden heb ik het instituut voor godsdienst-onderwijs in Logan (Utah) bezocht. Het gebouw waar de lessen gegeven werden, was recentelijk verbouwd. Ze vertelden me dat toen de arbeiders het oude spreekgestoelte weghaalden, ze enkele planken ontdekten die geruime tijd verborgen hadden gezeten. Er stond een avondmaalschaal op. Het moet een hele oude zijn geweest want de avondmaalsbekertjes waren van glas gemaakt. Een van de glaasjes, zoals u hier kunt zien, is op een voetje gezet en aan mij

overhandigd — waarschijnlijk omdat ik als enige oud genoeg was om de glaasjes te herinneren.

Toen ik het glaasje zag, kwamen er plezierige herinneringen bij me op. Toen ik twaalf werd, een belangrijke mijlpaal in mijn leven, werden er glazen avondmaalsbekertjes gebruikt. Mijn twaalfde verjaardag viel op een zondag. Jarenlang had ik de diakenen het avondmaal zien rondzien en ik had uitgekeken naar de dag dat ik het Aäronisch priesterschap zou ontvangen en dat ook zou mogen doen.

Toen die dag eindelijk was aangebroken, moest ik vroeg naar de kerk komen om met broeder Ambrose Call te praten, de tweede raadgever in onze bisschop. In het lokaal waar we zaten vroeg broeder Call of ik een gebed wilde uitspreken. Toen sloeg hij zijn Schriften open en las afdeling 13 van de Leer en Verbonden aan me voor:

Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik in de naam van de Messias het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden; en dit zal nooit meer van de aarde worden weggenomen, totdat de

zonen van Levi de Heer wederom een offer offeren in gerechtigheid.'

Broeder Call vroeg toen wat dat voor mij betekende. Mijn uitleg was zeker niet volledig genoeg, dus nam broeder Call de tijd om uit te leggen wat het inhoudt om een priesterschapsdrager te zijn. Omdat ik in aanmerking kwam om het priesterschap te ontvangen, had ik recht op de macht van God die aan de mens wordt gedelegeerd. Een goed priesterschapsdrager kan rechtmatig de verordeningen verrichten die God heeft voorgeschreven voor het eeuwige heil van de mens. Die bevoegdheid komt rechtstreeks bij de Heiland vandaan, door een lange lijn priesterschapsdragers.

Mijn gesprek met broeder Call moet genoegzaam zijn geweest, want ik werd meegenomen naar de vergadering van het diakenenquorum. Daar legden de leden van de bisschop hun handen op mijn hoofd, en de bisschop, die toevallig mijn vader was, verleende mij het Aäronisch priesterschap en ordende mij tot het ambt van diaken. De andere diakenen verleenden mij steun en ik werd lid van een priesterschapsquorum.

Die avond kreeg ik tijdens de avondmaalsdienst de kans om voor het eerst mijn priesterschap te gebruiken en het avondmaal rond te dienen. Het avondmaal had die dag een nieuwe betekenis voor mij. Toen ik de schaal langs de rijen leden van de kerk zag gaan, merkte ik dat niet iedereen met dezelfde houding aan het avondmaal deelnam. Er waren mensen die vrij routineus aan het avondmaal deelnamen, maar veel, heel veel mensen namen bijzonder eerbiedig deel.

In de loop der jaren heb ik, zoals zovelen van u, veel avondmaalsdiensten bijgewoond, en voor mij zijn ze veel meer dan weer een bijeenkomst. Het is een heilig moment op een heilige plek als we aan het avondmaal deelnemen. Dat doen we in overeenstemming met het gebod van de Heer in afdeling 59 van de Leer en Verbonden:

'En opdat gij uzelf beter onbesmet van de wereld zult kunnen bewaren, zult gij naar het huis des gebeds gaan en uw offeranden offeren op mijn heilige dag' (vs. 9).

Helemaal in het begin, voordat de wereld werd geschapen, openbaarde God een plan waarbij Hij zijn kinderen op basis van gehoorzaamheid aan zijn geboden zou zegenen. Hij wist echter dat wij af en toe door wereldse zaken afgeleid zouden worden en geregeld aan onze verbonden en zijn beloften herinnerd moesten worden.

Een van de eerste geboden die Hij aan Adam gaf, was dat hij de Heer moest aanbidden en de eerstelingen van zijn kudde aan Hem moest offeren. Deze verordening herinnerde de mensen eraan dat Jezus Christus op aarde zou komen en uiteindelijk zelf geofferd zou worden.

'En Adam was gehoorzaam aan de geboden des Heren.

'En na vele dagen verscheen er een engel des Heren aan Adam, zeggende: Waarom offert gij offers aan de Heer? En Adam zeide tot hem: Ik weet het niet, alleen dat de Heer mij heeft geboden.

'En toen sprak de engel, zeggende: Dit is een zinnebeeld van het offer van de Eniggeborene des Vaders, die vol genade en waarheid is' (Mozes 5:5-7).

Vanaf die dag tot aan de tijd van de

Heiland moesten de kinderen van onze hemelse Vader offers brengen. Daar werd een eind aan gemaakt door het zoenoffer van de Heiland. De avond voordat Hij dat offer bracht, stelde de Heiland het avondmaal in zodat wij Hem en zijn zoenoffer voor alle mensen indachtig zouden zijn. De Heer heeft de oude wet van offerande en het avondmaal gegeven zodat de mens zijn beloften niet zou vergeten en Hem zou volgen en gehoorzamen.

In het Nieuwe Testament staat een verslag van de Heer die het avondmaal aan zijn discipelen bedient. Dat kunnen we in Matteüs 26 lezen:

'En terwijl zij aten, nam Jezus een brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het aan zijn discipelen en zeide: Neemt, eet, dit is mijn lichaam.

'En Hij nam een beker, sprak de dankzegging uit en gaf hun die en zeide: Drinkt allen daaruit.

'Want dit is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden' (vss. 26-28).

In 3 Nephi 18 in het Boek van Mormon staat een gedetailleerd verslag van de bediening van de Heiland onder de Nephieten:

'En het geschiedde dat Jezus zijn discipelen gebod Hem wat brood en wijn te brengen.

'En terwijl zij brood en wijn haalden,

gebod Hij de menigte ter aarde te gaan zitten.

'En toen de discipelen met brood en wijn waren gekomen, nam Hij van het brood en brak en zeggende het; en Hij gaf ervan aan de discipelen en gebod hun te eten.

'En toen zij hadden gegeten en verzadigd waren, gebod Hij hun om ervan aan de menigte te geven.

'En toen de menigte had gegeten en verzadigd was, zeide Hij tot de discipelen: Zie, er zal er één onder u worden geordend, en hem zal Ik de macht geven om brood te breken en het te zegenen en het aan het volk van mijn kerk te geven, aan allen die geloven en zich in mijn naam laten dopen.

'En dit zult gij altijd nauwgezet doen zoals Ik het heb gedaan, zoals Ik brood heb gebroken en het heb gezegend en het aan u heb gegeven.

'En dit zult gij doen ter gedachtenis van mijn lichaam, dat Ik u heb getoond. En het zal een getuigenis tot de Vader zijn dat gij Mij altijd indachtig zijt. En indien gij Mij altijd indachtig zijt, zult gij mijn Geest bij u hebben.

'En het geschiedde, toen Hij die woorden had gezegd, dat Hij zijn discipelen gebod van de wijn uit de beker te nemen en ervan te drinken, en hem ook aan de menigte te geven, opdat zij ervan zouden drinken.

'En het geschiedde dat zij dat deden en ervan dronken en verzadigd waren; en zij gaven hem aan de menigte, en zij dronken en waren verzadigd.

'En toen de discipelen dat hadden gedaan, zeide Jezus tot hen: Gezegend zijt gij wegens hetgeen gij hebt gedaan, want dat is de vervulling van mijn geboden, en het getuigt tot de Vader dat gij gewillig zijt te doen wat Ik u heb geboden' (vss. 1-10).

Zijn instructies zijn erg duidelijk: dat wij gewillig moeten zijn om te doen wat Hij ons heeft geboden. Er wordt zeker ook in deze tijd van ons verwacht dat wij aan het avondmaal

Bezoekers lopen de hellingbaan in het Bezoekerscentrum Noord op Temple Square op om het beeld van de Christus te zien.

deelnemen. In de Leer en Verbonden staat:

'Het is raadzaam dat de kerk dikwijls tezamen komt om te nemen van het brood en de wijn ter gedachtenis van de Here Jezus' (LV 20:75).

Het doel van het avondmaal is uiteraard het vernieuwen van de verbonden die wij met de Heer hebben gesloten.

Ouderling Delbert L. Stapley heeft het volgende over onze verbonden gezegd:

'Het evangelie van Jezus Christus is een verbond tussen God en zijn volk. (...) Als we ons door een dienstknecht van God laten dopen, sluiten we een verbond dat we Gods wil zullen doen en zijn geboden onderhouden. (...) Door aan het avondmaal deel te nemen, vernieuwen we alle verbonden die we met de Heer hebben gesloten en beloven we plechtig dat we de naam van zijn Zoon op ons nemen, Hem altijd indachtig zijn en zijn geboden onderhouden.' (Conference Report, oktober 1965, p. 14.)

Het avondmaal is een van de heiligste verordeningen in de kerk. Als wij waardig aan het avondmaal

deelnemen, kunnen we geestelijk groeien.

Ik kan me als kind herinneren dat er tijdens het rondnemen van het avondmaal prachtige muziek gespeeld werd. De algemene autoriteiten hebben ons toen gevraagd om daarmee te stoppen omdat we ons op de muziek concentreerden in plaats van op het zoenoffer van onze Heer en Heiland. Tijdens de bediening van het avondmaal schenken we geen aandacht aan de wereld. Het is een moment van geestelijke vernieuwing als we de diepe geestelijke betekenis van de verordening voor ons persoonlijk begrijpen. Als we onachtzaam aan het avondmaal deelnemen, verliezen we de kans op geestelijke groei.

Ouderling Melvin J. Ballard heeft ooit gezegd:

'Ik kan getuigen dat er tijdens de bediening van het avondmaal een bepaalde geest aanwezig is die de ziel van top tot teen verwarmt. Dan voel je diepe geestelijke wonden genezen en worden lasten verlicht. De ziel die een oprecht verlangen heeft en in aanmerking komt om dit geestelijke voedsel te ontvangen, zal troost en

geluk vinden.' ('The Sacramental Covenant', *Improvement Era*, oktober 1919, p. 1027.)

Wanneer wij waardig aan het avondmaal deelnemen, denken we aan het offer van onze Heer en Heiland, dat Hij zijn leven gegeven heeft en de zonden van de wereld op Zich heeft genomen zodat wij de zegen van onsterfelijkheid kunnen ontvangen. We nemen de naam van onze Heiland op ons en beloven Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden — 'u zult leven naar ieder woord dat uit de mond Gods uitgaat' (LV 84:44).

Ouders moeten hun kinderen bijbrengen hoe belangrijk het is om wekelijks de avondmaalsdienst bij te wonen. Dat moet een gewoonte in het gezin worden. Ieder gezin heeft dergelijke momenten van vernieuwing en toezegging nodig om in overeenstemming met de leringen van de Heiland het evangelie na te leven. Gezinnen die goed zijn voorbereid zullen de avondmaalsdienst eerbiedig bijwonen, dankbaar voor de kans om te nemen van de heilige zinnebeelden.

Ik kan me nog herinneren dat wij

als gezin een keer op vakantie waren. Omdat we daar ook op zondag waren, zorgden we ervoor dat we een avondmaalsdienst in de buurt konden bijwonen. Maar honderden mensen in het vakantieoord wilden dat ook. De kapel zat helemaal vol. Voordat de dienst begon, nodigde de bisschop alle diakenen die de gedragsnormen naleefden en gepast gekleed waren uit om het avondmaal rond te dienen. Er kwamen voldoende jongens met een wit overhemd en een stropdas naar voren om instructies te krijgen hoe ze aan zo'n grote groep mensen het avondmaal konden bedienen. De verordening werd eerbiedig en efficiënt verricht. Toen ik naar de aanwezigen keek, zag ik dat velen ontroerd waren door de geest in die dienst.

Toen we terug op het vakantieoord kwamen, merkten we een duidelijk verschil met de andere dagen van de week. Veel boten bleven aangelegd; er waren bijna geen zwemmers en de kleding was zeer gepast voor de sabbat. Die gezinnen zagen de vervulling van de belofte van de Heer: door op deze heilige dag naar het huis des gebeds te gaan en hun verbonden te vernieuwen, waren zij in staat om zichzelf onbesmet van de wereld te bewaren. (Zie LV 59:9.)

Mogen wij meer eerbied voor de sabbat hebben. Mogen wij beter beseffen hoe belangrijk het is om aan het avondmaal deel te nemen, en wat voor invloed dat op ons leven heeft. Ik bid dat wij Hem altijd indachtig zijn en zijn geboden onderhouden, die Hij ons heeft gegeven om het doel van het leven te verwezenlijken en hoop te hebben op de eeuwigheden die voor ons liggen. Het werk waarbij wij betrokken zijn is het werk van de Heer. God bestaat. Jezus is de Christus, de Heiland van de wereld. Ons is toegestaan om deel uit te maken van dit grote evangelieplan, waarvan het avondmaal zo'n belangrijk onderdeel is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Het einde vanaf het begin kennen

OUDERLING DIETER F. UCHTDORF

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als je op de Heer vertrouwt en Hem gehoorzaamt, zal Hij je helpen om het potentieel te verwezenlijken dat Hij in jou ziet.

Broeders, ik vind het prachtig en verootmoedigend om mij in deze wereldwijde vergadering van priesterschapdragers onder u te bevinden. Ik heb u lief en bewonder u. Het is een grote eer om onder u te worden gerekend. Ik groet u die het gezag draagt waarmee in de naam van God kan worden gehandeld en waarmee de verordeningen kunnen worden verricht die voor het mensdom een belangrijke bron van eeuwige kracht en eeuwig welzijn zijn.

Ik spreek vandaag tot alle formidabele jonge mannen die zich aan het voorbereiden zijn, zodat ze iets hebben toe te voegen aan de wereld — jij die de gelederen van de Aäronische

priesterschap versterkt en jij die de eed en het verbond van het heilige Melchizedeks priesterschap al hebt ontvangen. Het priesterschap dat je draagt is een enorme kracht ten goede. Je leeft in een tijd van grote problemen en schitterende kansen. Je bent van goddelijke afkomst en als zodanig heb je het in je om de juiste keuzes te maken. Dat vergt veel werk, zelfdiscipline en een optimistische instelling, maar het levert je wel vreugde en vrijheid nu en in de toekomst op.

De Heer heeft tegen Abraham gezegd: 'Mijn naam is Jehova en Ik ken het einde vanaf het begin; daarom zal mijn hand over u zijn' (Abraham 2:8). Jonge vrienden, ik zeg tot jullie dat als jullie op de Heer vertrouwen en Hem gehoorzamen, Hij over jullie zal waken, Hij jullie zal helpen om het potentieel te verwezenlijken dat Hij in jullie ziet, en Hij zal jullie helpen om het einde vanaf het begin te kennen.

Sta mij toe een ervaring uit mijn jongensjaren te vertellen. Toen ik elf was moesten mijn ouders halsoverkop Oost-Duitsland verlaten en een nieuw leven beginnen in West-Duitsland. Tot mijn vader zijn oorspronkelijke beroep van overheidsbeambte weer kon gaan uitoefenen, bestierden ze een kleine wasserij in ons stadje. Ik werd tot bezorger gebombardeerd.

Om dat goed te kunnen doen had ik een fiets nodig waarmee ik de zware wasgoedkar kon trekken. Ik droomde al heel lang van een mooie, ranke, glimmende, sportieve rode fiets. Maar er was niet genoeg geld om die droom werkelijkheid te laten worden. Wat ik wel kreeg was een zware, zwarte, logge fiets, het werkpaard onder de rijwielen. Op die fiets zou ik vóór en na schooltijd heel wat jaren de was bezorgen. Meestal stond ik niet bepaald te juichen om met die fiets en kar op pad te gaan. Soms was de kar zo zwaar en moest ik zoveel kracht zetten, dat het leek of mijn longen op springen stonden. Ik moest vaak stilstaan om op adem te komen. Niettemin maakte ik altijd mijn werk af, omdat ik wist dat we het geld hard nodig hadden. Ik wilde mijn steentje bijdragen.

Als ik toen maar had geweten waar ik jaren later achter ben gekomen — als ik *het einde maar vanaf het begin had gekend* — had ik meer vrede gehad met mijn baantje en was mijn werk een stuk makkelijker geweest.

Jaren later, kort voordat ik zou worden opgeroepen voor militaire dienst, koos ik ervoor om beroeps te worden en mij aan te melden bij de luchtmacht. Ik wilde niets liever dan leren vliegen en piloot worden.

Om tot de opleiding te worden toegelaten, moest ik een aantal toetsen doen, waaronder een strenge lichamelijke keuring. De artsen waren niet helemaal tevreden met het resultaat en voerden een aantal andere medische toetsen uit. Ik kreeg nadien het volgende te horen: 'Je hebt littekens op een van je longen. Kennelijk heb je in je tienerjaren een longziekte gehad, maar je bent ervan genezen.' De artsen vroegen zich af welke kuur ik had gevolgd om van de ziekte af te komen. Tot op de dag van die keuring had ik niet geweten dat ik ooit een longziekte had gehad. Plotseling drong het tot mij door dat de beweging en frisse lucht die ik met wasgoed bezorgen

had gekregen een belangrijke factor in mijn genezing was geweest. Ik was wellicht nooit straaljagerpiloot en later gezagvoerder van een Boeing 747 geworden als ik niet dag in dag uit op de fiets had gezeten en niet die kar met wasgoed de straten van onze stad had hoeven optrekken.

We weten niet altijd wat de toekomst ons gaat brengen. We weten niet wat er voor ons ligt. We leven in een onzekere tijd. We krijgen met allerlei problemen te maken. Af en toe steekt ontmoediging de kop op, dringen frustraties zich op, komt twijfel aan het nut van ons werk om de

hoek kijken. In die duistere momenten fluistert Satan ons in dat we nooit zullen slagen, dat het de moeite niet waard is en dat onze bescheiden bijdrage niets waard is. Hij is de vader van alle leugen en zal ons ervan af willen houden om het einde vanaf het begin te kennen.

Jullie geluk is, jonge priesterschapsdragers van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, dat jullie onderricht krijgen van hedendaagse profeten, zieners en openbaarders. Het Eerste Presidium heeft gezegd: 'Wij hebben veel vertrouwen in jullie. Jullie behoren tot de

beste geesten (...). Jullie staan aan het begin van jullie reis door dit sterfelijk leven. Onze hemelse Vader wil dat jullie een vreugdevol leven leiden en in zijn tegenwoordigheid terugkeren. De beslissingen die jullie nu nemen, zullen grotendeels de koers in je leven en in de eeuwigheid bepalen' (*Voor de kracht van de jeugd* [2001], p. 2). 'Je hebt de opdracht om te leren wat je hemelse Vader wil dat je doet, en vervolgens je best te doen om zijn wil te volgen' (*Aäronische priesterschap: onze plicht jegens God vervullen* [2001], p. 4).

Ik ben uitermate dankbaar voor het inspirerende leiderschap van onze geliefde president Gordon B. Hinckley, de profeet van God in onze tijd, en zijn edele raadgevers. Hun profetische gezichtsveld biedt jou de kans om het einde vanaf het begin te kennen.

De Heer houdt van jou; daarom heeft Hij je op je reis voorzien van wegwijzers: de geboden en de woorden van de profeten. De belangrijkste wegwijzers voor jouw leven staan in het boekje *Voor de kracht van de jeugd*. Dit boekje komt door zijn omvang in aanmerking voor de schriftuurlijke kwalificatie: 'Uit het kleine komt het grote voort' (LV 64:33). Het boekje is van geringe geldelijke waarde, misschien maar een paar cent. Maar de leerstellingen en beginselen die er in staan maken het van onschatbare waarde. De jonge mannen van achttien of ouder die dit boekje niet meer hebben, raad ik aan er een aan te schaffen en het te blijven gebruiken. Dit boekje is een kleinood voor elke leeftijdsgroep. De normen die er in staan stellen de gewijde symbolen van ons lidmaatschap van de kerk voor.

Ik wil jullie erop wijzen dat er voorop *Voor de kracht van de jeugd*, de bijbehorende *Leidraad voor ouders en leidinggevenden van jongeren* en de tempelaanbeveling van de kerk een afbeelding van de Salt Laketempel staat. De tempel

is de bindende schakel tussen de generaties, in dit leven en voor de eeuwigheid. Alle tempels zijn voor hetzelfde doel ingewijd: ter bevordering van het werk en de heerlijkheid van God, onze eeuwige Vader: 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39). In die heilige tempels worden eeuwige vragen beantwoord, waarheden geleerd en verordeningen verricht, zodat we inzien dat we kinderen van God zijn met een goddelijk erfgoed en ons bewust worden van ons potentieel als eeuwig wezen. Het huis des Heren biedt jou de kans om het einde vanaf het begin te kennen.

Net zoals de tempels van God heilig zijn, is jouw lichaam dat ook. De apostel Paulus heeft gezegd:

'Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt?

'Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn' (1 Korintiërs 6:19-20; vs. 20 naar de Statenvertaling).

Geliefde medepriesterschapsdragers van alle leeftijden waar u zich ook bevindt, laten we onze gedachten, ons verstand en hart, en ons lichaam gebruiken met het respect en de waardigheid die een van God gekregen heilige tempel toekomt.

De profeten in onze tijd hebben jullie, dierbare vrienden, beloofd dat als je je houdt aan de normen die in *Voor de kracht van de jeugd* staan en 'de waarheden in de Schriften naleeft, (...) dat je je levenswerk met meer wijsheid en bekwaamheid [kunt] doen en ook je beproevingen moediger [kunt dragen]. Je zult hulp krijgen van de Heilige Geest. (...) Je zult waardig zijn om in de tempel de heilige verordeningen te ontvangen. Deze en vele andere zegeningen liggen binnen jouw bereik' (*Voor de kracht van de jeugd*, pp. 2-3).

We weten dat God zich aan zijn

beloften houdt. Wij moeten ons deel doen om zijn zegeningen te ontvangen. De profeet Joseph Smith heeft verklaard: 'Wanneer wij enige zegening van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop zij is gegrond' (LV 130:21).

Ieder lid dat naar de tempel wil, van welke leeftijd ook, dient zich voor te bereiden op deze heilige ervaring. Je bisschop en ringpresident, die priesterschapsleutels dragen en rechter in de kerk zijn, zullen je bepaalde vragen stellen. Die cruciale vragen zijn onder andere: Ben je eerlijk? Ben je zedelijk rein? Leef je het woord van wijsheid na? Ben je gehoorzaam aan de wet van tiende? En steun je de autoriteiten van de kerk? Jouw antwoord op die sleutelvragen weer spiegelt je houding en daden.

Jullie jongere mannen zijn jullie er wellicht niet van bewust dat de normen die de Heer in de vragen van het tempelaanbevelingsgesprek stelt nage-nog gelijk zijn aan de normen die in *Voor de kracht van de jeugd* staan.

In kalme tijden, maar ook in tijden dat de verleiding het grootst is, zullen deze normen en de invloed van de Heilige Geest je tot steun zijn in keuzes over je opleiding, vrienden, kleding en uiterlijk, amusement, media en internet, taalgebruik, uitgaan, seksuele reinheid, eerlijkheid, zondagsheiliging, en naastenzorg. Hoe je die normen hanteert zegt veel over wie jij bent en wat jij wil worden.

Jonge vrienden, de Heer wil dat je heel je hart legt in het naleven van deze normen en de evangelische waarheden die in de Schriften staan. Door dat te doen zul je voorbijzien aan het heden en zul je je rooskleurige toekomst met haar vele kansen en plichten zien. Daarvoor zul je hard willen werken en offers willen brengen, en je zult een optimistische kijk op het leven hebben. Je zult zien dat jouw levensweg eerst naar het huis des Heren leidt en daarna naar een voltijdzending, waarop je de Heiland

vertegenwoordigt, waar Hij je ook naar toestuurt. Na je zending zul je je leven inrichten op basis van dezelfde normen. Vandaar dat jij jezelf als het ware nu al het huis des Heren ziet binnengaan voor een eeuwig huwelijk. Je zult je prioriteiten veranderen om ze gelijk te laten lopen met die van de Heiland. En God zal je zegenen en de ogen van je begrip openen, zodat je het einde van het begin zult kennen.

Als je de normen naleeft die in *Voor de kracht van de jeugd* worden besproken, zul je een goed gevoel over jezelf hebben. Grif die normen in je hart en in je ziel, en leef er naar. Kijk hoe je er ten aanzien van die normen vandaag voorstaat. Luister naar de Geest, die je zal leren wat je moet doen om meer op Jezus te gaan lijken. Als je je moet veranderen, doe dat dan; stel dat niet uit. Zorg dat je je oprecht bekeert en maak gebruik van de gave en kracht van de verzoening van Jezus Christus om af te rekenen met zaken die jou ervan weerhouden om je potentieel te verwezenlijken.

Als dat moeilijk lijkt, houd dan vol, het is de moeite waard. De Heer heeft voor jou, net als voor de profeet Joseph, een belofte: 'Weet dan, mijn zoon, dat al deze dingen u ondervinding zullen geven en voor uw welzijn zullen zijn' (LV 122:7).

Welnu, beste grootvaders, vaders, ooms, broers en vrienden van onze jonge mensen, wij kunnen hierbij veel hulp bieden. Koning Benjamin leerde dat ouders die werkelijk bekeerd zijn 'hun [kinderen] in de wegen van waarheid en ernst [zullen] leren wandelen; [en hun zullen] leren elkaar lief te hebben en elkaar te dienen' (Mosiah 4:15). Er wordt gezegd dat 'een goed voorbeeld geven *een* manier van onderwijzen' is. Ik zeg daarentegen dat 'een goed voorbeeld geven de *beste* manier van onderwijzen' is.

Zorg er alstublieft voor dat onze jonge mensen uit uw voorbeeld kunnen leren wat het inhoudt een templewaardige priesterschapsdrager te zijn. Onze jongeren zullen gesterkt

worden door het rechtschapen leven dat u leidt, door de liefde die u voor God en uw medemens hebt, door uw getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus dat u gestalte geeft in uw leven, wat ze zal helpen om het einde van het begin te kennen.

Dierbare jonge vrienden, probeer deze normen, afkomstig van de hedendaagse profeten, volmaakt in je leven na te leven. Door dat stap voor stap, dag na dag, te doen, eer je het priesterschap en zul je later iets toe te voegen hebben aan de wereld. Dan ben je ook op de juiste weg om eervol terug te keren bij je hemelse Vader.

Mijn mededienstknechten in de priesterschap, als je dat patroon volgt, kan ik je beloven dat de Heer je zal helpen om meer van je leven te maken dan je zelf ooit zou kunnen. Hij zal je altijd helpen om het einde vanaf het begin te kennen!

Daarvan getuig ik als apostel van de Heer, onze Heiland, en in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Onze opkomende generatie

OUDERLING RONALD A. RASBAND
van het Presidium der Zeventig

Onze opkomende generatie verdient onze uiterste inzet om hen te steunen en te sterken in hun reis op weg naar volwassenheid.

Goedenavond, geliefde broeders van de priesterschap. We zijn vanavond over de hele wereld bijeengekomen op kortere afstand van de tempels van de Heer dan ooit tevoren in de geschiedenis van de mensheid. Door de liefde van onze Heiland, die zijn profeten leidt, zijn er nu 122 tempels toegankelijk voor het verbondsvolk van de Heer om hun tempelzegens te ontvangen en essentiële verordeningen te verrichten voor hun overleden voorouders. En er zijn er nog meer aangekondigd! Wij danken u, president Hinckley, voor uw geïnspireerde leiderschap in deze enorme onderneming.

In het Boek van Mormon kwamen de leden van de kerk ook eens bij een tempel bijeen om naar hun profeet en leider te luisteren. Koning Benjamin riep op hoge leeftijd vaders op om samen met hun gezin bijeen te komen zodat hij hen raad en aansporingen kon geven. In Mosiah lezen we:

‘En het geschiedde, toen zij bij de tempel kwamen, dat zij hun tenten rondom opsloegen, iedere man volgens zijn gezin (...).

‘(...) iedere man met de ingang van zijn tent naar de tempel toe gekeerd, zodat zij in hun tent konden blijven en de woorden horen die koning Benjamin tot hen zou spreken (...)’ (Mosiah 2:5–6).

Er schuilt een prachtige vergelijking in die verzen. Broeders, hebben wij de deur van ons huis, figuurlijk gesproken, gericht op de tempel waar wij zo van houden? Gaan we er zo vaak heen dat onze kinderen door ons voorbeeld inzien hoe belangrijk en bijzonder de tempel is?

Zoals in Mosiah staat, ontvingen die gezinnen het woord van de Heer door hun profeet met enthousiasme en toewijding. De mensen waren zo geroerd door de leringen van koning Benjamin dat zij een nieuw verbond aangingen om de Heer Jezus Christus te volgen.

Maar dit verhaal heeft een droevig

slot. Later in Mosiah vernemen we meer over hen die nog kleine kinderen waren in die tenten ten tijde van de toespraak van koning Benjamin:

‘Nu geschiedde het dat er velen waren van het opkomend geslacht die de woorden van koning Benjamin niet konden begrijpen, omdat zij kleine kinderen waren toen hij tot zijn volk had gesproken; en zij geloofden de overlevering van hun vaders niet’ (Mosiah 26:1).

Wat gebeurde er met die opkomende generatie, broeders? Waarom accepteerden de kinderen de recht-schappen tradities van hun vaders niet? Belangrijker nog: hier zijn wij, eeuwen later, in een tijd met veel tempels en voortdurende profetische leiding, en hoe staat het met onze opkomende generatie? Hebben wij reden tot bezorgdheid? Zeker wel!

De jongemannen die hier en over de hele wereld zijn, en de jongevrouwen van hun leeftijd, zijn uiterst bijzonder. President Hinckley heeft over hen gezegd:

‘Ik heb al vaak gezegd dat ik geloof dat wij de beste generatie jonge mensen ooit hebben in de kerk. (...) Zij proberen het goede te doen. Zij zijn intelligent en begaafd, rein en fris, aantrekkelijk en slim. (...) Zij weten waar het evangelie om draait en proberen het na te leven, opziend naar de Heer voor zijn leiding en hulp’ (‘Uw grootste opgave: moeder’, *Liabona*, januari 2001, p. 113).

Ieder onder ons die bij deze jongeren betrokken is, weet hoe waar die woorden van president Hinckley zijn.

Maar ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen geeft ons een somber vooruitzicht voor de jongeren:

‘Velen van hen zijn in geestelijk opzicht en in hun geloof opmerkelijk volwassen. Maar zelfs de besten onder hen worden zwaar beproefd. En die beproevingen worden erger.’ (‘We Must Raise Our Sights’, *Ensign*, september 2004, p. 14.)

Die waarschuwing dat de 'beproevingen erger worden' valt mij op. Onze opkomende generatie verdient onze uiterste inzet om hen te steunen en te sterken in hun reis op weg naar de volwassenheid.

In deze gevaarlijke tijden, waarin onze jongeren met meer tegenspoed geconfronteerd worden, kunnen we van anderen leren. Net als in de strijdkrachten, maar vooral in de marine en koopvaardij over de hele wereld, begrijpen alle zeelieden één zin die een oproep is om onmiddellijk te hulp te schieten, ongeacht wat ze aan het doen zijn en waar ze zich op het schip bevinden. Die oproep is 'Alle hens aan dek'. Veel zeeslagen zijn gewonnen of verloren, al naargelang de reactie op die oproep.

Wij, als leiders van de kerk, leiders van jongeren, bezorgde vaders en grootvaders, moeten allen gehoor geven aan de oproep 'Alle hens aan dek' om onze jongeren en jongvolwassenen te helpen. Wij moeten allen zoeken naar gelegenheden om de jongeren tot zegen te zijn, of wij momenteel nu wel of niet nauw bij hen betrokken zijn. Wij moeten vaders en moeders blijven onderrichten en sterken in hun door God uiteengezette rol voor hun kinderen

thuis. We moeten ons voortdurend afvragen of die sportwedstrijd, die extra activiteit of bezigheid buitenshuis belangrijker is dan het gezin thuis bijeen te hebben.

Nú is de tijd, broeders, om in al wat wij doen, waar wij ook heengaan, welke jongere we uit de kerk ook tegenkomen, ons meer bewust te zijn hoezeer zij gesterkt, gevoed en positief beïnvloed moeten worden.

In ons eigen gezin hadden we zo'n ervaring met geweldige, waakzame priesterschapsleiders. Toen ik enkele jaren geleden voor het eerst tot de Zeventig was geroepen, kregen we opdracht om naar Solihull (Engeland) te verhuizen zodat ik daar in het gebiedspresidium werkzaam kon zijn. Mijn vrouw en ik namen onze twee jongste kinderen mee. Onze dochter was jongvolwassene en onze zoon van zeventien hield erg van American football en was daar erg goed in. We maakten ons erg zorgen om hen. Geen vrienden, geen verdere familieleden en geen American football! Ik vroeg me af: 'Zou deze boeiende nieuwe ervaring een ernstige beproeving blijken te zijn voor ons gezin?'

Ik kreeg het antwoord al snel nadat ik aan mijn nieuwe taak was begonnen. Ik was gevraagd om de zendingen in

het opleidingscentrum voor zendingelingen in Preston (Engeland) toe te spreken. Ik belde president White van het centrum en was blij verrast toen bleek dat hij op de hoogte was van mijn gezinssituatie. Hij stelde voor om onze kinderen mee te nemen naar Preston. Toen we er eenmaal waren, nodigde hij zelfs onze dochter en zoon uit om de zendingelingen toe te spreken! Wat opwindend voor ze om het gevoel te krijgen dat ze erbij hoorden en hun getuigenis te geven van het werk van de Heer!

Toen we klaar waren en afscheid hadden genomen van die zendingelingen, brachten we een bezoek aan de prachtige Prestontempel, die vlakbij het opleidingscentrum staat. Toen we naar binnen gingen, zagen we president en zuster Swanney, de tempelpresident en -mater. Zij heetten ons welkom in hun tempel met de woorden: 'Ouderling Rasband, zou u met uw gezin dopen voor de doden willen doen?' Wat een prachtig idee! We keken elkaar aan en namen de uitnodiging dankbaar aan. Toen mijn zoon en ik na de verordeningen nog met de tranen in de ogen in de vont stonden, legde hij zijn hand op mijn schouder en vroeg: 'Pa, waarom hebben we dit nooit eerder gedaan?'

Ik dacht aan alle footballwedstrijden en films die we samen hadden bekeken, alle fijne tijden die we samen hadden doorgebracht — en het waren beslist fijne herinneringen en tradities die zo belangrijk zijn.

Maar ik beseftte dat we die dag in Preston een kans hadden gekregen om zinnellere, geestelijke ervaringen met onze kinderen te hebben. Dankzij die zorgzame, attente priesterschap-leiders wist ik toen dat ons gezin een prima tijd zou hebben in Europa. Ik ben zo dankbaar voor de vele leidinggevendenden in priesterschap en jongevrouwen die altijd zo attent en liefdevol zijn geweest voor onze en uw kinderen.

In een andere periode in het Boek van Mormon bevond Nephi zich in een situatie waarin enkele van zijn familieleden worstelden met gehoorzaamheid, harmonie en getrouwheid. Hij begreep beslist hoe noodzakelijk het is om toegewijde aandacht te geven aan de kinderen van de opkomende generatie. Op hoge leeftijd zei hij:

‘Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden’ (2 Nephi 25:26).

Ik bid dat ieder van ons, als drager van Gods priesterschap, alles zal doen wat in zijn vermogen ligt om onze jongeren te leren op welke Bron zij moeten vertrouwen voor vergeving van hun zonden, namelijk de Heer Jezus Christus. Mogen wij allen ons best doen als ‘Alle hens aan dek’ wordt geroepen voor onze opkomende generatie — ze zijn beslist onze uiterste inzet waard.

Ik getuig dat dit de ware kerk van de Heer is en dat zij door Hem wordt geleid door middel van onze geliefde profeet, Gordon B. Hinckley, die ik liefheb en steun. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Bekering, een zegen van ons lidmaatschap

OUDERLING RICHARD G. HINCKLEY

Van de Zeventig

Bekering ... is geen wreed beginsel. (...) Het is mild en genadig.

Geliefde broeders, ik voel me nederig en vereerd om deze roeping te vervullen. Het mag duidelijk zijn dat ik nooit had gedacht dat ik zo'n roeping zou krijgen. Een jaar geleden ben ik voorgesteld, en president Hinckley heeft duidelijk gemaakt dat het voorstel niet van hem afkomstig was. Ik heb later tegen hem gezegd dat ik waarschijnlijk de enige algemene autoriteit in de geschiedenis van de kerk ben die ondanks een afwijzing van de profeet toch aan de leden is voorgesteld!

Toch ben ik dankbaar voor uw

steun, en ik verpand mijn hele hart aan dit grote werk. Ik ben uitermate dankbaar voor mijn gezin, mijn vrouw en kinderen, en voor mijn lieve ouders. Mijn moeder is twee jaar geleden overleden, twee dagen na de aprilconferentie. Ze was klein van gestalte, maar toch steun ik nog dagelijks op haar. Ik zal altijd iets aan haar invloed hebben. Ik kan haar niet afdoende eren met mijn woorden, maar alleen door mijn levenswijze.

Ik weet niet wat ik over mijn vader kan zeggen zonder hem in verlegenheid te brengen, maar ik heb hem lief en steun hem. Met de kans dat ik te persoonlijk word, wil ik zeggen dat nu ik hem ouder zie worden, mijn gedachten teruggaan naar de tijd dat wij kleine kinderen waren, dat hij op de grond met ons stoeide en speelde, ons optilde, in zijn armen nam en ons kietelde, of ons bij hem en moeder in bed nam als wij ziek of 's nachts bang waren. Mijn herinneringen aan hem zijn herinneringen aan plezier en liefde; van standvastigheid, getuigenis, hard werk, geloof en trouw. Hij is aardig en wijs, en ik ben bovenmate gezegend dat ik hem niet alleen als profeet steun kan verlenen in dit aardse leven, maar dat hij nu

en in alle eeuwigheid mijn vader is.

Enkele weken geleden werd ik gemotiveerd toen ouderling Douglas L. Callister van de Zeventig in een quorumvergadering in het kort iets over zijn grootvader, LeGrand Richards, vertelde. Een van de interessante dingen die hij vertelde was het volgende: toen ouderling Richards een jonge bisschop was, bezocht hij de minderactieve leden. Hij vroeg ze stoutmoedig om in de avondmaalsdienst een toespraak te houden over het onderwerp: 'Wat mijn lidmaatschap van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voor mij betekent.' Opmerkelijk genoeg reageerden enkelen van hen daar positief op, en daardoor werden ze weer actief in de kerk.

Daar wil ik het vanavond ook over hebben. Ik moedig eenieder van u aan, jong en oud, om daar een klein notitieblok aan te wijden. Zet bovenaan de eerste bladzijde de woorden: 'Wat mijn lidmaatschap in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voor mij betekent.' Noteer dan de gedachten die bij u opkomen. In de loop der tijd denkt u

aan andere dingen, en die kunt u aan uw lijst toevoegen. Al snel hebt u een vol geschreven notitieblok dat u met dankbaarheid en waardering zal vervullen omdat u lid van de kerk van de Heer bent. Het kan zelfs een hulpbron zijn als u gevraagd wordt om een toespraak te houden.

Mijn lijst is al lang, maar ik heb er een enkel onderwerp uitgehaald waar ik het vanavond over wil hebben. De andere onderwerpen moet ik voor een andere keer bewaren.

Ik wil het over het beginsel bekeuring hebben. Wat ben ik dankbaar voor de kennis die we over dit geweldige beginsel hebben. Het is geen wreed beginsel, zoals ik als jongen veronderstelde. Het is mild en genadig. De Hebreeuwse oorsprong van het woord betekent eenvoudigweg 'keren'¹ of terugkeren tot God. Jehova smeekte de Israëlieten: 'Keer weder (...) Ik zal u niet donker aanzien, want Ik ben genadig (...) Ik zal niet altoos blijven toornen. Alleen, erken uw ongerechtigheid, dat gij van de Here, uw God, zijt afgefallen.'²

Als wij onze zonden erkennen, ze

belijden en verzaken, en ons tot God wenden, zal Hij ons vergeven.

Toen ik nog niet zo lang geleden zendingspresident was, vroegen twee zendingelingen of ik met een onderzoekster wilde praten die de volgende dag gedoopt zou worden. Ze had enkele vragen die zij niet konden beantwoorden. We reden naar haar huis, waar ik kennis maakte met een jonge weduwe van achter in de twintig met een kind. Haar man was enkele jaren eerder bij een tragisch ongeval om het leven gekomen. Haar vragen waren weloverwogen en ze was ontvankelijk. Vervolgens vroeg ik of ze nog iets anders wilde bespreken. Ze zei dat ze iets onder vier ogen met me wilde bepraten. Ik vroeg de zendingelingen of ze buiten op het gras wilden gaan staan, zodat ze ons door het grote raam konden zien. Zodra de deur achter hen dichtsloeg, begon ze te huilen. Ze sprak over haar jaren alleen, vol hartzeer en eenzaamheid. Ze had in die tijd enkele ernstige overtredingen begaan. Ze wist dat het verkeerd was, maar had niet de kracht gehad om het goede pad te kiezen, totdat

ze met de zendelingen in contact was gekomen. Gedurende de weken dat ze haar hadden onderwezen, had ze de Heer om vergeving gesmeekt. Ze wilde van mij horen dat ze door bekering, de verordening van de doop en de gave van de Heilige Geest gezuiverd kon worden en het lidmaatschap van de kerk waardig kon zijn. Ik onderwees haar uit de Schriften en gaf mijn getuigenis van het beginsel bekering en de verzoening.

De volgende dag woonden mijn vrouw en ik de doopdienst van haar en haar dochter bij. De ruimte zat vol vrienden uit haar wijk, die klaar en enthousiast waren om haar als nieuw lid te begeleiden. Toen we na de doopdienst naar huis gingen, voelde ik me dankbaar voor het geweldige beginsel bekering en voor de verzoening die bekering mogelijk maakt; maar ook voor het wonder van vergeving, voor deze geweldige kerk, de leden en de zendelingen.

Wat betekent mijn lidmaatschap in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen voor mij? Het betekent alles. Het beïnvloedt, verlevendigt, doordringt en geeft richting en inhoud aan alles in het leven dat ik belangrijk vind: mijn relatie met God, mijn eeuwige Vader, en met zijn heilige Zoon, de Heer Jezus Christus. Ik heb geleerd dat ik door gehoorzaamheid aan de beginselen en verordeningen van het evangelie vrede en geluk in dit leven kan vinden, en uitgenodigd kan worden om met mijn gezin in Gods tegenwoordigheid terug te keren, in het leven dat zeker op dit aardse leven zal volgen, waar zijn barmhartigheid de eisen der gerechtigheid zal bevredigen, en mij en de mijnen, en u en de uwen, in de armen der geborgenheid zal omsluiten.³ Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Joseph P. Healey, 'Repentance'. In: *The Anchor Bible Dictionary*, David Noel Freedman, 6 delen (1992), deel 5, p. 671.
2. Jeremia 3:12-13.
3. Zie Alma 34:16.

Een koninklijk priesterschap

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Hoewel het dragen van het priesterschap grote zegeningen voortbrengt, brengt het priesterschap ook bepaalde verplichtingen met zich mee.

Geliefde broeders, ik vind het altijd een groot voorrecht en een zware verantwoordelijkheid om de priesterschap van de kerk toe te spreken. Dit is mogelijk de grootste priesterschapsbijeenkomst in de geschiedenis van de wereld. Jongemannen, ik wil graag met jullie bespreken wat een grote zegen het is om het Aäronisch priesterschap te dragen, wat ook wel het 'lagere priesterschap' wordt genoemd. Maar het woord *lager* betekent niet dat het niet belangrijk is. Het is zeker niet klein — vooral niet als ik zie hoe groot sommigen van jullie zijn!

Ik weet zeker dat jullie je nog

kunnen herinneren dat je voor het eerst het avondmaal ronddiende. Als jullie als dragers van het Aäronisch priesterschap het avondmaal klaarzetten, zegenen en rond dienen, help je alle leden die het gebruiken om zich opnieuw aan de Heer toe te wijden en hun geloof in de verzoening van de Heiland te hernieuwen. De leden die aan het avondmaal deelnemen, worden eraan herinnerd dat zij de naam van de Zoon op zich nemen, Hem altijd indachtig zijn, zijn geboden onderhouden en ernaar streven om zijn Geest bij zich te hebben. Ik hoop dat jullie het priesterschap dat je draagt zullen waarderen en je priesterschapsstaken eren.

Ik las onlangs over enkele diakenen die wat onverschillig ten opzichte van het avondmaal waren geworden. Ze waren het als een karweitje gaan beschouwen, iets wat niemand anders wilde doen. Ze kwamen vaak te laat binnen, en soms waren ze niet gepast gekleed. Op een zondag zei de priesterschapsadviseur tegen hen: 'Jullie hoeven je vandaag niet om het avondmaal te bekommeren. Daar wordt voor gezorgd.'

Ze waren uiteraard verbaasd om dat te horen, maar zoals gebruikelijk kwamen ze te laat de avondmaalsdienst binnen. Ze kwamen tijdens de

openingslofzang binnensluipen en gingen in de kapel zitten. Toen zagen ze wie er op de bank van de diakenen zaten — hun adviseur en enkele hogepriesters van de wijk, waaronder mannen die bisschop of ringpresident waren geweest. Ze hadden allemaal een donker pak aan met een wit overhemd en een stropdas. Maar ze waren bovenal bijzonder eerbiedig toen ze het avondmaal rij voor rij ronddien- den. Het avondmaal was die dag geestelijker en diepzinniger. De diakenen die zo ongeïnteresseerd in hun taken waren, leerden door dit voorbeeld dat het rond dienen van het avondmaal een heilige taak is en een hele grote eer.¹ Ze begonnen te beseffen dat het priesterschap, zoals de apostel Petrus heeft gezegd, 'een koninklijk priesterschap'² is.

Over het algemeen is de Aäronische priesterschap, onder toezicht van de bisschop, verantwoordelijk voor het avondmaal. In onze eigen wijk in Salt Lake City hebben we vrij veel getrouwe, oudere leden, maar weinig jonge Aäronisch-priesterschapsdragers. In de loop der jaren heb ik de hogepriesters en ouderlingen, mannen met een groot geloof en een goede staat van dienst, nederig en eerbiedig het avondmaal zien rond dienen. Een tijdlang bevond zich onder deze priesterschapsdragers een rechter aan het hooggerechtshof, een kandidaat voor het ambt van gouverneur van de staat Utah en andere prominente mannen. Toch vonden zij het een eer en een voorrecht om deze heilige priesterschapstaak te verrichten.

Het Aäronisch priesterschap is een grote gave van geestelijke macht die de Heer aan Aäron en zijn zoons verleende.³ Het omvat 'de sleutel van de bediening van engelen en van het voorbereidende evangelie'⁴ en 'het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden.'⁵

Ik wil graag iets over de bediening van engelen zeggen. In oude en

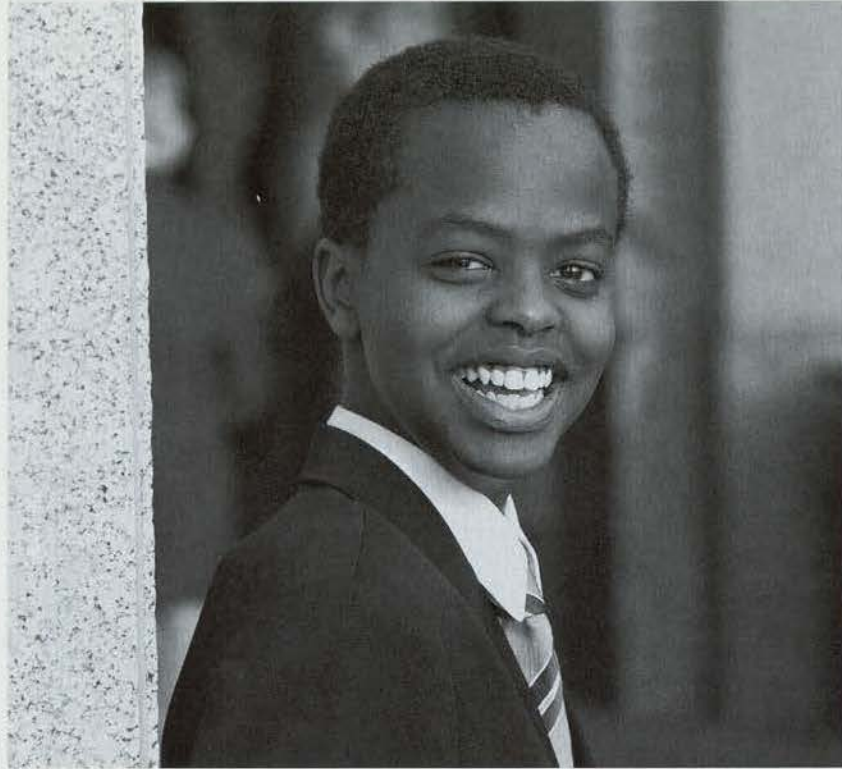

nieuwe tijden zijn engelen verschenen om instructies, waarschuwingen en leiding te geven, ten behoeve van de mensen die zij bezochten. Wij beseffen niet goed in hoeverre dienende engelen ons leven beïnvloeden. President Joseph F. Smith heeft gezegd: 'Evenzo kunnen onze vader en moeder, broers, zussen en vrienden die zijn overleden en gelovig zijn geweest en waardig om deze rechten en voorrechten te ontvangen, een zending toegewezen krijgen om hun verwanten en vrienden op aarde te bezoeken en vanuit de goddelijke tegenwoordigheid boodschappen van liefde, waarschuwing of vermaning en instructie te brengen aan hen die zij in het vlees hebben leren liefhebben.'⁶ Velen onder ons hebben deze ervaring gehad. Hun bediening is een belangrijk onderdeel van het evangelie. Joseph Smith werd door engelen bediend toen hij de volheid van het evangelie herstelde.

Alma de jonge had een persoonlijke ervaring met dienende engelen. Als jongeman bevond hij zich onder de ongelovigen en 'bracht hij velen van het volk ertoe naar zijn ongerech-

tigheden te handelen.' Op een dag, 'terwijl hij rondging om de kerk van God te vernietigen', samen met de zonen van Mosiah, 'verscheen hun de engel des Heren; en hij daalde als het ware in een wolk neer; en hij sprak als het ware met de stem des donders, die de aarde waarop zij stonden deed beven.' De engel riep uit: 'Alma, sta op en treed naar voren. Waarom vervolgt gij de kerk van God?'

Alma was daar zo van onder de indruk dat hij flauwviel en naar zijn vader gedragen moest worden. Pas nadat zijn vader en anderen twee dagen lang hadden gevast en gebeden, kreeg Alma zijn gezondheid en kracht terug. Toen stond hij op en verklaarde: 'Ik heb mij van mijn zonden bekeerd en ben door de Heer verlost; zie, ik ben uit de Geest geboren.'⁷ Alma werd vervolgens een van de beste zendelingen in het Boek van Mormon. Maar tijdens zijn jarenlange zendingswerk sprak hij nooit over het bezoek van de engel. Maar hij koos ervoor om te getuigen van de waarheid die hem door de Heilige Geest van God was bijgebracht.

Het kan een grote zegen zijn om instructies van een engel te ontvangen. Maar, zoals Alma ons leert, kwam zijn uiteindelijke en blijvende bekering pas tot stand toen 'hij vele dagen had gevast en gebeden.⁷⁸ Zijn volledige bekering was van de Heilige Geest afkomstig, die voor ons allen beschikbaar is als we dat waardig zijn.

Wonderbaarlijke gebeurtenissen zijn niet altijd een bron van bekering geweest. Toen Laman en Lemuël bijvoorbeeld hun jongere broers mishandelden, verscheen er een engel die zei dat zij moesten ophouden. De engel verzekerde alle broers ervan dat Laban aan hen zou worden overgeleverd. Nephi geloofde dat en kreeg de platen van Laban in handen. Maar Laman en Lemuël geloofden het niet en veranderden ook hun houding niet toen ze de engel hadden gezien. En Nephi herinnerde hen er zelfs aan: 'Hoe komt het dat gij vergeten zijt dat gij een engel des Heren hebt gezien?'⁷⁹

Jongemannen, jullie werken aan de opbouw van je getuigenis. Je getuigenis wordt versterkt door geestelijke bevestigingen van de Heilige Geest in

je dagelijks leven. Hoewel een grote, geestelijke manifestatie je getuigenis zou kunnen versterken, zal dat waarschijnlijk niet gebeuren.

Hoewel het dragen van het priesterschap grote zegeningen voortbrengt, brengt het priesterschap ook bepaalde verplichtingen met zich mee.

1. Alle priesterschapsdragers behoren hun roeping groot te maken, in de naam van de Heer te handelen voor zover hun ambt en roeping dat toestaat. Wij maken onze roeping groot als we de instructies van ons quorumpresidium, de bisschop en onze quorumadviseur opvolgen. Dat betekent het avondmaal klaarzetten, zegenen en rond dienen als dat van ons gevraagd wordt. Het houdt ook in dat we andere taken van het Aäronisch priesterschap verrichten, zoals het schoonmaken van het kerkgebouw, stoelen klaarzetten voor de ringconferentie en andere bijeenkomsten, en andere taken die gegeven worden.

2. Draggers van het Aäronisch, of voorbereidende, priesterschap moeten aan de vereisten voldoen om het hogere priesterschap te ontvangen en

meer taken in de kerk te verrichten.

3. Draggers van het Aäronisch priesterschap moeten een goed voorbeeld zijn, met reine gedachten en gepast gedrag. We ontwikkelen deze eigenschappen als we onze priesterschapstaken verrichten.

4. Je zult in je quorum en tijdens andere activiteiten omgaan met jongemannen die dezelfde normen hebben als jij. Je kunt elkaar versterken.

5. Je kunt de Schriften bestuderen en evangeliebeginselen leren om je op een zending voor te bereiden.

6. Je kunt leren bidden en antwoorden leren herkennen.

In de Leer en Verbonden staan verschillende soorten bevoegdheden beschreven die met het Aäronisch priesterschap te maken hebben. Ten eerste krijg je door de ordening tot het priesterschap de macht van het Aäronisch priesterschap en de bevoegdheid om verordeningen te verrichten. De bisschop is het presidium van de Aäronische priesterschap in de wijk.¹⁰ Ten tweede zijn er verschillende ambten in dit priesterschap, met verschillende taken en voorrechten. Als diaken behoort je over de kerk te waken en ben je een vaste dienaar.¹¹ Als leraar heb je naast de plicht om over de kerk te waken, ook de taak om 'bij hen te zijn en hen te versterken.'¹² Als priester behoort je 'te prediken, te onderwijzen, uit te leggen, aan te sporen en te dopen, en (...) het avondmaal te bedienen, en (...) elk lid thuis te bezoeken.'¹³ Je bisschop, die hogepriester is, is ook president van het priestersquorum. Hij geeft leiding aan het werk van het quorum.

Naarmate je van het ene naar het volgende ambt van het Aäronisch priesterschap overgaat, behoud je de bevoegdheid van de vorige. Priesters hebben bijvoorbeeld nog steeds de bevoegdheid om alles te doen wat ze als diaken en leraar deden. En zelfs als je later tot het Melchizedeks priesterschap wordt geordend, zul je nog

steeds de ambten van het Aäronisch priesterschap bezitten en daarin fungeren. De overleden ouderling LeGrand Richards, die jarenlang lid van het Quorum der Twaalf Apostelen was, begreep dit beginsel bijzonder goed. Hij zei vaak: 'Ik ben maar een volwassen diaken.'

Ik heb geleerd dat onderwijzen een van de belangrijkste taken van de Aäronische priesterschap is. De kans om als jonge tiener les te geven, begint vaak als je met je vader of een andere Melchizedeks-priesterschapsdrager op huisonderwijs gaat. Een belangrijk onderdeel van 'over de kerk te waken' is voor de stoffelijke en geestelijke behoeften van de leden zorgen.

De profeet Joseph Smith vond huisonderwijs heel belangrijk. Broeder Oakley was de huisonderwijzer van de profeet, en als broeder Oakley bij de familie Smith op huisonderwijs kwam, 'riep de profeet zijn gezin bij elkaar, gaf zijn eigen stoel aan broeder Oakley en zei tegen de gezinsleden' dat ze goed naar broeder Oakley moesten luisteren.¹⁴

Jongemannen van de Aäronische priesterschap, jullie horen in het dagelijks leven de Geest bij je te hebben, maar ook als je op huisonderwijs gaat, het avondmaal klaarzet of rond dient, of bij andere priesterschapsactiviteiten. Je zult enkele struikelblokken moeten vermijden. Een van de grootste daarvan is verslaving.

Ik wil alle broeders het advies geven om iedere vorm van verslaving te mijden. In deze tijd proberen Satan en zijn volgelingen enkele van onze uitverkoren jonge mensen verslaafd te laten raken aan alcohol, allerlei soorten drugs, tabak, gokken en andere verslavingen. Het lijkt wel of sommige mensen met een zwakte voor dergelijke stoffen geboren worden, zodat slechts een enkel experiment tot een onbedwingbare verslaving leidt. Sommige verslavingen beïnvloeden de denkwijze en

veroorzaken een begeerte die het gezonde verstand en het oordeelsvermogen tenietdoen. Dergelijke verslavingen verwoesten niet alleen het leven van de verslaafde, maar ook dat van hun ouders, huwelijkspartner en kinderen. De profeet Jeremia weeklaagde lang geleden: 'De koningen der aarde hadden het niet geloofd, noch al de bewoners der wereld, dat een tegenstander of vijand zou komen binnen de poorten.'¹⁵

De Heer heeft ons in zijn wijsheid gewaarschuwd dat we stoffen die niet goed voor ons zijn helemaal moeten mijden. We zijn gewaarschuwd om niet dat eerste drankje te drinken, die eerste sigaret te roken of dat eerste verslavende middel te proberen. Nieuwsgierigheid en groepsdwang zijn zelfzuchtige redenen om met verslavende middelen te experimenteren. We moeten goed over de gevolgen nadenken, niet alleen voor onszelf en onze toekomst, maar ook voor onze dierbaren. Deze gevolgen zijn lichamelijk, maar we kunnen ook de Geest kwijtraken en in de handen van Satan vallen.

Ik getuig van de verfijnde, geestelijke, vertroostende, versterkende en

beteugelende invloed van het priesterschap in mijn leven. Ik heb mijn hele leven onder de invloed ervan geleefd — bij mijn grootvader thuis, bij mijn vader thuis, en nu in mijn eigen huis. Als we de allesovertreffende macht en bevoegdheid van het priesterschap gebruiken om anderen te bemoedigen, te genezen en te zegenen, zal dat ons nederiger maken. Dat wij het gezag van het priesterschap waardig mogen zijn om in Gods naam te handelen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Aangepast overgenomen van Laird Roberts: 'On Water & Bread', *New Era*, mei 1984, pp. 40-41.
2. 1 Petrus 2:9.
3. Zie IV 84:18.
4. IV 84:26.
5. IV 13:1.
6. *Gospel Doctrine*, 5e uitgave (1939), p. 436.
7. Zie Mosiah 27:8-24.
8. Alma 5:46.
9. 1 Nephi 7:10.
10. Zie IV 107:15.
11. Zie IV 84:111; zie ook IV 20:57-59.
12. IV 20:53.
13. IV 20:46-47.
14. William G. Hartley, 'Ordained and Acting Teachers in the Lesser Priesthood, 1851-1883', William G. Hartley, *BYU Studies*, 16 (1975-1976), nummer 3 — voorjaar 1976, p. 384.
15. Klaagliederen 4:12.

Onze heilige priesterschaps- plicht

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium.

Het priesterschap is niet zozeer een gave als een opdracht om te dienen, een voorrecht om te verbeffen, een kans om anderen tot zegen te zijn.

Jaren geleden, toen de twaalfde verjaardag van onze jongste zoon, Clark, naderde, kwamen we bij het verlaten van het bestuursgebouw van de kerk president Harold B. Lee tegen. Ik zei tegen president Lee dat Clark al gauw twaalf zou worden, waarop president Lee aan hem vroeg: 'Wat gebeurt er met je als je twaalf wordt?'

Dat was een van die momenten waarop een vader bidt dat zijn zoon een juist antwoord krijgt ingegeven.

Clark zei zonder aarzelen tegen president Lee: 'Dan word ik tot diaken geordend!'

Voor dat antwoord had ik gebeden en het was het antwoord dat president Lee had verwacht. Toen zei hij tegen onze zoon: 'Vergeet niet dat het een grote zegen is om het priesterschap te dragen.'

Ik hoop met hart en ziel dat elke jongeman die het priesterschap ontvangt het zal eren en zich zal houden aan de plicht die ermee wordt overgedragen. Moge ieder van ons die het priesterschap van God draagt, weten wat hij gelooft. Mogen wij altijd, zoals de apostel Petrus al aanspoorde, 'bereid [zijn] tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is.'¹ Ieder van ons zal in zijn leven situaties meemaken waarin hij gevraagd wordt om onze geloofsovertuiging uit te leggen of te verdedigen. Als de tijd voor handelen aanbreekt, is de tijd van voorbereiding voorbij.

De meesten onder jullie, jongemannen, krijgen als zendeling ergens in de wereld de kans om je getuigenis te geven. Bereid je nu vast voor op dat geweldige voorrecht.

Ik heb veel van dergelijke kansen gehad. Eén van die kansen deed zich 21 jaar geleden voor. Dat was nog vóórdat de Duitse Democratische Republiek, oftewel Oost-Duitsland, zoals het meestal genoemd werd, het communistische juk afschudde. Ik had een gesprek met de Oost-Duitse minister van binnenlandse zaken, minister Gysi. Op dat moment werd in Oost-Duitsland onze tempel in Freiberg gebouwd en waren er twee of drie kerkgebouwen in aanbouw. Minister Gysi en ik bespraken verschillende onderwerpen, waaronder ons wereldwijde bouwprogramma. Hij vroeg toen: 'Hoe komt het dat uw kerk zo rijk is dat zij zich kan veroorloven om in ons land en elders in de wereld gebouwen neer te zetten? Hoe komt u aan dat geld?'

Ik antwoordde dat de kerk niet schatrijk is, maar dat we het oude, bijbelse beginsel van de tiende volgen, een beginsel dat ook in onze hedendaagse Schriftuur onderstreept wordt. Ik legde ook uit dat onze kerk geen betaalde geestelijkheid heeft en zei dat dit twee redenen waren waarom we in staat waren om de gebouwen neer te zetten die toen in aanbouw waren, waaronder die prachtige tempel te Freiberg.

Minister Gysi was zeer onder de indruk van de informatie die ik hem gaf en ik was erg dankbaar dat ik zijn vragen kon beantwoorden.

De kans om een waarheid te verkondigen komt misschien wel als we die het minst verwachten. Laten we voorbereid zijn.

Een vrouw die geen lid van de kerk was vroeg president David O. McKay eens welk geloofspunt de leringen van de kerk onderscheidde van andere kerken. President McKay vertelde later dat hij het gevoel had gehad dat hij moest antwoorden: 'Wat de geloofspunten van mijn kerk onderscheidt van die van andere, is goddelijk gezegd door rechtstreekse openbaring.'²

Waar vinden we een schitterender

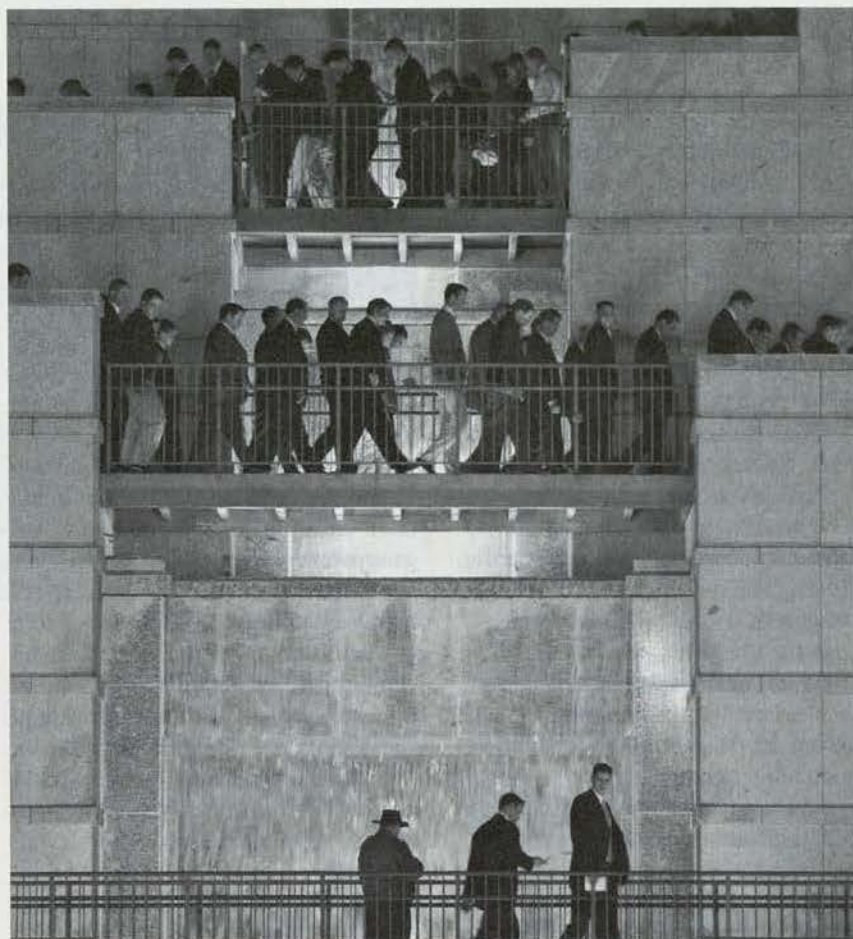
voorbeeld van goddelijk gezag door rechtstreekse openbaring dan in de gebeurtenissen op die 'mooie, heldere dag, vroeg in het voorjaar van achttienhonderdtwintig', toen de jonge Joseph Smith zich in het bos terugtrok om te bidden? Hij beschrijft op indrukwekkende wijze dat moment in de geschiedenis: '[Ik zag] twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tartten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: *Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!*'¹⁵

Wij denken aan het bezoek van die hemelse boodschapper, Johannes de Doper, op 15 mei 1829. Daar, aan de oever van de Susquehanna, in de buurt van Harmony (Pennsylvania), legde Johannes Joseph Smith en Oliver Cowdery de handen op en ordende hen met deze woorden: 'Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen en van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden.'¹⁴ De boodschapper verklaarde dat hij handelde op aanwijzing van Petrus, Jakobus en Johannes, die de sleutels van het Melchizedeks priesterschap droegen. Ordening en doop volgden. Dat is nog zo'n voorbeeld van goddelijk gezag door rechtstreekse openbaring.

Niet lang daarna werden Petrus, Jakobus en Johannes gestuurd om de zegeningen van het Melchizedeks priesterschap te herstellen. Deze apostelen, door de Heer gestuurd, ordenden en bevestigden Joseph en Oliver als apostel om een bijzondere getuige van zijn naam te zijn. Goddelijk gezag door rechtstreekse openbaring kenmerkte dit gewijde bezoek.

Als gevolg van die gebeurtenissen hebben wij allemaal de heilige en plechtige taak om trouw te zijn aan de plicht die we hebben gekregen.

President Brigham Young heeft gezegd: 'Het priesterschap van de Zoon Gods is (...) de wet waardoor

de werelden zijn, waren en voor eeuwig en altijd voortgang zullen vinden.'¹⁵ President Joseph F. Smith wijdde als volgt verder uit over dit thema: 'Het is niets meer of minder dan de macht Gods die aan de mens gedelegeerd is waardoor de mens op aarde kan optreden voor het heil van de mensheid, in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, en dat wettig kan doen, zonder dat gezag uit zichzelf op zich te nemen, noch het van dode, voorbije generaties te lenen, maar gezag dat in deze tijd waarin wij leven is gegeven door dienende engelen en geesten van omhoog, rechtstreeks uit de tegenwoordigheid van de almachtige God.'¹⁶

Toen mijn achttiende verjaardag naderde en ik spoedig mijn dienstplicht zou gaan vervullen, werd ik voorgedragen voor het Melchizedeks priesterschap. Het was aan mij om mijn ringpresident, Paul C. Child, op

te bellen voor een gesprek. Hij stond erom bekend dat hij zeer onderlegd was in de heilige Schrift, en zijn doel was ieder ander even onderlegd in de Schriften te maken. Daar ik anderen had horen spreken over zijn nogal uitgebreide en grondige gesprekken ging ons telefoongesprek ongeveer zo:

'Hallo president Child. U spreekt met broeder Monson. De bisschop heeft mij gevraagd in verband met mijn ordening tot ouderling een afspraak met u te maken.'

'Prima, broeder Monson. Wanneer schikt het?'

Ik wist dat zijn avondmaalsdienst om 4 uur begon en omdat ik wilde dat mijn schriftuurlijke kennis zo weinig mogelijk ter sprake zou komen, stelde ik 3 uur voor.

Zijn reactie: 'Maar broeder Monson, dan hebben we maar weinig tijd om samen de Schriften door te nemen. Kun je om 2 uur langskomen en je

eigen schriften meenemen?)

De bewuste zondag waarop ik naar het huis van president Child ging, brak eindelijk aan. Ik werd hartelijk ontvangen, en toen begon het gesprek. Hij zei: 'Broeder Monson, je draagt het Aäronisch priesterschap.' Uiteraard, dat was mij bekend. Hij ging verder: 'Bent je ooit bediend door een engel?'

Mijn reactie: 'Dat weet ik niet.'

'Weet je', zei hij toen, 'dat je daar recht op heb?'

En ik: 'Nee.'

Toen droeg hij mij op: 'Broeder Monson, wilt u voor mij de dertiende afdeling van de Leer en Verbonden opzeggen.'

Ik begon: 'Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik, in de naam van de Messias, het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen (...)'

'Stop', gaf president Child aan. Toen zij hij op kalme, vriendelijke toon: 'Broeder Monson, vergeet nooit dat u als drager van het Aäronisch priesterschap recht hebt op de bediening van engelen. Ga maar verder met de tekst.'

Ik zegde uit het hoofd de rest van de afdeling op. President Child complimenteerde mij. Toen besprak hij verschillende andere afdelingen uit de Leer en Verbonden die verband houden met het priesterschap. Het was een lang gesprek, maar ik ben het nooit vergeten. Aan het eind sloeg president Child zijn arm om mij heen en zei: 'Nu ben je klaar om het Melchizedeks priesterschap te ontvangen. Denk eraan dat de Heer iedereen zegent die Hem dienen.'

Jaren later woonden Paul C. Child, die toen deel uitmaakte van het algemeen welzijnscomité, en ik een ringconferentie bij. In de priesterschapsbijeenkomst, toen het zijn beurt was om te spreken, nam hij zijn schriften in de hand, verliet het podium en liep de zaal in. Daar ik president Child kende, wist ik wat hij zou gaan doen. Hij citeerde uit de Leer en Verbonden, uit afdeling 18 over de waarde van de

ziel, en gaf aan dat we ons hele leven moesten arbeiden om zielen tot de Heer terug te brengen. Toen wendde hij zich tot een van de quorumpresidenten ouderlingen en vroeg: 'Wat is de waarde van een ziel?'

De overrompelde quorumpresident weifelde. Ik had een gebed in mijn hart dat hij antwoord zou hebben op de vraag. Toen gaf hij antwoord: 'De waarde van de ziel is haar vermogen om God gelijk te worden.'

Broeder Child sloeg zijn schriften dicht en liep plechtig en stil door het gangpad naar het podium terug. Toen hij mij passeerde, zei hij: 'Een diepzinnig antwoord.'

We dienen de eed en het verbond van het priesterschap te kennen, omdat die op ons allen van toepassing zijn. Voor hen die het Melchizedeks priesterschap dragen, is het een verklaring over de bereidheid om getrouw te zijn, de wetten van God na te leven en onze roeping groot te maken. Voor hen die het Aäronisch priesterschap dragen, is het een verklaring over de toekomstige plichten en taken, waarop zij zich hier en nu zullen voorbereiden.

Deze eed en verbond zijn met de volgende woorden door de Heer uiteengezet:

'Want wie ook getrouw zijn zodat zij deze twee priesterschappen, waarvan Ik heb gesproken, verkrijgen en hun roeping grootmaken, worden door de Geest geheiligd ter vernieuwing van hun lichaam.

'Zij worden de zonen van Mozes en van Aäron en het nageslacht van Abraham, en de kerk en het koninkrijk, en de uitverkorenen Gods.

'En ook: allen die dit priesterschap ontvangen, ontvangen Mij, zegt de Heer; 'want wie mijn dienstknechten ontvangen, ontvangt Mij;

'en wie Mij ontvangt, ontvangt mijn Vader;

'En hij, die Mijn Vader ontvangt, ontvangt Mijn Vaders koninkrijk; daarom zal alles, wat Mijn Vader heeft, aan hem worden gegeven.'¹⁷

Wijlen ouderling Delbert L. Stapley van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft ooit gezegd: 'Er zijn twee hoofdvereisten voor deze eed en dat verbond. De eerste is getrouwheid, wat aangeeft dat men gehoorzaam is aan de wetten van God en zich echt aan alle evangeliën houdt. (...)

'De tweede vereiste (...) is dat men zijn roeping grootmaakt. Grootmaken is eren, verhogen en verheerlijken en zorgen dat men er grotere achting of respect voor krijgt. Het betekent ook om het belang ervan te laten toenemen of te vergroten.'¹⁸

De profeet Joseph Smith werd eens gevraagd: 'Broeder Joseph, u spoort ons vaak aan om onze roeping groot te maken. Wat betekent dat?' Hij zou daarop geantwoord hebben: 'Een roeping grootmaken is die waardig en belangrijk achten opdat het licht van de hemel moge schijnen voor andere mensen door iemands gedrag. Een ouderling maakt zijn roeping groot door te leren wat zijn taken zijn en die taken vervolgens uit te voeren.'

De dragers van het Aäronisch priesterschap dienen de kans te krijgen om hun roeping in dat priesterschap groot te maken.

Twee jaar geleden woonde ik op een zondag in mijn eigen wijk een avondmaalsdienst bij. Dat komt zelden voor. Er zaten drie priesters achter de avondmaalstafel. De jongeman in het midden was, te oordelen naar zijn bewegingen, licht gehandicapt, maar dat kwam vooral tot uiting in wat hij zei. Hij probeerde twee keer om het brood te zegenen, maar struikelde daarbij telkens flink, wat hem ongetwijfeld in verlegenheid bracht, omdat hij het gebed niet foutloos kon opzeggen. Een van de andere priesters nam het toen over en sprak de zegen over het brood uit.

Toen het brood werd rondgediend, dacht ik: Ik kan die jongeman niet aan de avondmaalstafel laten falen. Ik had sterk het gevoel dat als ik niet twijfelde, hij in staat zou zijn

om het water foutloos te zegenen. Omdat ik op het podium zat, dichtbij de avondmaalstafel, leunde ik opzij en zei tegen de priester die het dichtste bij mij zat, wijzend op de jongeman die het zo moeilijk had gehad met het gebed: 'Laat hem het water zegenen — dat is een korter gebed.' En toen bad ik. Ik wilde niet dat hij twee keer de mist inging. Ik hou van die tekst waarin staat dat we niet moeten twifelen, maar geloven.⁹

Toen het tijd was om het water te zegenen, knielde die jongeman nogmaals neer en sprak het gebed uit, enigszins haperend, maar zonder een woord over te slaan. Ik verheugde mij inwendig. Toen de diakenen de schalen rondbrachten, keek ik naar de jongen en stak mijn duim op. Hij schonk mij een brede glimlach. Toen de jongemannen weer bij hun familie konden gaan zitten, ging hij tussen zijn vader en moeder in zitten. Wat was het fijn om te zien dat zijn moeder breed naar hem glimlachte en hartelijk haar arm om hem heen sloeg, terwijl zijn vader hem feliciteerde en zijn arm om zijn schouders sloeg. Alle drie keken in mijn richting en ik stak mijn beide duimen naar ze op. Ik zag dat de moeder en de vader tranen uit hun ogen veegden. Ik kreeg het gevoel dat deze jongeman het in de toekomst goed zou doen.

Het priesterschap is niet zozeer een gave als een opdracht om te dienen, een voorrecht om te verheffen, een kans om anderen tot zegen te zijn.

Niet zo lang geleden kreeg ik een brief over een fijne jonge diaken, Isaac Reiter, en de diakenen, leraars en priesters die hem dienden en opbeurden en hem en zichzelf tot zegen waren.

Isaac worstelde sinds hij zeven maanden was met kanker, tot aan zijn dood op dertienjarige leeftijd. Toen zijn ouders en hij naar een woning dichtbij een ziekenhuis verhuisden zodat Isaac de benodigde medische zorg kon krijgen, werd de Aäronisch-priesterschapsdragers in de wijk

gevraagd om hen elke zondag het avondmaal te bedienen. Die wekelijkse verordening werd favoriet onder de Aäronisch-priesterschapsdragers die eraan deelnamen. Samen met hun leiders en Isaacs familie gingen ze dan om Isaacs ziekenhuisbed staan, zongen ze lofzangen en gaven hun getuigenis. Dan zegenden ze het avondmaal. Isaac stond er altijd op dat hij, als diaken, het avondmaal aan zijn familie zou bedienen en aan degenen die het gebracht hadden. Liggend in bed verzamelde hij zijn krachten om een schaal met gezegend brood of water vast te houden. Alle aanwezigen gingen dan naar Isaac en namen van het avondmaal. Verpleegsters en andere ziekenhuismedewerkers die begonnen in te zien dat Isaac dichtbij zijn hemelse Vader stond en Hem altijd eerde, begonnen ook aan de bijeenkomsten deel te nemen. Hoewel Isaac zwak was en pijn had, gedroeg hij zich altijd als iemand die een koninklijk priesterschap draagt.

Isaac was een groot voorbeeld voor de jongemannen in de wijk. Zij zagen zijn verlangen om zijn taken uit te voeren, zelfs op zijn sterfbed, en beseften dat die taken echt voorrechten waren. Ze begonnen eerder te komen om het avondmaal klaar te zetten en op tijd op hun plek te zitten. Er was meer eerbied.

Isaac Reiter werd een levend voorbeeld van het priesterschap eren. Tijdens de uitvaartdienst werd er gezegd dat hij al zijn hele leven een voet in de deur van de hemel had gehad. Hij zet het grootmaken van

zijn taken en assisteren bij het werk ongetwijfeld aan de andere kant van de sluier voort.

Diegenen onder ons die het Melchizedeks priesterschap dragen, hebben voortdurend het voorrecht om onze roeping groot te maken. Wij zijn herders die over Israël waken. De hongerige schapen kijken gretig naar ons op omdat ze met het levensbrood gevoerd willen worden. Zijn wij klaar, broeders, om de kudde Gods te voeren? Het is van het grootste belang dat wij de waarde van een mensenziel inzien, dat wij een van zijn dierbare zonen nooit opgeven.

Als er iemand is die zich te zwak voelt om het beter te doen, door de grootste van alle angsten, faalangst, dan zijn er geen woorden die meer troost bieden dan deze woorden van de Heer: 'Mijn genade is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden.'¹⁰

Overal waar mensen hun priesterschaproeping grootmaken, doen zich wonderen voor. Als geloof twijfel vervangt, als onzelfzuchtige dienstbaarheid zelfzuchtig streven vervangt, worden Gods doeleinden door zijn macht tot stand gebracht. Wie God roept, die maakt Hij ook bekwaam.

Moge onze hemelse Vader allen die zijn edele priesterschap dragen altijd zegenen, inspireren en leiden. Dat is mijn gebed. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

- 1 Petrus 3:15.
2. Zie David O. McKay, *Stepping Stones to an Abundant Life* (1971), p. 375.
3. Geschiedenis van Joseph Smith 1:14, 17.
4. IV 13:1.
5. *Discourses of Brigham Young*, verz. John A. Widtsoe (1954), p. 130.
6. *Gospel Doctrine*, 5de druk (1939), pp. 139–140.
7. IV 84:33–38.
8. Conference Report, april 1957, p. 76.
9. Zie Mormon 9:27.
10. Ether 12:27.

De noodzaak van meer vriendelijkheid

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Waarom vinden sommigen onder ons het nodig om gemeen en onvriendelijk te zijn voor andere mensen? Waarom kunnen we niet allemaal in vriendschap mensen om ons heen de hand reiken?

Na broeder Monson te moeten spreken is niet eenvoudig. Hij zit vol humor en is heel oprecht.

Dank u, broeders, voor uw geloof en gebeden. Ik waardeer dat ten zeerste.

Als een man oud wordt, wordt hij zachtvaardiger, vriendelijker. Ik heb daar de laatste tijd veel over nagedacht.

Ik heb me afgevraagd waarom er zo veel haat in de wereld is. We zijn verwickeld in verschrikkelijke oorlogen waarbij mensen het leven verliezen of verminkingen oplopen. En

dichter bij huis is er zo veel jaloezie, hoogmoed, arrogantie en vitterige kritiek. Vaders ontsteken in woede door onbeduidende kleinigheden en maken vrouwen aan het huilen en jagen kinderen angst aan.

Rassenstrijd steekt nog steeds de lelijke kop op. En men vertelt mij dat dit zelfs in onze gelederen ook voorkomt. Ik begrijp niet hoe dat kan. Het leek mij toe dat wij ons allemaal verheugden in de openbaring die president Kimball in 1978 kreeg. Ik was erbij in de tempel toen dat gebeurde. Mijn collega's en ik hadden geen enkele twijfel dat wat er werd geopenbaard de wil en bedoeling van de Heer was.

Maar nu hoor ik dat er onder ons soms racistische en kleinerende opmerkingen te horen zijn. Ik herinner u eraan dat niemand die minachtende opmerkingen maakt over mensen die tot een ander ras behoren zichzelf als een waar discipel van Christus kan beschouwen. Noch kan hij denken dat hij in overeenstemming met de leringen van de kerk van Christus leeft. Hoe kan iemand die het Melchizedeks priesterschap draagt zo arrogant zijn om aan te

nemen dat hij in aanmerking komt voor het priesterschap, terwijl hij die een rechtschapen leven leidt maar een andere huidskleur heeft niet?

Als lid van het Eerste Presidium heb ik verscheidene malen gesproken over de diversiteit in onze samenleving. We zien die diversiteit overal en we moeten ons best doen om ons aan te passen.

Laten we allen inzien dat ieder van ons een zoon of dochter van onze Vader in de hemel is, die al zijn kinderen liefheeft.

Broeders, er is geen grond voor rassenhaat onder de priesterschap van deze kerk. Als er iemand in mijn gehoor de neiging heeft om zich hier schuldig aan te maken, laat hem dan naar de Heer gaan, om vergeving vragen en zich er niet meer mee inlaten.

Ik krijg van tijd tot tijd brieven met onderwerpen waarvan de afzenders vinden dat die tijdens een conferentie behandeld zouden moeten worden. Onlangs kreeg ik er weer een. Hij kwam van een vrouw die vertelde dat haar eerste huwelijk in een scheiding was geëindigd. Toen ontmoette ze een man die erg aardig en attent leek. Maar na hun huwelijk ontdekte ze dat zijn financiën niet in orde waren. Hij had weinig geld maar gaf toch zijn baan op en weigerde te gaan werken. Toen was zij gedwongen om te gaan werken zodat ze in het onderhoud van het gezin kon voorzien.

Er zijn jaren voorbijgegaan en hij werkt nog steeds niet. Vervolgens vertelt ze over twee andere mannen die dezelfde aanpak hebben: ze weigeren te werken terwijl hun echtgenote gedwongen is om urenlang te werken om in het onderhoud van hun gezin te voorzien.

Paulus heeft tegen Timoteüs gezegd: 'Maar indien [iemand] voor de [zijnen], en nog wel voor [zijn] huisgenoten, niet zorgt, dan heeft [hij zijn] geloof verloochend en is (...) erger dan een ongelovige' (1 Timoteüs 5:8). Dat zijn heel indringende woorden.

De Heer heeft in een hedendaagse openbaring gezegd:

'Vrouwen hebben aanspraak op haar echtgenoten voor haar onderhoud totdat dezen sterven. (...)

'Alle kinderen hebben aanspraak op hun onderhoud bij hun ouders totdat zij meerderjarig zijn' (LV 83:2, 4).

Al vanaf het begin van deze kerk wordt de man beschouwd als de kostwinner van het gezin. Ik geloof dat geen enkele man die weigert te werken om zijn gezin te onderhouden maar daar fysiek wel toe in staat is, als een goed lid beschouwd kan worden.

Ik gaf eerder al aan dat ik niet weet waarom er zo veel strijd en haat en verbittering in de wereld is. Natuurlijk weet ik dat dit allemaal het werk van de tegenstander is. Hij werkt op ieder van ons in. Hij vernietigt sterke mensen. Dat heeft hij al gedaan sinds de oprichting van deze kerk. President Wilford Woodruff heeft gezegd:

'Ik heb Oliver Cowdery gezien toen het leek alsof de aarde onder zijn voeten beefde. Ik heb nooit iemand een krachtiger getuigenis horen geven dan hij toen hij onder invloed van de Geest was. Maar op het moment dat hij het koninkrijk Gods verliet, viel zijn kracht weg. (...) Hij werd geschoren van zijn kracht, zoals Simson op schoot bij Delila. Hij verloor de kracht en het getuigenis

die hij had gehad, en kreeg die in het vlees nooit meer helemaal terug, hoewel hij als [lid van] de kerk overleed.' (Zie *Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* [2004], p. 105.)

Ik heb toestemming om u het verhaal te vertellen van een jonge man die in onze gemeenschap is opgegroeid. Hij was geen lid van de kerk. Zijn ouders en hij waren actief in een ander geloof.

Hij herinnert zich dat sommigen van zijn mormoonse leeftijdgenoten hem in zijn jeugd kleineerden, hem het gevoel gaven dat hij er niet bij hoorde, en hem uitlachten.

Hij ging deze kerk en haar leden letterlijk haten. Hij zag er totaal geen goeds in.

Toen raakte zijn vader zijn baan kwijt en moest hij verhuizen. In hun nieuwe woonplaats schreef hij zich als zeventienjarige in bij een hogeschool. Toen voelde hij voor het eerst in zijn leven de hartelijkheid van vrienden. Een van hen, Richard, vroeg hem of hij lid wilde worden van een club waar hij voorzitter van was. Hij schrijft: 'Voor het eerst in mijn leven wilde iemand mijn gezelschap. Ik wist niet wat ik moest doen, maar ik ging er dankbaar op in. (...) Het was een heerlijk gevoel om een vriend te hebben. Ik had mijn hele leven om een vriend gebeden. En nu, na zeventien jaar

wachten, verhoorde God dat gebed.'

Toen hij negentien was, kwam hij met Richard voor hun vakantiewerk in een tent terecht. Hij merkte dat Richard elke avond een boek las. Hij vroeg wat hij las. Het antwoord luidde dat hij in het Boek van Mormon las. Hij voegt eraan toe: 'Ik veranderde snel van onderwerp en ging naar bed. Tenslotte was dat het boek dat mijn jeugd verknoeid had. Ik probeerde het te vergeten, maar na een week kon ik nog niet slapen. Waarom las hij daar elke avond in? Al gauw kon ik er niet meer tegen dat ik met al die onbeantwoorde vragen zat. Dus op een avond vroeg ik hem wat er zo belangrijk aan dat boek was. Wat stond erin? Hij gaf me het boek. Ik zei gauw dat ik dat boek nooit wilde aanraken. Ik wilde alleen maar weten wat erin stond. Hij begon voor te lezen waar hij gebleven was. Hij las voor over Jezus en over een verschijning in Amerika. Ik was geschokt. Ik dacht niet dat de mormonen in Jezus geloofden.'

Richard vroeg of hij samen met hem in een koor voor de ringconferentie wilde zingen. De dag van de conferentie brak aan. 'Ouderling Gary J. Coleman van het Eerste Quorum der Zeventig was de gastspreker. Tijdens de conferentie kwam ik erachter dat hij ook [een bekeerling was]. Na de bijeenkomst trok Richard

me aan de arm mee om met hem te praten. Uiteindelijk stemde ik daarin toe. Toen ik vlak bij hem was gekomen, draaide hij zich om en glimlachte naar me. Ik stelde mezelf voor en zei dat ik geen lid was, dat ik alleen maar in het koor was komen zingen. Hij glimlachte en zei dat hij blij was dat ik er was en dat de muziek prachtig was. Ik vroeg hem hoe hij te weten was gekomen dat de kerk waar was. Hij gaf me een korte versie van zijn getuigenis en vroeg of ik het Boek van Mormon had gelezen. Ik zei van niet. Hij beloofde me dat ik de eerste keer dat ik het las de Geest zou voelen.'

Later waren deze jongeman en zijn vriend een keer op reis. Richard gaf hem een boek van mormon en vroeg hem om er uit voor te lezen. Dat deed hij, en plotseling kreeg hij inspiratie van de Heilige Geest.

Er ging enige tijd voorbij en zijn geloof nam toe. Hij besloot zich te laten dopen. Zijn ouders waren ertegen, maar hij zette door en werd gedoopt als lid van de kerk.

Zijn getuigenis neemt nog steeds toe. Nog maar een paar weken geleden is hij in de Salt Laketempel voor tijd en eeuwigheid getrouwd met een knap meisje uit de kerk. Ouderling Gary J. Coleman verrichtte de verzegeling.

Dat is het einde van het verhaal, maar er schuilen belangrijke lessen in. Ten eerste de nare behandeling

die hij kreeg van zijn jonge mormoonse vrienden.

Ten tweede de manier waarop zijn nieuwe vriend Richard hem behandelde. Die was volkomen tegengesteld aan zijn vroegere ervaring en leidde tot zijn bekering en zijn doop, ook al leek dat uiterst onwaarschijnlijk.

Dergelijke wonderen kunnen voorkomen en zullen voorkomen als er sprake is van vriendelijkheid, respect en liefde. Waarom vinden sommigen onder ons het nodig om gemeen en onvriendelijk te zijn voor andere mensen? Waarom kunnen we niet allemaal in vriendschap mensen om ons heen de hand reiken? Waarom is er zo veel verbittering en vijandschap? Dat past niet in het evangelie van Jezus Christus.

We struikelen allemaal wel eens. We begaan allemaal fouten. Ik paraphraseer de woorden van Jezus in het onzeverder: 'Vergeef ons onze overtredingen, gelijk ook wij vergeven degenen die tegenover ons overtredingen begaan hebben' (zie Matteüs 6:12; Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 6:13).

William W. Phelps, die nauw met de profeet Joseph omging, verraadde hem in 1838, wat leidde tot de gevangenschap van Joseph in Missouri. Omdat hij het grote kwaad inzag van wat hij had gedaan, schreef broeder Phelps de profeet en vroeg om vergeving. De profeet antwoordde onder meer als volgt:

'Het is waar dat wij door uw gedrag veel geleden hebben — de bittere beker, die al vol genoeg was voor sterfelijke mensen, stroomde inderdaad over toen u zich tegen ons keerde. (...) 'Maar dat is nu voorbij, de beker is leeggedronken, de wil van onze Vader is gedaan en we leven nog; en daar dank ik de Heer voor. (...)

'Omdat ik geloof dat uw belijdenis en uw bekering oprecht zijn, zal het mij een genoegen zijn u weer de rechterhand van vriendschap te geven en mij te verheugen over de terugkerende verloren zoon.

'Uw brief is afgelopen zondag aan de heiligen voorgelezen en hun mening is gepolst. Er werd unaniem besloten dat W.W. Phelps weer zou worden toegelaten tot de gemeenschap.

'Kom, beste broeder, de strijd is gestreden:

eens vrienden, eindelijk weer vrienden.' (Joseph Smith, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith, [176], pp. 165–166.)

Broeders, het is deze geest, die de profeet uitdrukte, die wij moeten ontwikkelen. We kunnen in dat verband niet zelfgenoegzaam zijn. Wij zijn lid van de kerk van onze Heer. Wij hebben een plicht tegenover Hem, onszelf en anderen. Deze zondige oude wereld heeft zo hard mannen van kracht, deugd, geloof en rechtschapenheid nodig — mannen die bereid zijn om te vergeven en te vergeten.

Nu wil ik wel zeggen dat het mij deugd doet op te merken dat de voorbeelden en verhalen die ik heb gegeven niet representatief zijn voor de daden en houding van de overgrote meerderheid van onze leden. Overal om mij heen zie ik een geweldige uitstorting van liefde en zorg voor anderen.

Een week geleden zat deze zaal vol prachtige jongevrouwen die ernaar streven om het evangelie na te leven. Zij zijn mild voor elkaar. Zij streven

ernaar om elkaar te sterken. Zij strekken hun ouders en het gezin waaruit zij komen tot eer. Zij zijn bijna vrouw en zullen de rest van hun leven de idealen met zich meenemen die hen momenteel drijven.

Denk eens aan het vele goeds wat er door de vrouwen van de ZHV wordt gedaan. De schaduw van hun liefdadige inzet valt over de hele wereld. Vrouwen steken moeite, tijd, liefdevolle zorg en middelen in de hulp aan zieken en armen.

Denk eens aan het welzijnsprogramma met vrijwilligers die mensen in nood voedsel, kleding en andere benodigdheden brengen.

Denk eens aan de enorme reikwijdte van onze humanitaire hulp die veel verder gaat dan de leden van de kerk in de armoedige landen van de aarde. De mazelenplaag wordt door de bijdragen van deze kerk in veel gebieden uitgeroeid.

Kijk eens naar het Permanent Studiefonds dat duizenden uit het moeras van de armoede trekt en in het zonlicht van kennis en welvaart zet.

En zo kan ik doorgaan om u te herinneren aan de omvangrijke inzet van de goede mensen in deze kerk die anderen tot zegen zijn — een inzet die zich uitstrekt tot de armen en verdrukten van de aarde.

Er komt geen einde aan het goede dat wij kunnen doen, aan de invloed die wij op anderen kunnen hebben. Laten we niet blijven stilstaan bij kritiek of negativiteit. Laten wij om kracht bidden en om het vermogen en het verlangen om anderen te helpen. Laten wij altijd en overal het licht van het evangelie uitstralen, opdat de Geest van de Verlosser van ons mag uitstralen.

Om de woorden van de Heer tot Jozua aan te halen: 'Wees sterk en moedig[...] Sidder niet en word niet verschrikt, want de Here (...) is met u, overal waar gij gaat' (Jozua 1:9).

In de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

De herstelling van alle dingen

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Wij geloven dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de herstelling is van de oorspronkelijke kerk die Jezus Christus heeft gesticht.

Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geven we allemaal om Gods kinderen die nu leven of die ooit hebben geleefd. 'Onze boodschap is er een', zo verwoordde het Eerste Presidium in 1978, 'van diepe liefde en zorg voor het eeuwig welzijn van alle mannen en vrouwen, ongeacht hun godsdienstige overtuiging, ras of nationaliteit, in de wetenschap dat we broeders en zusters zijn, omdat we zoons en dochters zijn van dezelfde eeuwige Vader.'¹ Ouderling Dallin H. Oaks heeft een paar jaar terug verklaard:

'De Kerk van Jezus Christus van de

Heiligen der Laatste Dagen heeft veel geloofsaspecten gemeenschappelijk met andere christelijke kerken. Maar er zijn verschillen, en dat verklaart waarom wij zendingen naar andere christenen sturen, waarom wij tempels bouwen behalve kerken, en waarom onze geloofsovertuiging ons zo veel geluk en kracht geeft om leven en dood onder ogen te zien.'²

Ik wens vandaag te getuigen van de volheid van het herstelde evangelie van Jezus Christus, die toevoegt aan de geloofspunten van andere godsdiensten, christelijk en niet-christelijk. De Heiland heeft deze volheid oorspronkelijk tot stand gebracht gedurende zijn bediening op aarde. Maar de afval heeft die tenietgedaan.

De eerste apostelen wisten dat er vóór de wederkomst van de Heer Jezus Christus een afval zou plaatsvinden. Tot de Tessalonicenzen schreef Paulus over de afval: 'Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen.'³

Door deze afval gingen de priesterschapsleutels verloren en werden bepaalde waardevolle leerstellingen van de door Christus gestichte kerk gewijzigd. Dat betrof onder meer: doop door onderdompeling⁴; ontvangst van de Heilige Geest door handoplegging⁵; het wezen van de

Leden in Chihuahua (Mexico) wonen een conferentie-uitzending bij.

Godheid, dat die bestaat uit drie afzonderlijke personen⁶; dat alle mensen dankzij de verzoening van Christus zullen opstaan, 'rechtvaardigen en onrechtvaardigen'⁷; voortgaande openbaring, dat de hemelen niet zijn gesloten⁸; en het tempelwerk voor de levenden en de doden.⁹

De periode die volgde zou bekendstaan als de donkere eeuwen. Deze afval was voorzien door de apostel Petrus die verklaarde dat 'de hemel [Jezus Christus moest] opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher.¹⁰ Een herstelling zou alleen noodzakelijk zijn als deze waardevolle zaken verloren waren gegaan.

In de eeuwen die volgden begonnen godsvruchtige mannen in te zien dat er geleidelijk was afgeweken van de kerk die door Jezus Christus gesticht was. Sommigen kregen in die periode, bekend als de Reformatie, een 16de-eeuwse beweging die de christelijke leer wilde hervormen, met zware geloofsvervolgung te maken. Het gevolg was dat de protestantse kerken zich afsplitsten van de grote christelijke kerk.

Onder die hervormers was de eervoorde John Lathrop, dominee van de gemeente Egerton in Kent (Engeland). De profeet Joseph Smith stamt, tussen

twee haakjes, af van John Lathrop. In 1623 legde dominee Lathrop zijn functie neer, omdat hij eraan twijfelde of de anglicaanse kerk wel het gezag bezat om in de naam van God te handelen. Door wat hij in de Bijbel las, zag hij in dat de apostolische sleutels niet op aarde waren. In 1632 werd hij predikant van een illegale onafhankelijke kerk, en belandde vervolgens achter de tralies. Zijn vrouw stierf terwijl hij in de gevangenis zat en zijn verweesde kinderen smeekten de bisschop om hem vrij te laten. De bisschop besloot Lathrop vrij te laten op voorwaarde dat hij het land verliet. Daar hield hij zich aan, en met 32 leden uit zijn gemeente voer hij naar Amerika.¹¹

Rogers Williams, een 17e-eeuwse predikant en stichter van Rhode Island, weigerde dienst te doen in Providence, omdat er volgens hem 'geen officieel gevestigde kerk op aarde is, noch is er iemand bevoegd om enige kerkelijke verordening te bedienen, noch is dat mogelijk totdat er nieuwe apostelen worden gestuurd door het grote Hoofd van de kerk naar wiens komst ik uitzie.'¹²

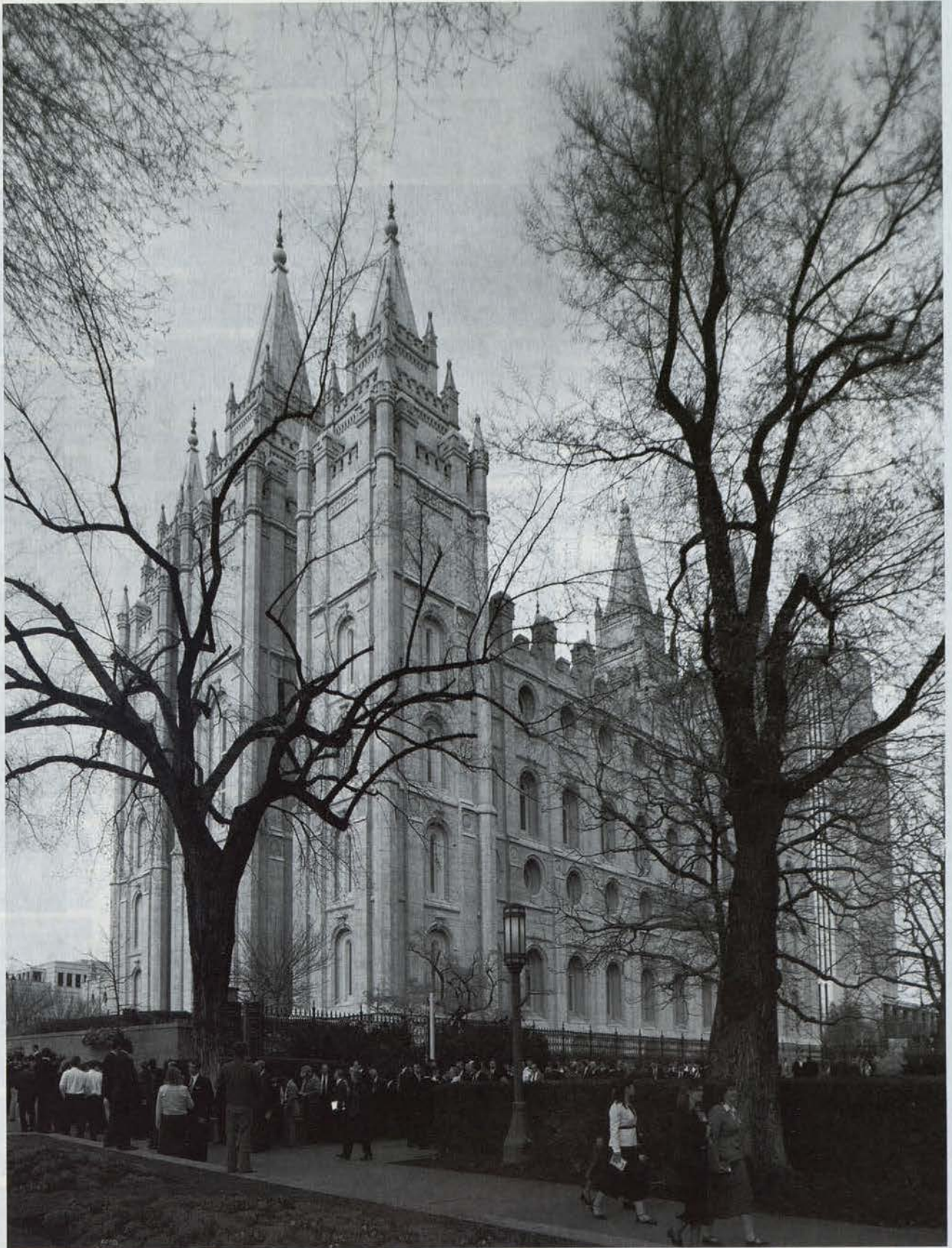
Dit zijn slechts twee van de theologen die inzagen dat de afval van de door Christus gestichte kerk een feit was, en dat de priesterschapssleutels die verloren waren gegaan, hersteld moesten worden. De apostel Johannes zag in een visioen de tijd dat 'een andere engel vliegen [zou] in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen, die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en natie.'¹³ Deze profetie is in vervulling gegaan. Daar wij geloven dat de volheid van het evangelie van Jezus Christus in deze tijd door de profeet Joseph Smith hersteld is, wensen wij dat alle mensen de gelegenheid krijgen om deze boodschap aan te nemen.

Er zijn in de herstelde kerk nu apostelen, profeten, herders, leraars en evangelisten, door Paulus genoemd in zijn brief aan de Efeziërs.¹⁴ Die

priesterschapsambten waren door de Heiland ingesteld toen Hij zijn kerk in het midden des tijds stichtte. We erkennen de twee priesterschapsorden en de ambten die daarbij horen: het lage priesterschap heet het Aäronisch priesterschap, genoemd naar Aäron; en het hoge priesterschap is het Melchizedeks priesterschap, genoemd naar Melchizedek, aan wie Abraham tiende betaalde. Het Aäronisch priesterschap is hersteld op 15 mei 1829, door Johannes de Doper, en het Melchizedeks priesterschap nog geen maand later door de oudtijdse apostelen, Petrus, Jakobus en Johannes, aan Joseph Smith en Oliver Cowdery. Aldus beweren zij die nu het priesterschap dragen dat zij het gezag bezitten om in de naam van God te handelen uit hoofde van het priesterschap, 'dat zowel op aarde als in de hemel wordt erkend.'¹⁵

Na de inwijding van de Kirtlandtempel op 3 april 1836, verscheen Mozes, die de sleutels van de vergadering van Israël overdroeg aan de profeet Joseph Smith en Oliver Cowdery. Daarna verscheen Elias en droeg de evangeliebediening uit Abrahams dagen over, dat in ons en in 'onze nakomelingen alle geslachten na ons gezegend zouden zijn.'¹⁶ Vervolgens verscheen de profeet Elia die aan hen de sleutels van deze bediening overdroeg, met inbegrip van de verzegelbevoegdheid, om in de hemel te binden wat op aarde in de tempels wordt gebonden.¹⁷ Bijgevolg hebben profeten uit voorgaande evangeliebedelingen hun sleutels aan de profeet Joseph Smith overgedragen in deze, de laatste bediening 'van de volheid der tijden', waarvan de apostel Paulus aan de Efeziërs melding heeft gemaakt.¹⁸

Ik ben dankbaar dat de Heer het juist heeft geacht om de wet van tiende en heffingen weer onder zijn volk in te stellen. Door de wet van tiende na te leven openen zich de vensters des hemels. Groot zijn de zegeningen die worden uitgestort op

ALGEMENE AUTORITEITEN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

HET EERSTE PRESIDIDIUM

April 2006

Thomas S. Monson
Eerste raadgever

Gordon B. Hinckley
President

James E. Faust
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Joseph B. Wirthlin

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

Henry B. Eyring

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG

Earl C. Tingey

D. Todd Christofferson

Charles Didier

Merrill J. Bateman

Robert C. Oaks

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

Carlos H. Amado

David S. Baxter

Shayne M. Bowen

Monte J. Brough

Sheldon F. Child

L. Whitney Clayton

Gary J. Coleman

Spencer J. Condie

Gene R. Cook

Quentin L. Cook

Claudio M. Costa

Benjamin De Hoyos

Robert K. Dellenbach

John B. Dickson

David F. Evans

Christoffel Golden Jr.

Walter F. González

C. Scott Grow

Bruce C. Hafen

Donald L. Hallstrom

Keith K. Hilbig

Richard G. Hinckley

Jay E. Jensen

Marlin K. Jensen

Daniel L. Johnson

Kenneth Johnson

Paul V. Johnson

W. Rolfe Kerr

Yoshihiko Kikuchi

Paul E. Koelliker

John M. Madsen

Richard J. Maynes

Lynn A. Mickelsen

Marcus B. Nash

Dennis B.
Neuenschwander

Glenn L. Pace

Anthony D. Perkins

Paul B. Pieper

Bruce D. Porter

Carl B. Pratt

Lynn G. Robbins

Cecil D. Samuelson Jr.

Steven E. Snow

Ulisses Soares

Francisco J. Viñas

Lance B. Wickman

W. Craig Zwick

HET TWEEDE QUORUM DER ZEVENTIG

Mervyn B. Arnold

Douglas L. Callister

Craig A. Cardon

Craig C. Christensen

Shirley D. Christensen

Don R. Clarke

James M. Dunn

Keith R. Edwards

Stanley G. Ellis

Daryl H. Garn

D. Rex Gerratt

Larry W. Gibbons

Ronald T. Halverson

Spencer V. Jones

Won Yong Ko

Gerald N. Lund

Clate W. Mask Jr.

Dale E. Miller

Robert F. Orton

William W. Parmley

Wolfgang H. Paul

Wayne S. Peterson

H. Bryan Richards

R. Conrad Schultz

W. Douglas Shumway

Lowell M. Snow

Donald R. Staheli

Robert R. Steuer

David R. Stone

H. Bruce Stucki

Paul K. Sybrowsky

William R. Walker

Robert J. Whetten

Richard H. Winkler

Robert S. Wood

H. Ross Workman

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Richard C. Edgley
Eerste raadgeverH. David Burton
Presiderende bisschopKeith B. McMullin
Tweede raadgever

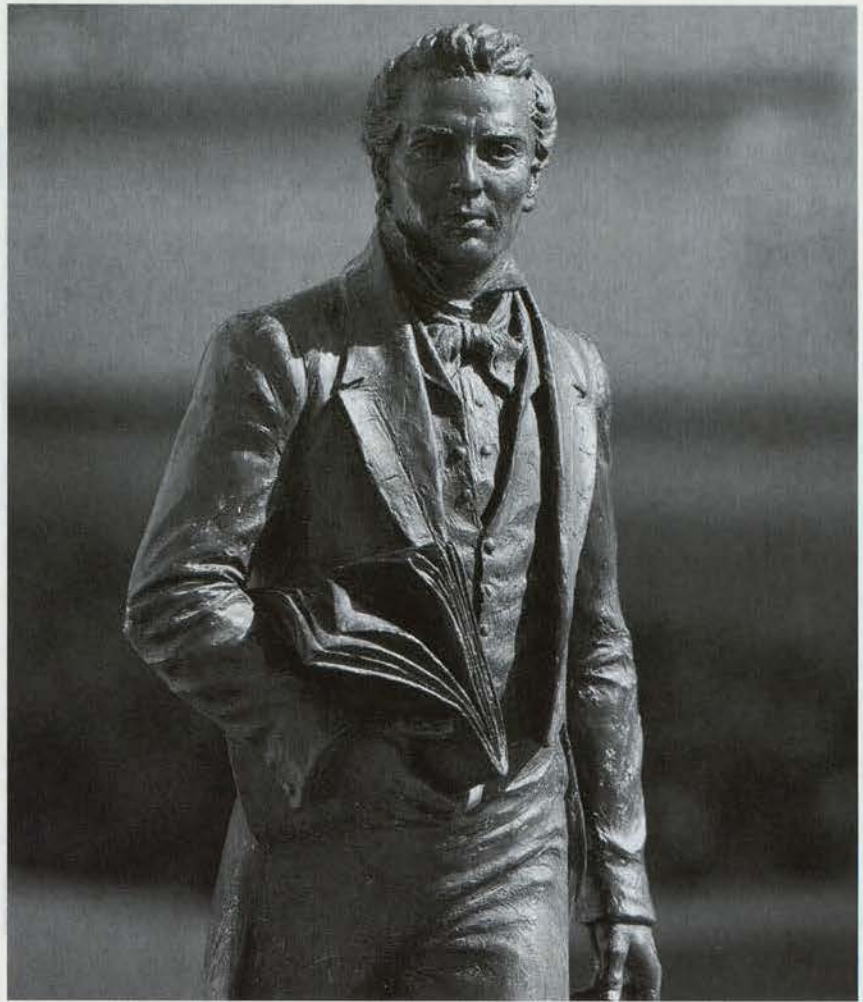
Leden arriveren voor een conferentie-uitzending in de Filipijnen (boven), Uruguay (daaronder), en Brazilië (links). Leden in Korea verlenen steun aan de kerkleiders (linksmidden).

de gelovigen die de wet van tiende naleven.

Door de hele wereldgeschiedenis heen hebben de heiligen als onderdeel van hun aanbedding dienstgedaan in de tempel, waarmee ze aangaven dichtertot hun Schepper te willen komen. De tempel was een leerplek voor de Heiland toen Hij op aarde was; het was een belangrijk onderdeel van zijn leven. Deze tempelzegeningen zijn nu weer beschikbaar. Een uniek aspect van de leerstellingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is haar leer aangaande de tempels en het eeuwige belang van wat daar plaatsvindt. Onze imponerende en prachtige tempels bevinden zich nu overal op aarde. In tempels wordt heilig werk verricht. President Gordon B. Hinckley heeft over deze tempels gezegd: 'Er zijn maar een paar plekken op aarde waar de mens uit de hemel antwoord krijgt op de vragen over het leven.'¹⁹ De plechtige verborgenheden over waar we vandaan zijn gekomen, waarom we hier zijn en waar we naartoe gaan worden uitvoerig in de tempel beantwoord. We zijn uit Gods tegenwoordigheid gekomen en zijn hier op aarde om ons voor te bereiden op onze terugkeer in zijn tegenwoordigheid.

Van uitermate groot belang is dat in die heilige tempels man en vrouw eeuwige verbonden sluiten. Deze verbonden worden met het priesterschapsgeslag verzegeld. Kinderen uit die verbintenis kunnen, als zij dat waardig zijn, genieten van een eeuwige relatie in gezinsverband en als kinderen van God. De apostel Johannes heeft geschreven: 'Wie zijn dezen, die bekleed zijn met de witte gewaden (...)? (...) Daarom zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in zijn tempel.'²⁰

De Heer heeft verklaard dat het zijn werk is om 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen.'²¹ Bijgevolg dienen alle mensen, in leven of gestorven,

de kans te krijgen om het evangelie aan te nemen, hetzij in dit leven of in de geestenwereld. Paulus heeft de Korintiërs geschreven: 'Wat zullen anders zij doen, die zich voor de doden laten dopen? Indien er in het geheel geen doden opgewekt worden (...)?'²² Dat is de reden voor het verordeningswerk dat wij in de tempels voor onze overleden voorouders doen. Daar komt niemands keuzevrijheid mee in het geding. Iemand voor wie het werk wordt gedaan kan dat, naar eigen keuze, accepteren of niet.

De apostel Johannes zag in een visioen de tijd dat er, als onderdeel van de herstelling van het evangelie, een engel naar de aarde zou komen. Die engel was Moroni, die aan de profeet Joseph Smith is verschenen. Hij vertelde Joseph waar de gouden platen met de oude kronieken verborgen

lagen. Joseph Smith vertaalde de kronieken op deze platen met de gave en macht van God, waarna het Boek van Mormon werd gepubliceerd. Deze kroniek gaat over twee volken die eeuwen geleden in Amerika hebben gewoond. Over deze volken was voordat het Boek van Mormon het levenslicht zag weinig bekend. Belangrijker evenwel is dat het Boek van Mormon eveneens een testament van Jezus Christus is. De waarheid omtrent de val, de verzoening, de opstanding en het hiernamaals wordt in het boek rechtgezet.

Vóór de herstelling hadden de hemelen eeuwenlang gezwegen. Maar toen er weer profeten en apostelen op aarde waren, gingen de hemelen open en kwamen er weer visioenen en openbaringen. Veel van de andere openbaringen aan de profeet Joseph

Smith zijn opgenomen in een boek dat we de *Leer en Verbonden*. Dit boek geeft veel inzicht in beginselen en verordeningen, en is een waardevolle bron voor de organisatie van de priesterschap. Bovendien hebben we nog een schriftuurlijk boek, dat de *Parel van grote waarde* wordt genoemd. Het bevat het boek *Mozes*, waarvan de inhoud aan de profeet Joseph Smith is geopenbaard, en het boek *Abraham*, dat is vertaald vanaf een aangekochte Egyptische papyrusrol. Hieruit komen we niet alleen veel te weten over Mozes, Abraham, Henoeh en andere profeten, maar ook meer bijzonderheden over de schepping. We komen te weten dat alle profeten vanaf het begin der tijd in het evangelie van Jezus Christus zijn onderwezen — zelfs vanaf de tijd van Adam.²³

Wij geloven dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste

Dagen de herstelling is van de oorspronkelijke kerk die door Jezus Christus is gesticht, die was 'gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is.²⁴ Zij is niet van een andere kerk afgesplitst.

Wij geloven dat de volheid van het evangelie van Jezus Christus is hersteld, maar dit is voor niemand een reden om zich superieur te voelen aan de andere kinderen van God. Veeleer betekent het dat we gehouden zijn om de essentie van het evangelie van Christus in ons leven tot uiting te brengen. Wij geloven, zoals het Eerste Presidium in 1978 heeft verklaard, dat 'de grote godsdienstige wereldleiders zoals Mohammed, Confucius en de hervormers, en filosofen zoals Socrates, Plato en anderen, een deel van Gods licht hebben ontvangen. Zij ontvingen morele waarheden van God om hele volken

verlichting te brengen en individuele mensen groter begrip te geven.²⁵ Daarom hebben wij respect voor de oprechte godsdienstige denkbeelden van anderen en waarderen dat anderen ons met hetzelfde respect bejegenen voor de leringen waarin wij geloven.

Ik weet door goddelijke inspiratie dat de verbonden, leringen en autoriteit die door de profeet Joseph Smith zijn hersteld, waar zijn. Daar ben ik mijn hele leven al zeker van. Ik ben dankbaar dat de herstelling van de volheid van het evangelie in onze tijd heeft plaatsgevonden. Het is de weg naar het eeuwige leven. Mogen de kracht, vrede en zorg van God de Vader en de eeuwige liefde en genade van de Heer Jezus Christus in ons allen verblijven, dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Verklaring van het Eerste Presidium inzake Gods liefde voor alle mensen, 15 februari 1978.
2. *De Ster*, juli 1995, p. 76.
3. 2 Tessalonicenzen 2:3; cursivering toegevoegd.
4. Zie Marcus 1:9–10.
5. Zie Handelingen 8:14–17; 19:3–6.
6. Zie Matteüs 3:17; Handelingen 7:55; IV 130:22.
7. Handelingen 24:15.
8. Zie Daniël 2:28; Amos 3:7; IV 121:26.
9. Zie Obadja 1:21; Maleachi 4:6; 1 Korintiërs 15:29; Openbaring 7:15.
10. Handelingen 3:20–21.
11. Zie Mark E. Petersen, *The Great Prologue* (1975), pp. 34–35.
12. Zie William Cullen Bryant, red., *Picturesque America; or, the Land We Live In*, 2 delen (1872–1974), deel 1, p. 502; zie ook LeGrand Richards, *A Marvelous Work and a Wonder*, herziene uitgave (1966), p. 29.
13. Openbaring 14:6.
14. Zie Efeziërs 4:11.
15. James E. Talmage, *The Articles of Faith*, 12e druk (1924), p. 204.
16. IV 110:12.
17. IV 110:13–16.
18. Efeziërs 1:10.
19. 'Waarom tempels?' *Tempels van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen* (1999), p. 14.
20. Openbaring 7:13, 15.
21. Mozes 1:39.
22. 1 Korintiërs 15:29.
23. Zie Mozes 5:58; 8:19; Abraham 2:10–11.
24. Efeziërs 2:20.
25. Verklaring van het Eerste Presidium, 15 februari 1978.

Het beschadigde goed maken

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wanneer Hij tot de armen van geest, 'Kom tot Mij' zegt, bedoelt Hij te zeggen dat Hij een uitweg weet en dat Hij de weg opwaarts weet.

De eerste woorden van Jezus in zijn luisterrijke bergrede waren gericht tot gekwelden, moedelozen en terneergeslagenen. 'Zalig de armen van geest', sprak Hij, 'want hunner is het Koninkrijk der hemelen.'¹ Of u nu tot De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen behoort of tot de tienduizenden andersgelovigen die deze ochtend meeluisteren, mijn boodschap is bestemd voor wie persoonlijke problemen en zorgen in het gezin hebben, voor wie onder conflictueus vuur liggen in de eenzame schuttersput van het hart, voor wie dreigen te verdrinken in radeloze golven, die soms

als een tsoenami over de ziel slaan. Ik richt mij vooral tot u die vindt dat uw leven naar het zich laat aanzien onherstelbaar beschadigd is.

Aan u allen bied ik de zekerste en zoetste remedie aan die ik ken. Zij is duidelijk verwoord door de Heiland der wereld. Hij heeft dat aan het begin en aan het eind van zijn bediening gedaan. Hij richtte zich tot gelovigen en tot hen die er sceptisch tegenover stonden. Hij heeft tot iedereen, ongeacht hun problemen, gezegd:

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen.'²

In die belofte is de eerste zinsnede 'Komt tot Mij' van essentieel belang. Zij is de sleutel tot de rust en vrede die wij zoeken. Toen de herrezen Heiland in de nieuwe wereld de Nephieten bij de tempel toesprak, begon Hij als volgt: 'Ja, gezegend zijn de armen van geest, die tot Mij komen, want hunner is het koninkrijk van de hemel.'³

Toen Andreas en Johannes Christus voor het eerst hoorden spreken, waren ze zo onder de indruk dat ze Hem volgden toen Hij de schare verliet. Toen Jezus in de gaten kreeg dat Hij werd gevolgd, keerde Hij zich om

en vroeg de twee mannen: 'Wat zoekt gij?' Zij antwoordden: 'Waar houdt Gij verblijf?' Christus antwoordde: 'Komt en gij zult het zien.' De volgende dag vond Hij nog een discipel, Filippus, en zei tegen hem: 'Volg Mij.'⁴ Niet lang daarna gaf Hij, toen Hij Petrus en andere apostelen riep, dezelfde uitnodiging. 'Komt achter Mij',⁵ zei Hij toen.

Het is duidelijk dat de plicht en eerste vereiste van ieder mens ligt opgesloten in die korte zinsneden uit verscheidene momenten in de aardse bediening van de Heiland. Hij zegt tegen ons: 'Vertrouw Mij, leer van Mij, doe wat Ik doe. En dan, wanneer u daar loopt waar *Ik* naar op weg ben', zegt Hij, 'kunnen we praten over waar *u* naar op weg bent, en over uw zorgen en problemen. Als u Mij volgt, zal Ik u uit de duisternis leiden', belooft Hij. 'Ik zal uw gebeden beantwoorden. Ik zal uw ziel rust schenken.'

Dierbare vrienden, er is volgens mij geen andere weg te gaan om in deze wereld met zijn vele valkuilen en problemen te slagen of veilig te zijn. Er is volgens mij geen andere manier om onze lasten te dragen of beslag te leggen op wat Jakob in het Boek van Mormon 'dat geluk dat de heiligen is bereid'⁶ noemt.

Maar hoe komt iemand tot Christus, hoe geeft iemand gehoor aan deze permanente uitnodiging? In de Schriften staan heel wat voorbeelden en manieren. U bent goed op de hoogte van de meest fundamentele. De gemakkelijkste en eerste komt gewoonweg uit het verlangen van ons hart voort, de meest fundamentele vorm van geloof die we kennen. Al kunt u niet meer doen dan *verlangen* te geloven, zegt Alma, al kunt u maar een *sprankje* geloof oefenen en maar een *klein plekje* inruimen waar de beloften van God zich kunnen nestelen, dan is dat genoeg om te beginnen.⁷ Gewoon vertrouwen, met maar een 'molecuul' geloof — gewoonweg hopen op datgene wat nog niet zichtbaar is in uw leven,

maar wat niettemin echt bewaarheid kan worden⁸ — die eenvoudige stap, met onze blik op de Heer Jezus Christus gericht, is altijd en zal altijd het eerste beginsel van zijn eeuwige evangelie zijn, de eerste stap bij de wanhoop vandaan.

Ten tweede moeten we verandering aanbrengen in alles wat deel uitmaakt van het probleem. Kortom, we moeten ons bekeren, en er is volgens mij geen hoopvoller en bemoedigender woord in de christelijke woordenschat. We danken onze Vader in de hemel dat ons is *toegestaan* om ons te veranderen, we danken Jezus dat we *kunnen* veranderen, want uiteindelijk lukt ons dat alleen met hun goddelijke hulp. Zeker niet alles waaronder we lijden, is het gevolg van onze daden. Vaak ligt de oorzaak in de daden van anderen of gewoon in de gang van het leven zelf. Maar alles wat *wij* kunnen veranderen, *moeten* we veranderen. Al het overige moeten we naast ons neerleggen. Daarmee krijgen we toegang tot Jezus' verzoening, en wel zo onbelemmerd als onze tekortkomingen ons toestaan. Hij zal voor de rest zorg dragen.

Ten derde moeten we proberen ons zoveel mogelijk met Jezus te identificeren, allereerst door zijn naam op ons te nemen. Die naam wordt formeel met een verbond verleend wanneer we de heilsverordeningen van het evangelie aangaan. Die verordeningen

beginnen met de doop en eindigen met de tempelverbonden, met vele andere, zoals deelnemen aan het avondmaal, als aanvullende zegeningen en geheugensteunen door ons leven gevlochten. Toen Nephi lang geleden zijn volk de boodschap leerde die we deze morgen brengen, zei hij: '[Volgt] de Zoon met een volmaakt voornemen des harten (...) met een oprechte bedoeling, [neemt] de naam van Christus op u (...). Doet de dingen waarvan ik, zoals ik u heb gezegd, heb gezien dat uw Heer en uw Verlosser ze zal doen.'⁹

Na deze meest fundamentele leringen te hebben opgevolgd, ontstaan er op ontelbare manieren prachtige verbindingen met Christus: bidden, vasten en mediteren over zijn doeleinden, genieten van de Schriften, anderen dienen, 'de zwakken te hulp komen, de handen die slap neerhangen verheffen, en de knikkende knieën sterken.'¹⁰ En boven alles, liefhebben met de 'reine liefde van Christus'; die gave 'vergaat nimmer' en 'verdraagt alle dingen, gelooft alle dingen, hoopt alle dingen en doorstaat alle dingen.'¹¹ Met die soort liefde beseffen we spoedig dat onze dagen vele doorgangen kennen die tot de Meester leiden en dat we, elke keer dat we onze hand uitsteken, hoe zwak ook, ontdekken dat Hij ons verontrust heeft geprobeerd vast te

pakken. Dus stappen we naar voren, doen we ons best, gaan we op zoek en geven nooit op.¹²

Ik verlang oprecht dat wij *allemaal* — niet alleen de 'armen van geest', maar wij *allemaal* — het voorbeeld van de Heiland in ons leven gestalte geven. Soms komen we alleen zijdelings met de hemel in contact en concentreren we ons op programma's, kerkgeschiedenis of de inspiratie van anderen. Dat is belangrijk, maar niet zo belangrijk als het eigen voorbeeld, het ware discipelschap, en de kracht die we zelf ervaren wanneer we zijn verheven aanraking voelen.

Voert u een strijd met een demon van verslaving — roken, drugs of gokken, of de kwaadaardige eigentijdse plaag van pornografie? Loopt uw huwelijk stuk of is uw kind in gevaar? Bent u verward over genderidentiteit of op zoek naar eigenwaarde? Bent u, of iemand van wie u houdt, ziek, neerslachtig of de dood nabij? Welke andere stappen u ook neemt om deze zorgen te boven te komen, kom *eerst* tot het evangelie van Jezus Christus. Vertrouw op de hemelse beloften. In dat opzicht is Alma's getuigenis mijn getuigenis: 'Ik weet', zegt hij 'dat wie ook hun vertrouwen in God stellen, zullen worden geschraagd in hun beproevingen en in hun moeilijkheden en in hun benauwingen.'¹³

Vertrouwen op de genade van

God is de kern van het evangelie dat Christus leerde. Ik getuig dat de verzoening van de Heiland ons niet alleen ontlast van onze zonden, maar ook van onze teleurstellingen en smarten, ons hartzeer en onze wanhoop.¹⁴ Vanaf het begin is het zo geweest dat vertrouwen op die hulp zowel een reden voor als een manier tot verbetering was, een stimulans om onze lasten af te leggen en ons heil te bewerken. We krijgen in dit leven allemaal met problemen te maken. Maar de ziel die tot Christus komt, die zijn stem kent, die ernaar streeft om te doen wat Hij heeft gedaan, vindt de kracht, zoals de lofzang zegt, 'die de [zijne] te boven gaat.'¹⁵ De Heer heeft ons eraan herinnerd dat Hij ons in zijn 'handpalmen [heeft] gegraveerd.'¹⁶ Gezien de ondoorgrondelijke losprijs van de kruisiging en verzoening beloof ik u dat Hij ons nooit aan ons lot zal overlaten. Wanneer Hij tot de armen van geest, 'Kom tot Mij' zegt, bedoelt Hij te zeggen dat Hij een uitweg weet en dat Hij de weg opwaarts weet. Hij weet dat, omdat Hij die weg is gegaan. Hij kent de weg, omdat Hij de weg is.

Broeder en zusters, hoezeer u ook overmand wordt door verdriet, geef alstublieft niet op en geef u zeker niet over aan angstgevoelens. Het heeft mij altijd geroerd dat broeder Bryant S. Hinckley zijn zoon Gordon, toen die naar Engeland vertrok om daar een zending te vervullen, niet alleen aan de borst drukte, maar hem ook een briefje overhandigde, waarop slechts vijf woorden stonden, overgenomen uit het vijfde hoofdstuk van Marcus: 'Wees niet bevreesd, geloof alleen.'¹⁷ Ik moet ook denken aan die nacht toen Christus zijn angstige discipelen te hulp schoot. Hij was over het water op weg naar hen en riep hen toe: 'Houdt moed, Ik ben het.' Petrus riep uit: 'Here, als Gij het zijt, beveel mij dan tot U te komen over het water.' Christus' antwoord aan hem was zoals *altijd en elke keer*: 'Kom!' Ogenblikkelijk, want zo was zijn aard,

sprong Petrus overboord de ziedende baren in. Zo lang als hij zijn ogen gericht hield op de Heer kon de wind door zijn haren razen en de golfslag zijn mantel doorweken, maar was alles in orde — want hij ging naar Christus toe. Pas toen zijn geloof wankelde en de angst hem bekreep, pas toen hij zijn blik van de Meester afnam en naar de woeste golven en de onpeilbare zwarte diepten onder hem keek, begon hij weg te zinken in de zee. In grote angst riep hij uit: 'Here, red mij!'

Ongetwijfeld enigszins teleurgesteld strekte de Meester, die elk probleem oplost en met elke angst afrekenet, die raad weet met elke ontmoediging en elke teleurstelling, zijn hand uit en greep de verdrinkende discipel vast met de zachte berisping: 'Kleingelovige, waarom zijt gij gaan twijfelen?'¹⁸

Als u eenzaam bent, weet dan dat u troost kunt vinden. Als u ontmoedigd bent, weet dan dat u hoop kunt vinden. Als u arm van geest bent, weet dan dat u gesterkt kunt worden. Als u voelt dat u beschadigd bent, weet dan dat u genezing kunt vinden.

*In Nazaret die bergstad,
waar menigeen vermoed van tred
op zoek is naar die ene:
de Timmerman van Nazaret.*

*Over het bergpad ging hun tocht,
vroeg wilden ze al binnenstappen,
om op zijn werkbank neer te leggen
beschadigd goed om op te knappen.*

*Een kind met een kapotte pop,
een meid met drie gearste nappen,*

*een boer met een gebroken ploeg
of juk
vroegen Hem: 'Is dit nog op te lappen?'*

*Allen kregen het beschadigd goed,
een juk, een pop, een nap, een ploeg,
weer terug met de schoonheid
die het vroeger in zich droeg.*

*Dus al die jaren bergop,
onder donkere, dreigende lucht
vervolgt de belaste ziel zijn weg,
en ieder slaakt dezelfde zucht:*

*'O Timmerman van Nazaret,
dit bart heeft het begeven,
nog even en de dood treedt in,
kunt U "nieuw leven" geven?'*

*En met vriendelijke, vaste hand
verwerkt Hij in ons beschadigd leven
zijn eigen levensdraden,
gestaald in heilig streven.*

*'De verbrijzelde essentie van het bart,
verlangen, ambitie, hoop en gebed,
maakt U tot één volmaakt geheel,
o Timmerman van Nazaret!'¹⁹*

Mogen wij allen, maar in het bijzonder de armen van geest, tot Hem komen en worden genezen, dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Matteüs 5:3.
2. Matteüs 11:28-29.
3. 3 Nephi 12:3; cursivering toegevoegd.
4. Johannes 1:35-39, 43.
5. Zie Matteüs 4:19.
6. Zie 2 Nephi 9:43.
7. Zie Alma 32:27; cursivering toegevoegd.
8. Zie Alma 32:21.
9. Zie 2 Nephi 31:13, 17.
10. IV 81:5.
11. Moroni 7:47, 46, 45.
12. Zie Alfred, Lord Tennyson, 'Ulysses'. In: *The Complete Poetical Works of Tennyson* (1898), p. 89.
13. Alma 36:3.
14. Zie Alma 7:11-12.
15. Naar 'Lord, I Would Follow Thee', *Hymns*, nr. 220.
16. 1 Nephi 21:16.
17. Marcus 5:36.
18. Matteüs 14:27-31; cursivering toegevoegd.
19. Naar: 'The Carpenter of Nazareth'. In: Obert C. Tanner, *Christ's Ideals for Living* (Sunday School manual, 1955), p. 22.

Het grote plan van geluk

OUDERLING EARL C. TINGEY

van het Presidium der Zeventig

Door middel van de oneindige verzoening heeft God een middel verschaft waardoor wij onze zonden kunnen overwinnen en weer helemaal rein kunnen worden.

De profeet Jakob heeft gevraagd: 'Waarom zouden wij niet spreken over de verzoening van Christus en evengoed tot een volmaakte kennis van Hem geraken?'¹

Die vraag is het onderwerp van mijn toespraak: waarom niet over de verzoening van Jezus Christus spreken?

Alma noemde de verzoening 'het grote plan van geluk'.² Ik zal die woorden gebruiken om de prachtige leer van de verzoening van Jezus Christus te beschrijven.

President Hugh B. Brown heeft ooit gezegd: 'Vroeg of laat worden we door de onbestendigheden van het leven met dit belangrijke onderwerp

geconfronteerd (...): de onsterfelijkheid van de ziel, en de relatie van de mens met God. (...) Eenieder van ons, ongeacht huidskleur, overtuiging of nationaliteit, zal ooit met de dood geconfronteerd worden.'³

De meesten van ons hebben in tijden van verdriet en verlies eerbiedig bij het graf van een dierbare gestaan en de vraag gesteld: 'Is er leven na de dood?'

Een profeet uit het Boek van Mormon beantwoordt deze vraag met zijn vreugdevolle uitdrukking van dankbaarheid voor de verzoening van Jezus Christus, waardoor wij van de dood verlost worden: 'O, de wijsheid Gods, zijn barmhartigheid en genade! (...) O, de grootheid en gerechtigheid van onze God!'⁴

Ik wil graag vijf waarheden van het grote plan van geluk bespreken waardoor ik dergelijke vreugde heb ontvangen.

Ten eerste, kennis van het plan bevestigt dat er een God is en dat Hij een Zoon heeft, Jezus Christus. De Vader en de Zoon zijn volmaakt. Zij leven in de hemel en zij bezitten een verheerlijkt lichaam van geest, vlees en beenderen.

Deze waarheden werden in deze bedeling geopenbaard toen de jonge Joseph Smith in nederig

gebed neerknielde en later verklaarde: 'Toen (...) zag ik twee Personen, wier glans en heerlijkheid elke beschrijving tarten, boven mij in de lucht staan. Een van Hen sprak tot mij, mij bij de naam noemend, en zei, wijzend op de ander: Dit is mijn geliefde Zoon. *Hoor Hem!*'⁵

Ten tweede, door kennis van de Vader en de Zoon kunnen we te weten komen dat wij allemaal op aarde zijn om een lichaam te ontvangen, ervaring op te doen en ons te bewijzen, zodat we bij onze hemelse Vader kunnen terugkeren. Dit leven is onderhevig aan wetten. Als we de wet overtreden, zondigen we. Als we zondigen, overtreden we eeuwige wetten. De wet van gerechtigheid vereist een straf.

Zonde en de noodzaak van bekering kan vergeleken worden met een man op reis. Hij heeft een grote, lege zak op zijn rug. Af en toe raapt hij een steen op die de overtreding van een wet voorstelt. Hij doet de steen in de zak op zijn rug. Na verloop van tijd is de zak vol. Hij is zwaar. De man kan zijn reis niet voortzetten. Hij moet de zak zien te legen en de stenen kwijtra- ken. Dat kan alleen door middel van de verzoening van de Heiland.

Dat is mogelijk als wij ons geloof in Jezus Christus oefenen, onze zonden verzaken en door middel van de verordeningen van het evangelie verbonden sluiten. Als wij getrouw tot het einde toe volharden, kunnen we bij onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, terugkeren.

Ten derde, heeft God door middel van de oneindige verzoening een middel verschaft waardoor wij onze zonden kunnen overwinnen en weer helemaal rein kunnen worden. Dat wordt door de eeuwige wet van barmhartigheid mogelijk gemaakt. Door middel van onze bekering en de kracht van de verzoening beantwoordt de barmhartigheid aan de vereisten van de gerechtigheid. Zonder de kracht van de verzoening en onze volledige bekering zijn we aan de wet van gerechtigheid overgeleverd.

Alma heeft gezegd: 'De barmhartigheid maakt aanspraak op de boetvaardigen'⁶, en 'het verlossingsplan [kon] alleen worden verwezenlijkt op voorwaarde van bekering.'⁷

De grote profeet Amulek heeft gezegd: 'En aldus kan de barmhartigheid de eisen der gerechtigheid bevredigen en hen met de armen der geborgenheid omsluiten, terwijl hij die geen geloof tot bekering oefent aan de gehele wet van de eisen der gerechtigheid is blootgesteld; daarom is het grote en eeuwige verlossingsplan alleen van kracht voor hem die geloof tot bekering heeft.'⁸

Adam en Eva, onze eerste voorouders, overtraden de wet en werden uit de prachtige hof van Eden gezet. Adam en Eva werden in het grote heilsplan onderricht, zodat zij gelukkig konden worden.⁹

Adam zei: 'Geprezen zij de naam van God, want wegens mijn overtreding zijn mijn ogen opengegaan, en in dit leven zal ik vreugde hebben, en wederom in het vlees zal ik God zien.'¹⁰

En Eva uitte een soortgelijke geluiskreet: 'Als wij niet overtreden hadden, zouden wij nooit nakomelingen gehad hebben en nooit goed en kwaad gekend hebben en de vreugde van onze verlossing.'¹¹

Ten vierde, de val van Adam en Eva veroorzaakte twee soorten dood. Wij zijn aan beide onderhevig. De lichamelijke dood is de scheiding van lichaam en geest. Door de val van Adam zal iedereen de lichamelijke dood ondergaan.

De tweede dood is geestelijk. Hier gaat het om de verwijdering uit de tegenwoordigheid van God. In de hof van Eden spraken Adam en Eva vrijelijk met God. Na hun overtreding raakten ze dat voorrecht kwijt. Daarna vond communicatie met God alleen door geloof en offers plaats, gecombineerd met oprechte smeekbeden.

Momenteel verkeren we allemaal in een staat van geestelijke dood. We zijn uit de tegenwoordigheid van God

verwijderd. Hij verblijft in de hemel; wij wonen op aarde. Wij willen graag bij Hem terugkeren. Hij is rein en volmaakt. Wij zijn onrein en onvolmaakt.

Door de kracht van de verzoening van Christus zijn beide soorten dood overwonnen.

Na zijn kruisiging en begrafenis is Christus op de derde dag opgewekt. Bij zijn opstanding werden zijn lichaam en geest herenigd.

De opstanding uit de dood is een prachtig aspect van de verzoening en waarlijk een onderdeel van het plan van geluk. De opstanding is universeel en op de hele mensheid van toepassing. Iedereen zal opstaan. Ik geef u mijn getuigenis van die waarheid. Het is een onvoorwaardelijke gave van God.

Maar door de opstanding wordt niet de tweede dood tenietgedaan. Om het eeuwige leven te ontvangen en in de tegenwoordigheid van de Vader en de Zoon te leven, moeten we ons bekeren en in aanmerking komen voor de barmhartigheid, waardoor aan de eisen van de gerechtigheid voldaan zal worden.

In de Schriften staat:

'Dit leven is de tijd voor de mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten.'¹²

'[Stel] de dag van uw bekering niet (...) uit.'¹³

'Diezelfde geest die uw lichaam in bezit heeft ten tijde dat gij uit dit leven vertrekt, diezelfde geest zal

macht hebben om uw lichaam in die eeuwige wereld te bezitten.'¹⁴

Ten vijfde, Jezus Christus is uit een aardse moeder, Maria, geboren. Daardoor was Hij sterfelijk — onderhevig aan de dood.

Jozef was zijn aardse leermeester. God in de hemel was zijn Vader. Van Hem erfde Hij zijn onsterfelijkheid, de macht om over de lichamelijke dood te zegevieren.

Jezus Christus, die was verkozen om de vereisten van de verzoening te bevredigen, werd als hulpeloze baby uit Maria geboren. Hij kwam op aarde om bezocht, beproefd, veroordeeld en gekruisigd te worden, hoewel Hij de macht en het gezag had om dat te voorkomen.

President John Taylor heeft de aardse zending van Christus als volgt beschreven: 'Het was noodzakelijk dat Hij beneden alles zou afdalen zodat Hij boven alles zou kunnen uitstijgen. Want als Hij zichzelf niet zou kunnen opwekken en door de beginselen van de verzoening verhoogd worden, zou Hij dat ook niet voor anderen kunnen doen. Hij kon niet voor anderen doen wat Hij niet voor zichzelf kon doen.'¹⁵

Het lijden van Christus in de hof van Getsemane belichaamt de grootste van alle eigenschappen van Christus: zijn volmaakte liefde. Daaraan kunnen wij zien dat Hij ons waarlijk liefheeft.

Een Engelse theoloog uit de negentiende eeuw heeft over die

gebeurtenis gezegd: 'Al het lijden dat het menselijk lichaam kan verdragen werd op zijn ineenkrimpende lichaam gelegd. (...) De hevigste pijn, de meest overweldigende en wrede vernedering, alle lasten van (...) zonde (...) moest Hij verdragen.'¹⁶

Over zijn lijden heeft de Heer in een hedendaagse openbaring gezegd: 'Welk lijden Mij, ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en naar lichaam en geest deed lijden.'¹⁷

De verzoening is een gebeurtenis die ons toestaat met God verzoend te worden. Het woord *verzoenen* betekent herstellen of terugkeren. Wat het gezin betreft, houdt het in dat we met elkaar en met God en zijn Zoon, Jezus Christus, herenigd worden. Het betekent dat verdriet door verwijdering plaats zal maken voor geluk door hereniging.

Tot slot wil ik de woorden van president Boyd K. Packer voorlezen:

'Als u het grote plan van geluk begrijpt en het navoigt, zullen de gebeurtenissen in de wereld niet bepalend zijn voor uw geluk.'¹⁸

Ik getuig van die waarheid en van de liefde die onze Heer en Heiland, Jezus Christus, ons allen heeft betoond, door middel van de verzoening — het grote plan van geluk. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jakob 4:12.
2. Alma 42:8; zie ook 2 Nephi 9:13; Alma 12:32; 34:9, 16; 41:2; 42:15; Mozes 6:62.
3. Conference Report, april 1967, p. 48.
4. 2 Nephi 9:8, 17.
5. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
6. Alma 42:23.
7. Alma 42:13.
8. Alma 34:16.
9. Zie Alma 12:32.
10. Mozes 5:10.
11. Mozes 5:11.
12. Alma 34:32.
13. Alma 34:33.
14. Alma 34:34.
15. *The Meditation and Atonement* (1882), p. 144.
16. Frederic W. Farrar, *The Life of Christ* (1994), p. 575.
17. IV 19:18.
18. Conference Report, april 1994, p. 26.

Opgroeien in de vreze des Heren

ANNE C. PINGREE

Twede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

De gewillige hulp aan anderen is, ook in moeilijke omstandigheden, een vereiste voor hen die oprecht willen 'opgroeien in de vreze des Heren'.

Enkele maanden geleden zat ik bij twee oudere zendeling-zusters in de auto. Zij waren vastbesloten om de flat van een lid van de wijk in het centrum van een stad in het oosten van de Verenigde Staten te vinden. Terwijl ik met ingehouden adem op de achterbank zat, riep het navigatiesysteem geregeld: 'Verkeerde afslag, verkeerde afslag!' Onverschrokken bleef de zendelinge die de kaart las aanwijzingen geven totdat we uiteindelijk bij de woning van de zuster aankwamen. De zusters hadden beloofd dat ze haar zouden leren lezen en schrijven.

Uit het gedrag en de houding van

deze opmerkelijke zusters sprak meer dan de wijsheid die met de jaren komt. Ze gaven blijk van ware geestelijke volwassenheid.

Helaman, de grote profeet uit het Boek van Mormon, noemde zijn zoons Nephi en Lehi, naar hun voorvaders, en 'zij begonnen op te groeien in de vreze des Heren.'¹ Dat moeten we allemaal doen, of we nu jong of ouder zijn.

Het beginsel om in de vreze des Heren op te groeien is fascinerend. In tegenstelling tot de lichamelijke groei zullen we niet geestelijk groeien totdat we *kiezen*, of zoals de apostel Paulus zegt, afleggen 'wat kinderlijk' is.²

Dagelijks gebed en schriftstudie, gehoorzaamheid aan de geboden en aan de verbonden die we bij de doop en in de tempel sluiten, zijn de kern van ons opgroeien. Als we dichter bij onze hemelse Vader leven en onze kinderen en anderen bijbrengen om dat ook te doen, zullen we zijn weg leren bewandelen. We leggen af 'wat kinderlijk' is als we ervoor kiezen om meer op Christus te gaan lijken en net als Hij anderen te dienen.

Toen de kerk in deze bedeling werd georganiseerd, legde de Heer uit dat zij die 'door de doop in zijn kerk worden ontvangen', in feite de mensen zijn die 'gewillig zijn de naam van Jezus Christus op zich te nemen,

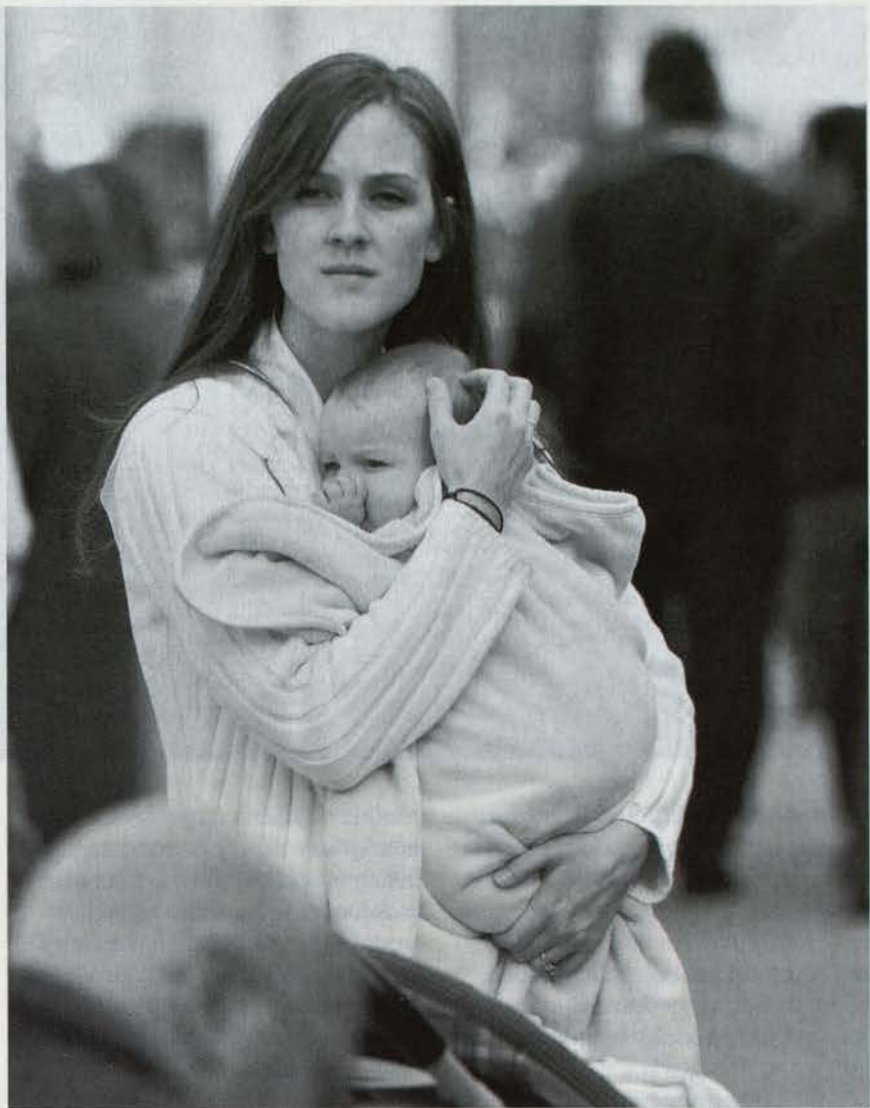
met het vaste voornemen Hem tot het einde te dienen.¹³ Dat betekent iedere dag van ons leven 'standvastig en onveranderlijk [zijn], te allen tijde overvloedig in goede werken.'¹⁴ Nu de kerk in 170 landen groeit, is de *gewillige hulp aan anderen*, ook in moeilijke omstandigheden een vereiste voor hen die oprecht willen 'opgroeien in de vreze des Heren'. Deze groei van de kerk betekent dat velen van ons de kans krijgen om nieuwe leden te begeleiden.

Toen ik met deze twee toegewijde zendelingzusters meeding, die zich niet door verkeerde afslagen uit het veld lieten slaan, mocht ik deelnemen aan een gedenkwaardig voorbeeld van hulp aan mensen die pas lid van de kerk zijn: een weduwe van bijna tachtig en een alleenstaande ouder in de zestig. Ook was ik getuige van een ander voorbeeld in die wijk.

Deze wijk bestaat uit leden van verschillende leeftijden en uit verschillende landen. Ze hebben allemaal andere economische omstandigheden en ervaring in de kerk. De leden met de meeste kerkervaring zijn gehuwde studenten met een druk schema en een jong gezin.

Ik zag een jonge moeder in haar hoedanigheid van huisbezoekster nieuwe leden in de wijk bezoeken. Terwijl haar man voor de baby zorgde, zorgde zij enthousiast voor twee Afrikaanse zusters. Ze leerde de zusters niet alleen hoe ze in een nieuw land moesten functioneren, maar ook hoe ze zich aan hun nieuwe godsdienst moesten aanpassen.

Door haar voorbeeld leerde ze deze Afrikaanse zusters dat de Heer van ons verwacht dat wij elkaar helpen. De woorden van Paulus beschrijven liefdevol wat ik deze huisbezoekster voor deze nieuwe leden zag doen: 'Wij gedroegen ons in uw midden vriendelijk (...) in onze grote genegenheid voor u, bereid u niet alleen het evangelie Gods, maar ook ons eigen leven mede te delen, daarom, dat gij ons lief

geworden waart.¹⁵ Bij ieder bezoek had de jonge zuster een goed humeur, een helpende hand en de huisbezoekboodschap bij zich.

In de loop der tijd bereidden de zusters samen de huisbezoekboodschap voor, om bij andere zusters thuis te bespreken. Toen zij zelf behoeften inventariseerden en anderen hielpen, werden zij ware ZHV-zusters, toegewijd om elkaar op te bouwen, te troosten en aan te moedigen. Ik denk dat ik nooit meer de woorden 'hun hart samengevoegd in eenheid en in liefde'¹⁶ kan horen zonder aan deze liefdevolle vrouwen te denken die door hun toegewijde hulp aan anderen laten zien wat het betekent om 'in de vreze des Heren' op te groeien.

Behalve standvastig en vastberaden dienstbetoon kunnen we er ook voor kiezen om de Heer te dienen door *onze bereidheid om in geloof voorwaarts te streven*⁷ — ook als we niet precies weten wat we moeten doen. Overweeg de woorden van Nephi toen hij de opdracht had gekregen om een schip te bouwen. Hij zei:

'En het geschiedde dat de Heer tot mij sprak, zeggende: Gij zult een schip bouwen op de wijze die Ik u zal tonen. (...)

'En ik zeide: Heer, waarheen zal ik gaan om erts te vinden om te smelten, zodat ik gereedschap kan vervaardigen.'⁸

Nephi plaatste geen vraagtekens bij

zijn opdracht. Maar net als in andere situaties liet hij zich van zijn geestelijk volwassen kant zien: 'En zo zien wij dat de geboden van God moeten worden volbracht. En indien de mensen kinderen de geboden Gods onderhouden, voedt Hij hen en sterkt Hij hen, en verschaft Hij de middelen waardoor zij kunnen volbrengen wat Hij hun heeft geboden.'⁹ Kortom, Nephi zocht naar een oplossing in plaats van naar de problemen te kijken. Hij wist — hij *wist* — dat gedurende het proces om in de vreze des Heren op te groeien, God hem zou helpen ieder gebod te volbrengen.

In diezelfde wijk in de binnenstad zag ik een soortgelijk geloof bij de aardige, liefdevolle bisschop, die niet wanhoopde over de steeds grotere behoeften van het groeiende aantal nieuwe leden. Maar hij streefde voorwaarts door de meer ervaren leden van de Aäronische- en Melchizedekse-priesterschapsquorums te vragen de nieuwe leden uit Afrika en Latijns-Amerika op hun priesterschapstaken voor te bereiden. De nieuwe broeders leerden hoe ze de schalen moesten vasthouden als ze het avondmaal

ronddienden en eerbiedig moesten neerknielen als ze de avondmaalsgebeden uitspraken. De meer ervaren, vaak jongere broeders oefenden de woorden van de gebeden met hen, zodat zij ze vol vertrouwen konden uitspreken. En gezamenlijk spraken alle broeders over de heilige aard van deze belangrijke priesterschapsverordening.

We hebben allemaal weleens moeten laten zien dat we bereid zijn om anderen te dienen en vol geloof voorwaarts te streven. Toen mijn man me belde om te zeggen dat onze zendingsoproep was veranderd, en we naar een moeilijk gebied in Afrika zouden gaan, zei ik: 'Dat kan ik wel. Ik denk dat ik dat wel kan.' Ik liet door mijn woorden zien dat ik bereid was om in geloof voorwaarts te streven — door opnieuw op de Heer te vertrouwen. Ik liet mijn gewilligheid zien dat ik 'in de vreze des Heren' opgroeide.

Zoals die getrouwe bisschop, die toegewijde zusters en ik kunnen getuigen, zullen we tijdens dit proces om in de vreze des Heren op te groeien ons uiterste best moeten doen. In sommige gevallen zelfs meer dan we zelf kunnen. De uitdagingen lijken soms

groot en de weg is vaak onbekend. Maar ondanks enkele verkeerde afslagen zullen zij die ernaar streven om ware christenen te worden — met het vaste voornemen om anderen te dienen — en de bereidheid om in geloof voorwaarts te streven — deze grote geestelijke waarheid herhalen die Nephi tijdens de bouw van het schip sprak: 'En ik bad dikwijls tot de Heer; daarom toonde de Heer mij grote dingen.'¹⁰ Het is een grote gave en zegen om de 'grote dingen' te zien die beloofd zijn aan hen die ervoor hebben gekozen om 'in de vreze des Heren' op te groeien. Dat wij een liefdevol leven mogen leiden, standvastig in geestelijke volwassenheid, bid ik nederig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Helaman 3:21.
2. 1 Korintiërs 13:11.
3. IV 20:37.
4. Mosiah 5:15.
5. 1 Tessalonicenzen 2:7-8; cursivering toegevoegd.
6. Mosiah 18:21.
7. 2 Nephi 31:20; cursivering toegevoegd.
8. 1 Nephi 17:8-9.
9. 1 Nephi 17:3.
10. 1 Nephi 18:3.

Alle mensen overal

OUDERLING DALLIN H. OAKS

van het Quorum der Twaalf Apostelen

In het Boek van Mormon wordt steeds herhaald dat het evangelie van Jezus Christus universeel is in zijn belofte en uitwerking.

Afgelopen jaar hebben miljoenen mensen op uitnodiging van de profeet het Boek van Mormon gelezen. Daar hebben miljoenen baat bij gehad. Voor ieder van ons waren er zegeningen van gehoorzaamheid. En de meesten onder ons namen bovendien toe in kennis en getuigenis van de Heer Jezus Christus, van wie dit boek getuigt.

Velen leerden nog veel meer, maar wat men leerde, was afhankelijk van de lezer. Wat we uit een boek halen — met name uit een gewijde tekst — is vooral afhankelijk van onze houding als we erin lezen: zijn we verlangend en bereid om te leren en ons af

te stemmen op het licht en de communicatie van de Geest van de Heer.

I.

Eén van de dingen die ik geleerd heb toen ik vorig jaar het Boek van Mormon las, was hoeveel liefde God heeft voor al zijn kinderen in alle landen. In het eerste hoofdstuk prijst vader Lehi de Heer, wiens 'macht en goedheid en barmhartigheid [zich uit]strekken (...) over al de bewoners der aarde' (1 Nephi 1:14). In het Boek van Mormon wordt steeds herhaald dat het evangelie van Jezus Christus universeel is in zijn belofte en uitwerking — dat die zich uitstrekken tot allen die ooit op aarde hebben geleefd. Enkele voorbeelden, rechtstreeks uit dat boek aangehaald:

- 'De verzoening [is] sedert de grondlegging der wereld (...) bereid voor alle mensen die er ooit sedert de val van Adam zijn geweest (...) of er ooit zullen zijn' (Mosiah 4:7).

- 'En wegens de verlossing van de mens, die door Jezus Christus is gekomen, (...) worden alle mensen verlost' (Mormon 9:13).

- 'Hij doorstaat de pijnen van alle mensen, (...) zowel mannen als vrouwen als kinderen. (...) En Hij doorstaat dit om alle mensen de opstanding deelachtig te laten worden' (2 Nephi 9:21–22).

- 'Heeft Hij ooit iemand verboden, deel te hebben aan zijn zaligmaking? (...) neen; integendeel, Hij heeft het alle mensen om niet gegeven; en (...) alle mensen zijn gelijkelijk begunstigd, en niemand wordt buitengesloten' (2 Nephi 26:27–28).

Wij lezen ook dat 'zijn bloed verzoent (...) de zonden van hen die (...) zijn gestorven zonder de wil van God aangaande hen te kennen, of die onwetend hebben gezondigd' (Mosiah 3:11). En 'het bloed van Christus [verzoent voor kleine kinderen]' (Mosiah 3:16). Die leringen dat de opstanding en de reinigende kracht van de verzoening voor iedereen zijn, spreken de bewering tegen dat de genade Gods alleen enkele uitverkorenen redt. Zijn genade is voor iedereen. Deze leringen in het Boek van Mormon verruimen onze visie en ons begrip van de allesomvattende liefde van God en de universele uitwerking van zijn verzoening voor alle mensen.

II.

In het Boek van Mormon staat over onze Heiland: 'Hij nodigt [alle mensenkinderen] uit om tot Hem te komen en deel te hebben aan zijn goedheid; en Hij verwerpt niemand die tot Hem komt, zwarte en blanke, slaaf en vrije, man en vrouw; en Hij is de heidenen indachtig; en allen zijn voor God gelijk, zowel de Joden als de andere volken' (2 Nephi 26:33; zie ook Alma 5:49).

'Hij nodigt hen allen uit.' We begrijpen 'man en vrouw'. We begrijpen ook 'zwarte en blanke', wat alle rassen betekent. Maar hoe zit het met 'slaaf en vrije'? *Slaaf* — het tegenovergestelde van vrije — betekent meer dan iemand die niet vrij is. Het betekent gebonden te zijn aan iets waaraan het moeilijk ontsnappen is. Een *slaaf* is ook iemand wiens vrijheid beperkt wordt door fysieke of emotionele problemen. Een *slaaf* omvat ook hen die verslaafd zijn aan middelen of gewoontes. En *slaaf* slaat beslist ook op hen

die gevangen zijn in zonde, die 'omsloten' zijn door wat in een andere lering in het Boek van Mormon 'de ketenen der hel' (Alma 5:7) wordt genoemd. Een *slaaf* is ook iemand die gekluisterd is aan tradities of gewoontes die tegen de geboden van God indruisen (zie Matteüs 15:3-6; Marcus 7:7-9; IV 74:4-7; 93:39). Tenslotte is een *slaaf* ook iemand die gevangen is door de beperkingen van andere onjuiste denkbeelden. De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat wij 'de gevangenen bevrijden'.¹ Onze Heiland 'nodigt (...) allen uit om tot Hem te komen en deel te hebben aan zijn goedheid, (...) Hij verwierpt niemand die tot Hem komt (...) en allen zijn voor God gelijk.'

III.

De kinderen van God uit alle volken hebben zijn belofte dat Hij zich aan hen zal manifesteren. In het Boek van Mormon staat:

'Hij [openbaart] Zich aan allen die in Hem geloven, door de macht van de Heilige Geest; ja, aan alle natie, geslacht, taal en volk, naar hun geloof grote krachten, tekenen en wonderen

onder de mensenkinderen verrichtende' (2 Nephi 26:13).

Let erop dat deze belofte manifestaties van de Heer gelden voor 'alle natiën, geslachten, talen en volken.' Tegenwoordig zien wij de vervulling van die belofte onder alle volken waar onze zendelingen hun werk mogen doen, zelfs onder volken die niet eerder met het christendom in aanraking zijn gekomen.

Wij kennen bijvoorbeeld gevallen waarin de Heer zich gemanifesteerd heeft aan mannen en vrouwen in Rusland, wat zich nog maar zo recent ontworsteld heeft aan de langdurige greep van het goddeloze communisme. Twee verschillende Russen kregen bij het lezen van kritische of spottende artikelen over mormonen een sterke ingeving dat ze onze vergaderplaats moesten opzoeken. Beiden maakten kennis met zendelingen en werden lid van de kerk.²

Een arts in een Nigeriaans dorpje kreeg een droom waarin hij zijn goede vriend een publiek toe zag spreken. Hij was geïntrigeerd en reisde op een zondag naar het dorp van zijn vriend, waar hij hem tot zijn verbazing precies

zag doen wat hij in zijn droom had gezien — een kerkelijke gemeente die een wijk genoemd wordt, werd toegesproken door zijn vriend, die de bisschop was. Hij was onder de indruk van wat hij bij herhaalde bezoeken hoorde, waarop hij en zijn vrouw de zendelingenlessen volgden en zich lieten dopen. Twee maanden later waren nog eens dertig mensen in hun dorp toegetreten tot de kerk en was hun kliniek de vergaderplaats geworden.

Ik heb een man uit het noorden van India ontmoet die de naam van Jezus Christus zelfs nog nooit had gehoord totdat hij die op een kalender in de werkplaats van een schoenmaker zag staan. De Geest leidde hem tot bekeering in een protestantse kerk. Later zag hij bij een bezoek aan een universiteitsstad ver weg een poster van een Amerikaanse groep die 'The BYU Young Ambassadors' heette. Tijdens hun voorstelling zei een innerlijke stem hem dat hij na het programma naar de foyer moest gaan waar een man in een blauwe blazer hem zou zeggen wat hij moest doen. Op die manier kwam hij aan een exemplaar van het Boek van Mormon, wat hij las,

en waardoor hij zich bekeerde tot het herstelde evangelie. Sindsdien is hij werkzaam geweest als zending en als bisschop.

Een meisje in Thailand had het gevoel dat ze herinneringen had aan een liefhebbende Vader in de hemel. Toen ze ouder werd, bad ze vaak en stortte ze haar hart voor Hem uit. Toen ze in de twintig was, kwam ze onze zendingen tegen. Hun leringen bevestigden de gevoelens van goddelijke liefde die ze zich uit haar kinderjaren herinnerde. Ze liet zich dopen en vervulde een voltijdzending in Thailand.

Slechts vijf procent van de Cambodjaanse bevolking is christen. Een gezin in dat land was op zoek naar de waarheid. Toen hun zoontje van elf buiten aan het fietsen was, zag hij mannen in witte overhemden en stropdassen die iemand een plaatje lieten zien en vroegen wie dat was. Hij had het gevoel dat hij moest stilstaan. Terwijl hij naar hen keek, kreeg hij de ingeving om te zeggen: 'Dat is Jezus Christus, de Zoon van God, en Hij is gekomen om de mens te verlossen.' Toen reed hij weg. Het duurde een maand voor de zendingen hem en zijn familie gevonden hadden. De vader is inmiddels raadgever in het zendingspresidium.

Afgelopen juni ging een gezin van vijf mensen naar de open dagen van een nieuw kerkgebouw in Mongolië. Toen de vader naar binnen liep, 'ging er een sterk gevoel door hem heen' — een gevoel van gemoedsrust zo sterk als hij nog nooit eerder had gehad. Er vloeiden tranen. Hij vroeg de zendingen wat dat geweldige gevoel was en hoe hij dat vaker kon krijgen. Al gauw liet het hele gezin zich dopen.³

Dit zijn maar enkele voorbeelden. Er zijn er nog veel meer — duizenden.

IV.

Uit het Boek van Mormon leren we ook dat de grote Schepper is gestorven 'voor alle mensen (...), opdat alle

mensen aan Hem mogen worden onderworpen' (2 Nephi 9:5). Onderworpen worden aan onze Heiland betekent dat we, als we vergeving voor onze zonden willen door zijn verzoening, ons moeten houden aan de vereisten die Hij heeft voorgeschreven, waaronder geloof, bekering en doop. Of we aan die voorwaarden voldoen, hangt af van onze verlangens, keuzen en daden. 'Hij komt in de wereld om alle mensen te redden, indien zij naar zijn stem willen luisteren' (2 Nephi 9:21).

De Heer biedt al zijn kinderen een uitweg en Hij wil dat wij allen tot Hem komen. In het laatste hoofdstuk van het Boek van Mormon smeekt Moroni ons:

'Komt tot Christus en wordt vervolmaakt in Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid; en indien gij u van alle goddeloosheid onthoudt en God liefhebt met al uw macht, verstand en kracht, dan is zijn genade u genoeg, opdat gij door zijn genade volmaakt kunt zijn in Christus' (Moroni 10:32).

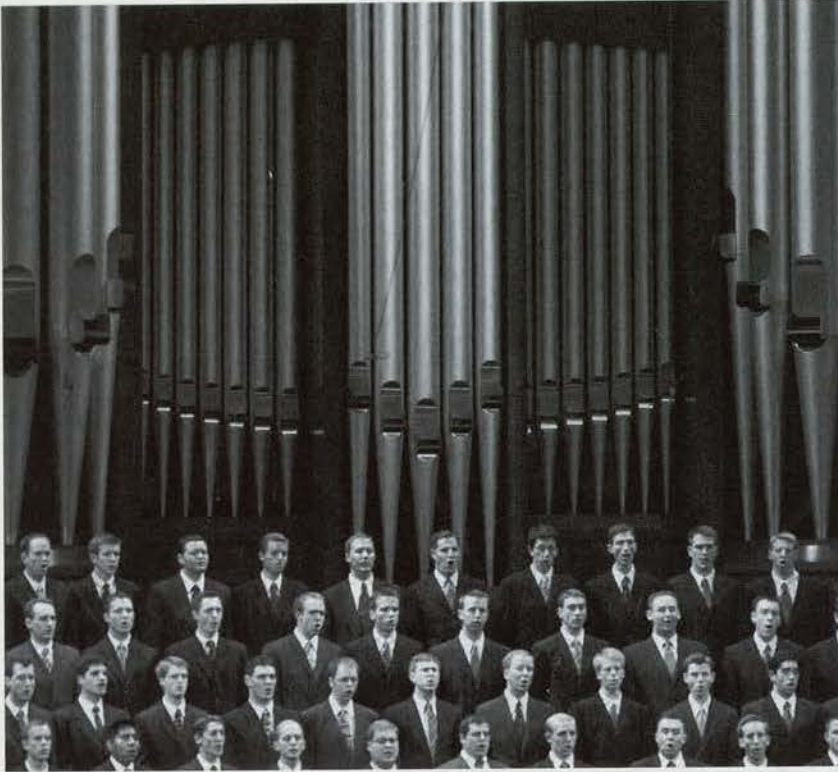
V.

In de Bijbel staat dat God een verbond sloot met Abraham en hem beloofde dat alle 'geslachten' of 'volken' der aarde gezegend zouden worden (zie Genesis 12:3, 22:18). Wat wij het verbond van Abraham noemen

doet voor al Gods kinderen overal de deur open naar zijn meest uitverkoren zegeningen. Uit de Bijbel leren wij dat 'indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen' (Galaten 3:29; zie ook Abraham 2:10). Het Boek van Mormon belooft dat allen die de uitnodiging van de Heer aannemen om 'zich [te] bekeren en [te] geloven in zijn Zoon het verbondsvolk des Heren' worden (2 Nephi 30:2). Dat is een krachtige herinnering dat rijkdom noch afstamming noch enig ander aangeboren voorrecht ons mag laten geloven dat wij 'beter [zijn] dan de ander' (Alma 5:54; zie ook Jakob 3:9). Sterker nog, in het Boek van Mormon wordt ons geboden: 'Gij zult niet het ene vlees hoger achten dan het andere, ofwel de ene mens zal zichzelf niet boven een ander schatten' (Mosiah 23:7).

In de Bijbel staat dat sommige nakomelingen van Abraham verstrooid zouden worden onder 'alle koninkrijken der aarde', 'onder alle volken' en 'van het ene einde der aarde tot het andere' (Deuteronomium 28:25, 37, 64). Het Boek van Mormon bevestigt deze leerstelling en verklaart dat de nakomelingen van Abraham 'over het gehele oppervlak der aarde, en (...) onder alle natiën' verstrooid zijn (1 Nephi 22:3).

Het Boek van Mormon vertelt ons meer over de Heiland wiens aardse bediening zich uitstreckte tot zijn hele verstrooide kudde. Naast zijn bediening in wat wij nu het Midden-Oosten noemen, zijn zijn verschijning en leringen aan de Nephieten op het westelijk halfrond opgetekend (zie 3 Nephi 11-28). Daar herhaalde Hij dat de Vader Hem had geboden om de andere schapen te bezoeken die niet uit het land Jeruzalem kwamen (zie 3 Nephi 16:1; Johannes 10:16). Hij zei ook dat Hij anderen zou bezoeken omdat zij zijn 'stem nog niet [hadden] gehoord' (3 Nephi 16:2-3). Zoals eeuwen daarvoor was geprofeteerd (zie 2 Nephi

29:12) zei de Heiland tegen zijn volgelingen in Amerika dat Hij Zichzelf zou 'vertonen aan de verloren stammen van Israël, want voor de Vader zijn zij niet verloren, want Hij weet waarheen Hij hen heeft gebracht' (3 Nephi 17:4).

Het Boek van Mormon is een geweldig testament dat de Heer alle mensen overal liefheeft. Het verklaart dat 'Hij zich aan alle natiën openbaart' (1 Nephi 13:42). 'Weet gij niet dat er meer natiën zijn dan één?' heeft de Heer bij monde van de profeet Nephi gezegd.

'Weet gij niet dat Ik, de Heer, uw God, alle mensen heb geschapen en dat Ik hen gedenk die zich op de eilanden der zee bevinden; en dat Ik heers boven in de hemelen en beneden op de aarde; en dat Ik de mensenkinderen, ja, alle natiën van de aarde, mijn woord breng?' (2 Nephi 29:7.)

En de profeet Alma heeft ons geleerd: '(...) de Heer geeft alle natiën mensen van hun eigen natie en taal om zijn woord te verkondigen, ja, alles wat Hij in wijsheid juist acht voor hen om te hebben' (Alma 29:8).

VI. De Heer manifesteert zich niet alleen aan alle naties, maar Hij gebiedt hun ook om zijn woorden op te schrijven: 'Weet gij niet dat het getuigenis van twee natiën voor u getuigt dat Ik God ben, dat Ik de ene natie evenzeer als de andere gedenk? Daarom spreek Ik tot de ene natie dezelfde woorden als tot de andere. (...)

'Want Ik gebied alle mensen (...) de woorden die Ik tot hen spreek, op te schrijven (...).

'Want zie, Ik zal tot de Joden spreken en zij zullen het opschrijven; en Ik zal ook tot de Nephieten spreken en zij zullen het opschrijven; en Ik zal ook spreken tot de andere stammen van het huis Israëls, die Ik heb weggeleid, en zij zullen het opschrijven; en ook zal Ik spreken tot alle natiën der aarde en zij zullen het opschrijven' (2 Nephi 29:8, 11–12; zie ook 1 Nephi 13:38–39).

Bovendien staat er in het Boek van Mormon dat al deze groepen de geschriften van de anderen zullen krijgen (zie 2 Nephi 29:13).

Wij concluderen hieruit dat de

Heer uiteindelijk alle geïnspireerde leringen aan zijn kinderen in vele naties voor het welzijn van alle mensen zal laten verschijnen. Daaronder vallen de verslagen van het bezoek van de herrezen Heer aan wat wij de verloren stammen van Israël noemen en zijn openbaringen aan het zaad van Abraham. De vondst van de Dode-Zeerollen illustreert een van de manieren waarop dat kan gebeuren.

Als er nieuwe geschriften verschijnen — en volgens profetie zal dat gebeuren — dan hopen wij dat ze niet zo zullen worden verworpen als het Boek van Mormon omdat men al een bijbel had (zie 2 Nephi 29:3–10). Zoals de Heer bij monde van een profeet in dat boek heeft gezegd: 'En omdat Ik één woord heb gesproken, behoeft gij niet te veronderstellen dat Ik er niet nog een kan spreken; want mijn werk is nog niet voleindigd; noch zal het dat zijn vóór het einde van het mensdom' (2 Nephi 29:9).

Het evangelie is echt voor alle mensen overal — alle naties, alle volken. Allen zijn uitgenodigd.

Wij leven in de tijd waarvan voorzeggd is dat dan gerechtigheid uit de hemel zou worden gezonden en waarheid uit de aarde om 'als een water-vloed over de aarde [te] stromen' en de uitverkorenen te vergaderen 'vanuit de vier hoeken der aarde' (Mozes 7:62). Het Boek van Mormon is uitgebracht als herinnering aan de verbonden van de Heer, als getuigenis aan alle mensen dat 'Jezus de Christus is, de Eeuwige God, die Zich aan alle natiën openbaart' (titelblad van het Boek van Mormon). Ik voeg daarbij dit getuigenis van Hem en zijn zending. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *History of the Church*, deel 2, p. 229.
2. Zie Gary Browning, *Russia and the Restored Gospel* (1997), pp. 200–201, 220–221.
3. Voorbeelden uit Nigeria, Thailand, Cambodja en Mongolië uit gesprekken met zendingspresidenten die in die landen werkzaam zijn geweest.

Zoek het koninkrijk Gods

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Ik hoop dat u zich zult herinneren dat ik op deze sabbatdag heb getuigd dat dit Gods heilige werk is.

Geliefde broeders en zusters, ik dank u voor uw gebeden ten behoeve van mij. Ik bid nu om uw steun en vertrouwen.

Als een man mijn leeftijd bereikt, overweegt hij zo nu en dan hoe hij op dit punt in zijn leven is gekomen.

Ik wil wat van uw tijd nemen om over iets te spreken wat als zelfzuchtig beschouwd zou kunnen worden. Dat doe ik omdat het leven van de president van de kerk eigenlijk van de hele kerk is. Hij heeft erg weinig privacy en geen geheimen. Mijn toespraak zal, denk ik, anders zijn dan enig andere die u tijdens een algemene conferentie van de kerk hebt gehoord.

Het eind van mijn leven is nabij. We zijn allen volledig in de handen

van de Heer. Zoals velen van u weten, ben ik onlangs geopereerd. Het was de eerste keer in mijn lange leven dat ik in het ziekenhuis heb gelegen. Ik kan het niemand aanraden. Mijn artsen zeggen dat ik nog wat last houd van nawerkingen.

Ik ben nu bijna 96 jaar. Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om mijn waardering en dankbaarheid uit te spreken voor de opmerkelijke zegeningen die de Heer over mij heeft uitgestort.

We moeten gedurende ons leven allemaal bepaalde keuzes doen, sommige beloven rijkdom en voorspoed; andere lijken niet zoveel te beloven. Op de een of andere manier heeft de Heer over mijn keuzes gewaakt, hoewel dat niet altijd duidelijk was.

Ik denk aan de woorden in het gedicht 'The Road not Taken' van Robert Frost, dat eindigt met de woorden:

'Twee wegen scheidden zich in een woud, en ik —

Ik nam de weg welke het minste bewandeld was,

En dat is het beste dat ik ooit heb gedaan.'

(The Poetry of Robert Frost, Edward Connery Lathem [red, 1969], p. 105)

En dan denk ik aan de woorden van de Heiland: 'Zoekt [eerst] zijn

koninkrijk, en die dingen zullen u bovendien geschonken worden' (Lucas 12:31).

Het is 48 jaar geleden dat ik tijdens de aprilconferentie werd voorgesteld als algemeen autoriteit. Sinds die tijd heb ik in iedere algemene conferentie van de kerk gesproken. Ik heb meer dan tweehonderd conferentietoespraken gehouden. Ik heb het over veel verschillende onderwerpen gehad. Maar de rode draad in al die toespraken is mijn getuigenis van dit geweldige werk in de laatste dagen.

Maar dingen veranderen. Mijn dierbare echtgenote, waar ik 67 mee gehuwd ben geweest, heeft me twee jaar geleden verlaten. Ik mis haar meer dan ik onder woorden kan brengen. Ze was echt een opmerkelijke vrouw, iemand met wie ik twee derde van een eeuw in volmaakt gezelschap zij aan zij heb doorgebracht. Nu ik op mijn leven terugkijk, doe ik dat met enige verbazing en ontzag. Alle goede dingen die er zijn gebeurd, met inbegrip van mijn huwelijk, heb ik aan mijn activiteit in de kerk te danken.

Van de week heb ik een onvolledige lijst met verenigingen en organisaties doorgekeken die mij vanwege mijn activiteit in de kerk geëerd hebben. Er zijn een groot aantal presidenten van de Verenigde Staten naar het kantoor van het presidium van de kerk gekomen. Aan de muur in mijn kantoor heb ik een foto van mijzelf hangen waarop ik president Ronald Reagan een exemplaar van het Boek van Mormon overhandig. In mijn boekenkast staat de presidentiële medaille van de vrijheid die ik van president Bush heb gekregen. Ik ben verscheidene malen in het Witte Huis geweest. Ik heb staatshoofden en ambassadeurs uit vele landen ontvangen, waaronder Margaret Thatcher en Harold McMillan van het Verenigd Koninkrijk.

Ik heb samengewerkt met iedere president van de kerk van Heber J.

Grant tot en met Howard W. Hunter. Ik heb in die vele jaren alle algemene autoriteiten liefgehad.

Ik probeer nu een oplossing te zoeken voor de vele boeken en kunstvoorwerpen die ik in de loop der jaren heb ontvangen. Toen ik daarmee bezig was, kwam ik een oud dagboek tegen met enkele aantekeningen uit de jaren 1951–1954. Ik was toen raadgever in het ringpresidium en was nog niet als algemeen autoriteit geroepen.

Toen ik dat oude dagboek doorlas, herinnerde ik me hoe ik, door de gunst van de Heer, alle leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen mocht leren kennen. Dat is nu niet meer mogelijk omdat de kerk zoveel groter is.

Het dagboek bevat aantekeningen als de volgende:

'11 maart 1953 — president McKay besprak met mij het programma van de aprilconferentie voor zendingspresidenten.

Donderdag, 19 maart — Joseph Fielding Smith vroeg of ik een van de algemene autoriteiten wilde vragen of hij kon laten uitleggen hoe ze met zendingsconferenties op zaterdagavond omgaan. (...) Ik denk dat Spencer W. Kimball of Mark E. Peterson dat het best kunnen doen.

Donderdag, 26 maart — President McKay vertelde een interessant verhaal. Hij zei: "Een boer had een groot stuk land. Toen hij oud werd, kon hij er zelf niet meer voor zorgen. Hij had enkele zoons. Hij riep de jongens bij elkaar en zei dat ze het werk van hem moesten overnemen. De vader ging rusten. Maar op een dag liep hij naar het land toe. De jongens zeiden dat hij terug moest gaan, dat ze zijn hulp niet nodig hadden. Hij zei: 'Mijn schaduw op deze boerderij is meer waard dan het werk dat jullie verzetten.'" President McKay zei dat de vader in het verhaal president Stephen L. Richards voorstelde, die ziek was, maar van wie president McKay de inzet en vriendschap zo zeer waardeerde.

'Vrijdag, 3 april 1953 — van negen tot half tien met de algemene autoriteiten en zendingspresidenten in de tempel geweest. Ruim dertig zendingspresidenten hebben gesproken. Ze wilden allemaal meer zendingen hebben. Ze maakten allemaal vooruitgang.

'Dinsdag, 14 april — een leuk gesprek met president Richards op zijn kantoor. Hij ziet er moe en zwak uit. Ik denk dat de Heer hem met een bijzonder doel heeft behouden.

'Maandag, 20 april 1953 — een interessant gesprek met Henry D. Moyle van het Quorum der Twaalf Apostelen.

'15 juli 1953 — Albert E. Bowen, lid van de Raad der Twaalf, overleden, na ruim een jaar ernstig ziek te zijn geweest. Weer een vriend kwijtgeraakt. (...) Ik heb hem goed gekend. Hij was een wijs en evenwichtig man. Hij liet zich niet opjagen, en hij haastte zich nooit. Hij was bijzonder doelbewust — een man die buitengewoon wijs was, maar een groot en eenvoudig geloof had. De oude wijzen gaan heen. Zij waren mijn vrienden. In korte tijd heb ik veel grote mannen van de kerk zien komen en gaan. Met de meesten van hen heb ik samengewerkt en de meesten heb ik goed gekend. De tijd wist de herinnering

aan hen uit. Nog vijf jaar en namen als Merrill, Widtsoe, Bowen — allemaal invloedrijke mensen — zullen door bijna iedereen zijn vergeten. Een man moet iedere dag voldoening in zijn werk vinden, begrijpen dat zijn familie hem zal herinneren, dat hij belangrijk in de ogen van de Heer is, maar daarnaast zal zijn monument onder de komende generaties klein zijn.'

Enzovoort. Ik heb dat alleen voorgelezen om te laten zien dat ik als jongeman een opmerkelijke relatie met de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen had.

Ik heb mij in de loop der jaren ook onder de armen op aarde begeven, om ze deelgenoot te maken van mijn liefde, zorg en geloof. Ik heb met vooraanstaande mensen uit vele delen van de wereld gesproken. Ik hoop dat ik iets heb kunnen bijdragen.

Ik kreeg op elfjarige leeftijd mijn patriarchale zegen van een man die ik nog nooit gezien had, en die ik daarna ook nooit meer heb gezien. Het is een opmerkelijk, profetisch document. Het is persoonlijk en ik zal er niet veel uit voorlezen. Maar er staat de volgende uitspraak in: 'De naties der aarde zullen uw stem horen en kennis van de waarheid ontvangen door het getuigenis dat u zult geven.'

Toen ik van mijn zending in Engeland was ontheven, maakte ik een korte reis door Europa. Ik had mijn getuigenis in Londen gegeven, en toen ook in Berlijn, Parijs en later in Washington, D.C. Ik zei tegen mezelf dat ik mijn getuigenis in die grote hoofdsteden op aarde had gegeven en dat het een vervulling van dat deel van mijn patriarchale zegen was.

Maar dat bleek later slechts het begin te zijn. Sindsdien heb ik mijn stem in ieder werelddeel laten klinken, in grote en kleine steden, van noord naar zuid en van oost naar west op deze grote aarde — van Kaapstad tot Stockholm, van Moskou tot Tokio tot Montreal, in elke grote stad van de wereld. Het is allemaal een wonder.

Vorig jaar vroeg ik de leden van de kerk over de hele wereld om het Boek van Mormon opnieuw te lezen. Honderdduizenden hebben daar gehoor aan gegeven. De profeet Joseph Smith heeft in 1841 gezegd: 'Ik vertelde de broeders dat het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde en de sluitsteen van onze godsdienst is, en dat de mens dichter bij God komt door zich aan de leringen daarin te houden, dan door welk ander boek ook.' (*History of the Church*, deel 4, p. 461.)

De leden van de kerk hebben de waarheid van die uitspraak aanvaard, en er is iets opmerkelijks gebeurd. Ze hebben het Boek van Mormon gelezen in de bus, tijdens hun lunchpauze, in de wachtkamer bij de dokter en op veel andere plaatsen. Ik geloof dat we door het lezen van dat boek dichter bij God zijn gekomen.

Afgelopen december had ik het voorrecht om samen met velen van u de profeet Joseph op zijn tweehonderdste geboortedag te eren. Ik was met ouderling Ballard in zijn geboorteplaats Vermont, terwijl dit grote Conferentiecentrum vol heiligen der laatste dagen zat, en de woorden via satelliet over de hele wereld werden uitgezonden, ter ere van de dierbare profeet van dit grote werk in de laatste dagen.

En zo kan ik wel doorgaan. Het spijt me dat ik zo over mijzelf praat. Maar dat doe ik alleen als uitdrukking van waardering en dankbaarheid voor De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en omdat de Heer mij op bepaalde plaatsen heeft gezet. Mijn hart loopt over van dankbaarheid en liefde.

Ik herhaal:

'Twee wegen scheidde zich in een woud, en ik —

Ik nam de weg welke het minste bewandeld was,

En dat is het beste dat ik ooit heb gedaan.

President Gordon B. Hinckley wijft na een conferentiebijeenkomst in het Conferentiecentrum naar leden.

Ik vertrouw erop dat u wat ik heb gezegd niet ziet als een necrologie. Ik zie er naar uit om u in oktober weer te kunnen toespreken.

Tot slot hoop ik dat u zich zult herinneren dat ik op deze sabbatdag heb getuigd dat dit Gods heilige werk is. Het visioen dat de profeet Joseph in het bos bij Palmyra ontving, was geen verbeelding. Het was echt. Het vond midden op de dag plaats. Zowel de Vader als de Zoon spraken met de jongen. Hij zag Ze in de lucht boven hem staan. Hij hoorde hun stem. Hij luisterde naar hun instructies.

De herrezen Heer werd geïntroduceerd door zijn Vader, de grote God van het heelal. Voor de eerste keer in de geschiedenis verschenen de Vader en de Zoon samen om de deur te openen en deze laatste bedeling, de bedeling van de volheid der tijden, in te luiden.

Het Boek van Mormon is alles wat het beweert te zijn — een boek dat door profeten vanouds is geschreven en waarvan de woorden tevoorschijn zijn gekomen 'ter overtuiging van de Joden en de andere volken dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God, die Zich aan alle natiën openbaart' (Titelblad van het Boek van Mormon).

Het priesterschap is door Johannes de Doper en Petrus, Jakobus en Johannes hersteld. Alle sleutels en bevoegdheden die verband houden met het eeuwige leven worden in deze kerk gebruikt.

Joseph Smith was en is een profeet, de grote profeet van deze bedeling. Deze kerk, die de naam van de Verlosser draagt, is waar.

Ik geef u mijn getuigenis en spreek mijn liefde voor eenieder van u uit. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Een huis van evangelieverkondiging

OUDERLING M. RUSSELL BALLARD

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een huis van evangelieverkondiging creëren is de gemakkelijkste en doelmatigste manier om met anderen over het evangelie te praten.

Broeders en zusters, enkele weken geleden heb ik twee kunstknien gekregen. Dus als ik zeg dat ik dankbaar ben dat ik voor u kan staan, is dat geen loze kreet. Tijdens de revalidatie werd ik eraan herinnerd hoe gezegend we zijn met de kennis van de verzoening van de Heer Jezus Christus. Ik voel me overweldigd als ik denk aan de pijn en het leed dat Hij voor ons in Getsemane en aan het kruis heeft moeten doorstaan. Ik kan niet begrijpen hoe Hij dat heeft kunnen doorstaan. Maar ik

ben Hem dankbaar, en ik heb Hem meer lief dan ik onder woorden kan brengen.

Ook dank ik president Hinckley dat ik hem heb mogen vergezellen naar de geboorteplaats van de profeet Joseph. Dankzij Joseph Smith hebben we veel ontvangen. Zonder de herstelling zouden we de ware aard van God, onze hemelse Vader, of onze eigen goddelijke aard als zijn kinderen niet kennen. Dan zouden we de eeuwige aard van ons bestaan niet kennen, en niet weten dat het gezin eeuwig kan zijn.

We zouden niet weten dat God in onze bedeling tot zijn profeten spreekt, te beginnen met dat prachtige visioen waarin de Vader en de Zoon aan de profeet Joseph verschenen. We zouden niet de troostende verzekering hebben dat we worden geleid door een profeet, president Gordon B. Hinckley.

Zonder de herstelling zouden we in de veronderstelling verkeren dat Gods woord alleen in de Bijbel te vinden is. Hoe waardevol en prachtig dat boek ook is, we zouden geen kennis hebben van het Boek van Mormon en andere hedendaagse Schriftuur die eeuwige waarheden bevatten waardoor wij dichterbij onze hemelse

Vader en de Heiland kunnen komen.

Zonder de herstelling zouden we niet de zegeningen van de priesterschapsverordeningen hebben, die voor eeuwig geldig zijn. Dan zouden we de voorwaarden van bekering niet kennen en de opstanding niet begrijpen. Dan zouden we niet het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest kunnen hebben.

Als wij waarlijk begrijpen wat een grote zegen het evangelie van Jezus Christus in ons leven is, als wij deze eeuwige waarheden aanvaarden en ze in ons hart en onze ziel laten doordringen, zullen we een 'machtige verandering' (zie Alma 5:14) in ons hart ervaren. Dan worden we vervuld van liefde en dankbaarheid. Dan zullen we, zoals de profeet Alma heeft geschreven, 'het lied der verlossende liefde' willen zingen (Alma 5:26) voor iedereen die het wil horen.

'O, dat ik een engel ware,' zei Alma, 'en mijn hartenwens vervuld kreeg, dat ik mocht uitgaan en spreken met de bazuin Gods, met een stem die de aarde doet beven, en ieder volk bekering toeroepen!

'Ja, als met de stem des donders zou ik iedere ziel (...) het verlossingsplan verkondigen, dat zij zich moesten bekeren en tot onze God komen, zodat er op het gehele oppervlak der aarde geen smart meer zou zijn' (Alma 29:1-2).

En dat geldt ook voor ons, broeders en zusters. Meer motivatie dan onze liefde voor de Heer en onze waardering voor de herstelling van het evangelie hebben wij niet nodig om aan anderen te vertellen waarom wij zoveel vreugde en geluk hebben. Dat moet de normaalste zaak van de wereld zijn. En toch aarzelen velen van ons om met anderen over ons getuigenis te praten.

Over de hele wereld geven onze zendelingen gehoor aan de vreugde van hun getuigenis, en verkondigen zij het evangelie. Velen van hen gaan naar het opleidingscentrum voor

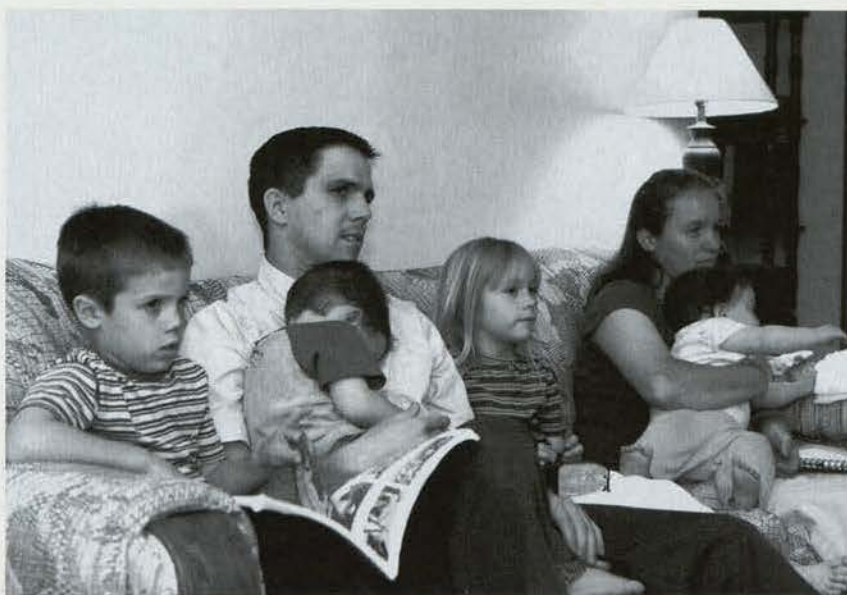
zendelingen met hun eigen gemarkeerde en bestudeerde exemplaar van de leidraad voor de zending, *Predik mijn evangelie*. Ik ben blij dat ik kan zeggen dat zij met het gebruik van *Predik mijn evangelie* beter in staat zijn om in hun eigen woorden en door de kracht van de Heilige Geest de lessen af te stemmen op de behoeften van de mensen die zij onderwijzen. Daardoor hebben zij een krachtige invloed op veel mensen.

Maar eerlijk gezegd hebben ze nu meer mensen nodig om te onderwijzen. De ervaring heeft geleerd dat de beste leermomenten plaatsvinden als onze leden aan het zendingswerk deelnemen. Dat is niet nieuw — dat hebt u al eerder gehoord. Sommigen van u voelen zich schuldig dat u de zendelingen niet veel hulp geeft.

Vandaag wil ik u aanmoedigen om u te ontspannen en u te concentreren op uw liefde voor de Heiland, uw getuigenis van zijn eeuwige realiteit. Als u waarlijk gemotiveerd wordt door liefde, getuigenis en dankbaarheid, zult u van nature uw uiterste best doen om samen met de Heer 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de [kinderen van onze Vader] tot stand te brengen.' (Zie Mozes 1:39.) Dan zou het in feite onmogelijk zijn om u daarvan te weerhouden.

De Heiland heeft ons het voorbeeld gegeven toen Hij zijn discipelen uitnodigde: 'Komt en gij zult zien (...) en [zij] zagen, waar Hij verblijf hield, en zij bleven die dag bij Hem' (Johannes 1:40). Waarom zou Hij dat gedaan hebben? Zijn reden staat niet in het verslag uitgelegd, maar ik ben ervan overtuigd dat het niets met comfort of gemak te maken had. Zoals altijd onderwees Hij. En wat voor betere manier was er om zijn volgelingen te onderwijzen dan ze uit te nodigen Hem te bezoeken, zodat ze zijn prachtige boodschap uit de eerste hand konden zien en ervaren.

Op dezelfde manier kan ons huis een huis van evangelieverkondiging

In Springfield (Missouri, VS) kijken Ryan en Angie Nicholls en hun vier kinderen thuis naar een conferentie-uitzending.

zijn, waar de mensen die wij kennen en liefhebben kunnen worden uitgenodigd om het evangelie uit de eerste hand in woord en daad te ervaren. We kunnen het evangelie verkondigen zonder een formeel gesprek. Ons gezin kan onze les zijn, en de sfeer die in ons huis heerst kan onze boodschap zijn.

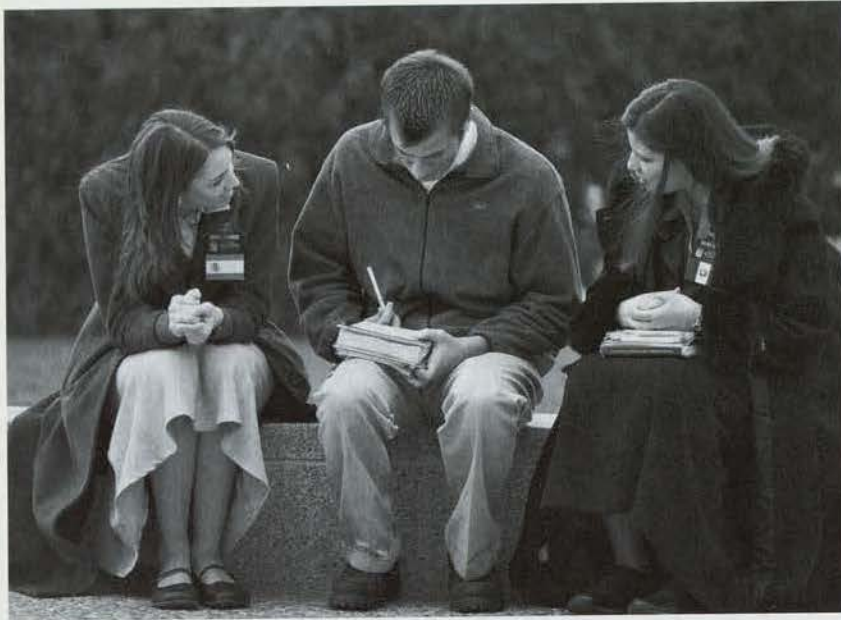
Een huis van evangelieverkondiging is niet alleen een zegen voor de mensen die wij uitnodigen, maar ook voor de mensen die er wonen. Als wij in een huis van evangelieverkondiging wonen, wordt ons getuigenis sterker en neemt ons begrip van het evangelie toe. In de Leer en Verbonden staat dat wij vergeving van onze zonden kunnen ontvangen als wij anderen bij hun bekering helpen. (Zie IV 62:3.) We vinden vreugde als we anderen tot Christus helpen komen, en voelen de verlossende macht van zijn liefde. (Zie IV 18:14–16.) Ons gezin wordt gezegend als het getuigenis en het geloof van beide ouders en de kinderen toeneemt.

In een huis van evangelieverkondiging bidden we om leiding voor onszelf, en voor het lichamelijke en geestelijke welzijn van anderen. We bidden voor de mensen die door de zendelingen onderwezen worden,

voor onze kennissen en voor mensen die geen lid van onze kerk zijn. In de huizen van evangelieverkondiging in de tijd van Alma werd de mensen geboden 'zich te verenigen in vasten en machtig gebed voor het welzijn van de ziel van hen die God niet kennen' (Alma 6:6).

Een huis van evangelieverkondiging creëren is de gemakkelijkste en doelmatigste manier om met anderen over het evangelie te praten. En dat geldt niet alleen voor traditionele gezinnen met twee ouders en hun kinderen. Studenten kunnen een huis van evangelieverkondiging creëren door afbeeldingen op de muren van hun appartement te hangen die geestelijke zaken in plaats van wereldse zaken weergeven. Oudere echtparen en ongehuwde leden creëren een huis van evangelieverkondiging als zij nieuwe burens verwelkomen en hen uitnodigen om naar de kerk te gaan of bij hen thuis te komen.

Een huis van evangelieverkondiging is een huis waar de kinderen uit de buurt graag spelen, waardoor het gemakkelijk is om hen en de rest van hun gezin uit te nodigen om een kerkdienst, gezinsavond of andere activiteit bij te wonen. Tieners die een huis van evangelieverkondiging

bezoeken, voelen zich op hun gemak om vragen te stellen of aan het gezinsgebed deel te nemen.

Een huis van evangelieverkondiging is heel gewoon. Het is misschien niet altijd brandschoon, en de kinderen gedragen zich niet altijd voorbeeldig. Maar het is een plek waar de gezinsleden elkaar liefhebben, en de Geest van de Heer door de bezoekers gevoeld wordt.

Nu we het over een huis van evangelieverkondiging hebben, is het wellicht zinvol om vast te stellen wat een huis van evangelieverkondiging niet is.

Het is geen programma. Het is een levenswijze. Een huis van evangelieverkondiging houdt in dat we onze vrienden en burens uitnodigen voor de vele activiteiten van het gezin en de kerk. Als we onze vrienden voor dergelijke activiteiten uitnodigen, zullen ze de Geest voelen.

Een huis van evangelieverkondiging creëren betekent niet dat we veel tijd moeten besteden om vriendschappen te sluiten en te ontwikkelen met mensen die we over het evangelie willen vertellen. Die vrienden komen vanzelf in ons leven; en als wij vanaf het begin openlijk over ons lidmaatschap van de kerk praten, kunnen we gemakkelijk over het evangelie praten zonder dat we verkeerd begrepen

worden. Vrienden en kennissen zullen accepteren dat het een deel van ons leven is, en zullen zich niet geremd voelen om vragen te stellen.

Een huis van evangelieverkondiging wordt niet gedefinieerd door de vraag of mensen al dan niet lid van de kerk worden. Het is onze kans en verantwoordelijkheid om mee te leven, deelgenoot te maken, te getuigen en uit te nodigen, en de mensen vervolgens zelf te laten beslissen. Wij worden gezegend als wij hen uitnodigen om de herstelling te overwegen, ongeacht het resultaat. Op z'n minst hebben we een goede relatie met iemand van een andere kerk, en kunnen we die vriendschap voortzetten.

In een huis van evangelieverkondiging bidden we niet alleen voor de gezondheid, veiligheid en het succes van onze zendelingen over de hele wereld. We bidden voor onze eigen ervaringen en kansen op het gebied van zendingswerk, en dat we voorbereid zullen zijn om gehoor te geven aan de influisteringen die we ontvangen. En ik beloof u dat die *zullen* komen.

Ruim twintig jaar geleden heb ik gezegd dat de sleutel tot succesvol zendingswerk door leden de oefening van ons geloof is. Een van de manieren om ons geloof in de Heer en zijn

beloften te laten zien, is om onder gebed een datum te prikken waarop we iemand hebben voorbereid om met de zendelingen kennis te maken. Ik heb honderden brieven van leden ontvangen die hun geloof op deze eenvoudige wijze hebben geoefend. Hoewel de gezinnen geen idee hadden met wie ze over het evangelie zouden praten, hebben ze een datum geprikt, gebeden en met veel meer mensen gesproken. De Heer is de goede herder, en Hij kent zijn schapen die zijn voorbereid om naar zijn stem te luisteren. Hij zal ons leiden als wij naar zijn goddelijke hulp streven om zijn evangelie te verkondigen.

Een zuster in Frankrijk werd gevraagd waarom ze zoveel succes had. Ze zei: 'Ik vertel gewoon over mijn vreugde. Ik behandel iedereen alsof ze al lid van de kerk zijn. Als ik in een rij sta en met iemand aan de praat raak, vertel ik hoeveel ik op zondag van de kerkdienst heb genoten. Als collega's vragen wat ik het weekend gedaan heb, sla ik de periode tussen zaterdagavond en maandagochtend niet over. Ik vertel ze dat ik naar de kerk ben geweest, wat er gezegd werd, en wat mijn ervaringen met de heiligen waren. Ik praat over mijn leven, gedachten en gevoelens.'

In een huis van evangelieverkondiging is zendingswerk een onderwerp tijdens gezinsraden en gesprekken. Er was een getrouw gezin dat had besproken dat ieder gezinslid een goed voorbeeld moest zijn. Later schonk de coach van de zoon, die geen lid van de kerk was, een donatie aan de kerk. Waarom deed hij dat? Omdat deze jongeman indruk op hem had gemaakt door moedig tegen het team te zeggen dat ze hun taalgebruik moesten zuiveren. Er zijn duizenden ervaringen waar we over kunnen praten, dat mensen lid van de kerk zijn geworden vanwege de geest en de houding die ze waarnemen in het leven van hen die uit een huis van evangelieverkondiging komen.

Nieuwe vrienden kunnen ook door lectuur of dvd's met de kerk in aanraking worden gebracht. Uitnodigingen om een gezinslid tijdens een avondmaalsdienst te horen spreken, een doopdienst van een gezinslid bij te wonen of een rondleiding door het gebouw te krijgen, worden ook vaak gewaardeerd door mensen die geen lid van de kerk zijn. Alle indicaties wijzen erop dat er niets doeltreffender is dan onze vrienden uit te nodigen om 'te komen en te zien' door een avondmaalsdienst bij te wonen. Veel te veel mensen weten niet dat ze welkom zijn om een dienst bij te wonen.

Uiteraard steunen wij allemaal onze wijkleiders en dragen wij bij aan het zendingsplan van de wijk. Wat onze roeping ook is, we helpen leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties bij het assisteren van de zendelingen, het verwelkomen van bezoekers en het begeleiden van nieuwe leden. U kunt de zendelingen vragen of u hun dagplanner mag zien, zodat u kunt bepalen hoe u ze het best kunt helpen bij het bereiken van hun doelen. Door een goede samenwerking zal de geest van evangelieverkondiging onze kapellen, klaslokalen en recreatiezalen vervullen.

Ik geef u mijn getuigenis dat als wij enkele van deze eenvoudige dingen doen, de Heer ons zal leiden om tienduizenden kinderen van onze hemelse Vader te vinden die voorbereid zijn om in het evangelie te worden onderricht. Onze liefde voor de Heer, onze waardering voor zijn zoenoffer, en zijn zending om alle mensen uit te nodigen bij Hem te komen, moet voldoende motivatie voor ons zijn om het evangelie te verkondigen.

Moge de Heer u zegenen, broeders en zusters, met meer geloof en vertrouwen in Hem terwijl u de helpende hand uitsteekt om de herstelling van het evangelie van Jezus Christus aan de mensen in de wereld te verkondigen. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Nu is de tijd om een zending te vervullen!

OUDERLING RICHARD G. SCOTT

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Daar er over de hele wereld op vele manieren aan zendingswerk kan worden gedaan, kunnen jonge mannen en vrouwen en toegewijde echtparen onder inspiratie van de Heer geroepen worden voor taken die niet eenvoudig zijn.

Ik kan me niet goed voorstellen dat er in de wereld iets boeienders te doen is voor een jonge man, vrouw of echtpaar dan een voltijdzending te vervullen voor De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De boodschap van het herstelde evangelie is absoluut van het grootste belang. Zij komt van God onze eeuwige Vader, is bestemd voor al zijn kinderen en heeft zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, tot kern. Als die

boodschap wordt begrepen en nageleefd, kan verwarring plaatsmaken voor vrede, verdriet voor geluk, en kunnen er oplossingen voor hardnekkige problemen worden gevonden.

We hebben nu een duidelijke leidraad tot succes in zendingswerk. Dat is de handleiding *Predik mijn evangelie* met de bijbehorende materialen. De zeer doeltreffende nieuwe zendingslessen zijn bedoeld om onder inspiratie van de Geest in eigen bewoordingen te worden gegeven, zonder uit het hoofd te worden geleerd. Dat is de wereldwijde verbreiding van het evangelie ten goede gekomen. Iedere zendingspresident is uitvoerig geïnstrueerd in hoe het nieuwe materiaal moet worden ingevoerd. Het gevolg is een groep zeer capabele, toegewijde, enthousiaste zendingspresidenten die weten hoe ze hun zendelingen moeten inspireren en motiveren.

Doordat elke zendeling de ideeën in *Predik mijn evangelie* bestudeert en toepast, wordt de boodschap van de herstelling, het heilsplan en de andere evangeliebeginselen nu beter

Een groep zendingen wonen een conferentie-uitzending in Brazilië bij.

verkondigd. Dat de lat van de kerkelijke normen hoger is gelegd, heeft verstrekkende gevolgen gehad. Er wordt harder gewerkt in het zendingsveld, zendingscollega's hebben een betere band gekregen, er wordt beter lesgegeven en er worden meer bekeerlingen behouden.

Het zendingswerk wordt nu over het algemeen beter dan ooit tevoren begeleid. Het heeft wereldwijd de aandacht van gebiedspresidiums, de zeven presidenten van de Zeventig, het Quorum der Twaalf Apostelen en ook het Eerste Presidium is zeer geïnteresseerd.

Daar er over de hele wereld op vele manieren zendingswerk kan worden gedaan, kunnen jonge mannen en vrouwen en toegewijde echtparen onder inspiratie van de Heer geroepen worden voor taken die niet eenvoudig zijn, maar die hen wel op het lijf geschreven zijn. Ik vind het geweldig dat ik betrokken ben bij dit werk, dat zovelen wereldwijd krachtig tot zegen kan zijn.

Ouderling M. Russell Ballard heeft eerder uitgelegd hoe we in ons gezin zendingsactief kunnen zijn. Ik wil graag bespreken hoe een broeder, zuster of echtbaar kan worden voorbereid op een voltijdzending.

Het proces wordt thuis lang voordat de zendingsleeftijd wordt bereikt in werking gezet door ouders die het idee van een zending in elk jongenshart griffen *dat* hij een zending zal vervullen, en niet *of* hij een zending zal vervullen. Het evangelie kan kinderen

het best thuis worden bijgebracht, waar het kan worden aangepast aan de leeftijd en het begripsvermogen van ieder kind. Thuis wordt er rekening gehouden met de individuele kenmerken van ieder kind; daar krijgt het de hele wapenrusting op maat aangesp. Het is het onderwijs van de ouders dat kinderen gereedmaakt voor de maatschappij en waardige jongemannen voorbereidt op de vreugde van het zendingswerk. In het gezin leert een jong meisje dat haar voornaamste rol die van echtgenote en moeder is. Maar dat wil niet zeggen dat er, mocht de gelegenheid zich voordoen, geen ruimte is voor een voltijdzending, zoals het Eerste Presidium onlangs heeft aangegeven: 'Waardige alleenstaande vrouwen in de leeftijd van 21 jaar en ouder (...) kunnen worden voorgedragen voor een voltijdzending. (...) Deze zusters kunnen een waardevolle bijdrage leveren (...) maar ze moeten er niet toe geprest worden. De bisschop mag hen niet voordragen als een zending een huwelijk in de weg zou staan.'¹

Veel ouders gebruiken bepaalde delen uit de handleiding *Predik mijn evangelie* om nadruk te leggen op leringen die de ontwikkeling van het getuigenis van hun kinderen ten goede komen. Als jongen kun je nu al leren hoe je later je plicht als priesterschapsdrager kunt vervullen. Je zult thuis hulp krijgen om je de belangrijke leringen van de Heer eigen te maken en die toe te passen. Daardoor zul je sterk worden in de naleving van

de geboden, de heilige tempelverordeningen kunnen ontvangen en een zending kunnen vervullen. Dergelijke ervaringen leggen een fundament, zodat je later een goede echtgenoot en vader kunt zijn.

Delen van *Predik mijn evangelie* zullen jou, jonge vrouw, begrip geven van de leer die verband houdt met jouw rol van echtgenote en moeder, en je zult die leren toepassen. Mocht je ervoor kiezen een voltijdzending te vervullen dan heb je daar al een fundament voor. Ook het seminarie zal jou, jonge man of jonge vrouw, een fundament helpen leggen, waarop je later in je leven succes en geluk kunt bouwen. Er is een cursus in het instituut en aan de drie Brigham Young Universities waarmee je je kunt voorbereiden op een zending. Die cursus is gebaseerd op de beginselen die in *Predik mijn evangelie* worden behandeld en gaat hand in hand met die prachtige handleiding. Dat zal je een voorsprong geven als je aan je zending begint.

Dat zendingen, leiders, leden en ouders geholpen zijn met de handleiding *Predik mijn evangelie* blijkt uit het feit dat er tot dusver iets minder dan een miljoen exemplaren van zijn verspreid. Doet u uw voordeel met uw eigen exemplaar?

U, bisschop of gemeentepresident, kunt door motiverende gesprekken te houden een zegen zijn voor elke jonge man in uw wijk of gemeente alsmede voor geschikte echtparen door hen aan te moedigen zich voor te bereiden op een voltijdzending. Niet alleen zult u die toekomstige zendingen tot zegen zijn, maar u kunt ook het antwoord op de gebeden van ouders zijn, die een zoon hebben die nog twijfelt over een zending, ondanks dat hij daar door zijn ouders toe is aangemoedigd. Bijvoorbeeld: onze dochter, Mary Lee, had haar ouders haar hele leven horen spreken over hun mooiste zendingservaringen. We hadden aan haar uitgelegd hoe de mogelijkheid om een zending te vervullen, ons leven ten

goede was gekomen en het fundament had gelegd voor alles wat ons lief is. Toch hadden we haar altijd vrij gelaten en gezegd dat het haar keuze was. In haar tienerjaren was ze nog steeds van plan een zending te vervullen. Maar toen de zendingsleeftijd naderde, had ze het zo druk met een boeiende universitaire studie dat ze het niet meer zo zeker wist. Toen ze zich liet ontvalen dat ze twijfelde aan een zending, kreeg ze de raad om eens met haar bisschop te gaan praten. Er werd een afspraak gemaakt. Toen ze tegenover een prima bisschop zat, vroeg ze: 'Wat zou u ervan zeggen als ik op zending ging?' De bisschop sprong op van zijn stoel, sloeg met beide handen op het bureaublad en zei: 'Dat is volgens mij het beste wat je kunt doen!' Die opmerking liet de weegschaal doorslaan.

Mary Lee vervulde een succesrijke zending in Spanje, waardoor ze verborgen talenten aanboorde, geestelijk tot wasdom kwam en capaciteiten tot ontwikkeling bracht die haar in haar rol van echtgenote en moeder tot zegen zijn. De bisschop die zo'n verregaande invloed op het leven van mijn dochter heeft gehad, is J. Willard Marriott, die momenteel gebiedszeventiger is. Maar voor ons blijft hij de man die onze dochter Mary Lee zo goed heeft geholpen. En in haar eigen gezin hebben, dankzij het goede voorbeeld van een vader en moeder die op zending zijn geweest, een zoon en een dochter een eervolle zending vervuld. Haar andere zoon zal zeker een zending vervullen en de jongste dochter zal op haar tijd de juiste keuze maken. Een ander kleinkind dat in de voetsporen van zijn vader is getreden, is onlangs op zending gegaan naar het zendingsgebied Cuernavaca (Mexico).

Bisschoppen en gemeentepresidenten, u kunt die krachtige invloed zijn voor de zendingen die u aanmoedigt en voorbereidt alsmede voor hun nakomelingen. Gebruik uw quorumleiders in de Aäronische priesterschap en

de adviseurs, alsmede de leidinggevenden in hogepriestersgroepen, ouderlingenquorums en vrouwenorganisaties, om u behulpzaam te zijn bij het roepen van zoveel mogelijk waardige zendingen. Doordat het nieuwe zendingsmateriaal wordt gebruikt, zullen veel meer door u voorgedragen zendingen beter voorbereid en uiterst gemotiveerd in het zendingsveld aankomen. Hoewel de meeste kandidaat-zendingen zo goed als klaar zijn voor een zending, zijn er wellicht een paar die nog wat aanpassingen moeten doen voordat ze op zending kunnen. Zorg — in overleg met de ouders — dat ze aan de normen voldoen.

Bid erover welke echtparen u kunt aanmoedigen om hun papieren voor een voltijdzending in te dienen. We hebben ze heel hard nodig.

Het verbaast mij telkens weer hoe de Heilige Geest voor elke zending en elk echtpaar een geschikte werkplek waar ook ter wereld weet te vinden, die aansluit bij hun eigenschappen en behoeften. Ik heb gezien dat de sterkste en meest capabele zendingen en zusters in de Verenigde Staten en Canada op zending zijn geroepen om daar de wortels van de kerk sterk te houden. Ik heb zendingen zien terugkomen uit verre oorden, en die veel moeite hadden moeten doen om zich aan te passen aan de cultuur van bijvoorbeeld Oceanië, Mongolië, of de hooglanden van Guatemala, of die naar een plek waren gestuurd waar ze maar weinig contact hadden met de zendingspresident, maar die onvermoede kwaliteiten uitstekend bleken te hebben ontwikkeld.

Sta mij nu toe u te vertellen wat een eervolle voltijdzending voor mij persoonlijk betekent. Ik ben opgegroeid in een gezin met heel goede ouders. Maar mijn vader was geen lid en mijn moeder was minderactief. Na mijn zending kwam daar verandering in. Ze werden heel sterk in de kerk

en dienden toegewijd in de tempel, hij als verzegelaar, zij als een tempelwerkster. Maar toch kon ik toen, zoals velen van jullie nu, niet bevroeden hoe belangrijk een zending eigenlijk is. Ik werd verliefd op een uitzonderlijke jonge vrouw. In een beslissende fase van onze relatie, maakte ze me heel duidelijk dat ze alleen met een teruggekeerde zending in de tempel wilde trouwen. Reden te meer om een zending in Uruguay te vervullen.

Dat was niet gemakkelijk. De Heer heeft me veel uitdagingen gegeven die stapstenen tot grote groei werden. Daar kreeg ik mijn getuigenis dat God de Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, echt aan Joseph Smith zijn verschenen om de herstelling van de waarheid, het priesterschapsgeslag en de ware kerk op aarde in te luiden. Ik kreeg een getuigenis dat Joseph Smith een unieke profeet is. Ik leerde essentiële leerstellingen. Ik ontdekte wat het inhoudt om door de Geest te worden geleid. Vaak ging ik 's nachts mijn bed uit terwijl mij collega lag te slapen om mijn hart voor de Heer uit te storten en zijn leiding af te smeken. Ik smeekte of ik mijn getuigenis en de waarheid die ik leerde in goed Spaans kon verwoorden aan een volk dat ik lief had gekregen. Die gebeden werden meer dan verhoord. In diezelfde tijd werd mijn toekomstige eeuwige metgezellin, Jeanene, op haar eigen zending gevormd tot een uitzonderlijk goede echtgenote en moeder.

Het belangrijkste is echter dat alles wat ik nu van grote waarde vind, in het zendingsveld vorm heeft gekregen. Als ik niet was aangemoedigd om op zending te gaan, had ik nooit de eeuwige metgezellin of de fijne kinderen gehad, die mij zeer dierbaar zijn. In ben er zeker van dat er beroepsmatig niet zoveel mogelijkheden mijn kant op waren gekomen, waardoor ik mijn capaciteiten heb kunnen ontwikkelen. Ik had nooit de heilige roeping gekregen met de mogelijkheden om te dienen, waarvoor ik eeuwig

dankbaar zal zijn. Ik ben uitermate rijk gezegend doordat ik een zending heb vervuld.

Begrijpt u nu waarom ik zo graag elke jonge man wil motiveren om een zending waardig te zijn? Ziet u in waarom ik elk echtpaar dat daar lichamelijk toe in staat is, aanmoedig om voor de Heer op zending te gaan? Is het je duidelijk waarom ik jullie, jonge vrouwen, in overweging geef om, wanneer u dat echt wil en dat een aanstaand huwelijk niet in de weg staat, de Heer als zendeling te dienen? Ons gezin is uitermate gezegend door een vrouw en moeder die ervoor koos een voltijdzending te vervullen terwijl ik op zending was.

Als je een jonge man bent die zich afvraagt of je een voltijdzending moet vervullen, baseer die belangrijke beslissing dan niet op je eigen wijsheid alleen. Ga bij je ouders en je bisschop of gemeentepresident te rade. Vraag in gebed of de Heer zijn wil aan jou kenbaar wil maken. Het staat voor mij vast dat een zending buitengewone zegeningen tot gevolg heeft, niet alleen nu maar in je verdere leven. Als je een jonge man bent die twijfelt over een zending, verzoek ik je dringend om niet te bidden of je wel moet gaan, maar de Heer te vragen of Hij je wilt helpen om een waardige, bevoegde voltijdzending te worden. Je zult nooit spijt krijgen van een zending, maar je zult er hoogstwaarschijnlijk wel spijt van krijgen als je niet bent gegaan.

Ik weet dat Jezus de Christus is, dat zijn kerk en de volheid van zijn evangelie op aarde is hersteld door een uitermate belangrijke profeet, Joseph Smith. Ik geef u mijn getuigenis dat er groot geluk voortvloeit uit een ijverig vervulde voltijdzending, niet alleen voor wie de boodschap hoort, maar ook voor wie die onder inspiratie van de Geest brengt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Verklaring van het Eerste Presidium, ongepubliceerd.

Zion te midden van Babylon

OUDERLING DAVID R. STONE

van de Zeventig

We hoeven de normen, gebruiken en waarden van Babylon niet te aanvaarden. We kunnen Zion te midden van Babylon vestigen.

Vorig jaar zomer waren mijn vrouw en ik in San Diego (Californië) om in het Old Globe Theater het toneelstuk *MacBeth* van Shakespeare te zien. We zagen twee uitvoeringen, omdat onze dochter Carolyn een van de drie heksen in het toneelstuk speelde. Uiteraard vonden we het leuk om haar in het toneelstuk te zien, en we waren nog meer opgetogen toen we haar de volgende beroemde woorden hoorden spreken: 't Jeuken van mijn duim zegt mij: Iets dat boos is, komt nabij.' (Vierde bedrijf, eerste toneel, regels 40-41.)

Toen ik dat hoorde, overwoog ik hoe nuttig het zou zijn om een

waarschuwingssysteem te hebben om ons tegen naderend kwaad te waarschuwen, zodat we ons kunnen voorbereiden. Het kwaad komt op ons af, of we nu een waarschuwingssysteem hebben of niet.

Een andere keer reden mijn vrouw en ik op een avond richting een grote stad. Toen we over de heuvels kwamen en de heldere lichten aan de horizon zagen, stootte ik mijn vrouw aan en zei: 'Kijk, de stad Babylon!'

Uiteraard is er geen specifieke stad die Babylon symboliseert. Babylon was een stad in het oude Israël die wellustig, genotzuchtig en corrupt was geworden. Het voornaamste gebouw in de stad was een tempel van een afgod, die vaak Bel of Baäl werd genoemd.

Maar de genotzucht, corruptie, wellust en de aanbidding van afgoden is in veel steden over de hele wereld te zien, groot en klein. De Heer heeft gezegd: 'Zij zoeken niet de Heer om zijn gerechtigheid te vestigen, maar ieder mens wandelt op zijn eigen weg, en naar het beeld van zijn eigen god, wiens beeld naar de gelijkenis der wereld is' (IV 1:16).

Door hun eigen weg te gaan lijken te veel mensen op het Babylon van ouds. Zij volgen een God wiens beeld naar de gelijkenis der wereld is.

Een van de grootste problemen waar we mee te maken hebben is dat we wel in de wereld moeten wonen, maar niet van de wereld mogen worden. We moeten Zion te midden van Babylon vestigen.

'Zion te midden van Babylon.' Wat een duidelijke en heldere woorden, als een licht in de geestelijke duisternis. Wat een denkbeeld om goed te onthouden nu we Babylon steeds groter zien worden. We zien Babylon in onze steden en samenlevingen. We zien Babylon overal.

En omdat Babylon zo in opmars is, moeten we Zion te midden ervan opbouwen. We mogen onszelf niet door de kwade invloeden om ons heen laten overweldigen. We beseffen maar zelden hoe zeer we een voortvloeiende zijn van de cultuur van onze omgeving en tijd.

In de tijd van het oude Israël was het volk van de Heer als een eiland van de ware God, omgeven door een oceaan van afgoderij. De golven van die oceaan sloegen onophoudelijk tegen de kust van Israël. Ondanks het gebod om geen gesneden beelden te maken en te aanbidden, kon Israël de verleiding ogenschijnlijk niet weerstaan, onder invloed van de tijd en omstandigheden. Steeds opnieuw ging Israël op zoek naar vreemde goden om te aanbidden, ondanks het gebod van de Heer en de woorden van de profeten en priesters.

Hoe kon Israël de Heer vergeten die hen uit Egypte had geleid? Ze stonden voortdurend onder druk door de omgeving waarin ze leefden.

Het is verraderlijk om in deze tijd en omstandigheden te leven. Onze omgeving wordt ervan doordrongen, en we denken dat we redelijk en logisch zijn, terwijl we maar al te vaak gevormd worden door de ethos, wat de Duitsers de Zeitgeist noemen, ofwel de omstandigheden van plaats en tijd.

Omdat mijn vrouw en ik in tien verschillende landen hebben gewoond,

hebben we de invloed van de ethos op het gedrag van de mens gezien. Gebruiken die volkomen aanvaardbaar in de ene cultuur zijn, zijn onaanvaardbaar in een andere. Taalgebruik dat op sommige plaatsen beleefd is, kan op andere plaatsen volledig ongepast zijn. In iedere cultuur leven de mensen in een omhulsel van zelfvolgaan zelfbedrog, er volledig van overtuigd dat wat zij zien, ook de realiteit is.

Onze cultuur lijkt te bepalen wat voor voedsel we lekker vinden, hoe

we ons kleden, wat beleefd is, welke sporten we moeten volgen, naar wat voor muziek we moeten luisteren, hoe belangrijk een opleiding is, en wat onze houding ten opzichte van eerlijkheid moet zijn. Ook worden mannen beïnvloed wat recreatie en godsdienst betreft, en vrouwen wat een carrière en het krijgen van kinderen betreft. Er wordt veel invloed uitgeoefend op onze zienswijze wat voortplanting en zedelijke kwesties betreft. Maar al te vaak zijn we als

marionetten, terwijl onze cultuur bepaalt wat 'populair' is.

Er is uiteraard een Zeitgeist waar we aandacht aan moeten besteden, en dat is de ethos van de Heer, de cultuur van het volk van God. Petrus heeft gezegd: 'Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht' (1 Petrus 2:9).

Het is de ethos van hen die de geboden van de Heer onderhouden, zijn wegen bewandelen en 'leven naar ieder woord dat uit de mond Gods uitgaat' (LV 84:44). Als we daarom eigenaardig zijn, zo zij het.

Door mijn betrokkenheid bij de bouw van de Manhattantempel was ik in de gelegenheid om voorafgaand aan de inwijding vrij vaak in de tempel te zijn. Het was heerlijk om in de celestiale zaal te zitten, en daar van de volmaakte rust te genieten, zonder een enkel geluid van de drukke straten van New York City. Hoe was het mogelijk om de tempel zo eerbiedig stil te krijgen, met het lawaai van de wereldstad op slechts enkele meters afstand?

Het antwoord schuilt in de constructie van de tempel. De tempel is binnen de muren van een bestaand pand gebouwd, en de binnenmuren zijn op slechts enkele plaatsen met de buitenmuren verbonden. Op die manier heeft de tempel (Zion), maar weinig last van Babylon, ofwel de buitenwereld.

Dat kan voor ons een belangrijke les zijn. Wij kunnen het ware Zion onder ons creëren, door de invloed van Babylon te beperken.

Toen Nebukadnessar zeshonderd jaar voor Christus vanuit Babylon kwam om Juda te veroveren, liet hij het volk van de Heer afvoeren. Nebukadnessar koos enkele jonge mannen voor een speciale opleiding en training.

Onder hen bevonden zich Daniël,

Chananja, Misaël en Azarja. Zij waren bevoorrecht onder de jongeren die naar Babylon werden gebracht. De dienstknecht van de koning gebood hen dat zij het vlees en de wijn van de koning moesten eten en drinken.

We moeten goed begrijpen hoeveel druk er op de vier jonge mannen werd uitgeoefend. Ze waren door de vijand in gevangenschap afgevoerd, en bevonden zich in het paleis van de koning die macht over hun leven en dood had. En toch weigerden Daniël en zijn broers om te doen wat volgens hen verkeerd was, maar wat volgens de Babylonische cultuur juist gepast was. En voor die trouw en moed zegende de Heer hen en gaf Hij hun 'kennis en verstand van allerlei geschriften en wijsheid' (Daniël 1:17).

Verleid door onze cultuur herkennen wij onze afgoderij vaak niet, terwijl er aan onze touwtjes wordt getrokken door wat populair in Babylon is. De dichter Wordsworth heeft gezegd: 'De wereld is te sterk bij ons.' ('The World Is Too Much with Us; Late and Soon,' in *The Complete Poetical Works of William Wordsworth* [1924], p. 353).

In zijn eerste brief schrijft Johannes: '(...) Ik heb u geschreven, jongelingen, want gij zijt sterk en het

woord Gods blijft in u en gij hebt de boze overwonnen.

'Hebt de wereld niet lief en hetgeen in de wereld is' (1 Johannes 2:14-15).

We hoeven de normen, gebruiken en waarden van Babylon niet te aanvaarden. We kunnen Zion te midden van Babylon vestigen. We kunnen onze eigen normen hebben op het gebied van muziek, literatuur, dans, film en taalgebruik. We kunnen onze eigen normen hebben voor kleding en gedrag, voor beleefdheid en respect. We kunnen volgens de zedelijke wetten van de Heer leven. We kunnen zelf bepalen hoeveel van Babylon we door de media in ons huis toelaten.

Als we willen, kunnen we als volk van Zion leven. Is dat moeilijk? Ja natuurlijk; want de golven van de Babylonische cultuur slaan voortdurend tegen onze kust. Is er moed voor nodig? Uiteraard.

We worden altijd in vervoering gebracht door verhalen van moed, van mensen die onmogelijke beproevingen hebben overwonnen. Moed is de basis en het fundament van alle andere deugden; het gebrek aan moed verzwakt iedere andere deugd die we hebben. We hebben moed nodig om Zion te midden van Babylon te vestigen.

Hebt u zich ooit voorgesteld dat u een heldendaad verrichtte? Ik wel, als jongeman. Ik stelde me voor dat iemand in gevaar verkeerde en dat ik die persoon met gevaar voor eigen leven redde. Of dat ik een geduchte vijand moest verslaan en dat ik de moed had om te overwinnen. Dat zijn onze jeugdige fantasieën!

Na bijna zeventig jaar op aarde heb ik geleerd dat dergelijke heldendaden weinig of nooit op ons pad komen.

Maar de kansen om pal te staan voor het goede zijn veel groter, als er nauwelijks merkbaar druk op ons wordt uitgeoefend, als zelfs onze vrienden ons aanmoedigen om aan de afgoderij deel te nemen. Er is geen fotograaf om onze heldendaad vast te leggen, geen verslaggever die het op

de voorpagina van de krant zet. Slechts in de stille overweging van ons geweten zullen we weten dat onze moed is beproefd: Zion of Babylon?

Vergis u niet: het grootste deel van Babylon is goddeloos. En wij hebben geen jeukende duim om ons te waarschuwen. Maar de ene na de andere golf slaat tegen onze kust. Kiezen we voor Zion, of kiezen we voor Babylon?

Als Babylon de stad van de wereld is, is Zion de stad van God. De Heer heeft over Zion gezegd: 'Zion kan niet worden opgebouwd, anders dan door de beginselen van de wet van het celestiale koninkrijk' (LV 105:5) en: 'Want dit is Zion: de reinen van hart' (LV 97:21).

Waar we ons ook bevinden, in welke stad we ook wonen, we kunnen ons eigen Zion vestigen door de beginselen van het celestiale koninkrijk na te leven, en er altijd naar te streven om rein van hart te worden. Zion is prachtig, en de Heer houdt haar in zijn hand. Ons gezin kan net als Zion een toevluchtsoord en een bescherming zijn.

We hoeven geen marionetten in de handen van de cultuur van onze omgeving en tijd te zijn. We kunnen moedig zijn, het pad van de Heer volgen, en in zijn voetsporen treden. Als we dat doen, zullen we Zion genoemd worden, en zullen we het volk van de Heer zijn.

Ik bid dat wij gesterkt zullen worden om de aanvallen van Babylon te weerstaan en dat we thuis en in onze gemeenschap Zion zullen vestigen — zodat we 'Zion te midden van Babylon' mogen hebben.

We streven naar Zion omdat het de woonplaats van onze Heer, Jezus Christus is, onze Heiland en Verlosser. In Zion en vanuit Zion zal zijn duidelijke en heldere licht schijnen, en zal Hij voor eeuwig regeren. Ik getuig dat Hij leeft, van ons houdt en over ons waakt.

In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De vrede van de Heer verspreiden

OUDERLING ROBERT S. WOOD

van de Zeventig

Hebben wij, die de naam van Christus op ons genomen hebben, ons onbewust laten verleiden tot laster, kwaadsprekerij en verbitterde vooroordelen?

Een kennis van mij heeft zitting in een politiek forum dat iedere week op de nationale televisie is te zien. Over haar rol heeft ze gezegd: 'Wij worden aangemoedigd om te spreken voordat we nadenken!' Het lijkt wel of we in een tijd leven waarin veel mensen spreken zonder na te denken, waardoor emotionele reacties in plaats van overwogen antwoorden worden aangemoedigd. Voor nationaal of internationaal publiek, in persoonlijke relaties of in de politiek, thuis of in het openbaar, de stemmen worden steeds luider, en het lijkt wel of we steeds vaker opzettelijk aanstoot geven en nemen.

De Heer heeft gewaarschuwd dat Satan vanaf het begin en door de hele geschiedenis heen het hart van de mens tot toorn heeft opgehitst.¹ In het Boek van Mormon heeft Laman gemord om toorn op te wekken, woede aan te moedigen en anderen tot moord aan te zetten.² In het Boek van Mormon zien we steeds opnieuw misleide en goddeloze mensen die anderen tot woede aanzetten en onenigheid veroorzaken. In de tijd van bevelhebber Moroni zette de afvallige Amalickiah 'het hart der Lamanieten tegen het volk van Nephi' op.³ Amulon en de goddeloze priesters van Noach, Nehor, Korihor, de afvallige Zoram (de lijst gaat maar door in het Boek van Mormon), waren onruststokers die wantrouwen opwekten, onenigheid aanwakkerden en haat versterkten.

Tegen Henoch zei de Heer dat de tijd vóór zijn geboorte en de tijd vóór zijn wederkomst 'dagen van goddeloosheid en wraak'⁴ zouden zijn. En volgens de Heer zal de verbolgenheid in de laatste dagen onversneden op de gehele aarde worden uitgestort.⁵ *Toorn* wordt gedefinieerd als de rechtschapen verbolgenheid van God en als de menselijke neiging tot onbezonnen vurigheid en diepe of gewelddadige woede. De eerste komt voort uit de zorgzaamheid van een liefdevolle

Vader van wie de kinderen vaak 'liefdeloos zijn en hun eigen bloed haten'⁶, terwijl de tweede toorn verwijst naar een volk 'zonder orde en zonder barmhartigheid (...) sterk geworden in hun ontarding.'⁷ Ik ben bang dat de aarde beide soorten toorn ervaart, en ik veronderstel dat de goddelijke toorn bijzonder getergd wordt door hen die het hart van de mens aanzetten tot goddeloosheid, laster en gewelddadige haat.

Waarheid en begrip zijn de eerste slachtoffers van de menselijke toorn. Jakobus heeft gezegd: 'Ieder mens moet snel zijn om te horen, langzaam om te spreken, langzaam tot toorn; want de toorn van een man brengt geen gerechtigheid voor God voort.'⁸ Henoeh kwam erachter dat Gods troon er een is van vrede, gerechtigheid en waarheid.⁹ Of het nu verkeerde vrienden, onrechtvaardige leerkrachten, artiesten, verslaggevers, of brieven-schrijvers naar kranten betreft, of mensen die naar rijkdom of macht streven, pas op voor hen die zoveel woede bij ons opwekken dat rustige overwegingen en liefdevolle gevoelens onderdrukt worden.

Bij de wateren van Mormon nodigde Alma iedereen uit die een verbond met God wilde sluiten om

als getuige van God op te treden en elkaars lasten te dragen.¹⁰ Wij hebben een heilig verbond gesloten en moeten dus trouw blijven aan de weg, de waarheid en het leven, namelijk Jezus Christus.

Hebben wij, die de naam van Christus op ons genomen hebben, ons onbewust laten verleiden tot laster, kwaadsprekerij en verbitterde vooroordelen? Laten we ons door persoonlijke, politieke, zakelijke of godsdienstige verschillen verleiden om mensen met andere denkbeelden zwart te maken? Staan we even stil om de ogenschijnlijk verschillende meningen van anderen te overwegen, en zoeken we waar mogelijk naar punten van overeenkomst?

Ik kan me nog herinneren dat ik als student een kritische verslag moest schrijven over een belangrijk politiek filosoof. Het was duidelijk dat ik het niet met hem eens was. Mijn hoogleraar zei dat mijn artikel wel goed was, maar niet goed genoeg. Voordat je kritiek geeft, zei ze, moet je eerst de argumenten presenteren die de stelling van de persoon bekrachtigen, argumenten die de filosoof zou aanvaarden. Ik herschreef mijn artikel. Ik was het nog steeds niet met de filosoof eens, maar ik begreep hem beter, en naast

de beperkingen, zag ik ook de sterke punten van zijn overtuiging. Ik heb toen een les geleerd die ik in alle aspecten van mijn leven heb toegepast.

Toen generaal Andrew Jackson tijdens de Battle of New Orleans langs zijn manschappen liep, zei hij: 'Heren, richt je wapens iets lager!' Ik denk dat velen van ons onze 'wapens' iets lager moeten richten. Aan de andere kant moeten we het niveau van persoonlijk en openbaar overleg verhogen. We mogen de meningen van anderen niet bespotten of hun verkeerd als 'stroman' voorstellen, en ongegrond hun motivatie en karakter belasteren. Op advies van de Heer moeten we overal eerlijke, wijze en goede mannen en vrouwen steunen, en erkennen dat er 'onder alle sekten, genootschappen en gezindten' mensen zijn die van de waarheid van het 'evangelie worden afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is.'¹¹ Zouden we dat licht verbergen omdat we ons hebben aangeleerd om kwaad te spreken, vooroordelen te koesteren of aanstoot te geven en te nemen?

Het is soms veel te gemakkelijk om ons over te geven aan bespotting en cynisme als we met tegenovergestelde meningen geconfronteerd worden. We demoraliseren of geringschatten om

anderen of hun mening te vernederen. Dat is een belangrijk werktuig van de mensen die zich in het grote en ruime gebouw bevinden dat vader Lehi in zijn visioen zag.¹² Judas, de broeder van Jezus, heeft gezegd: 'Aan het einde des tijds zullen er spotters komen, die naar hun eigen goddeloze begeerten zullen wandelen. Zij zijn het, die scheuringen maken, natuurlijke mensen, die de Geest niet hebben.'¹³

Vergelijkbaar met bespottung is een geest van cynisme. Cynici zijn geneigd om fouten te zoeken en te vinden. Stilzwijgend of uitgesproken geven zij blijk van een spottend ongelooft in oprechtheid en rechtschapenheid. Jesaja sprak over hen 'die op boosheid zinnen' en 'die een mens om een woord schuldig verklaren en valstrikken leggen in de poort voor wie opkomt voor het recht, en die met ijdele beweringen terzijde dringen wie het recht aan zijn zijde heeft.'¹⁴ In dit opzicht heeft de Heer ons in de laatste dagen aangeraden: 'Houdt op fouten te zoeken bij elkaar' en 'bovenal: bekleedt u met de band der naastenliefde, als met een mantel, die de band is van volmaking en vrede.'¹⁵

President George Albert Smith heeft gezegd: 'Niets in de wereld is verderfelijker en schadelijker voor de mens dan haat, vooroordelen, achterdocht en de kwalijke houding die sommige mensen ten opzichte van hun medemensen hebben.'¹⁶ En over politiek heeft hij gezegd: 'Wanneer u door uw politieke overtuiging onvriendelijk over uw broeders spreekt, weet dan dat u zich in een gevaarlijke situatie bevindt.'¹⁷ Over de grote zending van het koninkrijk in de laatste dagen heeft hij gezegd: 'Wij behoren niet tot een militante kerk. Dit is een kerk die vrede in de wereld verkondigt. Het is niet onze taak om de wereld in te gaan en fouten bij anderen te zoeken, of om mensen te bekritisieren omdat zij iets niet begrijpen. Maar het is ons voorrecht om ons vriendelijk en liefdevol onder hen te begeven en met te praten over

de waarheid die de Heer in deze laatste dagen heeft geopenbaard.'¹⁸

De Heer heeft ons geroepen om een bijzondere zending te vervullen. Zoals hij tegen Henoch vanouds zei, is de tijd waarin we leven een tijd van duisternis, maar het is ook de tijd waarin rechtschapenheid uit de hemel komt, en de waarheid opnieuw over de aarde zal worden verspreid — het getuigenis van Christus en zijn zoenoffer. Als een vloedgolf zal die boodschap de wereld overspoelen, en de uitverkorenen van de Heer zullen vanuit de vier hoeken der aarde worden vergaderd.¹⁹ Waar we op aarde ook leven, we zijn als volk gevormd om de vrede van de Heer te verspreiden. Petrus heeft gezegd dat we door God in zijn ontferming zijn aangenomen om Hem te verkondigen 'die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk.'²⁰ We kunnen het ons niet veroorloven om net als de wereld aanstoot te geven en te nemen. Maar zoals de Heer aan Paulus en Mormon heeft geopenbaard, mogen we niet afgunstig en niet opgeblazen zijn. We worden niet verbitterd, noch zoeken we onszelf. Wij zijn niet blijde over ongerechtigheid, maar blijde met de waarheid. Het is ongetwijfeld de reine liefde van Christus die wij vertegenwoordigen.²¹

In deze wereld vol toorn heeft onze hedendaagse profeet, president Gordon B. Hinckley, gezegd: 'Nu is er wel veel dat wij kunnen en moeten

doen in deze gevaarlijke tijd. Wij kunnen de kwestie zoals wij die zien op zijn merites beoordelen en er onze mening over geven, maar laten wij nooit betrokken raken bij kwade woorden of werken inzake onze broeders en zusters uit verschillende landen, aan welke kant die landen ook staan. Politieke geschillen rechtvaardigen nooit haat of wrok. Ik hoop dat het volk van de Heer onderling vrede mag hebben in moeilijke tijden, aan welke overheid of partij zij ook trouw zijn.'²²

Als ware getuigen van Christus in de laatste dagen mogen we niet in de duisternis terechtkomen zodat we, zoals Petrus zegt, 'blind' zijn, maar we laten overvloedig worden in het getuigenis van Christus en zijn herstelde evangelie, in gedachten, woord en daad.²³ God leeft. Jezus Christus is de weg, de waarheid en het leven. Joseph Smith, de grote profeet van de herstelling, was het werktuig waardoor wij als volk zijn gegrondvest, ook momenteel geleid door een profeet van God, president Gordon B. Hinckley. Laten we de reine liefde van Christus dagelijks in ons hart vernieuwen, en samen met onze Meester de duisternis in de wereld te boven komen.

In de naam van Jezus Christus.
Amen. ■

NOTEN

1. Zie 2 Nephi 28:20; IV 10:24.
2. Zie 1 Nephi 16:37-38.
3. Alma 48:1.
4. Mozes 7:46, 60.
5. Zie IV 115:6.
6. Mozes 7:33.
7. Moroni 9:18-19.
8. Jakobus 1:19-20.
9. Zie Mozes 7:31.
10. Zie Mosiah 18:8-10.
11. Zie IV 123:12; zie ook 98:10.
12. Zie 1 Nephi 8:26-33; 11:36.
13. Judas 1:18-19.
14. Jesaja 29:20-21.
15. IV 88:124-25.
16. *Sayings of a Saint*, verzameld door Alice K. Chase (1952), p. 30.
17. Conference Report, april 1914, p. 12.
18. Conference Report, april 1935, p. 44.
19. Zie Mozes 7:62.
20. 1 Petrus 2:9-10.
21. 1 Korintiërs 13:4-6; Moroni 7:45-47.
22. 'Oorlog en vrede', *Liahona*, mei 2003, p. 80.
23. 2 Petrus 1:8-9.

Gebed, geloof en gezin: stapstenen naar eeuwig geluk

OUDERLING H. BRUCE STUCKI

van de Zeventig

Onze hemelse Vader zal naar ons nederig gebed luisteren en Hij zal ons de troost en leiding geven die wij nodig hebben.

Het was de dag na kerst in 1946 in Santa Clara (Utah). Als negenjarige jongen vroeg ik mijn moeder of ik met mijn kerstcadeau, een nieuwe pijl en boog, op de heuvel achter ons huis op konijnen mocht jagen. Het was al laat in de middag en mijn moeder aarzelde. Maar omdat ik bleef zeuren, zei ze dat ik mocht gaan als ik maar voor het donker thuis zou zijn.

Op de top van de heuvel deed ik een pijl op mijn boog. Ik liep rustig door het struikgewas in de hoop dat

ik verderop een konijn op het zachte gras zou zien.

Ik schrok van een grote prairiehaas die vlak voor me uit het struikgewas sprong. Ik spande mijn boog, richtte en liet de pijl richting de vluchtende, wegsnellende haas vliegen. De pijl miste en de haas verdween in het struikgewas verderop.

Ik liep naar de plek waar volgens mij de pijl terecht was gekomen. Er zaten maar vijf pijlen bij de boog, dus ik wilde er geen kwijtraken. Ik keek op de plek waar de pijl moest zijn, maar kon hem nergens vinden. Ik keek in de buurt van de plek waar hij volgens mij terecht was gekomen, maar zag hem nergens.

De zon begon in het westen onder te gaan. Ik wist dat het binnen dertig minuten donker zou zijn, en ik wilde niet te laat thuiskomen. Ik zocht verder in het gebied waar de pijl moest liggen. Ik keek onder alle struiken, maar kon hem nergens vinden.

Ik had weinig tijd over en moest op weg naar huis gaan om daar voor donker te zijn. Ik besloot te bidden en mijn hemelse Vader om hulp te vragen. Ik ging op mijn knieën zitten, sloot mijn ogen en bad tot mijn Vader in de hemel. Ik zei dat ik mijn nieuwe

pijl niet kwijt wilde raken en vroeg of Hij me wilde helpen zoeken.

Terwijl ik op mijn knieën zat, deed ik mijn ogen open en zag in het struikgewas vlak voor me, op ooghoogte, de gekleurde veren van mijn pijl die gedeeltelijk in de struik verborgen zat. Ik pakte de pijl en begon naar huis te rennen, waar ik vlak voor donker aankwam.

Ik zal die bijzondere ervaring nooit vergeten. Onze hemelse Vader had mijn gebed verhoord. Dat was de eerste keer dat ik Hem om hulp had gevraagd, en Hij had me geholpen! Die avond heb ik geleerd om geloof en vertrouwen in mijn hemelse Vader te hebben.

Als we hulp nodig hebben, ook al zijn we een naïeve, kleine jongen met een belangrijk probleem, zal onze hemelse Vader ons gebed verhooren, en vol liefde ons de nodige leiding geven.

Jezus Christus, onze Heer, heeft gezegd: 'Wees nederig; en de Heer, uw God, zal u aan de hand leiden en u antwoord geven op uw gebeden.'¹

In de Schriften zegt Jakobus tegen ons:

'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.

'Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende.'²

President James E. Faust leert ons: 'Een vurig, oprecht gebed is tweerichtingscommunicatie die er in grote mate toe zal bijdragen dat de Geest als heilzaam water zal stromen om ons bij te staan in de beproeving, de ontbering, het verdriet en de pijn waarmee wij allen geconfronteerd worden.'³

Het gebed is een van de stapstenen op het pad dat naar het eeuwige leven bij onze Vader in de hemel leidt.

Geloof is ook een stapsteen die essentieel voor ons eeuwig heil is!

En de Heiland heeft gezegd: 'En

wat gij de Vader ook in mijn naam vraagt dat goed is, en gelovende dat gij zult ontvangen, zie, het zal u gegeven worden.¹⁴

Dertig jaar geleden vond er iets in het meest afgelegen deel van Nieuw-Zeeland plaats. De winderige Chatham-eilanden liggen in de Stille Zuidzee, zo'n achthonderd kilometer ten oosten van Christchurch. Er woonden daar toen 650 onverschrokken en vindingrijke mensen, afgezonderd in de eenzame, ruwe omgeving van die tijd. Een jonge, onervaren arts was verantwoordelijk voor de medische zorg.

De achtjarige jongen, Shane, had 65 kilometer verderop, aan de andere kant van het eiland, ernstig hoofdletsel opgelopen. Hij werd over de moerassen en langs de stranden achter in een oude, roestige auto zo snel mogelijk naar het kleine ziekenhuis met vier bedden gebracht. Hij was buiten bewustzijn.

De jonge arts was niet op zo'n geval voorbereid. Hij had weinig ervaring en beschikte over weinig chirurgische instrumenten. Shane verkeerde in kritieke toestand. Hij had onmiskenbaar een bloeding in zijn beschadigde schedel — en door bloedstolling zouden zijn hersenen onherstelbaar kunnen worden beschadigd. De arts had nog nooit een hersenoperatie bijgewoond, maar hij wist dat hij de kritische operatie onmiddellijk moest uitvoeren — anders zou de kleine jongen sterven.

Er werden bloeddonors opgeroepen, bloed moest getest worden, en de verdoving moest worden voorbereid. Het antieke röntgenapparaat was defect, dus er konden geen röntgenfoto's worden genomen.

Er werd naar Wellington gebeld waar een neurochirurg de situatie probeerde in te schatten en de zenuwachtige jonge arts de nodige instructies voor de kritieke operatie gaf.

Shane's moeder bad. De arts bad,

de verpleegkundigen baden en de vrouw van de arts bad.

De taken moesten in deze hectische situatie verdeeld worden. De politieagent diende de verdoving toe, een verpleegkundige werd operatie-assistente, en het werk begon onder een verstelbare bureaulamp terwijl het donker werd.

De eerste chirurgische insnijding, die nerveus werd uitgevoerd, bracht geen bloeding aan het licht, dus moesten er meerdere insnijdingen in de kleine schedel van Shane worden

gemaakt om de bron van de bloeding te vinden. Er werd opnieuw met de neurochirurg gebeld en hij stelde de arts gerust, zijn advies werd zeer gedetailleerd opgevolgd. Na zes uur angst en stress werd de operatie afgerond. De bloeding in de hersenen was gestelpt, en de operatie geslaagd. Kalmte verdrong de chaos. Het was rond middernacht.

De arts was een jonge vader. Hij dacht aan zijn eigen gezin en de zegeningen die zij genoten. Hij was dankbaar voor de vele tedere

barmhartigheden van de Heer en vooral voor de aanwezigheid van de Trooster in de laatste twaalf uur. Hij was dankbaar voor de onzichtbare specialist die in zijn tijd van nood zijn veel grotere kennis royaal ter beschikking had gesteld.

Op het kritieke moment in een wanhopige situatie verleende de Heer de leiding en de vaardigheid aan een jonge, onervaren arts om een wonder te verrichten en het leven te redden van een jongetje dat waardevol in de ogen van de Heer was.

Neil Hutchison was de jonge arts die om hulp had gebeden en het geloof had om op de Heer en de neurochirurg te vertrouwen, waardoor hij in staat werd gesteld om in de moeilijkste omstandigheden een wonder te verrichten. Hij is nu bisschop in de wijk East Coast Bays in Auckland (Nieuw-Zeeland).

Bisschop Hutchison vertelde me: 'Ik had het voorrecht om enkele jaren geleden Shane en zijn vader voor het eerst sinds 1976 in Christchurch te ontmoeten. Hij is elektricien en heeft zijn eigen bedrijf, en hij heeft geen blijvende gevolgen aan de lange operatie overgehouden. Hij is zo'n aardige vent, en ik moet er geregeld aan denken hoe dun de sluiert tussen dit leven en het volgende is.

'En Christus heeft gezegd: Indien gij geloof in Mij hebt, zult gij macht hebben om alles te doen wat Ik raadzaam acht.'⁵

Ouderling Richard G. Scott heeft gezegd: 'U zult de vruchten van geloof plukken als u de beginselen naleeft die God voor het gebruik ervan heeft vastgesteld. Een van deze beginselen is vertrouwen op God en op zijn gewilligheid om u te helpen, ongeacht de omstandigheden.'⁶

Ouderling Robert D. Hales heeft getuigd dat Joseph Smith 'als jongen van veertien al onwankelbaar geloof oefende en de raad opvolgde van de profeet Jakobus om God te bidden. Vanwege zijn profetische roeping

verschenen God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, aan hem en gaven Zij hem instructies.'⁷

President Thomas S. Monson heeft ons aangemoedigd: 'Laten we bij het gezinsgebed en bij ons persoonlijk gebed geloof en vertrouwen in de Heer hebben. (...) Indien iemand van ons niet goed geluisterd heeft naar de raad om altijd te bidden, dan is er geen beter moment om ermee te beginnen dan nu.'⁸

Het maakt niet uit of het een jongetje met een eenvoudig verzoek is of een arts met een levensbedreigend probleem: onze hemelse Vader zal naar ons nederig gebed luisteren en Hij zal ons de troost en leiding geven die wij nodig hebben.

Een derde stapsteen en een essentieel onderdeel van het pad dat ons veilig naar onze hemelse Vader leidt, is het gezin.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Het gezin is goddelijk. Het is ingesteld door onze hemelse Vader. Het omvat de heiligste van alle relaties. Alleen door die organisatie kunnen de doeleinden van de Heer verwezenlijkt worden.'⁹

President Hinckley heeft ook

gezegd: 'Ik geloof in het gezin waar de echtgenoot zijn partner als zijn grootste goed beschouwt en haar overeenkomstig behandelt; waar de vrouw haar man als haar anker en kracht, haar troost en zekerheid beschouwt; waar de kinderen met respect en dankbaarheid naar hun ouders kijken; waar ouders hun kinderen als een zegen beschouwen en het een grote, ernstige en prachtige mogelijkheid vinden om ze te verzorgen en op te voeden.'¹⁰

Ik geloof oprecht dat in de heiligheid van het gezin onze liefde, trouw, respect en steun voor elkaar het *schild des geloofs* vormen dat ons zal beschermen tegen de brandende pijlen van de boze. In de familiekring, vervuld met de liefde van Christus, zullen we vrede, geluk en bescherming tegen de goddeloosheid in de wereld om ons heen kunnen vinden.

Ik getuig dat het gezin de eenheid en het middel is waardoor wij verzegeld kunnen worden en als gezin terugkeren in de tegenwoordigheid van onze hemelse Ouders om eeuwige vreugde en geluk te ontvangen.

Ik bid oprecht dat we deze stapstenen van gebed, geloof en gezin zullen gebruiken om ons voor te bereiden en te helpen om bij onze Vader in de hemel terug te keren en het eeuwige leven te ontvangen; dat we met succes het doel van ons aardse leven zullen bereiken. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. IV 112:10.
2. Jakobus 1:5-6.
3. Conference Report, oktober 1976, p. 83; of *Ensign*, november 1976, p. 58.
4. 3 Nephi 18:20.
5. Moroni 7:33.
6. 'De kracht van het geloof in tijden van onzekerheid en beproeving', *Liabona*, mei 2003, p. 76.
7. 'Geloof in de Heer Jezus Christus vinden', *Liabona*, november 2004, p. 73.
8. Conference Report, april 1964, p. 130; of *Improvement Era*, juni 1964, p. 509.
9. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 206.
10. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, p. 205.

Leven in overvloed

OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het leven in overvloed is binnen ons bereik als we ons laven aan het levende water, ons hart met liefde vullen en een meesterwerk van ons leven maken.

Harry de Leyer was laat op de veiling aangekomen die dag in 1956 toen de sneeuw gestaag uit de hemel viel en alle goede paarden al waren verkocht. De paarden die overbleven, waren oud en versleten en waren opgekocht door een bedrijf voor de slacht.

Harry, rijmeester op een meisjes-school in New York, wilde weer vertrekken toen zijn oog op een van de paarden viel — een onverzorgde, grijze ruïn met lelijke wonden aan zijn benen. Zwaar gareel had zijn sporen achtergelaten op het dier, dat duidelijk zware arbeid had moeten verrichten. Maar er was iets aan het dier dat Harry's aandacht trok, dus bood hij 80 dollar.

Het sneeuwde toen Harry's kinderen het paard voor het eerst zagen en,

vanwege de laag sneeuw die op zijn rug lag, noemden de kinderen hem 'Sneeuwman'.

Harry verzorgde het paard goed, dat een zachte en betrouwbare vriend bleek te zijn — een paard dat de meisjes graag bereden, omdat hij mak was en niet schrikachtig zoals sommige andere paarden. Sneeuwman maakte zelfs zoveel vorderingen dat een buurman hem voor twee keer het bedrag dat Harry had betaald, overnam.

Maar Sneeuwman wist telkens weer te ontkomen uit de wei van de burens — waarna men hem terugvond in de belendende aardappelvelden, en soms in de wei van Harry. Het kon niet anders of het paard was over het hek tussen de percelen gesprongen, maar dat leek onmogelijk — Harry had Sneeuwman nog nooit over iets hogers zien springen dan een geveld boom.

Maar na verloop van tijd raakte het geduld van de buurman op en hij stond erop dat Harry het paard terugnam.

Harry droomde er ondertussen al jaren van dat hij in het bezit zou komen van een kampioen springpaard. Hij had in het verleden bescheiden succes gehad, maar wilde hij op het hoogste niveau kunnen meedoen dan zou hij een raspaard moeten kopen, dat was gefokt om te springen. En hij had nu eenmaal niet genoeg geld om zich een volbloed te kunnen veroorloven.

Sneeuwman begon op leeftijd te raken — hij was acht toen Harry hem kocht — en hij was slecht verzorgd. Maar kennelijk wilde Sneeuwman springen en dus besloot Harry te kijken wat het paard kon.

En Sneeuwman sprong zo goed dat Harry dacht dat hij wel een kans maakte.

In 1958 schreef Harry Sneeuwman in voor zijn eerste wedstrijd. Sneeuwman viel wel een beetje uit de toon tussen al die prachtige kampioenspaarden. Andere paardenfokkers noemden Sneeuwman een 'grijze vlooienplaag.'

Maar er gebeurde die dag iets ongelooflijks.

Sneeuwman won!

Harry bleef met Sneeuwman naar andere wedstrijden gaan en Sneeuwman bleef winnen.

Het publiek juichte enthousiast elke keer als Sneeuwman won. Hij werd het levende bewijs dat een gewoon paard buitengewoon kon presteren. Hij verscheen op de televisie. Er werden verhalen en boeken over hem geschreven.

Toen Sneeuwman bleef winnen, bood iemand honderdduizend dollar voor het oude ploegpaard, maar Harry wilde hem niet verkopen. In 1958 en 1959 werd Sneeuwman tot 'paard van het jaar' uitgeroepen. Uiteindelijk werd deze grijze ruïn — die eens voor een habbekrats van de hand werd gedaan — opgenomen in de eregalerij van springpaarden.¹

Voor velen was Sneeuwman veel meer dan een paard. Hij werd een voorbeeld van het verborgen, onaangeboorde potentieel dat in ieder van ons schuilgaat.

Ik ben in de gelegenheid geweest om kennis te maken met veel fijne mensen uit alle lagen van de bevolking. Ik ken arm en rijk, beroemd en bescheiden, wijs en anderszins.

Sommigen gingen gebukt onder veel verdriet, anderen straalden innerlijke vrede uit. Sommigen waren tot

op het bot verbitterd, terwijl anderen een onstuitbare blijdschap aan de dag legden. Sommigen zagen er verslagen uit, terwijl anderen, ondanks heel wat tegenspoed, ontmoediging en wanhoop te boven kwamen.

Ik heb wel eens horen beweren, en misschien was dat gekscherend bedoeld, dat de enige echt gelukkige mensen diegenen zijn die eigenlijk niet goed weten wat er zich om hen heen afspeelt.

Maar daar ben ik het niet mee eens.

Ik ken velen die echt gelukkig zijn.

Ik ken velen die een leven in overvloed leiden.

En ik geloof dat ik weet waarom.

Vandaag wil ik drie kwaliteiten opsommen die deze gelukkige mensen gemeen hebben. Het zijn kwaliteiten die een gewoon bestaan kunnen omvormen tot een boeiend leven in overvloed.

Ten eerste laven zij zich aan het levende water.

De Heiland leerde dat 'wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen (...) [maar het] zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.'²

Het evangelie van Jezus Christus, wanneer dat ten volle wordt begrepen

en omarmd, geneest gebroken harten, geeft het leven betekenis, bindt dierbaren aan elkaar met een band die het sterfelijk leven ontstijgt, en brengt een sublieme vreugde teweeg.

President Lorenzo Snow heeft gezegd: 'De Heer heeft ons niet het evangelie gegeven om ons hele leven treurig te zijn.'³

Het evangelie van Jezus Christus is niet een treurige, sombere godsdienst. Het geloof van onze vaders is er een van hoop en blijdschap. Het is geen evangelie van ketens, maar een evangelie van vleugels.

Het te omarmen wil zeggen vervuld zijn van verwondering en innerlijk vuur. Onze Heiland heeft gezegd: 'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed.'⁴

Zoekt u naar vrede in uw leven?

Laaf u aan het levende water.

Bent u op zoek naar vergeving?

Gemoedsrust? Begrip? Vreugde?

Laaf u aan het levende water.

Een leven in overvloed is een spiritueel leven. Te veel mensen zitten aan het banket van het evangelie van Jezus Christus en nemen hier en daar een hapje van de overvloed. Ze doen mee voor de vorm — gaan misschien naar de bijeenkomsten, werpen een vluchtige blik in de Schriften, zeggen

de gezinsgebeden op — maar verder zegt het hun niet veel. Als ze eerlijk waren, zouden ze toegeven dat ze meer geïnteresseerd zijn in de laatste nieuwtjes, de ontwikkelingen op de beurs, en hun favoriete tv-serie dan in de hemelse wonderen en aangename aanrakingen van de Heilige Geest.

Wilt u zich laven aan dit levende water en ervaren dat die goddelijke bron binnenin u ten eeuwigen leven springt?

Wees dan niet bang. Geloof met uw hele hart. Ontwikkel onwrikbaar geloof in de Zoon van God. Laat uw hart uitgaan in vurig gebed. Vul uw gemoed met kennis van Hem. Verzaak uw zwaktes. Wandel in heiligheid en in harmonie met de geboden.

Laaf u aan de levende wateren van het evangelie van Jezus Christus.

De tweede kwaliteit van wie in overvloed leven is dat zij liefde in hun hart hebben.

Liefde is de kern van het evangelie en het grootste van alle geboden. De Heiland leerde dat elk ander gebod en profetische lering daaraan hangt.⁵ De apostel Paulus heeft geschreven: 'De gehele wet is in één woord vervuld, in dit: gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.'⁶

We weten vaak niet wat een kleine, vriendelijke daad teweeg kan brengen. De profeet Joseph Smith was het schoolvoorbeeld van liefde en mededogen. Op zekere dag klopte een groepje Afro-Amerikanen, acht in getal, bij het huis van de profeet in Nauvoo aan. Ze waren vanuit Buffalo (New York), ongeveer 1200 kilometer naar het oosten, naar Nauvoo gereisd om bij de profeet en de heiligen te zijn. Hoewel zij vrij waren, moesten zij zich wel schuilen om niet de kans te lopen om voor weggelopen slaven aangezien te worden. Zij doorstonden kou en ontbering, versleten hun schoenen en daarna hun sokken, zodat zij blootsvoets in de stad van Joseph aankwamen. Toen zij in Nauvoo arriveerden, nodigde

de profeet hen bij hem thuis uit en zorgde ervoor dat ze allemaal een onderkomen in de stad kregen.

Maar er was een meisje, Jane genaamd, die nergens naar toe kon en die hilde omdat ze niet wist wat ze moest doen.

'We willen hier geen tranen zien', zei Joseph tegen haar. Hij wendde zich tot Emma en zei: 'Hier is een meisje dat zegt dat ze geen onderkomen heeft. Vind je ook niet dat ze hier een onderkomen heeft?'

Emma was het daar mee eens. Vanaf die dag werd Jane in het gezin opgenomen.

Jaren na de martelaarsdood van de profeet en nadat ze met de pioniers de lange tocht naar Utah had gemaakt, zei Jane dat ze soms nog wel eens 'midden in de nacht wakker werd en dan moest denken aan broeder Joseph en zuster Emma en hoe goed ze voor mij [waren]. Joseph Smith was', aldus Jane, 'de fijnste man die ik ooit heb ontmoet.'¹⁷

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd dat wie anderen te hulp schieten en dienen 'een geluk zullen ervaren (...) dat ze nooit eerder hebben geproefd. (...) De hemelen weten dat er op deze wereld zo ontzettend veel mensen zijn die hulp kunnen gebruiken. Heel, heel veel. Laten we die voortwoekerende, zelfzuchtige houding uit ons leven bannen, broeders en zusters, en onze medemens een beetje meer hulp aanbieden.'¹⁸

We hebben het allemaal druk. Excuses zijn zo gevonden om anderen niet te hoeven helpen, maar ik denk dat die onze hemelse Vader net zo ongeloofwaardig in de oren klinken als dat van het jongetje dat zijn onderwijzeres in een briefje vroeg of hij van 30 tot en met 34 maart vrij kon krijgen.

Wie niet meer doen dan hun zelfzuchtige verlangens najagen en zich niets gelegen laten liggen aan hun naasten, zullen er na verloop van tijd

achter komen dat hun vreugde flinterdun is en dat hun leven weinig voorstelt.

Op de grafsteen van zo'n persoon stond het volgende grafschrift:

'Hier ligt een vrek die zijn eigen leven had en alleen maar oog had voor wat hij bezat.

*Waar hij nu is of hoe het hem vergaat, dat is wat tedereen Siberisch koud laat.'*¹⁹

We zijn het gelukkigst wanneer we anderen met onzelfzuchtige liefde dienen. President J. Reuben Clark heeft verklaard dat 'er niets is waar we grotere zegen, grotere vreugde en hoger geluk door ervaren dan de smart van anderen te verlichten.'¹⁰

De derde kwaliteit van wie in overvloed leven is dat zij, met de hulp van hun hemelse Vader, een meesterwerk van hun leven maken.

We kunnen allemaal iets moois van ons leven maken, ongeacht onze leeftijd, onze omstandigheden of talenten.

David zag zichzelf als herder, maar de Heer zag een koning van Israël in

hem. Jozef diende in Egypte als slaaf, maar de Heer zag een ziener in Hem. Mormon droeg de uitrusting van een soldaat, maar de Heer zag een profeet in hem.

Wij zijn de zoons en dochters van een onsterfelijke, liefdevolle en almachtige Vader in de hemel. We zijn evenzeer uit het stof van de eeuwigheid geformeerd als uit het stof van de aarde. Ieder van ons heeft een potentie die we ons nauwelijks kunnen voorstellen.

De apostel Paulus heeft geschreven: 'Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen menshart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben.'¹¹

Hoe is het dan toch mogelijk dat zoveel mensen zichzelf zien als een oud, grijs paard waar niets mee te beginnen is? In ieder van ons bevindt zich een vonk voortreffelijkheid — een gave van onze liefdevolle en eeuwige hemelse Vader. Wat wij met die gave doen is aan ons.

Heb de Heer met heel uw hart, macht, verstand en sterkte lief. Zet u in voor goede en edele zaken. Schep uzelf een huis van heiligheid en kracht. Maak uw roeping in de kerk groot. Vul uw verstand met kennis. Versterk uw getuigenis. Bied hulp aan anderen.

Maak een meesterwerk van uw leven.

Broeders en zusters, een leven in overvloed wordt niet kant-en-klaar bij ons afgeleverd. We kunnen het niet 's morgens bestellen en het 's middags thuis bezorgd krijgen. We krijgen het niet zonder moeite of smart.

We hebben er geloof, hoop en liefde voor nodig. Wie er ondanks moeiten en smarten beslag op weten te leggen, begrijpen deze woorden van een schrijver: 'In het diepst van de winter kwam ik er ten slotte achter dat ik een onoverwinnelijke zomer in mij had.'¹²

Een leven in overvloed is niet iets waar we arriveren. Het is veeleer een

schitterende reis die eeuwen geleden is begonnen en waaraan nooit een eind zal komen.

Een van de mooiste vertroosting- gen van het evangelie van Jezus Christus is onze kennis dat dit aardse bestaan in eeuwige zin slechts een oogwenk is. Of we nu aan het begin van onze aardse reis staan of aan het eind, dit leven is slechts een stap, een kleine stap.

Onze zoektocht naar een leven in overvloed voltrekt zich niet alleen in het stoffelijke gewaad dat deze aarde toebehoort; het ware einde kan alleen doorgrond worden vanuit het perspectief van de eeuwigheid dat zich oneindig voor ons uitstrekt.

Broeders en zusters, het is in onze zoektocht naar een leven in overvloed dat we onze bestemming bereiken.

Het verhaal over een oud, afge- dankt paard dat de ziel van een kam- pioen in zich droeg, illustreert dat we allemaal een vonk voortreffelijkheid in ons hebben. Wie weet waar we toe in staat zijn als we aan de slag gaan? Het leven in overvloed is binnen ons bereik als we ons laven aan het levende water, ons hart met liefde vullen en een meesterwerk van ons leven maken.

Dat wij dat zullen doen, is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Rutherford George Montgomery, *Snowman* (1962).
2. Johannes 4:14.
3. *The Teachings of Lorenzo Snow*, Clyde J. Williams (red., 1996), p. 61.
4. Johannes 10:10.
5. Zie Matteüs 22:40.
6. Galaten 5:14.
7. Newell, Neil K., 'Joseph Smith Moments: Stranger in Nauvoo', *Church News*, 31 december 2005, p. 16.
8. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 597.
9. Obert C. Tanner, *Christ's Ideals for Living*, (Sunday School manual, 1955), p. 266.
10. 'Fundamentals of the Church Welfare Plan', *Church News*, 2 maart 1946, p. 9.
11. 1 Korintiërs 2:9.
12. Albert Camus. In: John Bartlett, verz., *Familiar Quotations*, 16de uitgave (1980), p. 732.

Totdat we weer samenkomen

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Laten we de ontvangen raad zoveel mogelijk in gedachte houden en met ons leven verweven.

Een enkel woord ter afsluiting, broeders en zusters, nu we aan het eind van deze geweldige conferentie zijn gekomen. De muziek was prachtig, de gebeden waren inspirerend, en de toespraken en

getuigenissen hebben ons diep getroffen, ons opgebouwd en ons geloof gesterkt.

Laten we, nu wij huiswaarts keren en onze dagtaak weer opnemen, de ontvangen raad zoveel mogelijk in gedachte houden en met ons leven verweven. Laten we ons blijven wapenen tegen de listen van de vijand. Moge onze arbeid in de kerk ons niet tot last worden, maar veeleer vreugde en voldoening brengen. Mogen wij, man en vrouw, ouders en kinderen, in liefde en goedheid, en met respect voor elkaar, leven.

God zegene u, geliefde broeders en zusters. Ik laat u mijn liefde en getuigenis en zegen, en bid dat de Heer bij ons allen zal zijn totdat we weer samenkomen. Moge hemelse zegen op u rusten, dat bid ik nederig in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

‘Ik ben het licht dat gij omhoog zult houden’

SUSAN W. TANNER

Algemeen jongevrouwenpresidente

Elk van onze [christelijke] daden kan op zich maar een beetje licht geven, maar samen kunnen ze een belangrijke invloed uitoefenen.

Ik kan me nog een eenvoudig borduurwerkje herinneren dat ik vroeger in het jeugdwerk heb gemaakt. Er stond op: ‘Ik zal thuis het licht van het evangelie uitstralen.’ Ik vroeg me af: ‘Wat is dat licht?’ Jezus Christus heeft dat het beste uitgelegd toen Hij de Nephieten onderwees. Hij zei: ‘Welnu, houdt uw licht omhoog, opdat het voor de wereld zal schijnen.’ Toen zei hij: ‘Ik ben het licht dat gij omhoog zult houden — dat wat gij Mij hebt zien doen’ (3 Nephi

18:24; cursivering toegevoegd).

Wat hadden de Nephieten Hem zien doen, en zou ik dat thuis kunnen doen? Toen de mensen ernaar verlangden dat Hij wat langer zou blijven, had Hij mededogen met hen en bleef Hij langer bij hen. Toen genas Hij hen, bad Hij met hen, onderwees Hij hen, weende Hij met hen, zegende Hij hun kinderen één voor één, voedde Hij hen, diende Hij hen, en liet Hij hen aan het avondmaal deelnemen zodat zij Hem altijd indachtig zouden zijn. Zijn bediening onder hen ging om onderwijs en zorg voor eenieder, om het werk te volbrengen dat zijn Vader Hem had opgedragen. Hij dacht niet aan zichzelf. Toen ik dat leerde, begon ik aan een levenslange zoektocht om zijn licht door onzelfzuchtige, christelijke daden in mijn huis te brengen.

Dat is geen gemakkelijke taak. Een goed gezinsleven wordt vaak niet herkend. ‘Staat op en laat uw licht schijnen, opdat het een standaard voor de *natiën* zal zijn’ (LV 115:5), is wellicht gemakkelijker dan het licht in *je ouderlijke gezin* te laten schijnen. Soms zien anderen het niet als wij thuis goede daden verrichten en ons

licht laten schijnen. Het is menselijk om naar lof en aandacht te verlangen. Helaman leerde zijn zoon Nephi en Lehi dat zij de goede werken van hun vaders moesten verrichten, naar wie zij vernoemd waren, ‘dat gij die dingen niet zult doen om te kunnen roemen, maar dat gij die dingen zult doen om voor uzelf een schat in de hemel te verzamelen’ (Helaman 5:8). We behoren geen goede werken te verrichten om erkenning te ontvangen.

In het boek *Bleak House* van Charles Dickens noemt hij een van de figuren, ene mevrouw Jellyby, een ‘telescopisch filantroop’. Ze is zo druk bezig een arme stam in een ver land te helpen dat ze haar eigen verwaarloosde kind wegwuift dat naar haar toekomst om geholpen en getroost te worden. Mevrouw Jellyby wil dat haar goede werken groots zijn en dat iedereen ze ziet. (Zie Charles Dickens, *Bleak House*, [1985], pp. 82–87.) Sommigen van ons willen wellicht liever hulp bij een ramp dan hulp thuis verlenen. Beide zijn belangrijk, maar onze voornaamste en eeuwige verantwoordelijkheid is thuis. ‘Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen in liefde en rechtschapenheid op te voeden, te voorzien in hun stoffelijke en geestelijke behoeften’ (‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ *Liabona*, oktober 2004, p. 49).

Ik denk aan een andere romanfiguur die het tegenovergestelde is van de figuur in het boek van Dickens. Dorothea is de heldin in een van mijn lievelingsboeken, *Middlemarch*. Aan het eind van het boek wordt ze herdacht vanwege haar onopvallende, onzelfzuchtige hulpverlening aan familie en vrienden. Er staat: ‘Met haar hele karakter (...) was ze bezig met zaken die niet algemeen bekend waren. Maar haar invloed op de mensen in haar omgeving was bijzonder groot: want de toenemende goedheid in de wereld is ten dele het gevolg van onhistorische werken; en dat alles nog niet zo slecht met ons gaat, is

voor de helft toe te schrijven aan de mensen die getrouw een onopvallend leven hebben geleid en in onbezochte graven rusten.' (George Eliot, *Middlemarch* [1986], p. 682.)

In deze voorbereidende jaren besteden jullie veel tijd op school of op je werk, waar je lobbetuigingen, onderscheidingen, lintjes of trofeeën kunt ontvangen. Als je na die levensfase moeder wordt, zijn er ineens veel minder lobbetuigingen en onderscheidingen. Maar daarentegen zijn er veel meer mogelijkheden om net als Christus onzelfzuchtig te dienen door in honderden dagelijkse, lichamelijke, emotionele en geestelijke behoeften te voorzien. Je zorgt ervoor dat het licht van het evangelie bij je thuis is, niet om door anderen te worden erkend, maar om anderen op te bouwen, mannen en vrouwen met kracht en licht.

Het gezinsleven bevindt zich in de privésfeer, waar we helaas zo vaak verslappen. Thuis gedragen we ons soms het slechtst, in het bijzijn van de mensen die het belangrijkste voor ons zijn. Ik kan me nog goed een bepaalde ochtend herinneren toen

ik veertien was. Vlak voordat ik naar school ging, was ik boos en onvriendelijk tegen mijn ouders en broers. Toen ik buiten was, was ik beleefd tegen de buschauffeur en aardig tegen mijn vriendinnen. Ik voelde het verschil en ik had oprecht spijt van mijn gedrag. Ik vroeg de leerkracht of ik even naar huis mocht bellen. Ik bood mijn moeder mijn verontschuldiging aan, vertelde haar dat ik veel van haar hield en beloofde dat ik beter mijn best zou doen.

Voor de meesten van ons is het moeilijk om een hele dag zonder onenigheid samen te leven. De Nephieten hadden tweehonderd jaar lang en volmaakte samenleving zonder 'twist in het land. (...) En er was geen afgunst, noch strijd, noch opschudding, noch hoererij, noch leugen, noch moord, noch enigerlei wellust; en er kon stellig geen gelukkiger volk zijn onder alle volken die door de hand Gods waren geschapen' (4 Nephi 1:15-16).

Sommigen van ons worden in een gezin geboren waar veel problemen zijn. Zelfs goede gezinnen hebben soms met veel problemen te kampen.

Wij moeten thuis proberen te doen wat Christus met de Nephieten deed. In de proclamatie over het gezin staat: 'De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen' (*Liabona*, oktober 2004, p. 49). Wij moeten het licht zijn om in ons gezin zonde, boosheid, afgunst en onenigheid te overwinnen. We kunnen samen bidden, met elkaar huilen, elkaars wonden verbinden, en elkaar onzelfzuchtig liefhebben en dienen.

Jongevrouwen, jullie bereiden je nu al voor om je *toekomstige* gezin te sterken door *nu* thuis het licht van het evangelie uit te stralen. Door kleine, ogenschijnlijk onbelangrijke dingen kun je veel betekenen. Ik las onlangs iets over kleine glimwormen die in grotten in Nieuw-Zeeland leven. Elke worm geeft maar een heel klein beetje licht. Maar met miljoenen tegelijk verlichten ze een hele grot. Dan geven ze zoveel licht dat je erbij kunt lezen. Door onze goede werken kunnen wij een beetje licht geven, maar samen kunnen we een belangrijke invloed uitoefenen. Vanavond

herinnert het koor ons eraan hoe belangrijk het is om ons licht te laten schijnen. Ze zingen 'Schijn voort':

*Mijn lichtje is maar klein, heel klein,
mijn lichtje van gebed,
mijn lichtje van geloof, zo rein,
door God in vlam gezet.*

*'k Verberg mijn kleine lichtje niet,
God zegt: dat is niet goed.
'k Wil zorgen dat een ieder ziet
die warme, mooie gloed.
Schijn voort, schijn voort, schijn
steeds helder voort;
schijn voort, schijn voort, schijn
maar altijd voort.
(Kinderliedjes, p. 96.)*

Dat kunnen we doen door thuis op de baby te passen, door tussen de middag op school met een zusje te eten, door huishoudelijke taken te verrichten, door geen ruzie te maken, door blij te zijn met het succes van anderen, door met elkaar te delen, door iemand te verzorgen die ziek is, door een bedankbriefje op het hoofdkussen van een van je ouders te leggen, door anderen te vergeven en door ons getuigenis te geven.

In Roemenië heb ik Raluca ontmoet, een jongevrouw van zeventien die pas lid van de kerk is geworden. Haar doop was een gelukkig moment, onder andere omdat haar hele familie aanwezig was. Haar moeder en zus voelden de Geest en wilden ook door de zendingen onderwezen worden. Dat vond de vader niet leuk, want hij was bang dat hij zijn hele gezin aan een vreemde kerk zou kwijtraken. Dus gaf hij geen toestemming. Een tijd lang was er onenigheid in het gezin. Maar Raluca herinnerde zich dat ze een doopverbond had gesloten om de naam van Jezus Christus op zich te nemen. Ze probeerde thuis zijn licht te laten schijnen door te doen wat Hij zou doen. Ze was een vrede-stichter. Ze was een voorbeeld. Ze was een leerkracht. Ze was een genezer.

Uiteindelijk verzachtte haar vader zijn hart en gaf hij de anderen toestemming om de kerk te onderzoeken. Toen lieten zij zich ook dopen. En tot ieders vreugde werd de vader uiteindelijk ook lid van de kerk. Hij sprak tijdens zijn doopdienst en zei dat het gezin twee hartslagen met een verschillend ritme had gehad. Maar nu waren ze één van geloof en één van doop, en zij verenigden hun hart in eenheid en liefde. Hij bedankte de zendingen en de leden die hen hadden geholpen. Toen bedankte hij vooral zijn dochter Raluca, die zich in die moeilijke periode zo christelijk had gedragen, die een vrede-stichter was geweest, een genezer, een leerkracht, een voorbeeld en een licht waardoor uiteindelijk het hele gezin lid van de kerk werd.

Jullie hebben allemaal licht. Nu ik naar jullie gezichten kijk en aan de gezichten denk die ik gedurende mijn reizen over de hele wereld heb gezien, zie ik het licht in jullie gelaat, 'zoals het gelaat van een engel' (Helaman 5:36). In een wereld vol duisternis en zonde, straalde het gelaat van Nephi en Lehi 'in hoge mate' (Helaman 5:36.) De mensen om hen heen wilden hetzelfde licht

ontvangen en vroegen: 'Wat moeten wij doen, opdat die wolk van duisternis wordt verwijderd en ons niet meer overschaduwet?' (Helaman 5:40.) Ze leerden dat ze zich moesten bekeren en geloof in Jezus Christus moesten hebben. En toen zij dat deden, verdween de wolk van duisternis; en werden zij omringd door licht, door een vuurkolom, en vervuld met de onuitsprekelijke vreugde van de Heilige Geest. (Zie Helaman 5:43-45.)

Als jullie anderen in het licht laten delen, zullen zij ook meer licht ontvangen. Is er iemand die jouw licht meer nodig heeft dan je gezinsleden? Jongevrouwen, ik beschouw jullie met je stralende gelaat als de kracht van het heden en de hoop voor de toekomst, thuis en in de kerk.

Jezus Christus is het licht dat we moeten uitstralen. 'Hij is het licht, het leven en de hoop van de wereld. Zijn weg is het pad dat leidt tot geluk in dit leven en tot het eeuwige leven in de wereld hierna' ('De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liabona*, april 2000, pp. 2-3). Ik bid dat wij allen zijn licht mogen uitstralen, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Jullie zijn van edele afkomst

JULIE B. BECK

Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Jullie kunnen meer over je leven en zending op aarde te weten komen door je voor te bereiden om je patriarchale zegen te ontvangen en te bestuderen.

Het afgelopen jaar heb ik vaak het licht van God in het aangezicht van de jongevrouwen gezien. Ik heb het gezien tijdens grote bijeenkomsten van Brazilië tot de Dominicaanse Republiek. Ik heb het gezien toen jullie met handkarren de tocht van de pioniers naspeelden. Ik heb jullie licht gezien toen ik met jullie tijdens kampen liedjes zong en spelletjes deed. Ik heb dat licht van God gezien in het aangezicht van meisjes in doopruijnten van tempels van Mexico tot Utah. Jullie licht heeft een grote invloed op mij en op veel anderen. Jullie bezitten licht omdat jullie letterlijke geestdochteren van

God zijn, 'kinderen van verhoogde ouders'¹ met een goddelijke aard en een eeuwige bestemming². In de geestenwereld hebben jullie de eerste lessen van je hemelse Ouders ontvangen.³ Jullie zijn naar de aarde gekomen om jezelf te 'bewijzen'.⁴

Jullie bevinden je in een levensfase dat jullie enkele uiterst belangrijke beslissingen nemen. Omdat jullie bestookt worden met zoveel onjuiste boodschappen over wie je bent, hebben jullie wat meer leiding nodig. Jullie kunnen meer over je leven en zending op aarde en het licht dat je in je hebt te weten komen door je voor te bereiden om je patriarchale zegen te ontvangen en te bestuderen.

Je bent nooit te jong om je op je patriarchale zegen voor te bereiden.⁵ Ik ben blij dat ik mijn zegen heb ontvangen voordat ik te veel door de verrorrende en onjuiste boodschappen van de wereld werd beïnvloed. Ik kreeg de vertroostende verzekering dat de Heer me liefhad en me kende, en vanaf dat moment begon ik meer te denken in termen van eeuwigheid dan populariteit.

Dit is de tijd waarop de jongevrouwen zich op hun patriarchale zegen moeten voorbereiden. Je bisschop en ouders kunnen je helpen beslissen

wanneer het voor jou de beste tijd is, want leeftijd en voorbereiding zijn voor iedereen anders.⁶ Wanneer je de betekenis en het doel van een patriarchale zegen begrijpt en een oprecht verlangen hebt om het werk van de Heer te doen, ben je volwassen genoeg om je patriarchale zegen te ontvangen.⁷ Soms wachten mensen langer dan nodig is om hun zegen te ontvangen, omdat ze denken dat ze zich er op een bijzondere manier op moeten voorbereiden. Als je een aanbeveling voor doop voor de doden waardig bent, kom je ook voor een patriarchale zegen in aanmerking. Het is belangrijk om je door vasten en gebed op je zegen voor te bereiden, zodat je geest nederig en ontvankelijk is. Je persoonlijke voorbereiding is bijzonder belangrijk.

Als je je zegen ontvangt, krijg je een glimp van de eeuwigheid. Dan krijg je een beeld van je toekomst, omdat je zegen naar je eeuwige doel en reis verwijst. De patriarch weet niet wat er in je zegen gezegd wordt totdat hij die geeft. Hij vertrouwt op de Geest om de juiste woorden te spreken. In je zegen krijg je over je afstamming van het huis van Israël te horen. Dat is je familielijjn en die wordt soms een stam genoemd. Alle stammen zijn terug te voeren tot de grote patriarch Abraham. Je afstamming is belangrijk. Dan weet je dat je de beloften kunt ontvangen die aan Abraham zijn gegeven, dat door hem alle landen op aarde gezegend zullen worden.⁸

Je afstamming is een 'bloedverwantschap'.⁹ Daardoor zijn jullie letterlijk 'kinderen van de profeten'¹⁰ met een edele afkomst. Daarom zegen we vaak dat jullie jongeren met een edele afkomst¹¹ of van een 'uitverkoren geslacht'¹² zijn.

Een goede kennis heeft ooit tegen me gezegd: 'Toen ik op 16-jarige leeftijd lid van de kerk werd, begon ik te beseffen wie ik was. Ik kreeg mijn patriarchale zegen en leerde dat ik

van het huis van Israël afstamde. Op dat moment wist ik niet wat dat betekende, maar in de loop der jaren heb ik geleerd dat het een groot voorrecht is om rechtstreeks van de profeten af te stammen. Ik heb een waardevol erfgoed en goede toekomstmogelijkheden.'

Net als Abraham wil je een zegen ontvangen zodat je meer kennis en instructie van de Heer zult krijgen.¹³ Als je je patriarchale zegen ontvangt, zul je merken dat de Heer je persoonlijk kent. In de begintijd van de kerk wilden veel mensen dat Joseph Smith de Heer zou vragen wat zij moesten doen. Enkele van die openbaringen staan nu in de Leer en Verbonden. Net als de heiligen vanouds, kun je je patriarchale zegen als je eigen 'schriftuur'¹⁴ beschouwen. Je zegen is heilig en mag niet met mensen buiten je eigen familiekring besproken worden.¹⁵

De patriarch kan zien hoe je leven en omstandigheden zich zullen ontwikkelen, en je een zegen geven die daar betrekking op heeft. Een jongevrouw heeft me ooit verteld: 'Er stonden dingen in mijn zegen waar zelfs mijn ouders niets vanaf wisten.' President James E. Faust heeft gezegd dat patriarchale zegens geïnspireerde, 'persoonlijke openbaringen van God zijn'. Iedere zegen is 'een ster die we moeten volgen, een anker voor onze ziel'. Ze onthult onze vaardigheden en mogelijkheden.¹⁶

President Boyd K. Packer zegt dat onze zegen 'een [aline] uit het boek van [onze] mogelijkheden is'.¹⁷ President Monson noemt onze zegen een 'Liahona van licht'.¹⁸

Daar een patriarchale zegen geen voorspelling is van alles wat er zich in het leven van de ontvanger zal afspelen, moeten we de leiding van de Heilige Geest zoeken en volgen om meer begrip te krijgen van de koers die we in dit leven hebben te volgen. De leringen van het evangelie zijn immer een leidraad tot volledig

Vier jongevrouwen wonen een conferentie-uitzending in de Filipijnen bij.

begrip van onze bestemming en privileges. Hoewel er in een patriarchale zegen bijvoorbeeld niet staat dat iemand zal trouwen of kinderen krijgen, wordt ons wel in het evangelie geleerd om in de tempel te trouwen en een gezin te stichten. Die evangelieleringen kunnen we navolgen zonder dat we daar in onze patriarchale zegen op gewezen worden.

Op de middelbare school zag een decaan mijn cijfers en zei dat een universitaire studie waarschijnlijk te moeilijk voor mij zou zijn. Maar toen ik met een gebed in mijn hart mijn patriarchale zegen had bestudeerd, kreeg ik het gevoel dat ik mijn levensdoel moest blijven nastreven. En omdat ik inzicht in het plan van de Heer had, had ik hoop in mijn hart en kon ik vol vertrouwen gaan studeren. Ik kwam erachter dat ik als student succesvol kon zijn en ik behaalde mijn universitaire graad. Als wij weten wie we zijn en wat er van ons wordt verwacht, is het eenvoudiger om belangrijke beslissingen op het gebied van opleiding, carrière en huwelijk te nemen. Het is gemakkelijker om ons licht thuis, bij onze vriendinnen en op alle

andere plaatsen te laten schijnen.

De Heiland heeft gezegd: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, Ik draag u op het licht van dit volk te zijn. Een stad die bovenop een berg ligt, kan niet verbergen blijven.

'Zie, steken de mensen een kaars aan en zetten ze die onder een korenmaat? Neen, integendeel, op een standaard, en zij geeft licht aan allen die in het huis zijn;

'Laat dan uw licht voor dit volk zo schijnen dat zij uw goede werken kunnen zien en uw Vader die in de hemel is, verheerlijken'.¹⁹

Als je weet wie je bent en wat je in je leven behoort te doen, zul je je licht niet willen verbergen.

Dan wil je bijvoorbeeld 'je licht niet verbergen' door kleding te dragen die je koninklijke potentieel beperkt. Dan zul je geen grove taal gebruiken of je lichaam met tatoeages of op andere manieren ontsieren, wat vernederend is voor een dochter met een koninklijk erfgoed. Dan zul je je geboorterecht niet onteren door middelen te gebruiken die schadelijk of verslavend zijn. Dan zul je niet kijken naar of deelnemen aan gedragingen die onzedelijk zijn

en je edele status verlagen. Dan streef je naar alles wat prijzenswaardig, deugdzzaam, liefelijk en eerzaam is,²⁰ omdat je weet dat je van edele afkomst bent.

Jullie zijn waardevolle kinderen der belofte. Als je de richtlijnen en geboden van de Heer naleeft en naar zijn stem luistert, heeft Hij beloofd dat Hij je boven alle volken zal verheffen tot een lof, een naam en een sieraad.²¹ Door je patriarchale zegen behoort je geïnspireerd te worden om zo nodig veranderingen in je leven aan te brengen. De zegen bevat beloften die je alleen bij getrouwheid kunt ontvangen. Als je niet getrouw bent, kun je er niet op rekenen dat je zegen in vervulling zal gaan.

Soms denken jongevrouwen dat als ze een fout hebben begaan, ze niet waardig zijn om een patriarchale zegen te ontvangen, of dat ze geen recht hebben op de zegeningen als ze hun zegen al hebben ontvangen. Denk eraan, de fundamentele leer van de Heer Jezus Christus is gebaseerd op geloof in Hem en in zijn

macht om onze zonden op zich te nemen. 'Satan wil je het gevoel geven dat je je niet kunt bekeren, maar dat is absoluut niet waar.'²² Als we iedere week aan het avondmaal deelnemen, beloven we dat we ons leven zullen verbeteren. We moeten altijd proberen om een nieuw persoon te worden die meer op onze Heiland, Jezus Christus, lijkt. De apostel Paulus noemt dat 'in nieuwheid des levens' wandelen.²³ Als je ernstige zonden hebt begaan waardoor je je edele geboorterecht kunt kwijtraken, wees dan bereid om met je tranen en verdriet naar de bisschop te gaan. Hij is je vriend in het bekeringsproces en is aangesteld om als rechter op aarde te fungeren, in plaats van de Heiland, die de eeuwige Rechter is. Bekerings is als een reuzengum, en kan zelfs permanente inkt verwijderen! Dat is niet gemakkelijk, maar het is mogelijk.²⁴ De Heer heeft gezegd: 'Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan.'²⁵

Jongevrouwen, met behulp van

je patriarchale zegen zul je te weten komen dat je van een edel geslacht afstamt. Als je ouder wordt, zie je dat de profetieën in je zegen je leven vorm geven. De Heer wil dat je belangrijke en opwindende dingen doet. Dat is jullie tijd: 'Staat op en laat [je] licht schijnen, opdat het een standaard voor de natiën zal zijn.'²⁶ 'Laat dan uw licht voor dit volk zo schijnen dat zij uw goede werken kunnen zien en uw Vader die in de hemel is, verheerlijken.'²⁷ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2e editie [1966], p. 589.
2. Zie: 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' *Liabona*, oktober 2004, p. 49.
3. Zie IV 138:56.
4. Zie Abraham 3:25; Gids bij de Schriften, 'Verkiezing', p. 204.
5. Zie 'Teaching Children About Patriarchal Blessings', *Ensign*, Oct. 1987, p. 54. President Spencer W. Kimball heeft verklaard: 'Bereid u uw kinderen voor op een [patriarchale zegen], of ziet u wel wat er gebeurt als ze er de leeftijd voor hebben? (...) Ik ben van mening dat elke moeder met haar kinderen over een patriarchale zegen moet beginnen te praten als ze nog jong zijn, zodat ze erop zullen zijn voorbereid' (Conference Report, Manchester England Area Conference, juni 1976, p. 23).
6. Zie Ezra Taft Benson, *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, 2003, p. 149.
7. Zie *Ensign*, oktober 1987, p. 55.
8. Zie Genesis 26:4; Abraham 2:9.
9. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, Bruce R. McConkie, red., 3 delen (1954-1956), deel 3, pp. 248-249.
10. 3 Nephi 20:25.
11. 'Carry On', *Hymns*, nr. 255.
12. 1 Petrus 2:9.
13. Zie Abraham 1:2-3.
14. *Sermons and Writings of President Ezra Taft Benson*, p. 149.
15. Zie *Trouw aan het geloof: evangeliewijzer*, (2004), pp. 17-21.
16. Conference Report, oktober 1995, pp. 81-82; *Ensign*, november 1995, p. 63.
17. 'De ringpatriarch', *Liabona*, nov 2002, p. 44.
18. Conference Report, oktober 1986, pp. 82-83; of *Ensign*, november 1986, p. 67.
19. 3 Nephi 12:14-16.
20. Zie Geloofsartikelen 1:13.
21. Zie Deuteronomium 26:17-19.
22. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 30.
23. Romeinen 6:4.
24. Zie *Trouw aan het geloof*, pp. 17-21.
25. IV 58:42.
26. IV 115:5.
27. 3 Nephi 12:16.

Het is aan je gezicht te zien

ELAINE S. DALTON

Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Jij weerspiegelt zijn licht. Jouw voorbeeld zal een bijzonder positieve invloed op aarde hebben.

Er is nog nooit een betere tijd geweest om te leven. Dit zijn 'dagen om nooit te vergeten'.¹ Dit zijn onze dagen, en ze zijn geweldig. Jullie zijn geweldig! Als ik naar jullie ogen kijk en jullie stralende gezichten zie, verwonder ik me dat jullie zo goed kunnen zijn, zo sterk, en zo rein in deze wereld vol problemen. Ik denk aan het gedicht dat mijn grootvader meermaals aan me voorlas toen ik jullie leeftijd had. Hij zei:

*Je hoeft niet te vertellen hoe je iedere dag leeft;
Je hoeft niet te vertellen of je werkt of dat je speelt;*

*Er is een beproefde barometer,
foutloos bovendien —
Je hoeft niets te vertellen, het is aan je gezicht te zien (...)
Als je dicht bij God en zijn oneindige goedheid blijft —
Hoef je niets te vertellen, het is aan je gezicht te zien.²*

Ik ben dat eenvoudige gedichtje nooit vergeten, en ik heb altijd geprobeerd zo te leven dat het aan mijn gezicht is te zien. Ik kan zien dat jullie dat ook doen. Jullie hebben dat licht in je gezicht omdat je verbonden met onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, hebt gesloten en die naleeft. En je hebt beslissingen genomen waardoor je in aanmerking komt voor het gezelschap van de Heilige Geest. Ik heb bewondering voor eenieder van jullie.

President Gordon B. Hinckley heeft over jullie gezegd: '[Jullie zijn] de edelste [en sterkste] generatie jonge mensen in de geschiedenis van de kerk.'³ Ik geloof dat jullie zijn voorbereid en bewaard om in deze tijd naar de aarde te komen, nu er zoveel uitdagingen en mogelijkheden zijn. Ik geloof dat de Heer op jullie rekt en verwacht dat jullie rechtvaardige leidsters worden en 'te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen'⁴ als getuige op te treden. Er kan

daadwerkelijk van jullie gezegd worden dat jullie de 'helder schijnende hoop' zijn.⁵

Ik ben van mening dat jullie tot de generatie behoren waarvan de apostel Petrus heeft gezegd: 'Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk [Gode] ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht.'⁶

Dat licht is het licht van de Heiland. Het is het licht van het herstelde evangelie van Jezus Christus. Door de manier waarop je het evangelie naleeft, weerspiegelt je dat licht. Jullie voorbeeld zal een bijzonder positieve invloed op aarde hebben. 'Staat op en laat uw licht schijnen, opdat het een standaard voor de natiën zal zijn',⁷ is een oproep die voor jullie allemaal geldt. Het is een oproep om op een hoger niveau te leven. Het is een roeping tot leiderschap — om fatsoenlijk, rein, bescheiden en heilig leiding te geven. Het is een oproep om andere mensen in dat licht te laten delen. Het is tijd om op te staan en je licht te laten schijnen.

Kan één jongevrouw de wereld veranderen? Het antwoord luidt onmiskenbaar: 'Ja!' Jullie hebben de Heilige Geest als gids, en Hij zal je 'alle dingen (...) tonen die [je] behoort te doen'.⁸ Het is belangrijk dat je dagelijks de dingen doet waardoor je gesterkt wordt om een leider en een voorbeeld te zijn — dagelijkse gebeden, dagelijkse schriftstudie, dagelijkse gehoorzaamheid en dagelijkse hulp aan anderen. Als je dat doet, zul je dichter bij de Heiland komen en steeds meer op Hem gaan lijken. Net als Mozes, Abinadi en andere getrouwe leiders⁹, zal het vuur van het geloof van je gezicht afstralen. 'Hebt gij zijn beeld in uw gelaat ontvangen?'¹⁰ 'Staat op en laat uw licht schijnen.'

In 1856 werd Mary op dertienjarige leeftijd met de rest van het gezin lid van de kerk. Ze reisde naar

Amerika en sloot zich bij het handkarrenkonvooi Martin aan. In haar dagboek schrijft ze hoe moeilijk de reis was — het overlijden van haar kleine broertje en haar oudere broer, het bevriezen van haar eigen voeten, en uiteindelijk het overlijden van de baby en haar moeder. Toen ze in de Salt Lake Valley aankwam, moest de arts haar tenen amputeren, maar president Brigham Young beloofde haar dat er niet meer van haar voeten geamputeerd hoefde te worden. Ze schrijft: Op een dag zat ik (...) te huilen. Mijn voeten deden zo zeer — toen klopte er een oude vrouw aan de deur. Ze zei dat ze het gevoel had dat iemand haar enkele dagen nodig had. (...) Ik liet haar mijn voeten zien. (...) Ze zei: 'Ja, en met de hulp van de Heer zullen we ze redden.' Ze maakte een kompres en deed dat op mijn voeten. Iedere dag nadat de arts geweest was, kwam ze langs om het kompres te vervangen. Na drie maanden waren mijn voeten genezen.¹¹

Maar Mary had zo lang in haar stoel gezeten dat de spieren in haar benen stijf waren geworden en ze haar benen niet meer kon strekken. Toen haar vader dat zag, begon hij te huilen. Hij masseerde haar benen met olie en probeerde ze te strekken, maar dat lukte niet. Op een dag zei hij: 'Mary, ik heb een plan bedacht om je te helpen. Ik zal een plank tegen de muur spijkeren en als ik op mijn werk ben moet jij die proberen aan te raken.' Ze zei dat

ze het verscheidene dagen had geprobeerd, en dat ze uiteindelijk de plank kon aanraken. Toen hing haar vader de plank wat hoger. Dat ging drie maanden zo door, en door haar dagelijkse ijver kon ze haar benen weer strekken en leerde ze weer lopen.¹²

Ik denk dat jullie net als Mary Goble proberen om steeds een beetje hoger te reiken en de plank aan te raken die onze leiders steeds een beetje hoger hangen. En als je steeds hoger reikt, zul je in staat zijn om vol vertrouwen de toekomst in te gaan.

Het gezicht van de jongevrouwen in West-Afrika straalt door het heldere licht van de Heilige Geest. Zij leven de normen na in de brochure *Voor de kracht van de jeugd*. Zij worden door de Geest geleid en bereiden zich voor op leiderschap. Zij hebben de Heer lief en zijn dankbaar voor zijn licht in hun leven. Sommige van deze jongevrouwen hebben drie uur gelopen om hun getuigenis aan mij te geven. Door hen ben ik een ander mens geworden.

Toen ik in Zuid-Amerika was, zongen de jongevrouwen en hun leidsters: 'Ik wil graag als Jezus worden.'¹³ Ze zongen niet alleen de woorden, maar meenden ook wat ze zongen. In Azië en India zijn de jongevrouwen een toonbeeld van geloof, fatsoenlijke kleding en reinheid. Hun ogen stralen en ze zijn gelukkig. De jongevrouwen in Engeland, Ierland en Wales staan voor waarheid en deugd op school. In een wereld die steeds donkerder wordt,

maken zij het verschil uit. Sommigen van jullie zijn het enige lid thuis of op school. Jullie maken het verschil uit. Jullie leiden op rechtschapen wijze.

Nog niet zo lang geleden beklom ik met een groep jongeren Ensign Peak. Daar keken we over Salt Lake City en de tempel uit, en spraken we over de offers die zoveel mensen voor het evangelie hadden gebracht. Toen ontvouwde iedere jongere een banier. Op hun banier hadden ze symbolen getekend van hun boodschap aan de wereld — wat zij in deze laatste dagen wilden vertegenwoordigen. Het was aangrijpend om naar hun toezeggingen en getuigenissen te luisteren. Vervolgens zongen we 'Hoog op der bergen kruin',¹⁴ waarna de jongeren 'Hoera voor Israël'¹⁵ uitriepen. Ik herhaal vandaag die woorden. Hoera voor jullie! Ik hoop dat jullie nooit zullen aarzelen om je licht te laten 'schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.'¹⁶ Ik hoop dat jullie je banier hoog zullen houden. Ik weet dat als je een rechtschapen voorbeeld geeft, deze tekst uit Jesaja in vervulling zal gaan: 'Want zie (...) over u zal de Here opgaan en zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.'¹⁷ Dat zal waarneembaar zijn en de 'volken zullen opgaan naar uw licht en koningen naar uw stralende opgang.'¹⁸

Ik zie de dag dat de wereld zal opkijken en vragen — 'Wie zijn jullie?' Wie zijn deze jongevrouwen die zoveel licht uitstralen? Waarom zijn ze zo gelukkig? Hoe kunnen jullie in deze verwarrende wereld toch richting aan je leven geven? Dan zullen jullie opstaan en vol overtuiging zeggen: 'Wij zijn dochters van onze hemelse Vader, die van ons houdt, en wij houden van Hem. Wij treden te allen tijde als getuige van God op, in alle dingen en in alle plaatsen.'¹⁹

Met de woorden van Moroni roep ik jullie op: 'Ontwaak en verhef u (...) o dochter[s] van Zion.'²⁰ Hij heeft jullie gezien. Hij heeft deze tijd gezien. Dit

is onze tijd! Jullie moeten beslissen om 'op te staan en je licht te laten schijnen'. Ik geloof dat als jullie ontwaaken en opstaan, je licht een banier voor de volken zal zijn, maar ik geloof ook dat je normen een licht voor de wereld zullen zijn. Jullie zijn aangesteld. Jullie hebben je in het voorsterfelijk bestaan onderscheiden. Bij jullie afstamming horen verbonden en beloften. Jullie hebben de geestelijke eigenschappen van de getrouwen geërfd — van Abraham, Isaak en Jakob. Je hele wezen weerspiegelt je goddelijke erfgoed en bestemming. Het is niet toevallig dat je als meisje op aarde bent gekomen. Je goddelijke eigenschappen zullen toenemen als je anderen leidt en aan je goddelijk potentieel voldoet. Blijf dicht bij de Heiland. Hij leeft! Hij is het licht, het leven en de hoop van de wereld. Hij zal je leiden en je de moed geven om anderen in je licht te laten delen. Zoals mijn grootvader heeft gezegd: 'Als je dicht bij God en zijn oneindige goedheid blijft, hoef je niets te vertellen, het is aan je gezicht te zien.' In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Geschiedenis van Joseph Smith 1:71, eindnoot.
2. Auteur onbekend.
3. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), p. 714.
4. Mosiah 18:9.
5. Gordon B. Hinckley, 'Sterk en onverzettelijk standhouden', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden*, 10 januari 2004, p. 20.
6. 1 Petrus 2:9.
7. LV 115:5.
8. 2 Nephi 32:5.
9. Zie Exodus 34:30; Mosiah 13:5; en Matteüs 17:1-2.
10. Alma 5:14.
11. Eugene England, 'Utah, a Centennial Celebration', *This People*, voorjaar 1996, p. 21.
12. Zie England, *This People*, pp. 21-22.
13. Zie *Kinderliedjes*, pp. 40-41.
14. Zie lofzang 5.
15. Zie Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* [1945], p. 266.
16. Matteüs 5:16.
17. Jesaja 60:2.
18. Jesaja 60:3.
19. Jongevrouwenthema; zie ook Mosiah 18:9.
20. Moroni 10:31.

Jouw licht — een standaard voor alle naties

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Jullie stralen zoveel licht uit. Dat licht komt van de Heer, en door dat licht uit te stralen, worden jullie en vele anderen gezegend.

Wij zijn vereerd dat president Gordon B. Hinckley, onze geliefde profeet, en president Thomas S. Monson, voor wie we ook waardering en liefde voelen, vanavond hier zijn. Het is ons een voorrecht om in het gezelschap van jullie jonge zusters en jullie fantastische leidsters te zijn.

Jullie zijn veelbelovende jongevrouwen. Ieder van jullie wacht een druk bestaan. Je zult belangrijk werk doen in je gezin, in de kerk en in de gemeenschap. Daarom is het

belangrijk dat je een getuigenis ontwikkelt en geloof hebt in Christus, dat je je richt op Christus in plaats van op de wereld. Hij houdt van je en zal je helpen, omdat je een recht-schappen dochter van God bent.

Het thema van deze conferentie is goed gekozen: 'Staat op en laat uw licht schijnen, opdat het een standaard voor de natiën zal zijn.'¹ Jullie stralen zoveel licht uit. Dat licht komt van de Heer, en door dat licht uit te stralen, worden niet alleen jullie, maar ook vele anderen gezegend.

Door datzelfde licht lieten de 15-jarige Mary Elizabeth Rollins en haar 13-jarige zus, Carolina, zich leiden op een donkere en koude dag in Independence in Missouri. In 1833 trok een bende oproerkraaiers door de straten van Independence, die huizen in brand staken en veel vernieling aanrichtten. Ook het huis van broeder William W. Phelps, waar de drukpers stond, moest eraan geloven. Hij had de openbaringen gedrukt die de profeet Joseph Smith had gekregen. De oproerkraaiers sloopten de drukpers en gooiden de losse onderdelen naar buiten. De al gedrukte bladzijden stapelden zij echter op in de tuin om

ze later in brand te steken.

Mary Elizabeth en Caroline hielden zich schuil achter een hek en keken angstig toe. Hoewel ze doodsbang was, hield Mary Elizabeths haar ogen strak gericht op die waardevolle bladzijden. Zij en haar zus renden hun schuilplaats uit, grepen de bladzijden en gingen er vandoor. Een paar oproerkraaiers zagen dat en bevalen de meisjes te blijven staan. Maar de dappere meisjes renden een groot maïsveld in en doken daar met ingehouden adem in weg. Ze legden de bladen met openbaringen zorgvuldig tussen de hoge rijen maïs op de grond, waarna ze er bovenop gingen liggen. De meedogenloze snoodaards zochten en zochten naar de meisjes, liepen vlak langs ze heen, maar konden ze niet vinden. Uiteindelijk gaven ze het op en gingen kijken of ze nog meer schade aan het stadje konden aanrichten.

Ik geloof dat het licht van de Heer Mary Elizabeth en Caroline ingaf wat ze moesten doen en waar ze zich moesten verstoppen. Zusters, datzelfde licht zal in jou schijnen en je tot leidraad zijn, net als bij de zusjes Rollins. Het zal jullie bescherming bieden als er gevaar dreigt. Want de Meester heeft beloofd: 'En Ik zal ook uw licht (...) zijn; (...) Ik zal de weg voor u uit bereiden indien gij mijn geboden onderhoudt; en gij zult weten dat gij door Mij wordt geleid.'²

Lieve jonge vriendinnen, jullie kunnen je, evenals de zusjes Rollins, afkeren van het kwaad als je je eigen getuigenis van de Heiland ontweekt. Als je dat doet, zul je toenemen in geestelijke kracht. Koester je spiritualiteit en je zult leren hoe aange-naam zij is.

Je wilt je eigen beslissingen nemen, maar je dient die beslissingen wel vanuit een eeuwig perspectief te nemen. Als je ouder wordt, ervaring opdoet en toeneemt in geloof zul je wijzer worden en goede, juiste beslissingen leren nemen. Ik ben van mening dat jullie precies weten waar je naar toe moet

voor de juiste antwoorden. Mormon heeft gezegd: '[Gij kent] het licht (...) waarmee gij kunt oordelen, welk licht het licht van Christus is.'³

Een paar jaar geleden was ik op de plek waar Jeanne d'Arc in 1431 op de brandstapel terecht was gekomen. De jonge Jeanne d'Arc, een van de grootste heldinnen in de geschiedenis, werd in de donkere eeuwen, lang voordat het evangelie werd hersteld, een niet zo voor de hand liggende vaandel-draagster van het Franse leger. Jeanne had het licht van Christus in zich en ook de moed er gehoor aan te geven en verandering tot stand te brengen. Jeanne was een boerenmeisje dat niet kon lezen en schrijven, maar wel een gezond verstand had. Haar land was door een jarenlange oorlog met de Engelsen verpauperd en verdeeld geraakt. Zeventien jaar oud en door-drongen van haar taak, verliet ze haar ouderlijk huis om haar onderworpen land te helpen bevrijden. Uiteraard waren er mensen die niets van haar ideeën wilden weten en vonden dat ze een beetje gek was, maar uiteindelijk wist ze die voor haar te winnen en over te halen haar een paard en geleide te geven om naar de koning te gaan.

De jonge koning Karel VII van Frankrijk had over Jeanne gehoord

en besloot haar op de proef te stellen. Hij plaatste een van zijn hofdienaren op de troon en ging zelf tussen de anderen in de zaal staan. Toen Jeanne haar intrede deed, keurde ze de man op de troon geen blik waardig, maar liep regelrecht op Karel af en boog zich voor haar koning neer. Daarvan was de koning zo onder de indruk dat hij haar het bevel over zijn leger gaf. Aanvankelijk wilden de Franse soldaten zich niet achter haar scharen, totdat zij zagen dat wie haar bevelen opvolgden overwinningen behaalden en wie die naast zich neerlegden verliezen leden.

Gekleed in een wit harnas en met haar vaandel in de hand bevrijdde Jeanne d'Arc in 1429 de belegerde stad Orleans en versloeg de Engelsen in nog vier andere veldslagen. Tot twee keer toe raakte zij gewond, maar elke keer herstelde zij en hervatte de strijd. In militaire bevelvoering was zij geniaal. Zij trok de stad Reims binnen en stond met zwaard en vaandel in de hand terwijl Karel tot koning werd gekroond. Ze vocht in de Slag om Parijs totdat ze bij Compiègne door Engelse bondgenoten gevangen werd genomen, die haar voor 16 duizend frank aan de Engelsen verkochten. Ze kwam in de gevangenis, werd berecht als ketter en in 1431 op de brandstapel verbrand.

Hoewel dit een triest einde is, doet dat niets af aan de grootheid van Jeanne. Zij had de moed om af te gaan op de inspiratie waarop wij allemaal aanspraak kunnen maken. Heeft de Heer niet tegen de profeet Joseph Smith gezegd: 'Ik [ben] het ware licht (...) dat ieder mens verlicht die in de wereld komt.'⁴

In vergelijking met andere meisjes in de vijftiende eeuw was Jeanne d'Arc heel anders. Zusters, wees niet bang om anders te zijn! Soms moeten we anders zijn om ons aan de normen van de kerk te kunnen houden. Daarom herhaal ik: wees niet bang om anders te zijn, maar wees zo goed als je

kunt zijn. Veel meisjes voelen zich in het nauw gedreven door de leef- en kledingstijl van hun vriendinnen. Die leefstijl kan zijn ingegeven door hun verlangen om te worden geaccepteerd. Jeanne d'Arc hield zich niet bezig met wat haar vriendinnen deden, ze liet zich leiden door wat zij vond dat ze moest doen.

Ik zie tegenwoordig zoveel mensen die anderen de schuld geven van hun mislukkingen. Ik ben erachter gekomen dat wie verantwoordelijkheid nemen voor hun daden het verder schoppen dan wie hun tekortkomingen en gemiste kansen op anderen afschuiven.

We kunnen ons innerlijke licht op veel manieren zichtbaar maken. Bijvoorbeeld door zoiets kleins als een glimlach. Onlangs las ik over een man in het noordwesten van de Verenigde Staten die op weg naar zijn werk altijd dezelfde bushalte passeerde. Na een tijdje viel hem een meisje op tussen de kinderen die op de schoolbus stonden te wachten. Zelfs als het regende, speelde er een glimlach om haar mond en zwaaide ze naar hem in het voorbijgaan. Hij zei: 'Het jonge meisje was lang en slank en ongeveer 13 jaar. Ze had een mondvul beugels, die glinsterden in het licht van mijn koplampen.' Haar glimlach was voor hem een goed begin van de dag, iets waarnaar hij uitkeek.

De naam van deze man was Hankins en hij had een dochter, Cheryl, van ongeveer dezelfde leeftijd als het meisje bij de bushalte. Op zekere dag vroeg Cheryl aan haar ouders of ze naar een activiteit in een kerk in de buurt mocht gaan. Ze was door een meisje, Vicky, uitgenodigd. Het was een activiteit van de OVV, de voorloper van het jongevrouwenprogramma! Cheryl vond de OOV leuk. Ze vertelde haar ouders een tijdje later dat Vicky mormoon was. Niet lang daarna kwam Cheryl thuis uit school met de mededeling dat Vicky twee jonge mannen zou

In Korea woont een groep jongevrouwen een conferentie-uitzending bij.

langssturen — zendingen — om het gezin over de kerk te vertellen.

De zendingen kwamen langs, vertelden over het Boek van Mormon en Joseph Smith, en gaven hun getuigenis van het herstelde evangelie. Het gezin begon in die nieuwe Schriftuur te lezen en raakte er al gauw door gefascineerd. Ten slotte maakte meneer Hankins kennis met Vicky. Zij was het glimlachende meisje dat hij zo vaak bij de bushalte had zien staan. Toen hij en twee anderen uit het gezin zich lieten dopen was zij erbij.

Terugkijkend op de invloed van Vicky en andere jongeren, stond het voor broeder en zuster Hankins vast dat 'de jeugd van de kerk de beste kansen tot zendingswerk heeft.' Broeder en zuster Hankins zijn sindsdien zelf op zending geweest. Zij maakten gebruik van de verwijzingen en het goede voorbeeld die de jongeren gaven. Vicki — het meisje dat elke dag bij de bushalte met een glimlach om haar mond stond, zelfs als het regende — had hun leven voorgoed veranderd.⁵

Ieder van jullie kan een vriendin van iemand zijn, al is het alleen maar door te glimlachen. Evenals Vicky kun jij de zon die in je hart schijnt op je gezicht toveren. De apostel Johannes heeft geschreven over 'een vrouw, met de zon bekleed met de maan onder haar voeten'.⁶ Evenzo jongevrouwen, kunnen jullie lichtdraagsters zijn. In Jezus' gelijkenis van de tien

maagden,⁷ had elke jonge vrouw een lamp. Duidelijk is dat deze gelijkenis zowel een stoffelijke als een geestelijke toepassing heeft. Olie kan op de markt worden gekocht. Maar een ander soort olie, de geestelijke olie die niet te koop is, kan alleen maar verkregen worden door dagelijks goede werken te doen.

In de gelijkenis staat wat er gebeurde toen alle tien jonge vrouwen wachtten op de bruidegom. De bruidegom kwam in het diepst van de nacht, toen men hem het minste verwachtte. Het was midden in de nacht en de olie van de dwaze maagden was opgeraakt. Misschien vraag je je af waarom de wijze maagden hun olie niet met de andere vijf konden delen. Het was niet omdat ze zelfzuchtig waren. Iemand kan zijn geestelijke voorraad niet met iemand anders delen, omdat we onze lamp dagelijks druppel voor druppel vullen.

President Spencer W. Kimball heeft jaren geleden uitgelegd waar die druppels uit bestaan:

'Er zijn oliën die het evangelie helder laten branden. Eén zo'n soort olie is de olie van gezinsgebed. Het verlicht ons en laat ons stralen en vrolijk zijn, maar er is 's nachts moeilijk aan te komen. Met een of twee druppels zal de lamp niet lang branden. (...)

'Een ander soort olie is de olie van vasten. Het is te laat om pas in de laatste nacht ons leven op orde te brengen ter voorbereiding van de

grote dag des Heren. (...)

'Een andere olie die 's nachts niet te krijgen is, is de onmisbare olie van naastenzorg. Deze zeldzame olie krijgt men door de zieken te bezoeken, door een helpende hand te bieden. (...)

'Er is nog een olie die iedereen nodig heeft, rijk of arm, ziek of gezond. Haar licht is helder en neemt al doende toe in kracht. Hoe meer zij gebruikt wordt, des te meer er over is. Overdag kun je er makkelijk aankomen, maar 's nachts is er niet aan te komen. Dat is de olie van tiende.

'Er is een (...) olie die zo kostbaar is dat het kousje geen vlam zal vatten

als die niet met alle andere oliën gemengd wordt. Zonder deze olie zal het licht dat alle andere geven minder worden en uitdoven. Dat is de olie van kuisheid.⁸

Mijn lieve jonge vriendinnen, velen van jullie hebben vorig jaar olie in je lamp gedaan door gehoor te geven aan president Hinckleys verzoek om het Boek van Mormon te lezen. Je kunt je lamp blijven vullen door in de Schriften te lezen, van het avondmaal te nemen en dagelijks te bidden. En als je olie in je lamp blijft doen, zal jouw licht een 'standaard voor de natiën' zijn.

De raad van de Heer om op te

staan en je licht te laten schijnen, opdat het een standaard voor de natiën zal zijn, behoort voor ons allen een stimulans te zijn. Er liggen, lieve zusters, grote kansen in het verschiet. De rol van de technologie zal blijven toenemen. De mogelijkheden tot talentontwikkeling zouden jullie stoutste verwachtingen wel eens kunnen overtreffen. Op ieders pad zullen hindernissen opdoemen, maar je zult ook geluk vinden als je datgene doet wat juist is. Je hebt geloof en wilskracht nodig om te slagen, maar met doorzettingsvermogen en de hulp van de Heer, kun je ver komen.

Jij bent een dochter van Vader in de hemel en je kunt deel hebben aan zijn goddelijke natuur.⁹ Je hebt het in je. Ik getuig dat iedere jonge vrouw speciale gaven van onze hemelse Vader heeft gekregen. Een paar van die gaven zijn typisch vrouwelijk. Als je die gaven ontwikkelt, zul je toenemen in kracht, wilskracht en voortreffelijkheid.

Dit is het werk van God. Wij zijn allemaal zijn dienaren. Hij waakt over ons. Hij wil dat wij slagen. We hebben allemaal ons deel in dit heilige werk te doen, hoewel het klein en onbeduidend mag lijken.

Ik hoop en bid dat de Heer jullie, geweldige jonge vrouwen, zijn fijnste zegeningen zal geven die jullie in je verdere leven ten goede zullen komen. Ik zegen jullie dat je gesterkt en grootgemaakt wordt, en dat je geluk en voldoening vindt. Daar bid ik om in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. IV 115:5.
2. 1 Nephi 17:13.
3. Moroni 7:18.
4. IV 93:2.
5. Zie C. S. Hankins, 'The Bus Stop', *New Era*, april 1991, p. 26.
6. Openbaring 12:1.
7. Zie Matteüs 25:1-13.
8. 'Gospel's Rare Oils Difficult to Obtain "at Midnight"', *Church News*, 13 mei 1995, p. 14.
9. Zie 2 Petrus 1:4.

Leringen voor onze tijd

De volgende aanwijzingen voor de lessen van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag vervangen die in *Informatie voor leidinggevend in priesterschap en hulporganisaties over het leerplan, 2005–2008*.

'Leringen voor onze tijd' blijft het lesmateriaal voor de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag van elke maand. Alle lessen voor 'Leringen voor onze tijd' zijn gebaseerd op toespraken uit het meest recente conferentienummer van de *Liabona*. Conferentie-

nummers komen in mei en november uit. De toespraken zijn ook (in veel talen) online op www.lds.org beschikbaar.

Elke les kan een of meer toespraken als basis hebben. Het is aan de ring- of districtspresident om voor elke les toespraken uit te kiezen. Ze kunnen dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentespresident. Deze priesterschapsleiders dienen te beklemtonen hoe nuttig het is als de broeders van de Melchizedekse priesterschap en de zusters van de ZHV op dezelfde zondag dezelfde toespraken bestuderen.

Leerkrachten informeren bij hun leid(st)ers waarop zij nadruk dienen te leggen.

Wie de les op de vierde zondag bijwonen, worden aangemoedigd de laatste conferentie-uitgave van de *Liabona* door te nemen en mee naar de les te nemen. Leidinggevenden in wijk en gemeente zorgen ervoor dat alle leden een abonnement op de *Liabona* hebben.

Suggesties om uit een toespraak een les voor te bereiden

- Bid dat de Heilige Geest bij uw voorbereiding en les is. U kunt soms in de verleiding komen om de conferentietoespraken terzijde te leggen en uw lessen te baseren op ander materiaal. De conferentietoespraken zijn echter het goedgekeurde lesmateriaal. Uw taak is anderen te leren hoe zij het evangelie kunnen naleven, zoals dat in de recentste algemene conferentie van de kerk is uitgelegd.
- Neem de toespraken door en let op beginselen en leerstellingen die voorzien in de behoeften van uw klas. Let ook op verhalen, teksten en uitspraken waarmee u in de beginselen en leerstellingen kunt onderwijzen.

- Maak een schema van de beginselen en leerstellingen die u wilt behandelen. U dient in uw schema vragen op te nemen die uw klas ertoe aanzetten om:
 - Aandacht te besteden aan de beginselen en leerstellingen in de toespraak die u behandelt.
 - Na te denken over de betekenis van de beginselen en leerstellingen.
 - Zienwijzen, ideeën, ervaringen en getuigenissen omtrent de beginselen en leerstellingen te bespreken.
 - Deze beginselen en leerstellingen toe te passen.
- Neem de hoofdstukken 31–32 uit *Onderwijzen — geen grotere roeping* door.

'Het belangrijkste is dat de leerlingen de invloed van de Geest voelen, het evangelie beter gaan begrijpen, leren de evangeliebeginselen toe te passen en gesterkt worden in de naleving van het evangelie.' (*Leidraad onderwijs* [2001], p. 12).

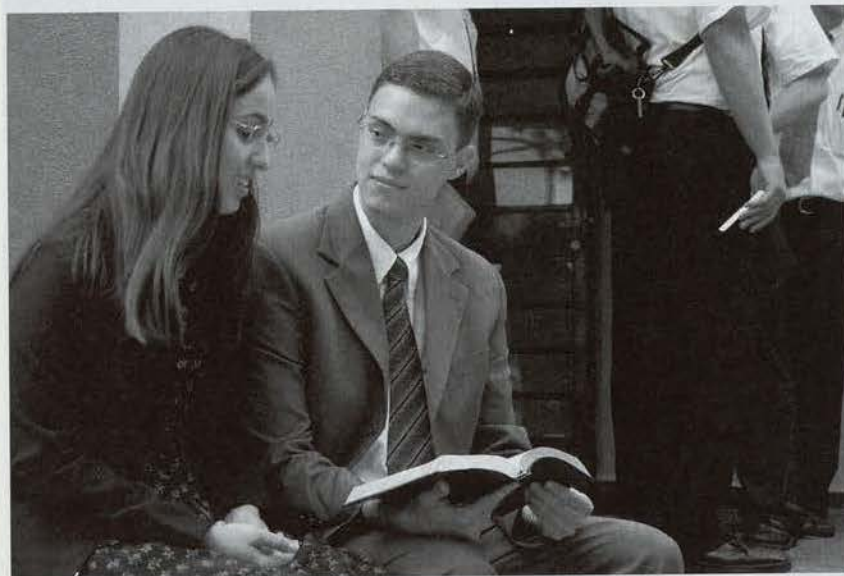
Stuur uw commentaar op 'Leringen voor onze tijd' naar: Curriculum Development, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: cur-development@ldschurch.org. ■

Maanden	Lesmateriaal vierde zondag
Mei-oktober 2006	Toespraken verschenen in de <i>Liabona</i> van mei 2006*
November 2006-april 2007	Toespraken verschenen in de <i>Liabona</i> van november 2006*

*De toespraken zijn (in veel talen) online op www.lds.org beschikbaar.

Zij hebben tot ons gesproken

De conferentie deel van ons leven maken

Twee leden uit de ring São Paulo-Noord (Brazilië) lezen na een conferentiebijeenkomst samen in de Schriften.

An de hand van de volgende vragen kunnen kinderen, jongeren en volwassenen bespreken of overdenken wat ons in de algemene conferentie is geleerd. (De nummers tussen haakjes verwijzen naar de bladzijde waarop de toespraak begint.) De lijst met verhalen kan ook van pas komen.

Voor kinderen

1. Hoe lang geleden is president Gordon B. Hinckley gesteund als algemeen autoriteit? Hoeveel conferentietoespraken heeft hij ongeveer gehouden? (Hint: zie toespraak van president Gordon B. Hinckley, p. 81.)

2. De Liahona had voor Lehi en zijn

gezinnen twee bedoelingen. Wat waren die? (Hint: zie toespraak van ouderling David A. Bednar, p. 28.)

3. Er zijn de afgelopen tijd wereldwijd veel grote rampen geweest. Waar heeft de kerk humanitaire hulp verleend? (Hint: zie toespraak van bisschop H. David Burton, p. 8.) Zoek een atlas of wereldbol op en kijk waar de plaatsen liggen die hij noemt.

Voor jongeren

4. President Gordon B. Hinckley heeft ons gevraagd vriendelijker te zijn en anderen meer in hun waarde te laten. (58) Hoe behoren wij

mensen te bejegenen die een ander geloof of een andere achtergrond hebben dan wij?

5. Met welke 'maka-feki's' kunnen wij geconfronteerd worden? President Thomas S. Monson bespreekt hoe we deze kwalijke gewoonten uit ons leven kunnen bannen. (18)

6. Kijk eens wat ouderling L. Tom Perry zegt over de betekenis van het avondmaal. (39) Probeer je tijdens de ronddienst van het avondmaal te concentreren op de woorden van de avondmaalslofzang om meer aan Jezus te denken.

Voor de gezinsavond of de persoonlijke studie

7. Ouderling Joseph B. Wirthlin besprak drie eigenschappen van mensen die 'leven in overvloed'. (99) Om welke eigenschappen gaat het? Hoe bent u gezegend door deze eigenschappen? Hoe kunt u uw huisgenoten behulpzaam zijn bij de ontwikkeling van deze eigenschappen?

8. Ouderling Dieter F. Uchtdorf sprak over het einde vanaf het begin

kennen. (42) Denk terug aan een keer dat beproeving tot een grote zegen heeft geleid. Als u vanaf het begin had geweten hoe het zou aflopen, had u dan anders gehandeld? Hoe is dit van invloed op uw houding jegens toekomstige beproevingen?

9. Ouderling H. Bruce Stucki vertelde twee verhalen over gebedsverhoring. (96) Denk terug aan de keren dat uw gebeden zijn verhoord en overweeg die ervaringen te vertellen op een gezinsavond of ze in uw dagboek te schrijven. ■

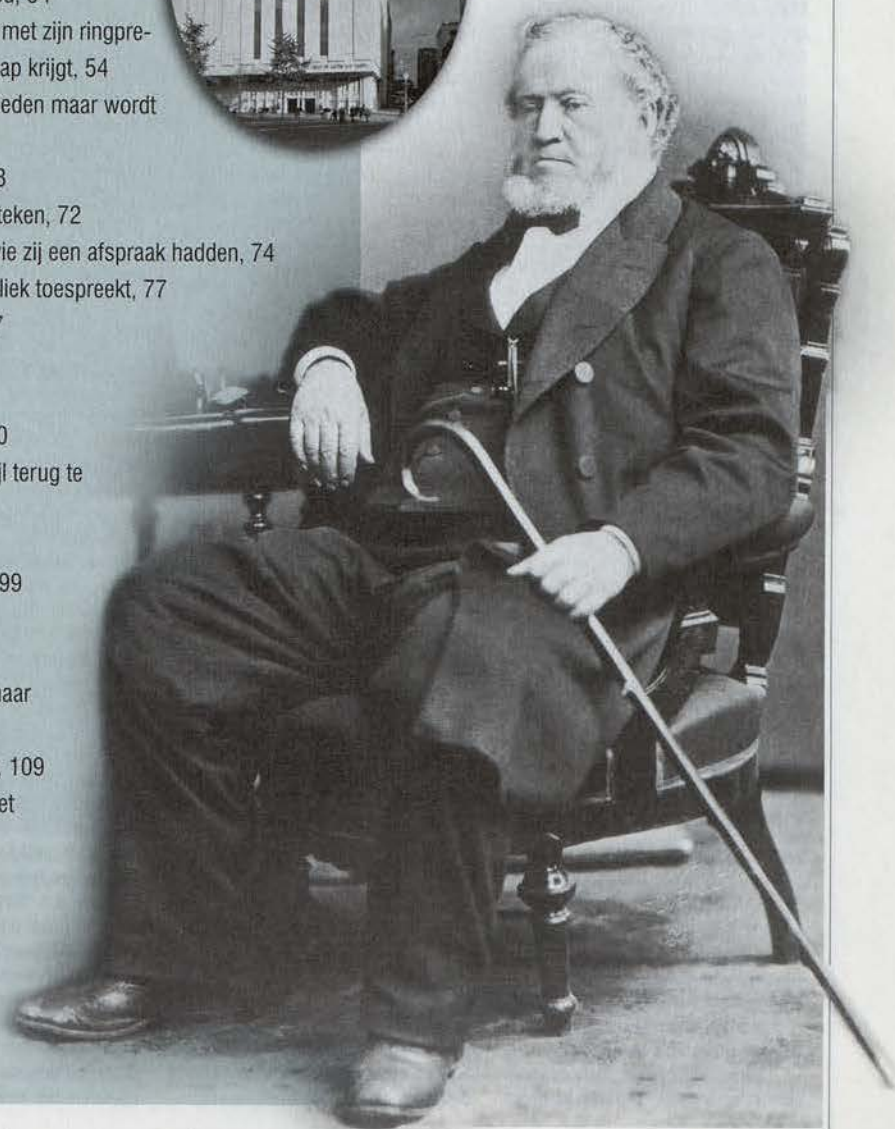
VERHALEN LEZEN EN VERTELLEN

In de toespraken die beginnen op de onderstaande pagina's staan verhalen en ideeën die u kunt gebruiken.

- Tongaanse leraar legt de inktvisval uit, 18
- Gustav en Margarete Wacker dienen getrouw, 18
- Joseph Smith instrueert Brigham Young in een droom, 28
- Man negeert zijn vrouw in een vliegtuig, 36
- Mensen op vakantie eren sabbat, 39
- De jonge Dieter Uchtdorf bezorgt de was op een lelijke fiets, 42
- Jonge weduwe leert wat bekering inhoudt, 48
- Ouderling LeGrand Richards nodigt minderactieve leden uit om een toespraak te komen houden, 48
- Diakenen leren hoe heilig het avondmaal is, 50
- Priester heeft moeite om het avondmaal te zegenen, 54
- Diaken dient het avondmaal rond vanaf zijn sterfbed, 54
- De jonge Thomas Monson heeft een lang gesprek met zijn ringpresident voordat hij het Melchizedeks priesterschap krijgt, 54
- Jongeman wordt onbeschoft behandeld door kerkleden maar wordt later bekeerd, 58
- Joseph Smith schenkt W. W. Phelps vergiffenis, 58
- Zonde is als het oprapen van stenen en die bij je steken, 72
- Bejaarde zendelingzusters zoeken vrouw op met wie zij een afspraak hadden, 74
- Nigeriaanse dokter droomt over zijn vriend die publiek toespreekt, 77
- Bekering van een man in het noorden van India, 77
- Cambodjaanse jongen getuigt van Christus, 77
- Bekering van een Thaise vrouw, 77
- De stilte in de Manhattantempel (New York, VS), 90
- De jonge Bruce Stucki bidt om een afgeschoten pijl terug te vinden, 96
- Onervaren arts voert hersenoperatie uit, 96
- Op een veiling aangeschaft paard blijkt kampioen, 99
- Susan W. Tanner biedt haar moeder haar verontschuldiging aan, 103
- Jongevrouw in Roemenië is goed voorbeeld voor haar vader, 103
- Mary Goble's bevroren voeten genezen uiteindelijk, 109
- De zusjes Rollins redden de gedrukte bladzijden met openbaringen, 111
- Een gezin wordt dankzij een jongevrouw lid van de kerk, 111

Links: Manhattantempel (New York). Onder: President Brigham Young.

LIAHONA, ARNOLD FRIBERG; FOTO'S JED A. CLARK, CRAIG DIMOND, LAUREN FOCHEITTO EN MATTHEW KEIER.

Bronnenlijsten voor Aäronische priesterschap en jongevrouwen

De volgende bronnen kunnen gebruikt worden als aanvulling op de lessen in *Aäronische priesterschap 1* en *Jongevrouwen 1*, niet als vervanging. In de verwijzingen slaat *Plicht jegens God* op de leidraden *Aäronische priesterschap: onze plicht jegens God vervullen*. *Persoonlijke vooruitgang* slaat op het boekje *Persoonlijke vooruitgang*. Aan sommige activiteiten voor *Plicht jegens God* en *Persoonlijke vooruitgang* kan in de les worden gewerkt, of u kunt het quorum of de klas aandoen die thuis te bestuderen. Op bladzijde 1 van de *Liabona* en in *Onderwijzen: geen grotere roeping* staan aanvullende onderwijstips.

Gelieve de lessen te geven in de volgorde waarin ze in het boek staan. Het lesboek bevat geen speciale les voor Kerstmis. Als u een kerstles wilt geven, kunt u conferentietoespraken gebruiken, alsmede artikelen, platen en lofzangen die over het leven en de zending van de Heiland gaan.

Deze bronnenlijst staat ook op www.lds.org. Ga naar deze site en klik op het wereldkaartje in de rechterbovenhoek van het scherm. Klik op de omslag van de *Liabona*, vervolgens de uitgave van mei 2006.

De Engelse versie van de bronnenlijsten vindt u op www.lds.org. Klik 'Gospel Library' aan. In de rechterkolom staan links naar de recentste Engelstalige bronnenlijsten.

De bronnenlijsten staan in mei en november in de *Liabona*. De *Liabona* is (in sommige talen) online op www.lds.org.

Bronnenlijst voor Jongevrouwen — Lesboek 1

Voor gebruik in 2006, lessen 25–49

Les 25: De sabbat

Jeffrey R. Holland, 'Aan de jongevrouwen', *Liabona*, november 2005, 28. Lees voor wat ouderling Holland zegt over zondagse kleding in plaats van het verhaal in de les.

Helen Walker Jones, 'Ik koos voor de zondagsschool', *Liabona*, februari

2006, 45. Gebruik dit verhaal als aanvulling op de paragraaf over zondagse activiteiten.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde geloof: ervaringen', nr. 4.
Les 26: Het getuigenis

Gordon B. Hinckley, 'Mijn getuigenis', *Liabona*, juli 2000, 82. Bespreek hoe president Hinckleys getuigenis zich heeft ontwikkeld als u een persoonlijk getuigenis behandelt.

M. Russell Ballard, 'Zuiver getuigenis', *Liabona*, november 2004, 40. Gebruik een van de verhalen uit het artikel in plaats van een van de verhalen in de les.

Les 27: Schriftstudie

'Een bespreking van schriftstudie: een interview met ouderling Henry B. Eyring', *Liabona*, juli 2005, 8. Neem ouderling Eyrings laatste antwoord op in de paragraaf 'We kunnen leren ons in de Schriften te verheugen'.

'Vraag en antwoord', *Liabona*, juni 2005, 22. Gebruik de tips voor schriftstudie als u de grondslagen van de Schriften onderzoeken en bepeinen, bespreekt.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde kennis: ervaringen', nr. 4.

Les 28: Zonde weerstaan

Richard G. Scott, 'Verstandig leven te midden van het toenemende kwaad', *Liabona*, mei 2004, 100. Gebruik teksten en verhalen ter aanvulling van de les.

Les 29: De wederkomst

Dallin H. Oaks, 'Voorbereiding op de wederkomst', *Liabona*, mei 2004, 7. Dit artikel kan gebruikt worden om de tekenen van de wederkomst te bespreken.

Les 30: Dienstbetoon

Jeffrey R. Holland, 'Uitgekozen Hem altijd te dienen', *Liabona*, november 2002, 36. Overweeg een paar van de verhalen over getrouwe vrouwen uit het artikel in de les op te nemen als voorbeelden van dienen.

Mary Ellen Smoot, 'Wij zijn middelen in Gods hand', *Liabona*, januari 2001, 104. Voeg zuster Smoots raad over een middel in Gods hand zijn toe aan de paragraaf 'Inleiding: de werktuigen van de Heer'.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goede werken: ervaringen', nrs. 1, 2, 5 of 6.

Les 31: Groepsactiviteiten: een basis voor latere afspraken

Boyd K. Packer, 'Jij zit achter het stuur', *Liabona*, juni 2004, 26. Breid president Kimballs richtlijnen inzake uitgaan uit met de richtlijnen van president Packer.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde vrije keuze en verantwoording: ervaringen', nr. 6.

Les 32: Persoonlijke reinheid door zelfbeheersing

James E. Faust, 'De kracht van zelfbeheersing', *Liabona*, juli 2000, 52. Gebruik president Fausts definitie van zelfbeheersing ter introductie van de les.

Jeffrey R. Holland, 'Persoonlijke reinheid', *Liabona*, oktober 2000, 40. Overweeg de praktijkgevallen te vervangen door de drie redenen die ouderling Holland noemt voor rein blijven.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde integriteit: ervaringen', nr. 2.
Les 33: Verderfelijke invloeden van de media vermijden

Dallin H. Oaks, 'Pornografie', *Liabona*, mei 2005, 87. Neem de waarschuwingen van ouderling Oaks op in de discussie over pornografie.

M. Russell Ballard, 'Laat uw stem horen', *Liabona*, november 2003, 16. Zet een kolom op het bord met de ideeën van ouderling Ballard over hoe we ons kunnen uitspreken tegen negatieve media.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde vrije keuze en verantwoording: ervaringen', stip 3.

Les 34: Goede gedachten

Boyd K. Packer, 'De geest van openbaring', *Liabona*, januari 2000, 26. Gebruik dit artikel als aanvulling op de toespraak van president Packer in het lesboek.

L. Tom Perry, 'Discipelschap', *Liabona*, januari 2001, 72. Vervang delen van president Packers toespraak in het lesboek met het verhaal van ouderling Perry over hoeken schoonmaken.

Les 35: Te midden van verzoekingen rechtschapen leven

Joseph B. Wirthlin, 'De tocht naar hogere grond', *Liabona*, november 2005, 16. Vervang het verhaal over uitgaan met het verhaal over de tsunami.

Richard G. Scott, 'Verstandig kwaad', *Liabona*, mei 2004, 100. Bespreek de keus die ouderling Scott oppert in het lesdeel 'We kunnen in

een wereld vol ongerechtigheid een rechtschapen leven leiden'.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde vrije keuze en verantwoording: ervaringen', nr. 2.

Les 36: Het belang van waarheid in een deugdzzaam leven

Charles Didier, 'De zoektocht van de mens naar goddelijke waarheid', *Liabona*, november 2005, 48. Neem de drie stappen naar waarheid op in de eerste tekstbespreking.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde integriteit: ervaringen', nr. 4.
Les 37: Voor ons stoffelijk lichaam zorgen

Boyd K. Packer, 'Gij [zijt] Gods tempel', *Liabona*, jan 2001, 85. Lees de raad van president Packer voor aangaande lichaamsverzorging terwijl u een foto van de tempel laat zien.

Susan W. Tanner, 'De heiligheid van het lichaam', *Liabona*, november 2005, 13. Gebruik daar waar van toepassing in de les.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde kennis: projecten', stip 3.

Les 38: Voeding en het woord van wijsheid

Boyd K. Packer, 'Het woord van wijsheid: het beginsel en de beloften', *De Ster*, mei 1996, 17. Gebruik de raad van president Packer in de tweede paragraaf van de les.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde kennis: projecten', stip 3.

Les 39: Drugmisbruik

Colleen Whitley, 'Ik schaad er niemand mee', *Liabona*, maart 2000, 41. Neem het verhaal over John op in de paragraaf over de gevolgen van drugmisbruik.

Les 40: Gezondheidszorg thuis

Richard M. Romney, 'De eerste die helpt', *Liabona*, November 1999, 44. Overweeg een paar van Celine's ervaringen op te nemen in de bespreking van het eerste verhaal.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde kennis: projecten', stip 4.

Les 41: Het vermogen om te slagen

Richard G. Scott, 'Je mogelijkheden ten volle uitbuiten', *Liabona*, november 2003, 41. Besluit de paragraaf 'we moeten onszelf niet onderschatten' met de bemoedigende woorden van ouderling Scott.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 6.

Les 42: De moed om het te proberen

Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liabona*, apr 2001, 30. Vervang de lijst in de les met de lijst van president Hinckley en bespreek die.

Thomas S. Monson, 'Moed gevraagd', *Liabona*, mei 2004, 54. Gebruik president Monsons definitie van moed in de eerste bespreking van de leerkracht.

Persoonlijke vooruitgang
'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 4.

Les 43: Een rechtschapen leven leiden

Russell M. Nelson, 'Nu is de tijd om ons voor te bereiden', *Liabona*, mei 2005, 16. Bespreek de raad van ouderling Nelson inzake voorbereiding aan het eind van de les.

M. Russell Ballard, 'Rechtschapen vrouwen', *Liabona*, december 2002, 34. Gebruik ouderling Ballards bespreking van Satans misleidingen ter inleiding van de paragraaf 'De Heer heeft gezegd: 'Goddeloosheid bracht nimmer geluk'.

Persoonlijke vooruitgang
'Waarde vrije keuze en verantwoording: ervaringen', nr. 2.

Les 44: Je tijd verstandig gebruiken

Dallin H. Oaks, 'Focus en prioriteiten', *Liabona*, juli 2001, 99. Neem de bespreking van ouderling Oaks over prioriteiten op in de paragraaf 'Verstandig gebruik van onze tijd schenkt ons geestelijke en stoffelijke zegeningen'.

'Je tijd indelen en in evenwicht blijven', *Liabona*, april 2003, 33. Bespreek de lijst als onderdeel van de paragraaf 'Verstandig gebruik van onze tijd schenkt ons geestelijke en stoffelijke zegeningen'.

Les 45: De waarde van werken

Joseph B. Wirthlin, 'Lessen die ik op mijn levensreis heb geleerd', *Liabona*, mei 2001, 34. Overweeg het verhaal over Ann Cynick te vervangen door het verhaal over dr. Ben Carson.

Persoonlijke vooruitgang
'Waarde kennis: ervaringen', nr. 5.

Les 46: Het doel en de waarde van een opleiding

Earl C. Tingey, 'Eeuwige patronen', *Liabona*, oktober 2004, 20. Verwerk het advies van ouderling Tingey aangaande een opleiding in de les.

John K. Carmack, 'Het Permanent Studiefonds: een glimp van hoop', *Liabona*, jan 2004, 33. Bespreek de gevolgen van het PSF in de paragraaf over de raad van de profeet inzake een opleiding.

Persoonlijke vooruitgang
'Waarde kennis: projecten', stip 2.

Les 47: De ontwikkeling van talenten aansporen

Carol B. Thomas, 'Ons talent voor spiritualiteit ontwikkelen', *Liabona*, juli 2001, 106. Gebruik het artikel ter

afronding van de les en getuig dat spiritualiteit een van de belangrijkste te ontwikkelen talenten is.

Les 48: Doelen op korte termijn

Dallin H. Oaks, 'Het gewichtigste van de wet', *Liabona*, maart 2000, 14. Rond de les af met de raad die ouderling Oaks geeft om de klas eraan te herinneren dat ze nooit hun eeuwige doelen uit het oog moeten verliezen.

Joseph B. Wirthlin, 'Stap voor stap', *Liabona*, januari 2002, 27. Vertel het verhaal over de blinde bergbeklimmer samen met het verhaal van president Kimball aan het eind van de les.

Persoonlijke vooruitgang
'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 2.

Les 49: Delegeren

Joseph B. Wirthlin, 'Zijn leven als

voorbeeld nemen', *Liabona*, juli 1999, 34. Bespreek na de tekstenjacht de woorden van ouderling Wirthlin over het talent van de Heiland om te delegeren.

Neal A. Maxwell, 'Wijsheid en orde', *Liabona*, december 2001, 18. Vóór de tekstenjacht gebruikt u de bespreking van ouderling Maxwell over Mozes om nog een voorbeeld van delegeren te geven.

Bronnenlijst voor Aäronische priesterschap, lesboek 1

Voor gebruik in 2006, lessen 25–49

Les 25: Vergeving

Gordon B. Hinckley, 'Vergeving', *Liabona*, juli 2005, 81. Gebruik dit artikel ter aanvulling van de les.

Les 26: Goed doen op de sabbat

Earl C. Tingey, 'Eeuwige patronen', *Liabona*, oktober 2004, 20. Gebruik de paragraaf over de sabbat als aanvulling op de les.

'Het getuigenis van Toshio Kawada', *Liabona*, januari 2006, 38. het verhaal over broeder Kawada en zijn getuigenis te gebruiken ter vervanging van het verhaal in de les.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 2.

Les 27: Eerbied

Dennis B. Neuenschwander, 'Heilige plaats, gewijde ruimte', *Liabona*, mei 2003, 71. Gebruik het artikel om eerbied voor heilige zaken uit te leggen en eerbied op de sabbat te bespreken.

Les 28: Eerbied voor de vrouw

Gordon B. Hinckley, 'De vrouwen in ons leven', *Liabona*, nov 2004, 82. Dit artikel kan door de

hele les heen gebruikt worden.

Joseph B. Wirthlin, 'De heilzame werking van menslievendheid', *Liabona*, mei 2005, 26. Gebruik de voorbeelden van menslievendheid vóór de paragraaf over christelijke mannen.

Les 29: Het eeuwige gezin

M. Russell Ballard, 'Wat het belangrijk is, gaat het langst mee', *Liabona*, november 2005, 41. Gebruik het begin van het artikel en de citaten uit de gezinsproclamatie ter aanvulling van de bespreking over gezinnen op aarde.

'Man en vrouw geschapen naar het beeld van God', *Liabona*, januari 2005, 30. Lees de paragraaf 'nageslacht van God' voor wanneer u bespreekt dat de leerlingen zoons van God zijn.

Les 30: Het heilsplan

Richard G. Scott, 'De waarheid hersteld', *Liabona*, november 2005, 78. Gebruik het artikel aan het begin van de les.

'Het leven vóór de geboorte', *Liabona*, februari 2006, 30. Gebruik dit artikel ter aanvulling van de les.

Plicht jegens God (priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 5.

Les 31: Voortgaan in vasten en gebed

Joseph B. Wirthlin, 'De wet van vasten', *Liabona*, juli 2001, 88. Gebruik dit artikel om uit te leggen

welke zegeningen we krijgen door de wet van vasten na te leven.

Carl B. Pratt, 'Op de juiste manier vasten', *Liabona*, november 2004, 47. Dit artikel kan door de hele les heen gebruikt worden.

Plicht jegens God (diaken), 'Quorumactiviteiten', nr. 2.

Les 32: De tiende

Robert D. Hales, 'Tiende: een geloofstoets met eeuwige zegeningen', *Liabona*, november 2002, 26. Neem de uitleg van ouderling Hales over het gebruik van de tiende op in de paragraaf 'Het koninkrijk van God helpen groeien'.

Les 33: Schriftstudie

L. Tom Perry, 'Zegeningen van het Boek van Mormon lezen', *Liabona*, november 2005, 6. Behandel ouderling Perry's bespreking van offerande als u de taartschijf bespreekt.

'Een bespreking van schriftstudie: een interview met ouderling Henry B. Eyring', *Liabona*, juli 2005, 8. U kunt telkens een vraag en antwoord door de hele les heen behandelen.

Plicht jegens God (leraar), 'Gezinsactiviteiten', nr. 1.

Les 34: Gehoorzaamheid

Henry B. Eyring, 'Geestelijke voorbereiding: begin meteen en wees consequent', *Liabona*, november 2005, p. 37. Bespreek ouderling Eyrings vier

aspecten van gehoorzaamheid tijdens de behandeling van de paragraaf 'We kunnen allen gehoorzaam zijn'.

R. Conrad Schultz, 'Gehoorzaamheid door geloof', *Liabona*, juli 2002, 32. Bespreek en definieer *gehoorzaamheid door geloof* in de inleiding van de les.

Les 35: Het avondmaal

Thomas S. Monson, 'Doe uw plicht; doe uw best', *Liabona*, november 2005, 56. Bespreek president Monsons verhaal over het avondmaal als een derde getuigenis.

Russell M. Nelson, 'Aanbidden tijdens de avondmaalsdienst', *Liabona*, augustus 2004, 10. Bespreek de paragraaf 'Bediening van het avondmaal' nadat u de laatste denkvraag hebt gesteld.

Plicht jegens God (priester), 'Quorumactiviteiten', nr. 1.

Les 36: Getuigenis

M. Russell Ballard, 'Zuiver getuigenis', *Liabona*, november 2004, 40. Overweeg de quiz te laten vervallen en in plaats daarvan de jongemannen in de toespraak van ouderling Ballard doorkijken om *getuigenis* te kunnen definiëren.

Jay E. Jensen, 'Getuigenis geven', *Liabona*, oktober 2005, 10. Bespreek aan de hand van ouderling Jensens artikel wat een getuigenis niet is.

Plicht jegens God (diaken), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 5.

Les 37: Het priesterschap van Aäron

Thomas S. Monson, 'De weg bereiden', *Liabona*, februari 2001, 2. Gebruik president Monsons getuigenis van Johannes de Doper in die paragraaf.

'Het wonder van het priesterschap', *Liabona*, april 2004, 26. Besluit de les met de laatste vraag en beantwoordt die uit het artikel.

Plicht jegens God (diaken), 'Quorumactiviteiten', nr. 4.

Les 38: De roeping van Aäronisch-priesterschapsdrager eren

Dieter F. Uchtdorf, 'De vruchten van het eerste visioen', *Liabona*, mei 2005, 36. Vertel hoe de jonge Dieter Uchtdorf werd gezegend toen hij een taak als Aäronisch-priesterschapsdrager uitvoerde.

David B. Haight, 'In het priesterschap groeien', *Liabona*, mei 2003, 43. Gebruik de ervaringen van ouderling Haight als u het belang van het werk van de Aäronische priesterschap bespreekt.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 1.

Les 39: Zendingswerk door voorbeeld

Thomas S. Monson, 'Het voorbeeld van de profeet Joseph Smith', *Liabona*, november 2005, 67. Vervang een van de verhalen door een verhaal uit het leven van de profeet Joseph Smith en bespreek zijn invloed en voorbeeld.

M. Russell Ballard, 'Het belang van zendingswerk door leden', *Liabona*, mei 2003, 37. Vervang het uitreikblad met een waarop ouderling Ballards stappen tot een beter voorbeeld staan.

Les 40: Het huis des Heren

Russell M. Nelson, 'Jongvolwassenen en de tempel', *Liabona*, februari 2006, 10. Vervang het verhaal over tempelvoorbereiding met de paragraaf uit het artikel van ouderling Nelson over voorbereiding op de tempel.

Howard W. Hunter, 'Een tempelgericht volk', *Liabona*, mrt 2004, 40. Citeer uit de paragraaf 'Het grote symbool van ons lidmaatschap' als u het doel van tempels bespreekt.

Plicht jegens God (priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 10.

Les 41: Zedelijke reinheid

Gordon B. Hinckley, 'Een tragisch kwaad onder ons', *Liabona*, november 2004, 59. Neem de waarschuwingen van president Hinckley op in de discussie over seksuele zonde.

Jeffrey R. Holland, 'Persoonlijke reinheid', *Liabona*, oktober 2000, 40. Besluit de les met de drie redenen van ouderling Holland waarom persoonlijke reinheid heel belangrijk is.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 5.

Les 42: Eerlijkheid

D. Rex Gerratt, 'Fortuin maken', *Liabona*, september 2003, 8. Vervang het eerste verhaal met de ervaring van ouderling Gerratt.

Plicht jegens God (priester), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 1.

Les 43: Instrumenten voor schriftstudie

'Een bespreking van schriftstudie: een interview met ouderling Henry B. Eyring', *Liabona*, juli 2005, 8. U kunt telkens een vraag en antwoord door de hele les heen behandelen.

'Ideeën voor schriftstudie', *Liabona*, september 2001, 29. Maak een uitreikblad met de ideeën en reik dat aan het eind van deze les uit.

Les 44: Een betere huisonderwijzer worden

John L. Haueter, 'Junior collega', *Liabona*, nov 2001, 28. Vervang het verhaal door dit verhaal en bespreek de invloed van de junior collega.

'Het lerarenquorum', *Liabona*, februari 2005, 44. Bespreek de tweede vraag en de antwoorden bij uw discussie van hoe we een betere huisonderwijzer kunnen worden.

Plicht jegens God (leraar), 'Quorumactiviteiten', nr. 1.

Les 45: Het heilige voortplantingsvermogen

'Het heilige voortplantingsvermogen', *Liabona*, juni 2005, 38. Lees 'Drie redenen om te gehoorzamen' tijdens de bespreking over de zegeningen die seksuele reinheid met zich meebrengt.

Les 46: Beslissingen nemen

James E. Faust, 'Keuzes', *Liabona*, mei 2004, 51. Gebruik het artikel om de verhalen in de les te vervangen of aan te vullen.

Les 47: Toewijding en offerande

Stephen B. Oveson en Dixie Randall Oveson, 'Persoonlijke toewijding', *Liabona*, september 2005, 16. Vervang een paar van de praktijkgevallen met voorbeelden over toewijding uit het artikel.

Elaine S. Dalton, 'Wij hebben het voor jou gedaan', *Liabona*, november 2004, 89. Vertel tot besluit van de les het verhaal achter de zinsnede 'Wij hebben het voor jou gedaan'. Getuig dat we door opoffering veel kunnen doen voor anderen.

Les 48: Het gezag om te dopen

Robert D. Hales, 'Het doopverbond: in het koninkrijk en van het koninkrijk zijn', *Liabona*, november 2001, 6. Bespreek hoe de operaties die ouderling Hales onderging hem ertoe aanzetten om de leerstellingen van het evangelie voortvarend te verkondigen.

Carol B. Thomas, 'De geestelijke kracht van onze doop', *Liabona*, juli 1999, 108. Leg eerst het doopverbond uit, bespreek daarna welke invloed onze doop volgens de uitleg van zuster Thomas op ons moet hebben.

Plicht jegens God (priester), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 6.

Les 49: Je tijd verstandig gebruiken

Russell M. Nelson, 'Nu is de tijd om ons voor te bereiden', *Liabona*, mei 2005, 16. Voordat u de klas vraagt wat zij zouden doen als ze nog maar een week te leven hadden, bespreekt u de lessen die ouderling Nelson geleerd heeft van de onverwachte dood van zijn vrouw.

Dallin H. Oaks, 'Focus en prioriteiten', *Liabona*, juli 2001, 99. Vul het verhaal over de efficiency deskundige aan met de raad van ouderling Oaks om zich te concentreren op de belangrijkste zaken. ■

Algemene presidiums van de hulporganisaties

ZONDAGSSCHOOL

Daniel K. Judd
Eerste raadgever

A. Roger Merrill
President

William D. Oswald
Tweede raadgever

ZUSTERSHULPVERENIGING

Kathleen H. Hughes
Eerste raadgeefster

Bonnie D. Parkin
Presidente

Anne C. Pingree
Tweede raadgeefster

JONGEMANNEN

Dean R. Burgess
Eerste raadgever

Charles W. Dahlquist II
President

Michael A. Neider
Tweede raadgever

JONGEVROUWEN

Julie B. Beck
Eerste raadgeefster

Susan W. Tanner
Presidente

Elaine S. Dalton
Tweede raadgeefster

JEUGDWERK

Margaret S. Lifferth
Eerste raadgeefster

Cheryl C. Lant
Presidente

Vicki F. Matsumori
Tweede raadgeefster

Laten we de ontvangen raad zoveel mogelijk in gedachte houden en met ons leven verweven. Laten we ons blijven wapenen tegen de listen van de vijand', sprak president Gordon B. Hinckley tot slot van de 176ste algemene april-conferentie. Hij bad bemelse gunst af over de luisteraars: 'God zegene u, geliefde broeders en zusters. Ik laat u mijn liefde en getuigenis en zegen, en bid dat de Heer bij ons allen zal zijn totdat we weer samenkomen. Moge bemelse zegen op u rusten.'